

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 08183515 3

1

DE
HERMENEUTICIS APUD SYROS
ARISTOTELEIS

IO. GEORGIUS ERN. HOFFMANN

SCRIPSIT

ADIECTIS TEXTIBUS ET GLOSSARIO

EDITIO SECUNDA IMMUTATA.

LEIPZIG
J. C. HINRICHS BIBLIOPOLA.

1873.

18063-

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY
18063-

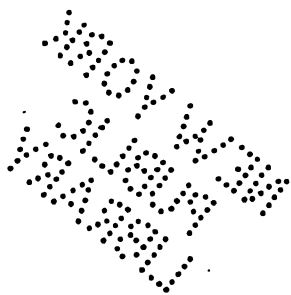
IULIO ET MARIAE

PARENTIBUS

PIO GRATOQUE ANIMO INSCRIPTUM VOLUIT

FILIUS.

Syriacis Aristotelis eiusque commentatorum versionibus non modo supersedere non potest, sed initium capere ab eis debet, cuiuscunque ad philosophiam Semiticarum nationum cognoscendam interest ut quam facillimum sibi rectumque aditum comparet. Nam cum totius apud Arabes Indaeosque philosophiae cardo vertatur in Aristotelis scriptis commentandis, quae Arabibus simul cum commentariis Syri tradiderunt, et vix ullam versionem Arabicam fuisse credibile sit, quin ex aliqua Syriaca penderet, iam primum quaerendum est, qualem Syri Aristotelis textum acceperint, quomodo verterint, quorum opera adiuti intellexerint. Atque cum philosophari maxime in notionum consensu rectaque positum sit intellegentia, ne satis quidem intellegere possumus Arabum philosophiam, nedum aestimare, nisi prius verborum significationes, quales Graeci per Syros intercessores illis crediderunt, per eosdem proxenetas repetierimus. Itaque si quis hanc viam ingressus erit, non pauciorum errorum compendium faciet, quam profundior rei cognitionem lucrabitur: sive philosophiae historiae operam dat, sive quaerit, quid grammatica ars apud Arabes a Graecis mutuata sit, sive omnino contemplatur vim, qua Graecae sapientiae tantum umbra illorum rudia quondam atque inculta ingenia ad literas excolendas allexerit. Quamquam autem Syriacae philosophiae tractationem multum conferre scio et ad ipsius populi et ad Persarum cognoscendum cultum omnemque humanitatem, hoc tacens, illud nolo praetermittere emolumentum, quod e versionum scientia referatur ad ipsum Aristotelem. Ad cuius textum restituendum si quid omnino valet codicum auctoritas, versiones Syriacae antiquiores, dummodo earum lectio sit caute et secundum certam rationem recognita, inter primos erunt auctores.

His igitur rebus perspectis, non inutile agere putabam, si eius studii quod ad versiones libri Aristotelis de interpretatione pertractandas conferebam, hoc ederem specimen. Quod dum facio, iam primum prae-

monitum esse volo, ne quis aliqua modo parte absolutum quid me esse propositurum exspectet. Nam cum codices manu scripti quibus in hac urbe me uti licebat, materiem non praeberent integram, sed mutilatam, neque mihi copia esset, quae deficiebant, aliunde supplendi, complura inchoavi, perfecti nihil. In edendis autem textibus Syriacis mihi curae erat, ut quae codex dabat, accurate exhiberem, emendationibus quot idoneae viderentur in margine sepositis. In quibusdam me typos deducere solitos esse aegre ferebam. E quibus unum hoc designo, quod in Carschunicis p. 147 literae gâmal figurae lineolam non apte inducere coactus sum, superponere autem consonantibus α et ϵ ; quibus vocalium Graeco-Syriacarum defectum supplerem. In fragmento Arabico p. 55, cum vulgari sermone scriptum esset, omisi vocales finales quas secunda fere manus Syri pristina lingua parum docti interdum adiecerat. Contra addebam nonnunquam vocales medias, geminationis signum a scriptore Syro constanter neglectum, puncta diacritica, nisi quod retinui secundum codicem و pro و , e dialecto hanc scriptionem explicandam esse suspicatus. Iam vero nominum peregrinorum scriptionem mutare facilius iudicabam quam emendatius: prius enim esse dispiciendum quae cuique aetati pronuntiatio tribuenda esset.

Ut accurate cognovisse varias et diversas rationes quibus Graecae phrases et constructiones Syriace versae sint, necesse est ad definiendum quid translatores quoque Aristotelis loco legerint, ita plurimum iuvabit ad intelligendam philosophiam Syrorum Arabum Iudaeorum, si lexicon conditum erit, quod iuxta prototypa quaeque Graeca collocati et secundum tempora dispositi contineantur philosophici illorum populorum termini. In tali libro continuo conspicias viam atque rationem similem et analogam, qua Graecis doctoribus nationes Semiticae a rudibus verborum significationibus ad notiones subtilissimas provectae sint; nec hoc solum, sed etiam ut a Graecis declinantes receptarum notionum acumina paulatim auxerint, distinctionesque novas invenerint. Cuius operis imago cum in animum meum irrupisset, ego tamen glossarium huic libello non iunxi, quo me talis tantique negoti partem absolvisse putarem, sed quod aliquid profutura esse quae magna mea utilitate ad hoc studium undique collegeram, etiam ei sperabam, qui Oxonii thesaurum Syriacum recludit.

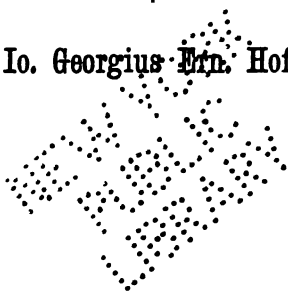
Iam autem venio ad id, quod mihi iucundissimum est, ut eorum prae me feram eximiam liberalitatem qui in hoc me opere adiuverunt. Et Guilelmus quidem Wright non modo, quod rogaveram, codicis

Probi Londiniensis locos cum apographo meo contulit, sed partem Georgianæ versionis in usum meum ultro descripsit, et post iterum secundum codicem recognovit. Hartvigijs Derenbourg ad Hermeneuticorum caput II codicis Parisini collationem amice instituit. E Gothana bibliotheca Gu. Pertsch Baralii lexicon liberali animo suppeditavit. Quibus viris quam habebam gratiam, agere hoc loco magnopere gaudeo. Porro in corrigenda a typothetæ mendis plagularum parte mihi sponte sua opitulatus est, cum Schleusingæ esset, A. P. de Lagarde qui et ipse quasdam adnotationes margini adscribebat. Hoc idem in Arabicis fecit H. O. Fleischer. Utriusque viri doctrinæ, consilio, benevolentiae me ante quoque quam ad hanc commentationem accessi, optima quæque discipulum debuisse, laeto atque grato animo prædico.

Coactus tantum vitiorum facio mentionem typotheticorum quæ in fine notavi. Mirifice enim excruciabar ea de integro expellendo quæ dudum expulsa ratus eram. Corrigant ista rogo lectores et indulgeant, si qua alia me fugerint vituperatione digna.

Berolini, Idibus Decembribus MDCCCLXVIII.

Io. Georgius Ern. Hoffmann.

NOVA

- I. DE VERSIONUM LIBRI ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ SYRIACARUM COGNATIONE
LECTIONIBUS GRAECIS USU CRITICO PAG. 1.
- II. PARS PRIMA VERSIONIS W ET X PAG. 22.
- III. VERSIONIS X CETERAE PARTES PAG. 30.
- IV. VERSIONIS ARABICAE FRAGMENTUM PAG. 55. EXCURSUS PAG. 61
- V. PROBI COMMENTARIUS
 1. TEXTUS PAG. 62.
 2. VERSIO LATINA PAG. 90.
 3. ADNOTATIONES PAG. 112.
- VI. DE PROBO PAG. 141.
DE GEORGIO PAG. 148.
DE BAZVADE PAG. 151.
GLOSSARIUM PAG. 154.
EMENDANDA PAG. 217.

ROYAL
ACADEMY
OF
SCIENCE

I.

DE VERSIONUM LIBRI ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ SYRIACARUM COGNATIONE LECTIONIBUS GRAECIS USU CRITICO.

Inde a saeculo medio quinto et Aristotelis librorum emendationi repetentes adiumenta et Graecae philosophiae apud barbaras gentes principia indagantes, priusquam accedamus ad disceptationem de scriptis Syriacis quibus pro fundamentis disputationis nostrae usi sumus, iam primum codicum signa proponimus haec:

- x = Cod. Berolinensis Petermanni 9 fol. 112^v sqq.
- y = Apud Probum textus Aristotelis in eodem codice.
- y^a = Cod. musei Britannici add. 14660 fol. 1^r usque ad fol. 46^r.
- z = Probus in commentario. Cod. Peterm. 9.
- u = Cod. Parisiensis 161 fol. 27 sqq.
- w = Georgi Arabum episcopi versio. Cod. musei Britannici add. 14659 fol. 68^r usque ad fol. 83.

Raro tantum laudantur

Cod. Vaticanus. Catal. bibl. Vatic. ed. Assem. cod. 158.

Cod. Laurentianus sive Mediceus secundum Evodium Assemanium
in catal. bibl. Laurent. cod. 196.

§ 1. Antiquissima libri de interpretatione versio Syriaca ea exstat, cuius fragmenta Probi ad eundem librum commentario inspersa sunt. Pristinam eius integritatem in commentatione de Probo (V, § 2.) demonstraturi, hac re hoc loco supersedemus. In illis autem fragmentis cum animadverti possit, esse quosdam locos leviter interdum et ita quidem mutatos, ut iteratae et plerumque contractiores Probi interpretationes Aristotelis

verbis adiunctae sint, id inde facile explices, quod ipse commentator Stagiritae verba iam antea perscripta post vagam solutionemque explanationem ne forte lectoris memoriam subterfugerent paullo negligentius solebat repetere.

Exempla subdo haec: Capite quinto 17^a 14 σύνεγγος primo per solum **δὲ** deinde vero adn. 144 cl. 142 per solum **καὶ**, consentientibus y et y^a utroque loco, dedit. In commentario ad eund. loc. adn. 144 explicat per **καὶ δὲ** Eodem loco x habet **δὲ καὶ** quod cum vertendi methodo congruit: nam **συν** = **καὶ**, **εγγος** = **δὲ**. Praeterea cf. adn. 52. 127 ad Probi comm.

§ 2. Versio x codicis Berolinensis a Petermanno allati 9, ob unum folium amissum in fine (medio capite 14) mutila, ad idem exemplar Graecum atque versio y confecta est. Nam quod attinet ad textum Graecum, ne una quidem lectione ab altera altera differt. Apparet hoc e lectionum Graecarum varietatis quem subiuncturi sumus conspectu, in quo conscribendo etiam Georgianæ versionis (w) adnotabimus diversitatem, ut huius a ceteris differentiam non levem doceamus.

Graecarum lectionum secundum libros Syros diversitatis conspectus.*

X	Y Y ^a Z U ARABS	W
	Pars prima.	
	Caput I.	
p. 16, 2. ἀπόφασις collo- catio. καὶ δὲ	καὶ δὲ id. Arabs	καὶ δὲ
3. οὕτως οὐδὲ φωναι) καὶ δὲ cum Cefn	y vac كذلك Arabs	كذلك sine οὕτως cum ceteris codd
6. post ὧν μέντοι add καὶ δὲ	idem	om, pro μέντοι μὲν legit cf. 16 b 2
ταῦτα σημειᾷ) καὶ δὲ καὶ cum C	idem	

*) Compendiis utor his: om = omittit pr = praebet vac = vacat add = addit cum = consentit contra = contrarium praebet codd = codices Graeci. Codicum Graecorum signa petivi a Waitzio in Organo I p. 123 cl. p. 80. Br Scholia in Aristotelem collecta Brandisio, a Ammonii, β^{ab} Boethii in utraque editione lectiones eidem Br collectae.

ταῦτα πᾶσι) sic

sic

ταῦτα (= **כל**) varia
lectio apud Ammonium
et Boethium.

παθήματα ταῦτα) add

אמנאבא add

om

אמנאבא

περὶ μὲν οὖν τούτων) **אמנאבא**

περὶ μὲν οὖν τούτων hoc
ordine.

אמנאבא = περὶ
τούτ. μὲν οὖν

9. γὰρ πραγματείας) **אמנאבא**

vac

אמנאבא = ταῦτα om cum
cett codd

אמנאבא =
πραγματείας ταῦτα cum
fn; cf. de g

ἐν τῇ ψυχῇ) **אמנאבא**

vac

bene **אמנאבא**

אמנאבא per-
peram pro **אמנאבא**

15. post προστεθῇ)

אמנאבא om recte

אמנאבא

οὔτε γὰρ ψεῦδος οὔτε

pro οὔτε priori pr **אמנאבא**
= οὐ **אמנאבא** bene om

ἀληθές πω) **אמנאבא**

אמנאבא

אמנאבא

cum g ψεῦδος postposuit

πω) om cf. 16

σημείον δ' ἔστι τοῦδε)

אמנאבא **אמנאבא** **אמנאבא**

16. καὶ γὰρ) καὶ om cum

β^b ap. Br

17. οὐπω) πω non ex-
pressit

idem Arabs.

idem

pr **אמנאבא** = πω

pr **אמנאבא**

אמנאבא „אמנאבא leg?

τόδε

καὶ servat

ἐὰν μὴ) μὴ in fine posuit

τὸ εἶναι) **אמנאבא** articulum

om

idem nam **אמנאבא** pr

οὐπω = **אמנאבא** **אמנאבא**

אמנאבא **אמנאבא**

אמנאבא **אמנאבא** **אמנאבא**

אמנאבא **אמנאבא** **אמנאבא**

legit cum g τὸ μὴ

ἤ prius om; idem Arabs

ἡ ἀπλῶς ἡ κ. χ.) sic

quae habent C e f u g
(in marg. d)

ἡ Φίλωνι) om ἡ = ακ
καὶ ὅσα) καὶ om u pr vac

υρκ.π

πτῶσεις ὀνόματος) x pr vac

καὶ αὐτῶν sed
u αὐτῶν

16 b 1. ὅτι δὲ) π.π. αὐ
καὶ intellexit: ὅτι δὲ,
cum incisione ante οὐκ
ἀληθεύει

item. Cf. comment. α.π
per καὶ reddentem.

pr Φίλωνι ἡ Φίλωνος

καὶ υρκ.π καὶ αὐτῶν
pr καὶ.

πτῶσις¹ ὀνομάτων² ¹cum A

²cum f = καὶ αὐτῶν

καὶ αὐτῶν

recte vertit. ὅτι per
α.π. δὲ om

3. μετὰ τοῦ ἔστιν ἡ ἢν ἡ
ἔσται) x pr μετὰ τοῦ
ἔστιν ἡ ἔσται ἡ ἢν cum f.

y ut ceteri codd prae-
ter f. Sed res e punctis
pendens nullius mo-
menti.

pr μετὰ τοῦ ἔστιν ἡ ἢν ἡ
ἔσται (καὶ αὐτῶν)

οὐκ ἀληθεύει ἡ ψεύδεται)
scriba om, pr u. Ita-
que corr.

y καὶ πικρὸν καὶ
καὶ πικρὸν cf. u: καὶ
καὶ καὶ καὶ
οὔτε ψεύδεται

καὶ αὐτῶν καὶ
= ἡ ψεύδεται

4. εἶον) post om Φίλωνος
ἔστιν ἡ οὐκ ἔστιν. u
congruit cum y
οὐδὲν γὰρ πω) nec x nec u
nec y πω expresserunt,
ut supra bis

y αὐτῶν καὶ αὐτῶν
αὐτῶν καὶ αὐτῶν

αὐτῶν καὶ αὐτῶν
αὐτῶν καὶ αὐτῶν

αὐτῶν καὶ αὐτῶν ut supra

Caput III.

16 b 7. καὶ ἔστιν αἰεὶ)
sic x

καθ' ἑτέρου) καθ' ἑτέρων
x scil: καὶ αὐτῶν
sic etiam 10.

9. προσσημαίνει γὰρ τὸ νῦν
ὑπάρχει) haec excide-
runt; cf. sequens α.

vac

pro καὶ, π.π. = δὲ; αἰεὶ
om

καὶ αὐτῶν = καθ'
ἑτέρων.

αὐτῶν καὶ αὐτῶν
αὐτῶν καὶ αὐτῶν

10. καὶ αἰ τῶν κατ' ἑτέρων
λεγομένων σημείων) sic,
sed κατ' ἑτέρων

כִּי־וְ

τῶν κατ' ὑποκειμένου ἢ ἐν
ὑποκειμένῳ) אֲנִי כִּי
אֲנִי אֶפְסָה אֲנִי אֶפְסָה
אֲנִי אֶפְסָה

13. κατὰ τινος) כִּי

כִּי־וְ = תִּינוּן cf.
supra 7. Idem pr *Abā*
rabbā bāzvād fol. 191^v

2 infra אֲנִי אֶפְסָה

. אֲנִי אֶפְסָה כִּי־וְ

τῇ δὲ διαφορᾷ) אֲנִי אֶפְסָה
אֲנִי אֶפְסָה δὲ cum
e n f?

14. ἀλλ' ἔστιν) = אֲנִי
אֲנִי אֶפְסָה

16. ἡ) καὶ legit cum
E g

ἀλλὰ) אֲנִי אֶפְסָה = אֲ.
מִינִי (?)

17. πτώσις) אֲנִי אֶפְסָה
sine ribbuj

διαφέρει) אֲנִי אֶפְסָה plu-
ralis propter seq. τὰ δέ,
nisi אֲנִי אֶפְסָה corrigas
cf. G d qui πτώσεις

τὸν πέριξ) אֲנִי אֶפְסָה
χρόνον add

idem ut videtur Probus
in commentario.

eandem lectionem y
vertit אֲנִי אֶפְסָה
אֲנִי אֶפְסָה (אֲ)
Prob. in comm. ca.
adn. 75.

vac

y vac

אֲנִי אֶפְסָה = sed
nominemus id. Videtur
autem e commentario
per scribam ortum esse,
Cf. comm. ca. adn. 83.

idem

y legit אֲנִי אֶפְסָה ἀλλὰ

idem

vac

idem

καὶ αἰ τῶν ὑπαρχόντων
(אֲנִי אֶפְסָה)
σημείον ἔστιν

. אֲנִי אֶפְסָה אֲנִי אֶפְסָה
. אֲנִי אֶפְסָה אֲנִי אֶפְסָה id.
igitur. Neque omi-
serunt ἡ ἐν ὑποκειμένῳ
ut apud Porphy. (106
a 16 Br)

אֲנִי אֶפְסָה = κατὰ τινος

διαφορᾷ δὲ cum α

ut x; nam אֲנִי pro-
pter masc. אֲנִי אֶפְסָה.

ἡ

אֲנִי אֶפְסָה = ἀλλὰ

אֲנִי אֶפְסָה = πτώσις

אֲנִי אֶפְסָה referendus
plural. ad seq. אֲנִי אֶפְסָה τὰ

χρόνον om

20. ὀνόματά ἐστι) sic

sic

add perperam $\pi\acute{\iota}$ =
μὲν post ὀνόμ.21. οὕτω σημαίνει) $\kappa\lambda$
 $\alpha\epsilon\omega \pi\alpha\omega \lambda\alpha\omega$
 $\kappa\iota\iota$ = οὕτω τι σημ.
(τὶ ad ῥῆμα refer)idem y; recte intellexit
in comm. ca. adn. 90 $\alpha\epsilon\omega \pi\alpha\omega \lambda\alpha\omega$ $\kappa\lambda$
omisso $\pi\alpha\omega$.οὐδὲ γὰρ) $\iota\chi$ $\kappa\lambda$ =
οὐ γὰρ sed puto a exci-
disse. Mox οὐδ' per
 $\kappa\lambda$ dat x et y sine
 $\pi\alpha$ ut x 23 (ubi y $\kappa\lambda$
 $\pi\alpha$ cum w praebet) cf.
31. Sed w hoc loco =
 $\pi\alpha \kappa\lambda$ $\iota\chi \kappa\lambda$ = οὐδὲ γὰρ $\iota\chi \alpha\lambda$ = οὐ γὰρ. Cf.
var. lect. quam affert e
Porphyrio Ammonius
Br 107a 18 cl. 16b 10.
Sed cf. 31 ubi οὐδὲ
γὰρ $\iota\chi \alpha\lambda$ xτὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι) $\alpha\omega$
 $\alpha\kappa$ $\alpha\omega\alpha\theta\omega\kappa$ $\kappa\alpha\omega\omega$
 $\kappa\alpha\omega\omega \kappa\lambda$ $\alpha\omega\alpha\theta\omega\kappa$ $\kappa\alpha\omega\omega$ $\alpha\omega$
 $\kappa\alpha\omega\omega \kappa\lambda$ $\alpha\kappa$
 $\alpha\omega\alpha\theta\omega\kappa$ cf. comm.
Probi ca. adn. 96. 98
ubi ἔστιν per $\mu\phi\omega\kappa$
= estin).Verba $\alpha\omega\alpha\theta\omega\kappa$ $\alpha\omega$
 $\alpha\omega\alpha\theta\omega\kappa \kappa\lambda$ [pro
ἢ male καὶ] ita posuit,
ut legeret: οὐ γὰρ ση-
μεῖόν ἐστι τοῦ πράγματος
τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι
cf. Br 107a 18.23. οὐδ' ἐὰν τὸ) $\kappa\lambda$
 $\alpha\omega$ $\alpha\omega\omega\kappa$, corrige
 $\alpha\omega\omega$ $\alpha\omega\omega$ $\alpha\omega\omega\kappa$ $\pi\alpha \kappa\lambda$ $\alpha\omega\omega$ $\alpha\omega\omega\kappa$ $\pi\alpha \kappa\lambda$ αὐτὸ καὶ^{sic} ἐαυτὸ ψιλόν.)
 $\alpha\omega\alpha\lambda\omega$ $\alpha\omega\omega$
 $\alpha\omega\alpha\lambda\omega$ $\alpha\omega\alpha\lambda\omega$ $\alpha\omega\omega$
 $\alpha\omega\alpha\lambda\omega$ NB prae-
ced. $\alpha\omega$ Legit ψιλόν non
ψιλῶς. Nam etiam versor
isagoges Porphyri 1b
35 πρῶτον = $\alpha\omega\alpha\lambda\omega$ 2a
12 σαφὲς = $\alpha\omega\alpha\lambda\omega$
ms. Pet. 9 fol. 11^r; 2
a 39 fol. 13^r τὴν ἀλλοίαν
 $\alpha\omega\alpha\lambda\omega\kappa$ $\kappa\alpha\omega \kappa\lambda$
 $\alpha\omega \alpha\lambda\omega$ καὶ^{sic} ἐαυτὸ om cum β^{ab} et
α. β 'ipsum' sine 'secun-
dum se'αὐτὸ) dedit per $\alpha\omega$

idem

 $\alpha\omega$ sic

Caput IV.

16 b 26. δέ) om	om z h. l. sed pr post adn. 109(nec tamen y?)	ⲁⲛ = δέ pr.
κατὰ συνθήκην ἥς) sic A d sed x om κ. σ.	apud Probum cur desit κ. σ. quaestio.	κατὰ συνθήκην om.
27. ὡς φάσις) sic x	idem y y ^a	ⲙⲟⲩⲁⲩ ⲡⲣⲟⲩ ⲛⲁⲩ addito ⲛⲁⲩ ἄλλα male.
28. post κατάφασις add ἡ ἀπόφασις A f, sed x om.	ἡ ἀπόφασις om. Quaerit Pr. cur desit.	idem om.
29. μέν τι) ⲙⲉⲛ ⲧⲓ μέν pr contra omittentes ABGafgn cum Ceu (E k?)	ⲙⲉⲛ ⲧⲓ y y ^a	ⲙⲉⲛ om cum A B G cet.
ὅτι ἔστιν) pro ὅτι pr x εἰ	ⲛ = idem y y ^a	ⲙⲟⲩⲁⲩ itaque ὅτι.
30. ἡ) ⲙⲟⲩⲁⲩⲁⲩ corr ⲁⲩ	y ⲁⲩ pr; sed y ^a a quod corr.	ⲁⲩ recte.
31. οὐδὲ γάρ) = ⲓⲁⲗ ἐν τῷ μῦς) x expressit ἐν τῷ τραγέλαφος ⲓⲁⲗ ⲛⲁⲩ, τὸ ὅς = ⲛⲁⲩ (ἐλαφος)	vacant y et y ^a vacant y y ^a Sed muris (ⲛⲁⲩⲁⲩ) exemplum commemorat z adn. 56	ⲙⲉⲛ ⲁⲗ cf. 21. . ⲛⲁⲩ ⲓⲁⲗ ⲛⲁⲩⲁⲩ ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲩ (sic) ⲁⲗ
32. ἐν δὲ τοῖς διπλοῖς σημαίνει μὲν,) ⲙⲉⲛ ⲧⲓ . ⲙⲉⲛ ⲧⲓ ⲛⲁⲩⲁⲩ	vac	ⲙⲉⲛ ⲧⲓ ⲛⲁⲩⲁⲩ ⲙⲉⲛ ⲧⲓ cum β ^{ab} 'qui- dem aliquid'
33. ὡς προεῖρηται) ⲡⲣⲟⲩ ⲛⲁⲩⲁⲩ = ὥσπερ (ὡς?) εἴρηται cum CE e		item ⲧⲓⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲩ ⲡⲣⲟⲩ , ut emendandum
17a 1. ὄργανον δὲ) vocis δὲ ordinem servat x y;	y ^a om perperam.	δὲ post ου (οὐκ) = ⲁⲗ posuit. NB glossam apud w.
ωσπερ εἴρηται) sic x con- tra A. Paulo antea ἅπας ante μὲν contra E	ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲩ ⲡⲣⲟⲩ x y y ^a cum β ^{ab}	item ⲧⲓⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲩ ⲡⲣⲟⲩ

ἀποφαντικός δὲ) =

ⲁⲓ ⲙⲁⲛⲓⲛⲁⲛⲁⲛ

idem. y^a suo more

ⲙⲁⲛⲓⲛⲁⲛⲁⲛ

ⲛⲁⲛⲓⲛⲁⲛⲁⲛ sic cod.

fem. propter ⲛⲁⲛⲓ

Sed quid sibi ista ?

Corr. ⲛ

w recte ⲛⲁ

4. οὐτε) ⲛ = οὐ; corr.

ⲛⲁ

vac y y^a

5. οὖν) om

vac

ⲛⲁⲛ ⲛⲁ = μὲν οὖν

6. ἀποφαντικός δὲ) sic
sine articulo

vac

ⲛⲁⲛⲓⲛⲁⲛⲁⲛ ⲛⲁⲛ

additis articulo et καὶ

7. τῆς νῦν θεωρίας.)

vac

recte. ⲛⲁⲛⲓⲛⲁⲛⲁⲛ

ⲛⲁⲛⲓⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ
= τῶν νῦν θεωρία? an
corr. ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ?8. εἰς) om per vitium
scribae; pr ⲙⲁⲛⲁⲛⲁⲛ
ⲛⲁⲛⲁⲛ ⲛⲁⲛⲁⲛ ⲛⲁ
: ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲙⲁ pr ita: ⲛⲁ ⲙⲁⲛⲁⲛⲁⲛ
ⲛⲁⲛⲁⲛ ⲙⲁ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ
ⲛⲁ y y^aⲛⲁⲛⲁ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ
ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ9. ἀπόφασις) hactenus x
Equidem tam perversum
additamentum non
Graeco sed Syro scribae
tribuo, ut inde
codd x et y fontis nulla
possit duci diversitas.mirum quod y et y^a add
ⲙⲁ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ =
ἡ ὁ συνδέσμος εἰς. De ori-
gine horum verbor. cf.
quae disputavi ad Probi
comm. adn. 137. 129

prava om.

ἄλλοι πάντες)

ⲁⲛⲁⲛⲁ

ⲁⲛⲁⲛⲁ ⲛⲁⲛⲁⲛ y y^a et

πάντες om perperam

ⲛⲁⲛⲁ

Arabs

10. ἀνάγκη δὲ) pr γὰρ =

vac

ⲛⲁ ⲛⲁⲛⲁ = δὲ

ⲛⲁ quamquam con-
cedo vocolae ⲛⲁ
significationem apud
Syros inter γὰρ et δὲ
fluctuareante ἐκ ῥήματος, ἡ = ⲁⲛ
pr

z idem; Arabs idem

ἡ om

(ⲁⲛⲁ)

ἐκ) ante πτώσεως repetit

idem z

ἐκ add ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ
om dein ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛ

11. καὶ γὰρ ὁ τ. ἀ.) cum
codicibus contra Waitz.
et Boeth. λόγος add. Pr
ἡ καὶ αὐτὴ 'nam
definitio quoque'
consentiens cum Ara-
be: أَنَّ حَدَّ الْإِنْسَانِ

ἔστιν ἢ ἢν ἢ ἔσται) οὐκ
αὐτὴ οὐκ οὐκ οὐκ
αὐτὴ οὐκ οὐκ οὐκ
οὐκ Add igitur οὐκ
= οὐκ ἔστιν contra co-
dices et pr ἔσται ἢ ἢν
cum nf. Cf. Arabs

13. δι' ὅ τι sic interro-
gando x; pr enim καὶ
καὶ = διὰ τί contra
codices qui διότι sed
Waitzium egregie af-
firmans cf. 14.

δὲ) servat cum C(d) e
(K²) contra A fun qui
δὲ, corr B. del G d
om E g.

14. οὐ γὰρ τῷ) x legit τὸ
cum G = αὐτὸ. Hic
locus vel solus demon-
stret utriusque x et y
quoad lectiones Grae-
cas consensum

δὲ) non expressit x
ἔσται) legit ἔστι =
αὐτὸ

Idem pr y y^a, sed per
ἡ καὶ οὐκ
'nam oratio (λόγος)
quoque'. Interpretatur
Probus adn. 131 per
καὶ cf. eundem
in protheoria adn. 141

y et y^a idem καὶ καὶ
male Arabs وَأَمَّا

y y^a idem, del?

idem αὐτὸ = τὸ y y^a.
Explicatur in comment.
Prob. adn. 42. 44

nec y

idem y y^a etiam z

qui est eius mos pro
καὶ.

λόγος legens vertit
ἡ καὶ οὐκ

οὐκ αὐτὸ οὐκ αὐτὸ
αὐτὸ οὐκ οὐκ οὐκ
οὐκ, itaque pr ἢ ἔσται
ἢ ἢν, om οὐκ

καὶ καὶ αὐτὸ καὶ =
διότι cum codd perpe-
ram.

om cum E g

τῷ legit αὐτὸ καὶ καὶ
Item Arabs τῷ =
من أجل أنه qui tamen
rectum potuit discere
e Probi commentario.

nec w

recte ἔσται = καὶ

ἄλλης πραγματείας) ante
haec pr כתיב עובד
. כתיב ἔστι δὲ τοῦτο. Le-
gerunt x y y^a cum e f n
τοῦτο πραγματείας

15. ה' ה' (ἐν) ה' אכ servat

17. ה' רמה) כחל =
כא ר.

18. אכ ἔστιν) post haec
ti inserit = כתיב חל
כתיב חל

20. ה' מנ) מנ om et pr
nudum אכ = ה' per-
peram.

21. תי alterum servat
(כתיב) contra Ce
συγκειμένη) post hoc exci-
derunt οἶον λόγος ἥδη
σύνδετος, ut vides ex
interpungendo . ,
scribentis negligentia

22. ה' מנ ἀπλῇ) mire
corruptus x tamen מנ
servat. כתיב עובד
כתיב כתיב Corrigere כתיב
; sed quid א ? Del.

23. περὶ τοῦ ὑπάρχειν τι
ἡ μὴ ὑπάρχειν) כתיב
כתיב כתיב אכ אכ
כתיב אכ

24. ὡς οἱ χρόνοι διήρηνται)
expressit per כתיב
כתיב חל =
κατὰ χρόνων διαίρεσιν

congruunt y y^a qui
כתיב כתיב ante
ἄλλης

vac

כתיב = καὶ ρ. y y^a,
Arabs item كذلك

item y y^a contra codd

item om y et y^a qui mire
אכ . כתיב אכ
כתיב post ἀπόφαν-
σις interpungit

item y y^a; sed male y^a
om כתיב
ab ה' δὲ usque σύνδετος
vacant y y^a. Recte ex-
plicantur z ca. adn. 146

omnia recte y y^a כתיב אכ
= ה' מנ cum Benk?
cf. Waitz. Org. Ip. 334.

כתיב אכ etiam y; sed
y^a mendose כתיב cf. 25
ubi pro δὲ = כתיב pr
כתיב Num legerint quod
expresserunt nimirum
περὶ τοῦ πότερον ὑπάρχει
τι cf n qui ὑπάρχει.

y y^a idem; Arabs item:

اعنى على حسب قسمه
الزمنه

w pr כתיב אכ
כתיב כתיב
. כתיב אכ itaque
legit πραγματείας τοῦτο,
inverso ordine.

ה' om cum e

ti om

מנ pr bene כתיב אכ
כתיב אכ

pr כתיב אכ om תי
cum Ce
supplet quae desunt apud
x y y^a כתיב אכ
אכ כתיב אכ
כתיב

מנ om cum AcdFGgu

idem

aliter, ad verbum vertens

כתיב אכ אכ
כתיב

Caput VI.

25. ἀπόφασις δὲ ἐστίν) <i>item y y^a</i>	<i>om ἐστίν cum C b f</i>
ἐστίν pr;	
26. καὶ) om cum g	<i>om y y^a.</i>
27. ὡς μὴ ὑπάρχον) <i>item y y^a qui</i>	<i>om τὸ, pr</i>
ᾠδουκ κλ αὖ	<i>ᾠδουκ</i>
add igitur τὸ (μὴ ὑ.)	
καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον) αὖδου	<i>pr δὲ pro καὶ, dein αὖδ</i>
ᾠδουκ κλ	<i>om, κλ γ αὖδ</i>
. ᾠδουκ αὖδ servat καὶ,	<i>ᾠδουκ</i>
post add τὸ (ὑπάρχ.)	<i>: ᾠδουκ</i>
29. περὶ τοὺς) post legit	<i>y</i> <i>sed y^a</i>
χρόνους <i>κτ</i> <i>מל</i>	<i>κτ</i> ; ex y ^a et z
cum A k d e n f con-	<i>adn. 162 corrigendus</i>
tra B C E G	<i>y in κτ . Itaque</i>
	<i>χρόνους legerunt</i>
δὲ post ἐκτός) om cum g	<i>item y y^a</i>
30. καὶ ὃ κατέφησε) καὶ	<i>y y^a</i>
om cum g	
καὶ ὃ ἀπέφησε καταφῆσαι)	<i>omnia recte y, y^a falso</i>
haec om negligentia	<i>pro</i>
scribentis	
17a 36. προσδιορίζομεθα)	<i>vac</i>
προσ non expressit cum	
C	<i>non expressit</i>

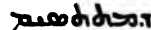
Explicit pars prima. Quae sequuntur e codice w ceterarum partium exordia Guilelmo Wrightio debentur.

Pars secunda.

Caput VII.

17a 38. τὰ μὲν) x μὲν om	<i>μὲν servat</i>
39. πέφυκε) sic x <i>כח</i> contra	<i>Idem w.</i>
G, qui ἐστί.	
40. καὶ ἑκάστον) haec om. Sed	<i>Servat w.</i>
certo scribae vitio.	
17b 1. ἀνάγκη δὲ) δὲ contra codd	<i>δὲ servat.</i>
Grr om. Bene autem omitti-	
tur, sed cf. Waitz. I p. 335.	

Pars tertia.**Medio capite X.**

19b 19. ὅταν δὲ) sic x	w pr καὶ ὅταν δὲ
	Sed a addit.
20. ἤδη) sic x = 	w om ἤδη
αἱ ἀντιθέσεις) αἱ = 	w non expressit αἱ ut coniungeret verba praecedentia
21. συγκεῖσθαι) sic x = 	w κεῖσθαι,

Pars quarta.**Caput XII.**

21a 34. αἱ ἀποφάσεις καὶ καταφάσεις) αἱ καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις cum f contra cett codd Grr.	w contra x et f cum codd Grr ordinem Waitzii pr
37. ἀπορίας τινάς) expressit ἀπορίαν τινά 	w idem

Pars quinta.**Caput XIV.**

23a 27. Πότερον) sic x = : 	w Πότερα expressit
δὲ) x om	w servat δὲ
29. δίκαιος) ἔστι x add	w nudum δίκαιος
31. ἔστι Καλλίας δίκ.) exemplo- rum locum mutat x	w servat
32. ποτέρα δὴ) δὴ om cum n	w item

Pauca sunt quae ad affirmandas conclusiones eas, quas supra proposuimus, addantur. Iam primum ne una quidem lectione Graeca cod x ab y vel y^a differre: hoc me puto vere dixisse. Neque tamen me fugit quam difficultatem obiciat locus capitis quinti 17a 9. Quod impedimentum ad hanc rationem tollo. Ipse enim Probus quum in protheoria verba ἡ ὁ συνδέσμῳ εἰς e loco 17a 6 deprompta afferret, in praefando ut solebat de universa re agens, ipsius Aristotelis verba ut referre vellet tantum aberat, ut eius dicta ipsorum ordine reddens postmodum

- 16b 6. οὐδὲν σημαίνει) x **ⲛⲁⲩⲁ ⲕⲁⲛⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ ⲛⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ**
ⲕⲁⲛⲁⲩⲁ
15. ἐφ' ὅτουσιν) x **ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲛⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ ⲕⲁⲓ**
16. ὑγιαίνει) x **ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ ⲛⲁⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ** cf. *Bâznâd* fol. 191^v 5 infr.
20. τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι) x **ⲕⲁⲩⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ**
ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲩⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ
- 16b 23. σύνθεσιν) x **ⲕⲁⲩⲁⲓ ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ** y **ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ**
 συγκειμένων) x **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁ ⲛⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁ** masculinum confirmat
 commentarius per **ⲕⲁⲩⲁⲓ**
26. u **ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲩⲁ** x **ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲟⲩⲩⲁ**
ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ
27. ἔστι) x **ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ** bis
28. x pro neutro **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁ** y **ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ**
29. οὐκ ἔστιν) x **ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ**
- 17a 2. ἀλλ' ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν) x **ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ**
ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲩⲩⲁ ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ
8. εἰς) x **ⲟⲩⲩⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ** y **ⲛⲁⲩⲁⲩⲁⲓⲁ**
ⲕⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ
9. ἄλλοι πάντες) x **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ** y **ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ** y
11. καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος) x **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁ** y
ⲕⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁ recte explicatum in commentario per
ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ cf. 16 b 1.
14. σίνεγγυς) x **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ** y **ⲟⲩⲩⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ**
 x **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ** y **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ**
15. εἰπεῖν) x **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁ** y **ⲛⲁⲩⲁⲓⲁ**
17. οἱ ἀσύνδετοι) x **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ ⲕⲁⲓ** y **ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ ⲕⲁⲓ ⲕⲁⲓ**
 μὲν οὖν) x **ut solet ⲕⲁⲩⲁⲓ ⲕⲁⲓ** y **ⲕⲁⲩⲁⲓ ⲕⲁⲓ** ut iam supra
18. δηλοῦντα) x **ⲕⲁⲩⲁⲓ ⲕⲁⲓ** y **ⲕⲁⲩⲁⲓ ⲕⲁⲓ**
25. τινος κατά τινος) x **ⲕⲁⲩⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲕⲁⲩⲁⲓⲁ** y **ⲕⲁⲩⲁⲓ ⲕⲁⲓ**
ⲕⲁⲩⲁⲓ item 26. ¹⁾

His locis fere omnibus accurate examinatis diversitatem esse utriusque versionis facile concedetur. Si vero quis ceteram in utraque summam spectans similitudinem animum adverterit praesertim ad terminos philosophicos, quos cunctos fere videbit eadem ratione redditos, vix po-

¹⁾ Reliquam versionum differentiam et ipsam quaere supra in conspectu Graecarum lectionum.

terit sibi temperare, quin necessitudinis inter utramque aliquod vestigium sibi videatur invenisse. Et ego quidem ad hunc modum singula caute perpendens, cum versionem y y^a constet antiquissimam esse, in Graecis vero lectionibus ambas consentire supra demonstraverim, in hanc potissimum sententiam trahor, ut versionem x ad versionis y exemplar a logico nescio quo confectam esse dicam. Quae sententia veri etiam similior fit, quod, cum terminus Graecus λόγος et 16b 1 et 17a 11 apud y per ܠܝܟܬܐ = 'oratio' ut saepe; contra apud x, et id quidem accuratius, per ܠܟܘܬܐ = 'definitio' Arabice حَـدّ redditus legatur, quisquis posteriori loco ܠܟܘܬܐ posuit, hoc videtur Probi commentario¹ vel doctus vel saltem adductus fecisse.

Ceterum hoc velim animadvertas, particulas μὲν οὖν, apud x per ܠܟܘܬܐ ܡܢ reddi solitas, apud y verbis ܡܢ ܡܢ transferri.

§ 3. Versionis libri de interpretatione exemplum Parisinum (cod. 161 fol. 27 sqq.) eandem versionem atque x praebere certum duco, quoniam, si quā in capite secundo, cuius collationem Hartvigio Dérenbourg debeo, a nostro exemplo discedit, id solam orthographiam spectat. Videlicet:

16 a 21. ὥσπερ ἐν τῷ λόγῳ) x ܠܝܟܬܬܐ ܠܝܟܬܐ, u male om ܠܝܟܬܬܐ ܠܝܟܬܐ

οὐ μὴν οὐδ') x ܠܟܘܬܐ ܡܢ ܠܟܘܬܐ, u ܠܟܘܬܐ ܡܢ ܠܟܘܬܐ male

24. ἐν τοῖς πεπλεγμένοις) x ܠܝܟܬܬܐ, u ܠܝܟܬܬܐ recte addit ܠܝܟܬܬܐ

25. ἐν τῷ ἐπακτροκέλης) x ܠܝܟܬܬܐ ܠܝܟܬܐ (sic), u ܠܝܟܬܐ ܠܝܟܬܐ

28. ἐστὶν x ܠܟܘܬܐ u ܠܟܘܬܐ

ἀλλ' ὅταν γένηται σύμβολον) x om, sed y y^a pr ut u ܠܟܘܬܐ ܠܟܘܬܐ

29. ἐστὶν) x ܠܟܘܬܐ u ܠܟܘܬܐ

30. ὅτι δεῖ καλεῖν αὐτό) x ܠܟܘܬܐ ܡܢ ܡܢ, u mendose (sic) ܠܟܘܬܐ (sic) ܡܢ ܡܢ

32. ἔστω) x ܠܟܘܬܐ u ܠܟܘܬܐ om

καὶ ὅσα τοιαῦτα) x ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ, u pro ܡܢ ܡܢ

ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

1) Cf. adn. 141. 131.

16, 21 ἐν τῷ Καλλιππος w **ܡܠܝܟܐ** x **ܡܬܪܝܢܐܝܐ** (= Μητράδελφος).
 τὸ ἱππος w **ܡܠܝܟܐ** x **ܡܬܪܝܢܐܝܐ** = μήτηρ αὐτοῦ, Arabs ibd. فالس quod legendum
 قالس ; deinde καλὸς ἱππος w **ܡܠܝܟܐ** = καλοσιππος cf cod. Gr. A 16, 25 ἐν
 τῷ ἑπακτροκέλης τὸ κέλης **ܡܠܝܟܐ** = ἐποπακτροκέλης, lege
ܡܠܝܟܐ cf. glossam ms. Peterm. 9 fol. 184 **ܡܠܝܟܐ** recte,
 τὸ κέλης dein om, pro eo x **ܡܠܝܟܐ** u **ܡܬܪܝܢܐܝܐ** = (cf. Lagarde, Reliq.
 iur. eccl. Graece 96, 7) **ܡܬܪܝܢܐܝܐ** = **ܡܬܪܝܢܐܝܐ** Ἐλμωδὰδ ductum e versione Syriaca
 Gen. 10, 26. Contra exemplum muris 16 b 31 ἐν τῷ μῦς τὸ ὄς w vertit **ܡܬܪܝܢܐܝܐ**
ܡܬܪܝܢܐܝܐ item Probus in comm. cf. adn. 56, sed x pr τραγέλαφος.

§ 5. Iam igitur, postquam nobis videmur satis demonstrasse: primo, codices et Berolinensem x et Parisinum u et Vaticanum 158 eandem praeberere versionem; deinde, eam ipsam, quamvis ab antiquissima saeculi medii quinti y y^a cuius fragmenta in Probi commentario exstant, diversam, nihilominus ab anonymo aliquo logico ad huius exemplar editam esse, atque lectione Graecâ ab ea non differentem etiam ad Graecum textum restituendum idem atque y y^a valere; tertio denique, Georgianam septimi vel octavi saeculi versionem et locum a ceteris separatum et singularem obtinere dignitatem: iam iam licet nos quasi ἱχνογραφεῖν quantalibet utilitatem Syriacae versiones possint ad Aristotelis libros emendandos afferre.

§ 6. De versionum Syriacarum utilitate pauca tantum nobis videntur dicenda esse, quoniam, si quis quam instituimus codicum occidentalium cum illis collationem diligentius examinaverit, eum speramus in vertendi Syrorum ratione accurati vix esse quidquam desideraturum. Neque vero fieri potest ut fidem Aramaeam describat verius quisquam Paulo Antonio de Lagarde¹, qui in tot versionibus Syriacis ne unam quidem se scire dicat, cuius auctor verbum aut addere scriptori Graeco aut detrahere ab eo sibi permiserit. Atque quanta posset certitudine e lectione Syra elici Graeca, idem demonstravit in commentatione, quam scripsit de novo testamento ad versionum orientalium fidem edendo². Itaque illud tantum sumus monituri, ne quis ex Arabicae linguae indole pristinam Semitici sermonis proprietatem minus abicienti falsam aliquam de Syriaca concipiat suspicionem. Ubi ubi enim Arabibus deesse facultatem libros Graecos ad verbum magis vertendi, e Zenkeri categoriarum editione Arabica recte collegit Valentinus Rose³, ibidem

1) In commentatione de geoponicon versione Syriaca p. 3—4 Lipsiae 1855 cf. Gesamm. Abhandl. 120 sqq. — 2) Berol. 1857 p. 7 sqq. cf. Gesamm. Abhandl. 85 sqq.
 3) In commentatione de Aristot. libror. ordine et auctoritate Berol. 1854 p. 141.

nusquam est, quâ Syros sua deficiat lingua. Quodsi igitur ipse Zenker (l. l. p. 8 sqq) e dicendi quodam genere Graeco a translatoribus Arabibus recepto contendit, Honainum Isaaci filium non e Syriaco sed continuo ex archetypo Graeco vertisse, tali quidem demonstrandi ratione fallitur. Animadvertere enim debebat, eâ quam Syrorum esse vertendi consuetudinem p. 12 recte intellexit, refelli argumenta, quae e dictionibus Arabum graecissantibus antea petierat. Etenim quam apud Syros usitatae sint eadem, vel levis modo speciminis quod dabimus versionis Arabicae cum Syriaca comparatio sat demonstrabit.

De dignitate autem critica codicum Graecorum quibus usi sunt translatore fateri nos oportet, codicem qui versionibus y x u subiectus erat, utpotè saeculo medio quinto antiquiorem optimas saepenumero lectiones praebere, ita quidem ut cum nullo codicum occidentalium vel plane vel modo pro praecipua parte consentiat, sed promiscue et A et B nonnumquam C saepissime autem n suffragetur, ubi singuli inter se de vera decertant lectione, interdum etiam codicum f et e lectionis antiquitatem prodat remotiorem. Itaque ne codicis B quidem auctoritatem codici A praefert, immo vèro hunc videtur magis commendare. Praeterea non raro fit ut lectionum, quae sunt apud Boethium Ammonium Ioannem Philoponum in veteribus quoque editionibus diversae, praestantiam defendat.

Proba igitur quamquam non parce suppeditat codex ille, superatur tamen altero, quo usus est Georgius Arabum episcopus circa saeculum iniens octavum. Nam ut in Probo quique eius vestigia presserunt translatoribus superiorem antiquitatem rude quoddam neque exercitatum vertendi genus indicat, ita cum politior sane existit etiam in vertendo is, quem iam Lagardius¹ agnovit hominem maxime et acutum et circumspectum, tum vero idem, ut videtur, codicem quoque emendatiorem nactus. Etenim quas in prima parte libri perihermenias adnotavimus lectiones Georgianas, eae nobis quidem magis videntur constituere contextum talem, qualem egregia et Bekkeri et Waitzii consideratio restituit. Qua in re est, quod valde laetemur Georgii totius organi versione ad nostra tempora feliciter servata.

Quae cum ita sint, illud tamen ne exspectare quidem licet, fore ut nova quaedam organi species duobus illis codicibus Graecis instauretur. Praeterquam enim quod optima quaeque adfirmare solent tantum absunt

1) De geopon. vers. Syr. p. 20 adn. I.

ut inaudita eademque gravioris momenti tradant, ut quae lectiones aut codicibus occidentalibus aut commentatoribus neoplatonicis plane ignotae sint, eas ne ipsi quidem proponere videantur.

Iam haec de codicibus illis in universum disputavisse satis habemus. Singula si quis desideret suis locis quaerito.

§ 7. Codicum Syrorum brevis recensio. Cod. Berolin. a Petermanno allatus no. 9 a. Graecorum 1571, Christi 1253 manu Nestoriana scriptus est. V. f. 36^r et 112^r extrr. Versionis x (f. 112^v usque ad f. 123^v) lacunae quaedam apertaue menda scriptoris incuriae non archetypo tribuenda, eiusdem cod. versione y z supplentur et emendantur, ut ubique monebamus. Tametsi autem perpetua collatione cod. u Parisini, qui manu Abrahami Echellensis Romae exaratus Ern. quidem Renan videtur e Vaticano profluxisse, lectio versionis x etiam certior redditur, nos tamen oportebat contentos esse cap. II comparatione. — Probiani comm. pars y z circiter f. 130^r usque 141^r + 129 occupat. Eiusdem commentarii cod. y^a secundum Renan, Journ. asiat. 1852, 19 p. 310 noni aut decimi saec., secundum Wright. initio mutilus cap. III incipit. Qui ubi differt ab y, quamvis antiquior, lectiones tamen deteriores pr, unā exceptā ad 17^a 32 ubi pro *dur* : *dur* *for* *lal* prius *dur* om. Differt etiam orthographia in vocibus Graecis α κ scribens et pro *κλακ* ubique *κλ* *κ*. — Cod. w secundum Renan. l. l. p. 324 septimi, secundum Wright. octavi certo non nono senioris saec. Glossae quas pr in margine e Probi fere commentario fluxere. Nec utitur tot verborum compendiis quot x y z nec tam constans in scriptione plena quam y^a, tamen *κλ* *κ* scribit.

II.

VERSIO X.

1127
 16 a 1
 ed.
 Bekk.

5
 16 a 5
 1
 10
 16 a 10
 16 a 15
 20

חלק עשר

2
 16 a 20
 25

1) Restitue קטן — 2) Leg. קטן ?

۱۱۷۱

[illegible]

किंकर ॥७॥

[illegible]

1) Expectem **എപ്പോൾ** Cf. mox Georgi **എപ്പോൾ** pro **എപ്പോൾ** — 2) Hic interpunctionem in fine versus om librarius.

[illegible]

1) Scribae non translatōri excidisse αὐτῶν λόγος ἦδη συνδετός iam ex interpunctione liquet. — 2) Corrige $\frac{\alpha}{\beta}$. Vetus est error vel etiam ab Arabe in suam versionem translatus. — 3) Excidit scribae, quod restituendum ex γ γ. $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$.

- 18a 25 115 v
 9
 5
 18a 30
 10
 18a 35
 15
 18b 1
 20
 18b 5
- 18a 24) καὶ εἰς τὸν ἀποδοῦναι restituere pro ἀποδοῦναι — δηλονότι, ὅτι
 om S. 25) οὐ γὰρ sic S — ὁ τις, ὁ om cum BCE defginu. 26) οὐδ' ἐν; οὐδὲν sive
 οὐδ' ἐν κτλ legi S ταύταις pro dativo accipiens. 27) ἀντίφασιν S ἀντιφατικῶς =
 ἀντιφασίαν sed cf conspect. p. 7 ad 16b 23. 28) εἶναι om cum n. *) κ in
 om videtur delevisse scriba, sed immerito. 32) λεχθέντων sic S contra A n E λεγθέντων.
 34) ἢ sic S contra A n cum α β^{ab}. 35) ὑπάρχειν ἢ μὴ S ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ contra codd.
 35) εἰ ὁ μὲν sic S cum β [quare si] contra α ε f — 37) πᾶσα κατάφασις post hoc S cum
 CE f g a b d et A (qui καὶ interposuit) ἢ ἀπόφασις pr; om B? cum Waitz. recte.
 39) εἰπεῖν ὅτι sic S contra A E e f qui om ὅτι. 18b 2) ἀληθὲς ἦν sic α, sed S pr
 ἀληθὲς ὁμοίως ἢ φάναι cet. Corr tamen omnia ἀληθὲς pro omnia ἀλάττω,
 = ἀληθὲς ἦν ἢ φάναι. 3) καὶ εἰ ψευδίζεται, πῶς = καίτοι sive καὶ εἰ ψ. δι S pr
 contra codd. 4) ἢ τὴν κατάφασιν sic S contra B E α cet et α 113b. 6) οὐδ' ἔσται, κτλ
 κτλ pr; relativum τ significat, verba ipsum insequentia eundem locum gram-
 maticum tenere atque εἰ, sive ὁπότ' κτλ etiam ibi supplendum esse.
 7) ἀληθεύει S ἔτι pr; dubium igitur utrum futur. an praesens legerit. Malo praes.

19b 30
 31
 19b 35
 19b 35

15
 118
 20a 1
 20

19b 26) *ἵσται*, S add ταῦτα male — νοούμεν, S sic contra C. 30) *προσκεισεται*, *πρόσκειται* ante ταῦτα cum n; et cum β^{ab} 'adjacet'. 31) *εἴρηται*, sic Waitz. cum Io. Philop. et β^{ab} 'dictum est' contra codd qui *λέγεται*. Veri simile est S quoque *εἴρηται* legisse. *ῥιζοκ* enim = *εἴρηται* etiam 20b 26; at *ῥιζοκ* = *λεγομένη* 20a 27, ut certus usus fert. 31)* Heic *εἰ* pr et del scriba. 33) *τούτου* om S cum n. 36) *συναληθεύειν*, quid legerit S dubium. Si morem usitatissimum vertendi sequeris apud nostrum, lege *nashrân*, non *neshrân* ut sit *συναληθεύειν*, contra B n k. 37) *ἀντίκνωται*, S add ἀλλήλως cum de u f contra β. — Post hoc sequitur tabula cum ea quae est ap. Waitz. I p. 348 consentiens cf. Prantl. I, IV adn. 235 p. 163 sq. Sed inserta sunt: οὐ πᾶς ἄνθρωπος οὐ θεός — πᾶς ἄνθρωπος οὐ θεός quae Monophysitarum et Nestorianorum dissensum exprimunt. 37) *ἄλλαι δὲ* = *ἡρᾶν* statum absolutum puto, scriba om ribbūj. Dein *δὺο* om S cum A n α β cf. Waitz. p. 348 contra B etc. 38) Mox *προστίθεται*, sic S praebere puto propter *α* praecedens, cum α A B d, quamquam ne expectabam quidem Syrum talem locum recte intellexisse. 20a 2) *ἵσονται*, S pr *εἰσίν* bene! cum β^{ab} qui 'sunt' = *ἵσονται* (ἵσονται enim esset *ἵσονται* ut 20a 18. 19, 20b 3 etc). Mox *προσchrύμεναι*, S pr *chrύμεναι* cum A C d f n (*προσchr.* esset *ἵσονται*). Ceterum nescio quidem, quid sibi *εἰ* hic velit.

ἀποδοῦναι αὐτῷ . κῆριον γὰρ αὐτῷ . κῆριον κενὸν καὶ ἀποδοῦναι
 ἕκαστον αὐτῷ . κῆριον γὰρ αὐτῷ . κενὸν κῆριον καὶ
 20 b 10 κενὸν αὐτῷ αὐτῷ . κῆριον κενὸν || κενὸν δὲ κελεύει
 οὐκ . κενὸν δὲ αὐτῷ γὰρ αὐτῷ 11 . κενὸν κελεύει
 αὐτῷ αὐτῷ . κενὸν οὐκ αὐτῷ κελεύει . αὐτῷ δὲ κελεύει
 κενὸν αὐτῷ καὶ . αὐτῷ 14 sic κενὸν γὰρ αὐτῷ . ἀποδοῦναι αὐτῷ
 20 b 15 κενὸν 119r αὐτῷ αὐτῷ || . αὐτῷ γὰρ κενὸν ἵστος . κελεύει κενὸν . κενὸν
 γὰρ . κενὸν γὰρ αὐτῷ αὐτῷ κενὸν γὰρ καὶ . κενὸν αὐτῷ αὐτῷ
 17 . κενὸν . κενὸν αὐτῷ κῆριον . ἀποδοῦναι ἵστος κενὸν . γὰρ
 . γὰρ 19 αὐτῷ αὐτῷ . κενὸν αὐτῷ 18 γὰρ . κενὸν γὰρ γὰρ κῆριον γὰρ 10
 κενὸν αὐτῷ κενὸν δὲ αὐτῷ κελεύει αὐτῷ αὐτῷ κενὸν αὐτῷ
 20 b 20 γὰρ || κελεύει . γὰρ γὰρ κενὸν ἵστος καὶ . κελεύει
 κῆριον αὐτῷ καὶ καὶ . κενὸν αὐτῷ αὐτῷ κενὸν . κῆριον
 κενὸν αὐτῷ κελεύει 22 κενὸν καὶ αὐτῷ αὐτῷ . κῆριον
 κῆριον αὐτῷ αὐτῷ οὐκ . κελεύει 23 οὐκ . κῆριον αὐτῷ αὐτῷ
 κῆριον αὐτῷ αὐτῷ οὐκ sic κελεύει οὐκ 25) . κελεύει
 οὐκ 25 . κενὸν αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ καὶ (κελεύει
 . κῆριον αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ οὐκ . κῆριον αὐτῷ αὐτῷ
 20 b 25 κῆριον || . κῆριον ἀποδοῦναι αὐτῷ κενὸν αὐτῷ καὶ αὐτῷ αὐτῷ

20 b 8) τὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός S pr ἢ τὸ οὐκ ἔστιν οὐ λευκός ἄνθρωπος (= ἐκ
 μεταθέσεως ἀντίφασιν) itaque affirmatio ἔστιν οὐ λευκός ἄνθρωπος ut S pr. 9) hae
 lectiones aliquam rationem haberent, si liceret liberius δύο ad affirmaciones referre,
 quod fortasse vel auctor codicis Graeci vel Syrus meditabatur. Equidem istam con-
 clusionem quam Waitzius praeberet ne magis quidem ab Aristotele profectam iudico.
 Cf. codd. Grr. varietatem. 10) ὅτι S post ῥήματος pos, ut melius intellexeretur.
 14) ἐκ. τ. π. δηλούμενον, S pr ἐκ. τ. π. συγκείμενον = αὐτῷ cum a i Ammon.
 perih. f. 157b sqq., βab om utrumque. Praefero συγκείμενον. — 17. 18) ἀλλὰ usque
 ἐκ τούτων. haec post ἡμερον = μηνῆα om S. Restitue! 18) τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ
 ἀνθρώπου, bis om S cum n τοῦ; mox pr ante βαδίζειν. (Differt ab n 20 b 16 qui
 ἐν ὄνομα ἢ pro ὄνομα ἐν ἢ. 19) οὐχ ἔν, S pr οὐχ ἔν τι, add γὰρ contra codd.
 22) ἢ ἐρώτησις ἢ διαλεκτική, S perperam intellexit. Vertit pessime ἢ ante διαλεκτικὴ pro
 ἢ accipiens = κενὸν. Dein omnia intacta reliquit. Syriace igitur vix sensus
 extorqueatur. Cave autem ne κενὸν eiicias e contextu. 22) κελεύει ribbūj
 delend. videtur. 24) Negligenter librar cum deberet literis mandare verba translata
 ἢ δὲ πρότασις ἀντίφασιν μιᾶς μόριον, haec quidem omisit, repetivit autem quae modo
 praecesserunt iis similia. Desunt igitur restituenda haec: κελεύει γὰρ αὐτῷ
 κενὸν κῆριον κελεύει sive κενὸν αὐτῷ cum C. 25) post ταῦτα
 S add ἢ πολλὰ καὶ ἑνὸς κατηγορεῖται ἢ ἐν κατὰ πολλῶν κατηγορεῖται, quam glossam puto
 a librario insertam.

κλσ . ἰσοκτα οὐ κλσ βασιλευσιν^{27β} πλσσ . κτκ πλσσ²⁷
 . δωδλ πρῶτος κλσσ ια . ελκ κλσσ αλ ια

<p>5 . κλσσ κλσ κλ . κλσσ κλσ κλ . κλσσ κλσ αλ . κλσ κλ ια αμκ</p>	<p>122v . κλσσ κλσ κλσσ κλσ κλσσ κλσ αλ κλ κλσ κλ ια αμκ κλ</p>
<p>10 . κλσ κλ ια κλσ κλ . κλσ κλ ια κλσ κλ κλσ κλ ια κλσ αλ κλσσ ια αμκ</p>	<p>κλσ κλ ια κλσ . κλσ κλ ια κλσ κλσ κλ ια κλσ αλ κλ κλσσ ια αμκ κλ</p>

αὐ . κλσσ κλσ ια αλ κλσσ οὐκ . ια ια ια
 . κλσ βασιλευσιν . κλσ κλ ια οὐκ³⁰ . κλσσ κλσ
 ια . ἰσοκτα κλ ια οὐκ . κλσσ κλσ κλ || αὐ 22 b 30
 . κλσ κλ ια κλσ αὐ . ἰσοκτα αμκ : κλσ κλσ
 15 κλ . κλσσ³¹ κλσ ια αὐ ια . κλσ πρῶτος κλ³²
 κλσ αμκ κλσ . κλσ κλσ κλσ αὐ ια αὐ αὐ
 κλσ ια ια κλσ . κλσ κλσ κλσ . αμκ
 αλ . ια κλ . κλ ια || ια . κλσ κλ ια κλσ . κλσσ 22 b 35
 . κλσ κλσ ια πλσ . κλσσ οὐκ κλσσ³⁶ κλσ ια
 30 αλ πλσ ια ια κλσ . κλσ κλ πλσ ια κλ κλ
 κλσ ια κλ . κλσσ κλσ κλσ . κλσ κλσ
 . κλσ³³ κλ

22^b 27) ἀκολουθοῦσι τε, τε pr S contra C d n u del A — β) ἀντιφάσεις S ἀντι-
 θίσεις vide ad 22^a 39. 28) τιθεμένων, S add δωδλ ac si esset ὑποτιθεμένων, neque
 arbitrator eum hoc legisse. Quae sequitur tabula bene instituta videtur commentatoribus
 deberi Graecis. Proponitur etiam ab Argyropulo in versione periherm. p. 78. Cf.
 Iul. Pacium. 30) εἰ τε γάρ, S expr εἰ γάρ sine τε = α ut 27. — ἀκολουθήσει =
 κλσ ut 22^b 12 al. 32) ἄπειρ ἄμφω S, ἄπειρ non expr, add antea κλσ = δε
 cum n. 33) εἶναι . ἀλλὰ, sic S contra C. 36) ἡ εἶναι, S om. 39) Hic inserta est
 tabula a logico aliquo deducta ex Arist. perih. 23^a 7 seqq. Proponit autem, quae
 Waitzius adnotavit ad 23^a 11 p. 363, ita:

Ἐνδεχόμενον ἀπλῶς < ἀκολουθεῖ τῇ δυνατῇ καὶ ὁ ἐνεργήσῃ αὐ τοῦτο οὐκ ἀκολουθεῖ
 ἀκολουθεῖ τῇ ἀναγκαίῃ καὶ ἐνεργεῖ ἐκείνῃ.

Ceterum ~~κλσσ~~ correctum lege ~~κλσσ~~. — Locus tabulae non aptus
 in fine paginae.

23 b 15 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900

فان فى التركيب والتفصيل يكون الكذب والصدق فالاشياء⁸ ^{69r} اذا وانكلم
تشبه المعانى من غير تركيب ولا تفصيل : مثال ذلك انسان او بياض متى
لم يزد عليهما شى فليسا يدلان على صدق || ولا كذب وكذلك قولنا^{16a 15}
عزَّ ايل فانه قد يدد على شى الا انه ليس صدقا ولا كذبا ما لم يستثن
مع موجود¹⁰ او غير وجود مطلقا او فى زمان **3 محله** فالاسم اذا هو
صوت¹¹ دال بتواطو¹² مجردا من الزمان وليس واحد من اجزائه دالا على
انفراده || وذلك ان قالبس¹³ ان افراد منه ايبس¹⁴ لم يدد بانفراده على شى^{16a 20}
كما يدد فى قول قالوس ايبس¹⁵ وليست الحال ايضا فى الاسماء البسيطة
كالحال فى الاسماء المركبة وذلك ان الجزو من الاسماء البسيطة¹⁶ ليس يدد على
شى اصلا واما الاسم المركب فمن شان الجزو منه ان يدد¹⁷ لكن ليس على
الانفراد¹⁸ || واما قولنا بتواطو فمن اجل انه ليس شى من الاسماء هو اسم الا^{16a 25}
اذا صار دليلا فان الاصوات التى لا تكتب^{69v} بحدها¹⁹ تدل²⁰ كاصوات
الحيوانات الا انه ليس شى منها اسما واما لا انسان ايضا فليس باسم ولا
وضع له اسم ينبغى ان يسمى به وليس هو ايضا قول²¹ ولا سالبه ايضا ||^{16a 30}
فليكن اذا اسما غير محصل²² . فاما قولنا بزید²³ ولزید وما اشبه ذلك فليست
اسما لكنها تكون تصاريفا للاسم وحد || الاسماء المصرفة فهو ذلك الحد^{17a 1}

8 second man corr فالاسماء sic; recte فالاسماء 9 **لسمعة** pro
sing leg 10 cod موجود 11 صوت 12 بتواطو 13 c pr m فليس
Κάλλιπος 14 c ايبس 15 قالوس ايبس 16 البسيط 17 om εν
τούτοις βούλεται μὲν, 18 om οἷον ἐν τῷ ἱπατροκλήῳ τὸ κέλης οὐδὲν σημαίνει καὶ
ἑαυτό 19 sic cod; sed quid sibi velit nescio 20 γὰρ τι 16a 28 om cum x y
ya (w) βὰβ 21 vulgo pro قولاً , سالبه 22 ὅτι ὁμοίως usque μὴ ὄντος om cum x w
23 c بزید mox لزید Prius genitivum Φίλωνος = **محله** repraesentat 24 pro
تصاريف plene scriptum, Fl.

الشيء . ألا أنه أو ليس . لا ³⁷ يدلّ على ذلك ولا لو قلنا كان أو يكون ³⁸ فقلنا
 دللنا البتة على معنى ولا لو قلنا أنه مجردا ³⁹ على انفراده وذلك أنه في
 نفسه ليس هو شيئا لكنه يدلّ مع ⁴⁰ ما يدلّ عليه على تركيب ما لكن لا
 سبيل الى فهمه دون الاشياء المركبة || **جاء** 4 وأما القول .. فإنه ^{16b 25}
 5 صوت دالّ يُوجد كلّ واحد من أجزاءه دالّا على انفراده على طريق أنه لفظه
 لا على طريق أنه ايجاب ⁴⁰ واعنى بذلك ان قولى انسان مثلا قد يدلّ على
 شى لكنه ليس يدلّ على أنه موجود أو ليس . لكنه يصير ايجابا أو سلّيا
 إنّ أضيف الى شى اخر فاما القطع الواحد من مقاطع الاسم || فليس يدلّ ^{16b 30}
 لكنه حينئذ ⁴¹ صوت فقط . وأما فى الاسماء المضاعفة قد يدلّ لكنه صوت
 10 فقط .. وكلّ قول ⁴² فهو ذلك لا على طريق الاله ايضا لكن كما قيل على
 طريق المواطاة وليس كلّ قول بجازم ⁴³ ألا من طريق أنه صادق أو كاذب
 وليس ذلك موجودا فى كلّ قول فإن الدّعا هو قول ما ⁴⁴ لكنه ليس صدقا ولا
 كذبا ^{71a} فلتنترّك سائر الاقاويل الأخرى || ان كان النّظر فيها أولى بالشعر ^{17a 5}
 والخطابه فاما القول الجازم فهو قصدنا ⁴⁵ فى هذا الموضع 5 فالقول الاول
 15 الجازم هو الايجاب ثم بعد ذلك السلب فاما سائر الاقاويل فانها تصير واحدا

لـ **جاء** 37 οὐκ 36 c lo nam saepe l ut k, similiter n scribitur
 non expr 38 vertit enim tale quid **καὶ οὐκ ὅτι καὶ οὐκ ὅτι** omisso
 لـ ante **καὶ** 39 c quod corr ortum e seqq. 40 c ايجاب ut saepius
 42 mutavit constructionem ob 41 c حينئذ pro حينئذ 43 corrupta a librario oculis
 difficultatem, omissis οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ μῦθῳ τὸ ὅς σημαίνεται 44 om ἔστι σηματι-
 ad superiora redeunti pro ἀλλ' οὐ καὶ αὐτὸ ὡς προέρχεται om 45 c كان دليلا
 46 h. l. μὲν 45 c فجازم diserte, sed Fleischer corr 47 = قصدنا sic c legendus, qui simile quid
 47 non **جاء** 47 = قصدنا sic c legendus, qui simile quid
 secundum Fl.

17a 10 ⁴⁸ بِرَبَاطٍ وَقَدْ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ كَلَّ قَوْلٍ جَازِمٍ أَمَّا عَنْ كَلِمَةٍ أَوْ عَنْ صَرْفٍ ॥ مِنْ
تَصَارِيفِ الْكَلِمِ وَذَلِكَ أَنَّ حَدَّ الْإِنْسَانِ مَا لَمْ يَسْتَتِنْ مَعَهُ أَنْ هُوَ . ⁴⁹ أَوْ لَيْسَ .
أَوْ سَيَكُونُ أَوْ قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِ أَوْ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ فَانْه لَمْ يَكُنْ بَعْدَ قَوْلٍ جَازِمًا
وَأَمَّا ⁵⁰ صَارَ شَيْئًا وَاحِدًا قَوْلُنَا حَتَّى مَثَلًا ذُو رَجُلَيْنِ وَلَيْسَ كَثِيرًا لَيْسَ مِنْ
أَجْلِ أَنَّهُ قِيلَ عَلَى تَقَارُبِ بَعْضِهِ أَثَرُ بَعْضٍ صَارَ كَذَلِكَ أَعْنَى وَاحِدًا . لَكِنْ ذَلِكَ
17a 15 ⁵¹ النَّظَرُ مِنْ قَدْ آخِرٍ غَيْرِ هَذَا فَالْقَوْلُ الْجَازِمُ يَكُونُ ⁵² وَاحِدًا ॥ مَتَى مَا كَانَ
دَلَالًا أَمَّا عَلَى شَيْءٍ وَاحِدٍ أَوْ كَانَ بِالرَّبَاطِ وَاحِدًا ⁵³ وَيَكُونُ كَثِيرًا مَتَى نَدَّى
عَلَى كَثِيرٍ لَا عَلَى وَاحِدٍ . وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مُرْتَبِطًا فَلَا اسْمَ إِذَا وَكَذَلِكَ الْكَلِمَةُ
تَكُونُ لَفْظُهُ فَقَطْ إِذَا كَانَ لَيْسَ يُمَكِّنُ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ أَنَّهُ يَدُدُّ عَلَى شَيْءٍ
يَحْكُمُ بِهِ فَيَكُونُ أَمَّا فِي جَوَابِ مَسْئَلَةٍ أَوْ غَيْرِ ذَلِكَ مِمَّا يَبْتَدِيهِ الْقَائِلُ مِنْ
17a 20 تِلْقَائِهِ فَالْحُكْمُ الْبَسِيطُ مِنْ هَذَا إِذَا أَمَّا هُوَ بِمَنْزِلَةٍ ॥ إِبْقَاعُ شَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ أَوْ
إِنْتِزَاعُ شَيْءٍ مِنْ شَيْءٍ . وَأَمَّا الْمُؤَلَّفُ مِنْ هَذِهِ فَيَبْنِيهِ الشَّيْءُ الْمُرَكَّبُ ⁵⁴ مِنَ الْحُكْمِ
الْبَسِيطِ أَيْ الصَّوْتِ الدَّلَالِ عَلَى أَنَّ شَيْئًا مَوْجُودٌ أَوْ لَيْسَ هُوَ بِمَوْجُودٍ أَعْنَى
حَسَبَ قِسْمِهِ ⁵⁵ الْأَزْمَنَةِ ۖ فَأَمَّا الْإِيجَابُ فَانْه الْحُكْمُ بِشَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ وَأَمَّا
17a 25 ⁵⁶ السَّلْبُ ॥ فَهُوَ الْحُكْمُ أَيْضًا يَرْفَعُ شَيْءٍ مِنْ شَيْءٍ وَلَمَّا كَانَ قَدْ يُمَكِّنُنَا ۖ أَنْ

48 hunc superscriptum **ܠܗܝܠܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ** cf. excursum p. 61. 49 plane con-
sentit cum x ܠܗܝܠܝܬܐ = ܠܗܝܠܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ add, ܕܡܠܟܐ post ܠܗܝܬܐ pr cum x w n f,
ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ ܕܡܠܟܐ vert. قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلُ Hinc mihi constat, hanc versionem
Arabice fluxisse e versione cognata versioni x, quatenus repugnat sequens 50 con-
tra x ⁵¹ أَمَّا cum w 17a 13 51 expr. **ܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ** cf. 17a 6 contra x w, sed haec licentia
translatores 52 pr ܠܗܝܬܐ contra x? cf. seq. 53 **ܠܗܝܬܐ ܕܡܠܟܐ** pro ܠܗܝܬܐ accepit cum
esset ܠܗܝܬܐ 54 excidit ܠܗܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ deinde legit quae corruptissima pr x **ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ**
ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ ܕܡܠܟܐ contra y w 17a 22 add ܠܗܝܬܐ 55 cum x contra cett 56 c
ܠܗܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ = ܠܗܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܡܪܐ ? causa primae pers. plur. Syriacum fuit

ومنى كان الْحُكْمُ عَلَى الْأُمُورِ الْكُلِّيَّةِ وَلَمْ يَكُنْ هُوَ كَلِّيًّا لَمْ يَكُنِ الْحُكْمَانِ^{68b} مُتَضَادَّيْنِ⁶⁹ قَدْ يُمْكِنُ أَنْ تَكُونَا فِي وَقْتٍ⁷⁰ مَا مُتَضَادَّيْنِ وَأَعْنَى بِقَوْلِي أَنْ⁷¹ يَحْكُمَ حَكْمًا غَيْرَ كَلِّيٍّ عَلَى مَعْنَى كَلِّيٍّ كَقَوْلِنَا يُوْجَدُ إِنْسَانٌ أَيْبَضًا⁷² لَيْسَ يُوْجَدُ أَيْبَضًا إِنْسَانٌ وَذَلِكَ أَنْ قَوْلُنَا إِنْسَانٌ وَهُوَ كَلِّيٌّ⁷³ فَقَدْ أَخَذْنَاهُ بِحَكْمٍ غَيْرِ كَلِّيٍّ وَحَكْمُنَا عَلَيْهِ حَكْمًا غَيْرَ كَلِّيٍّ⁵ فَإِنَّ قَوْلَنَا كَذَلِكَ لَمْ يَدَدْ عَلَى أَنْ الْمَعْنَى كَلِّيٌّ إِلَّا⁷⁴ أَنَّهُ حَكْمٌ عَلَيْهِ كَلِّيٌّ وَذَلِكَ أَنَّ الْمَحْمُولَ الَّذِي يُحْمَلُ حَمْلًا كَلِّيًّا عَلَى الْمَوْضُوعِ الْكَلِّيِّ لَمْ يَكُنْ حَمْلُهُ⁷⁵ حَقًّا وَلَيْسَ يَكُونُ مِنْهُ أَيْضًا إِيْجَابٌ وَاحِدٌ^{17b 14} ||

॥ श्री गणेशाय नमः ॥
 श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गणेशाय नमः ॥

68 bene, sed x corruptus 68^b c تكن; corr 69 hic scriba dimidium lineae spatium
vacuum reliquit, ubi Syriace fuerunt . **والاشيا التي = علم دم وحوادثهم**
يُذَكِّرُ عَلَيْهَا (itaque femin تكون cod) attamen mox متصاليين masc. Ibi quae ineptus
quidam novissime intrusit, non repeto 70 cf. 69 71 c انا quod corr, quia idem c
يعكم **ن يحكم** neque de انا cogitandum 72 plena scriptio pro
أَبْيَضَ ut saepe apud vulgares cf. version Porphyri isag. 4* 28 Ms. Pet. 9 f. 67*
ابيضاً pr m 73 = , tametsi αἰσλός est, dein constructionem mutat ex-
plicans 74 **آلا** ut saepe **ك الله** 75 haec sunt quae x pr **له**
مفرد مفرد مفرد omisso ἀληθής, منه add ut sensum aliquem efficeret, ad
المحول praeced adnectens orationem

Ad notam 48 excursus.

Aristotelem igitur in capite libri de interpretatione secundo Syris infelicem casuum statuendorum auctorem exstitisse certum est. Casus autem adpellabant primo quidem λ et α , ut in versionibus quem modo diximus libri; deinde addiderunt ω , ut vides apud Eliam catholicum patriarcham in 'Emendatione orationis Syriacae' ܠܗܝܬܐ ܕܡܬܬܐܪܝܬܐ
~~ܠܗܝܬܐ~~ quem librum composuit, priusquam ordinaretur episcopus

[illegible]

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30

1) corr. ut mox ~~explicet~~

[illegible]

[illegible]

1) ~~non~~ abundat. — 2) Alterum ~~an~~ del. — 3) = ~~non~~
10*

[illegible]

5 50 55
 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55
 60 65 70 75 80 85 90 95 100 105 110 115 120 125 130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995 1000

70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

1) Voce ^{158r} notata haec in margine per eandem manum cum signo unitate.

[illegible]

In margine: *ἡ δὲ καθ' ἑαυτὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ κόσμου*
καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου

2. VERSIO.

Item interpretatio sive dilucidatio τοῦ περὶ ἑρμηνείας Aristotelis philosophi Ter-
tus
pag.
facta a Probo.

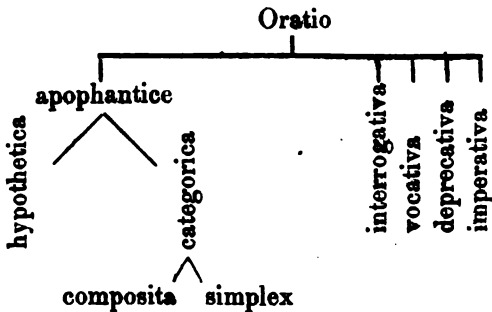
Videmus res naturales partim quidem sui gratia esse, partim autem aliarum gratia¹ e. gr. homo quidem sui gratia | est; manus autem et es,⁵ pes usus gratia et perfectionis eius. | Sicut enim in rebus naturalibus es,¹ haec videmus, ita etiam in artibus licet videre, partem quidem earum sui gratia esse, partem autem aliarum gratia cum similes sint actionibus naturalibus, ut ars opificum arcuariorum, quae non sui gratia est, sed rei sagittariae. | Res autem sagittaria non pro arte alia est, sed sui⁵ gratia. Neque solum in artibus videmus hoc, sed etiam in una et eadem arte videmus res partim quidem sui gratia, partim autem aliarum esse, e. gr. medendi arti libri sunt, qui partim quidem sui gratia sunt, partim autem | aliorum. Liber enim is qui docet: Herba quaedam¹⁰ applicatur morbo cuidam ut fiat sanitas, sui gratia est; is autem qui docet quando fiant herbae quandoque colligantur, alius gratia est, ac non sui gratia. Item etiam finis logicae est, ut discernat veritatem a falsitate². Hic autem liber perihermenias, hoc autem est, de | interpre-¹⁵ tamentis non sui gratia est sed eius gratia, quod absolutionem logicae parat. Itaque nonnulla eorum, quae eo continentur, quae[que] per se ipsa non quaerenda esse facile videantur, non oportet nos contemnere, quia omnia ea, quae in eo sunt, utilia sunt ad id, quod logicae abso-
lutionem parat. [Immo vero] oportet quoque nos ad omnia quae in eo sunt curam adhibere, ut sine | impedimento ad illud perveniamus, quod²⁰ perfectione logicae constare praedictum est. Ea quidem, quae oportebat nos dicere de hoc, ut ne neglegantur ea in hoc libro, quae non quae-
renda esse videantur, haec sunt. Sed quoniam exordium facere volumus huius libri, scire nos oportet, ante lectionem cuiusvis libri capita quaedam quaeri; et | propterea primum dicamus³, quot capita sint quae quaerantur, ²⁵ et quae sint^{180v} et cur quaerantur. Septem quidem sunt capita quae ante omnem librum quaeruntur. Sunt autem haec: Scopus — utilitas —
— cuiusnam sit ἀκριβῶς, — ordo — caussa inscriptionis — divisio in capita — et ad | quid referatur. Nunc postquam diximus, quot sint ³⁰ capita et quae sint, volumus dicere cur quaerantur. Decet tamen nos

primo scire, quid sit scopus; et eodem modo deinceps de singulo quoque
 4. eorum disputatio procedat, quae de caussa | prolata sint. Scopus⁴
 igitur est: absolutio praecogitata, e. gr. cum homines ad domum
 exstruendam aggredierentur, primo tectum meditabantur. Quod vero
 hoc per se stare non poterat, deinde parietes excogitaverunt. Quia autem
 5 parietes | immobiles fiunt, cum supra fundamentis ponuntur, propterea
 fundamenta postea meditati sunt. Et haec absolutio cogitationis est, id
 quod est initium actionis. Inde enim incipit actio, unde absolvitur
 cogitatio. Et ibi absolvitur actio, ubi incipit cogitatio. Iuste igitur
 10 definitus est scopus | absolutio praecogitata. Absolutionem enim actionis,
 ut dictum est, mens praemeditata est. Similiter licet videre in omnibus
 rebus, eas cogitatione designari. Postquam igitur diximus, quot sint
 capita quae ante omnem librum quaerantur, et quae sint, et quid sit
 15 scopus, necesse est, | scire nos cur singulum quodque eorum quaeratur.
 Scopus quaeritur⁵ quod ratio nostra determinata est ad illud quod
 volumus facere. Quod oportet eum ipsum, qui aliquid facere conatur,
 esse gnarum quid facere velit. Dixit enim Plato: ,O puer, unum est
 20 principium eorum qui deliberant: aut scire id ipsum cuius gratia | studium
 adhibitori sint; aut ab omni re aberrare necesse'. Oportet enim neces-
 sario, ¹²⁷ habere eum scopum operis eius quod quis incepit, ne fiat ut
 qui viam ingressus est⁶ nescius, quo velit abire. Ac propterea in
 omni via, quae ei occurrit, errat in eundo. Inde igitur quod scimus
 25 scopum, definitum nobis fit consilium et | scientia certa. Quando enim
 non definita est, nec certa est. Hinc autem, h. e. ex eo quod scopum
 novimus, omnia ea, quae in libris reperiuntur, iuste exaudimus; nec
 spernitur scriptor, quia secundum voluntatem eius verba eius percipimus.
 Demonstratum est igitur, iuste quaeri scopum ante omnem librum. —
 30 Utilitatem⁷ autem | quaerimus propter hoc: eo, quod oportet nos omne
 [id], quod facere volumus, cum sollertia facere, ac non cum tarditate.
 Omnem autem rem tum cum sollertia facimus, cum utilitatem praestan-
 tem ex ea [capi] discimus. Iuste igitur etiam utilitas quaeritur. —
 Cuiusnam autem sit, quaerimus, primo⁸ quidem, quod saepenumero
 35 sine examinatione assentimur verbo ob praestantiam et magnitudinem
 personae eius, quae id dixit; | secundum⁹ vero, ne mali [homines] dogmata
 sua intrudent per famam personae dignae cui credatur, atque inde
 40 abripiant indoctos in pravam suam doctrinam. Demonstratum est igitur
 necesse esse, sciri etiam cuius sit. — Ordo autem quaeritur, ne | ultra
 gradum porrigere nos pedem oporteat. Decet enim prius discere id quod

prodest nobis ad intelligentiam eius quod propositum est, si est aliquid ante id. Ita enim etiam facilis perceptu fit nobis ipsa res. Sin autem minus, similes sumus eorum qui libros legere volunt, priusquam literas didicerint. Utile igitur est etiam illud: scire nos | ordinem. — Inscriptio¹⁰ autem es, 10 libri quaeritur, quia etiam haec dux ad scopum est; id enim quod scopus divisione nobis monstrat, inscriptio libri una vice nos docet. — ¹²⁷ Divisionem¹¹ in capita necesse est sciri, quod, cum rei summa difficilis scitu sit, dum in partes dividitur, facilis | perceptu fit. Et ita 15 illustratur id ipsum, quod propositum est, ad eorum scientiam, qui accedunt ad id. Utilis igitur est divisio quoque in capita. — Ad quid referatur¹², quaeritur ad discendum, ut sciamus, ad quam partem artis pertineat. — Cum enim ars adornare animam vellet, contemplabatur, duas esse animae facultates, | intellectualem et operantem. Intellectualis qui- 20 dem ea, qua res cognoscimus; operans autem ea, qua operamur. Dum igitur ars vult adornare illam intellectualem et illam operantem, duas partes emisit, theoriam et praxin, ut quidem per theoriam intellectualem adornaret, per praxin autem operantem. Theoria enim | docet de cognitio- 25 nibus rerum; praxis autem de emendatione morum. Quisquis est igitur liber, aut theoreticus aut practicus est aut utrumque simul. Et theoretici quidem sunt e. gr. ii qui de dogmate docent; practici autem e. gr. ii | 30 qui de moribus docent; qui vero utrumque simul, e. gr. ii qui docent simul et de dogmate et de moribus. — Demonstratum est igitur, necessario quaeri ante omnes libros quoslibet haec septem capita quae supra praedicta sunt. — Postquam igitur diximus, quot sint capita quae ante omnem librum quaerantur, et quae sint et cur singulum quodque eorum quaeratur, quaeramus quis fuerit scopus Aristotelis in | libro hoc et utilitas eius et es, 1 singulum quodque ex illis capitibus aliis. — Scopus igitur Aristotelis est in hoc libro, ut doceat nos de oratione, sed non de omni oratione. Quinque¹³ enim ¹²⁶ species orationis sunt: interrogativa — vocativa — deprecativa — | imperativa — enuntiativa. — Aut¹⁴ enim verbum 5 quaerit quis, et vocatur haec oratio interrogativa, ut illud quod dixit¹⁵: ‚Ubi posuistis eum?‘ aut rem, et vocatur vocativa, ut id quod dixit: ‚Venite ad me vos omnes defessi et portantes onera‘ etc; aut aliquid petit quis ab alio; ac si quidem a maiori | aliquid 10 quis petit, vocatur deprecativa, e. gr. ‚Peto a te domine mi‘; sin autem ab inferiori, vocatur imperativa ut id quod dictum est ad puerum: ‚Abi, collige sagittas, quas emittam‘. Sin autem quasi per decisionem id quod in anima [est], dicimus, vocatur haec species apo-

apophantice h. e. decisiva e. gr. ‚Deus bonus est‘ et ‚Anima | immortalis
est‘¹⁶. Haec¹⁷ tantum est species capiens veritatem aut falsitatem h. e.
apophantice h. e. enuntiativa. Docet nos igitur hic liber de una ex
his quinque speciebus orationis. Dico autem de illa enuntiativa sed ne
de omni quidem enuntiativa. Enuntiativa enim dividitur¹⁸ in hypothe-
ticam h. e. supponentem | et categoricam h. e. praedicativam. Est autem
supponens talis: Si dies est, sol supra terra est.¹⁹ Suppositum est enim in
ea hoc: ‚si dies est‘ et deinde enuntiavit, quod consequitur. Praedicativa
autem est illa, quae enuntiat dum non supponit quidquam, e. gr. Socrates
ambulat; Socrates homo | est. Docet nos igitur hñc non de illa suppo-
nenti, sed de illa praedicativa. Sed ne tunc quidem de omni praedica-
tiva. Praedicativa enim aut simplex est, ut: Socrates ambulat, aut
composita²⁰, ut: Socrates ambulat; quicquid autem ambulat movetur;
ergo Socrates movetur. — ¹²⁰ Docet nos igitur | hñc de simplici, nequa-
quam de composita. Summatim igitur scopus libri huius est ita: de
oratione enuntiativa, praedicativa, simplici. Enuntiativa dicta est, ut
excludantur illae quattuor aliae; praedicativa autem, ut excludatur
supponens; simplex autem ut excludatur composita illa. — Vide!

67, 1

Utilitas²¹ autem ipsius patet, si namque per syllogismum |
veritatem et falsitatem docemus (id quod omni modo utile est sciri),
syllogismus vero e protasi²² componitur, protasis autem oratio est
apophantice ea, quam hic liber nos docet. Notum ergo, praestantem
esse utilitatem eius. — Aristotelis²² esse hunc librum, notum est
hinc: quod analytica, librum eum qui post | hunc [est], categorias,
librum eum qui ante hunc, concessum est ab eo factas esse. Non
vero [δῆ] conveniens fuisset ei, primum et postremum facere, et eum,
qui in medio, praetermittere. Verum etiam alioquin quoque habitus
sermonis et varietas cogitationum declarant, ipsius esse eum. — E quat-
tuor igitur causis noscitur, cuius sit omnis liber: vel ex eo quod viri |
magni commemoraverunt eum; vel ex eo, quod ipse [auctor] commemo-

ravit eum in aliis libris; vel ex habitu sermonis; vel ex eo, quod convenit personae. E quarum duabus illis demonstratum est, esse hunc librum Aristotelis. — Ordo ²³ eius est, post categorias vocari. Postquam enim didicimus ex eo [Aristot.] de vocibus simplicibus, oportet | confestim, ^{27, 28} eum de oratione ea, quae ex vocibus simplicibus composita est, loqui. — Inscriptus ²⁴ autem est, de interpretationibus, quod oratio apophantice opiniones illas quae in animo nostro, interpretans indicat et aperit. Juste igitur de, interpretationibus' inscriptus est. — Dividitur ²⁵ autem in quinque capita. Et capite quidem primo docet nos, quid | sit nomen ²⁶ et quid verbum et quid sit cataphasis h. e. affirmatio [proprie placans] et quid apophasis h. e. negatio [tollens] et quid apophansis h. autem e. enuntiatio [decisio] et quid sit oratio. — Capite autem secundo docet nos de protasi composita e subiecto et | eo quod praedicatur ²⁹ e. solum, ut: Socrates ambulat. — Capite autem tertio docet nos de protasi ¹²⁰ composita e subiecto et praedicato et tertio, quod appraedicatur cum iis, ut: Socrates animal est. — Capite autem | quarto ⁵ docet nos de protasi cum modo [modali] e. gr. Socrates pulcriter disputat. — Capite quinto docet nos, utra repugnet magis affirmationi: ipsius negatio an affirmatio contraria; e. gr. Affirmationi dicenti, Socratem iustum esse, utra magis repugnat, negatio ea quae dicit, Socrates non est iustus, an affirmatio | ea quae dicit, Socrates iniustus est. — Refertur ¹⁰ hic liber ad logica h. e. rationem disputandi. Quoniam igitur logice ad theoriam refertur, necessario etiam hic liber ad theoriam refertur, eo quod intellectualitatem animae tractat, neque activitas animae ei scopus est adornandi. Ea igitur quae dici oportuit ante | librum hunc, ¹⁵ haec sunt.

*Pausa.*³⁶

^{16 a 1} A. Πρῶτον δεῖ θεῖναι τί ὄνομα καὶ τί ῥῆμα καὶ τί κατάφασις καὶ τί ἀπόφασις καὶ τί ἀπόφανσις καὶ τί λόγος. — *Probus dicit.* Aristoteles vult definire nomen et verbum | et ea quae [deinceps] dicta sunt. Et ²⁰ quidem antequam definit, dicit: A. ἔστι μὲν δὴ τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα. *Probus dicit.* Fuisset consequentia, ²⁷ ut statim traderet nobis eas definitiones, quas pollicitus est se esse definiturum; dico autem nominis et verbi et ceterorum. Sed cum in definitionibus nominis et verbi voces | significativas commemoraret, vult nos ²⁸ docere, non voces solum esse significativas. Et porro vult nos docere quid primo [loco] voce significetur. Cogitationes enim primo per voces significantur et deinde, per medietatem harum, actiones; neque

opus esse, aliquid nos intermedium harum ponere.²⁸ Tamquam tale
 58. 30 igitur, quod prosit nobis, haec quattuor, dico | autem actionem et
 cogitationes et voces et literas, prius nos docet, priusquam definiat
 id quod pollicitus est. — Et ordinem primum quidem obtinent actiones;
 cogitationes autem post actiones feruntur, quia conceptio est eis actio-
 59. 1 num. Docet nos igitur de his | quattuor, quae quidem ex eis signi-
 ficet, quid autem per eas significetur, et quae consignificet et
 [con]significetur. Actiones enim solum significantur non significantes.
 Cogitatio autem significat et significatur. Significat quidem actionem;
 5 significatur autem voce. Vox | autem similiter significat et significatur.
 Significat quidem cogitationes, significatur autem per scripta. Scripta
 autem significant solum. — Atque porro²⁹ docet nos de his quattuor,
 alias earum naturaliter esse, alias autem secundum consensum. Distinguit
 autem inter ipsas eas, quae secundum consensum, ab iis quae secun-
 10 dum naturam ratione tali: per illud *πᾶσι*, et *οὐ πᾶσι*. | Nam ea 16a 6
 quidem quae secundum naturam, eadem universis sunt; ea autem
 quae secundum consensum non universis. Actiones enim et cogita-
 tiones ea eadem universis sunt; id quod demonstrat, naturaliter eas esse.
 Taurus³⁰ enim et equus et homo universis iidem. Item porro etiam
 cogitationes de iis. Voces autem et scripta non omnibus eadem.
 13 | Aliter enim Syri vocant equum et aliter Graeci et Romani. Atque
 scripta similiter. — Ac porro³¹ docet nos de his quattuor, in quibus
 et quando reperiatur veritas aut falsitas. Cogitationes enim et voces
 128v et scripta interdum significant veritatem aut falsitatem, interdum
 20 non veritatem nec falsitatem. | Veritas enim et falsitas fit in cogitationi-
 bus compositis et in vocibus compositis. In actionibus autem neque
 compositis nec simplicibus fit. Quando enim congruunt cogitationes
 cum actionibus et voces quoque significant, quo modo se habeant cogita-
 tiones et actiones, tum veritas in singula quaque earum constituta est.
 25 Item etiam in scriptis. Quando vero ita se non habent, | falsitas.
A. Ἔστι μὲν δὴ τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα. *P.* τὰ 16a 3
 autem ἐν τῇ φωνῇ pro ‚vocibus‘³² posita sunt. *παθήματα* autem vocat
 ‚cogitationes‘, ac si quis dicat: voces sunt significantes cogitationum
 in anima. *A.* καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ. *P.* ‚Ea‘ quidem 16a 4
 30 ‚quae scribuntur‘ rursus pro ‚scriptis‘ posuit. ‚Ea‘ | autem ‚quae in
 voce‘ aut pro ‚voces‘, ut diximus³³, positum est aut pro ‚signa
 [eorum]‘³⁴ quae in voce‘, ac si quis dicat: Sunt scripturae signa
 eorum quae in voce. Communiter enim positum est illud ‚σύμβολα‘,

quae supra dicta sunt: τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα, atque | illuc 70.1
 16 a 6 et huc referuntur. A. ὧν μέντοι ἔστι πρῶτως σημεῖα ταῦτα, ταῦτά πασι
 παθήματα τῆς ψυχῆς. P. ὧν: ,quarum rerum'. ταῦτα' autem dainceps 35:
 voces nunc commemoravit. Ipsae 36 autem voces significant et actiones
 et cogitationes; sed primo significant | cogitationes et deinde actiones. 5
 Propterea dixit: ,πρῶτως'. ,Παθήματα' autem porro vocat cogitationes.
 Est autem tota quaestio tamquam si quis dicat: Quarum vero rerum
 sunt voces primo signa, eadem 37 sunt cuivis homini cogitationes.
 16 a 7 A. 38 καὶ ὧν ἔστι ταῦτα ὁμοιώματα, πράγματα ἤδη ταῦτά. P. | καὶ ὧν h. e. 10
 autem ,rerum'. — Porro 39 ὁμοιώματα vocat cogitationes; ὁμοιώματα
 enim rerum sunt conceptus. Est autem tota quaestio ita: Quarum
 activitatum 40 conceptus sunt simulacra, hae eadem actiones 41 [sunt]
 16 a 17 cuique. A. εἰὰν μὴ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι προστεθῇ. ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ χρόνον.
Interpretatio. | Ἀπλῶς, 42 inquit, pro tempore praesenti protulit. Non 15
 enim vult praesentiam tempus vocare, ut demonstrat in illo De na-
 turalibus 43. Tempus autem vocat aut id quod praeteriit, aut id quod
 futurum. Ac si dicat quis: ,Hircocervus' non significat veritatem aut
 falsitatem, nisi ,est' adicitur' — id quod est ἀπλῶς — ac nisi secun-
 dum tempus | adicitur, ac si quis dicat ,fuit' aut ,erit'. Alii autem 20
 dicunt: Illud ἀπλῶς pro tempore praesenti et pro tempore praeterito
 et pro tempore futuro positum est. Illud autem κατὰ χρόνον pro deter-
 minatione temporis [= t. definito] i. e. ,hodie' vel ,anno superiori'.

De nomine Aristoteles dicit.

16 a 19 | Ὄνομα ὅν ἔστι φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἀνευ χρόνου ἧς μηδὲν 25
 μέρος ἔστι σημαντικὸν κεχωρισμένον. *Probus dicit.* Iam vult definire
 nomen secundum ipsius promissum. 44 Ac primo quaeritur, cur, cum
 nomen et verbum voces simplices sint, nomen ante verbum posuerit.
 Et respondemus: Nomen significans | est essentiae, verbum autem actionis. 30
 Praestantior autem essentia quam actio. Propterea anteposuit nomen
 verbo. Ac porro 45 haesitant: si hic de vocibus simplicibus docet nos,
 — dicunt | autem, eum etiam in categoriis de vocibus simplicibus docere, — 71.1
 eadem tractatio est illa et haec. Quorum enim idem scopus est, eadem
 tractatio est. Et respondemus: Aliud est, aliquem contemplari voces
 simplices ut voces simplices, et aliud | est, in vocibus ipsis simplicibus 5
 contemplari diversitatem. In categoriis igitur utique de vocibus simpli-
 cibus 125 v docet, dum non differentiam, quae in iis invicem 46 [est]
 vult demonstrare. Heic autem voces simplices distinxit in nomen et
 verbum. Demonstratum est igitur, alium scopum esse ei in 47 categoriis,

71, 10 aliū in hoc. ,Vocē⁴⁸ protulit hic pro | genere. Sonus autem genus
 vocis. Sonus enim est ictus in aere sensibilis proprius auditūs; vox
 autem sonus animati qui fit, cum per compressionem pectoris eliditur
 e pulmone aer is qui intravit, dum cadit subito in arteriam quae vocatur
 15 aspera et in palatum. Et quia vero voces partim⁴⁹ quidem | significativae
 partim autem non significativae, distinxit nomen ab his vocibus non
 significantibus eo quod dixit *σημαντική*. Ac porro, quoniam hae voces
 significativae partim quidem naturaliter sunt, ut latratus canis indicans
 adventum peregrinorum, partim autem secundum consensum, distinxit
 20 nomen ab his naturalibus per illud *κατὰ συνθήκην*. | Ac porro,⁵⁰ quia
 verbum est vox significativa secundum consensum, ut distingueret nomen
 a verbo, addidit illud *ἄνευ χρόνου*. Verbum enim cum actione etiam
 tempus, quo facta est ipsa actio, significat. Ac porro,⁵¹ quia definitio
 vox est significans secundum consensum, habet autem partes quae dum
 25 separantur significant aliquid, ut: Homo | animal est rationalis mor-
 talis, distinxit nomen a definitione eo quod addidit scilicet: *ἡς [τῶν] μερῶν*
μηδὲν κεχωρισμένον σημαίνει τι sic. Addet⁵² autem in contextu libri dum
 exponit definitionem a se positam: „ipsum nomen oportere definitionem
 quandam significare atque etiam cum ‚est‘ et ‚fuit‘ et ‚erit‘ [coniunctum]
 30 | veritatem et falsitatem indicare“. Hoc⁵³ autem ‚definitionem quandam‘
 [ὀρισμὸν τινα] addidit, ut distingueret id ^{124v} a nomine dicenti ‚non
 homo‘ ‚non equus‘. ‚Non homo‘ enim non aliquid definitum significat.
 Omnibus enim quae praeter hominem sunt indefinite subicitur. Item
 72, 1 etiam ‚non equus‘ | et talia omnia. Illud autem „cum ‚est‘ et ‚fuit‘ et ‚erit‘
 [coniunctum] veritatem et falsitatem indicare“, addidit, ut distingueret⁵⁴
 id a ptosibus i. e. casibus eius. Nomen est, ac si dicam: ‚Socrates‘; ptoses
 5 autem eius sunt, ut: ‚Socratis‘ ‚Socrati‘. | Quodsi enim dico: Socrates
 est aut fuit aut erit, aut verum dico aut falsum. Sin autem dico:
 Socratis est aut fuit aut erit, nondum notum est, neque utrum
 verum neque an falsum dixerim, qui non addiderim vel ‚vestis‘ vel
 10 ‚domus‘ vel ‚liber‘ vel tale aliquid. Oportet | igitur, nos totam de-
 finitionem nominis unā ponere. Definitio igitur nominis haec tota:
Aristoteles ait: „Ὄνομα μὲν οὖν ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἄνευ χρόνου,
 ἡς μέρος μηδὲν ἐστὶ σημαντικὸν κεχωρισμένον, ὁρίστως τι σημαίνουσα, μετὰ τοῦ
 15 ἔστιν ἢ ἦν ἢ | ἔσται ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος δηλοῦσα. *Frobus dicit*.⁵⁵ Dicunt autem
 quidam, nomina multa hanc definitionem praetermittere. Illo enim ἄνευ
 χρόνου hesternum et nudium tertium et annum superiorem et annum et
 mensem et omnia ea nomina quae significant tempus simili modo,

omisit. Ac respondemus: Illud *ἄνευ χρόνου* ideo positum est, ut omittat voces | eas quae cum actione tempus significant; ac si dicat quis: ,con-⁷²valui²⁰; cum valetudine enim etiam tempus id, quo facta est [valetudo], significat. Itaque non omittit¹²⁴ definitio hesternum et nudium tertium et annum superiorem et similia per illud *ἄνευ χρόνου*. Haec enim non actionem cum tempore significant, sed tempus solum. Ac porro dicunt,⁵⁶ falsum dixisse, | qui dixerit: ,dum separatur una e partibus²⁵ eius, nihil significat⁴. Iam enim in *ἱσθας* [= *μῦς*] *ἱς* [= filius] pars est, quae significat aliquid. Et respondemus: ,brā⁴ apud ,ūqbrā⁴ separatum nil significare. Ut enim ,ūq⁴ apud ,ūqbrā⁴ separatum nihil significat, ita nec ,brā⁴. Ac porro dicunt: | Ne definitionem quidem³⁰ esse hanc; omnem⁵⁷ enim definitionem e genere et e differentia⁸ fieri; *φωνήν* enim non posse prolatam esse h. l. pro genere, quoniam⁵⁸ vox naturaliter sit cuique, cui vox sit; necesseque esset, si [vox] genus esset, quidquid praedicaretur de ea, etiam ad nomen pertinere, et sicut vox naturalis sit, fore ut ita [comparatum] etiam nomen reperiretur. Attamen positum est, id secundum consensum esse. [Ita]que inveniretur idem et secundum consensum et naturale esse. Id quod fieri nequit. — Ac respondent quidam revera hic ,*φωνή*⁴ non tamquam genus proferri, sed ut materiam.⁵⁹ Et dicunt iis illi [priores]: Materiam non admittere, ut ipsius nomine vocetur id quod | ex ipsa sit. Non enim⁷³,⁵ dicimus mensam lapidem esse, sed lapideam. Item etiam thronum,⁶⁰ et omnia ea quae tamquam in materia sunt. — Sed porro dicunt illi: Esse quando admittat materia ut ipsius nomine res eae, quae ex ea [confectae sunt], vocentur. Dicunt enim,⁶¹ lutum quod e materia humi et aquae est, dici ,humus | aquaque⁴. — Sed falso dixerunt. Lutum¹⁰ enim est formatio ex humo et aqua. Non enim sic potest id quod formatum est dici id, e quo formatum est. —¹³¹ Ut igitur solvamus hanc dubitationem dicimus: Non ,vox⁴ est genus nominis, sed totum hoc ,vox significativa⁴, ea, quae genus est vocum significantium illarum [τῶν] | naturalium et illarum quae secundum consensum. — Iam volumus¹⁵ interpretari verba illa de nomine difficilia, quae posita sunt in libro.

^{16 a} ²⁷ *Aristo.* Τὸ δὲ κατὰ συνθήκην ὅτι φύσει οὐδὲν τῶν ὀνομάτων ἐστίν. *Pro.* Nunc accedit ad explicandam definitionem eius [= nominis] et dicit: Propterea addidi ,secundum consensum⁴, quia nullum nomen naturaliter est. *Aristot.*

^{16 a} ²⁸ | ἀλλ' ὅταν γένηται σύμβολον. *Probus.* Nunc misit interpretationem illius²⁰ κατὰ συνθήκην et processit⁶² ad hoc ut interpretaretur, cur addidisset ,σημαντικῆ⁴, et posuisset solum⁶³ id quod sequitur omisissetque prius.

Debuerat enim dicere: Equidem nomen non novi id, quod nihil signi-
 73,25 ficet, sed quando sit significans. | Ergo deest orationi eius tota haec
 oratio: 'Equidem nomen non novi id, quod non significet aliquid'. —
Aristo. ἐπεὶ δηλοῦσι [γέ τι] καὶ οἱ ἀγράμματοι ψόφοι. — *Probus.* Nunc rediit 16 a 28
 rursus interpretatum id quod praetermisit in illo: κατὰ συνθήκην. Post-
 quam enim dixit, naturaliter ne unum quidem nominum esse, vult de-
 30 monstrare, vel esse voces | significativas, quae naturaliter sint, eas, quae
 nomina non sint; atque dicit: Sunt voces significantes, quae nomina
 non sunt, ut sonus illiterati. *A.* οἷον θηρίων, ὧν 64 οὐδὲν ὄνομα. — *Probus.* 16 a 29
 Ac si quis dicat: Ut sonus animalium, quorum sonuum ne unus quidem
 74, 1 nomen est. *A.* οὔτε γὰρ | λόγος οὔτε ἀπόφασίς ἐστιν. *Probus dicit* 131v, 'λόγος' 16 a 31
 posuit quia omnis 'oratio' composita est e vocibus. In οὐκ ἀνθρωπος 65
 autem est compositio, οὐκ' cum 'ἀνθρωπος'; propterea dixit, non esse
 'orationem'. Quia in omni negatione est 'non', hoc ut excluderet,
 5 dixit, non esse id 'negationem'. Cum affirmatione | autem non erat ei
 similitudo. *A.* λόγος δὲ ἐστιν αὐτοῦ τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτὰ. *Prob.* 16 b 1
 Dixit, in ceteris illis quidem eadem casibus competere 66 illa, quae etiam
 nomini competunt. *Aristo.* ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ἔστιν ἢ ἦν ἢ ἔσται οὐκ ἀλη- 16 b 2
 10 θεύει οὔτε ψεύδεται. *P.* Dixit: 67 Haec | differentia est ptosis a nomine in
 eo, quod nomen quidem cum τῷ est aut fuit aut erit aut verum aut
 falsum dicit, ptosis autem cum his non dicit verum nec falsum. *A.* τὸ δὲ 16 b 3
 15 ὄνομα αἰεί. *P.* Dixit, hoc cum est aut fuit aut erit aut verum aut | falsum
 dicere. *A.* οἷον φίλωνός ἐστιν ἢ οὐκ ἐστιν. οὐδὲν γὰρ [πῶ] οὔτε ἀληθεύει οὔτε 16 b 4
 ψεύδεται. *Probus dicit.* Hoc ait: 68 Si dico, Philonis est, non verum affirmo
 nec falsum, nisi aliquid addo, sive 'vestis' sive 'liber' sive 'domus' sive
 20 aliud quid. Nomen contra non exigit, ut | tale quid sibi addatur, sed
 simul cum τῷ est aut fuit aut erit indicat verum aut falsum.

De verbo Aristoteles dicit ita:

'Ρῆμα δὲ ἐστὶ τὸ πρὸςσημαῖνον χρόνον οὗ μέρος οὐδὲν σημαίνει χωρὶς. καὶ 16 b 6
 25 ἔστιν αἰεὶ σημειῖον τῶν | καὶ ἑτέρων λεγομένων. *P.* Postquam 69 definivit, quid
 esset nomen, ut opus erat, nunc accessit ad definiendum, 132r quid sit
 verbum. Sed cum etiam verbum vox significativa sit sicut nomen, cur,
 inquirunt, id non per omnia ea, quae communia habet cum nomine,
 30 definivit? Et respondemus: Ut amans brevitatis. 70 | Et dicunt: Si tam-
 quam amans brevitatis hoc fecit, cur dixit, οὗ μέρος χωρὶς οὐδὲν σημαίνει,
 sicut dixit de nomine? Cur igitur quaedam quidem omisit, quaedam
 autem dixit? Ac respondemus: 71 Hoc posuit quia existimatur verbum
 75, 1 significare | veritatem aut falsitatem sicut oratio. Itaque ut excluderet

hanc opinionem, hoc dixit. Admittit autem verbum opinionem, se ipsum quoque orationem esse, e gr. ,ambulat', ,numerat', atque hanc opinionem admittit, quod latet in eo ,is' sive ,hic' | sive ,quidam'. Id 75, 5 autem in quo est ,is' sive ,hic' sive ,quidam', una cum τῷ ,ambulat' sive ,currit' oratio est significans veritatem aut falsitatem. Itaque bene dicit οὗ μέρος ἐν χωρὶς οὐδὲν σημαίνει, ut distinguat id ab oratione. Etenim si quis illud ,ambulat' sive ,currit' sive unum e similibus sine illo | ,is' 10 sive ,hic' sive ,quidam' assumit, nunquam veritatem aut falsitatem significat. — Ac porro dicunt: 72 Quomodo constat illud: signum esse eius, semper de aliis dici? Iam enim de eo etiam praedicatur 73 aliquid. Dicit enim aliquis: Τὸ λέγει ῥῆμά ἐστιν. Ergo non constat hoc, semper id de aliis dici. — Ac respondemus: Illud λέγει | pro nomine positum est. 15 Non enim ibi λέγει solum, sed τὸ [= α] λέγει [est], quod, dum addita est haec δάλαθ, quae est loco articuli, nominis locum supplet. Articulus enim ad verbum nunquam ponitur. — Illud 74 autem ἀεὶ addidit in definitione, ut distingueret id a nomine, quia nomen non semper praedicatur; interdum autem praedicatur | e gr. Homo animal est. Ac iam ,animal' 20 nomen est. Verbum 132^v autem semper de aliis praedicatur. — Postquam vero diximus protheoriam, volumus illustrare disputationem in contextu libri positam. Ait 75 enim, verbum praedicari aut καὶ ὑποκειμένου, i. e. autem, de eo quod positum [= de subiecto] aut ἐν ὑποκειμένῳ h. e. | in eo quod positum [= in subiecto]. Praedicatio autem 25 καὶ ὑποκειμένου συνώνυμος est h. e. praedicatio cum nomine. Haec autem praedicatio est ea, 76 quae dat ei de quo praedicatur nomen suum suamque notionem. Ut ,animal' dat ,homini' suum nomen et suam notionem. Ac porro de eo qui ambulat praedicatur, eum moveri, 77 et dat ei ipsi, qui ambulat, nomen suum | et notionem suam. — Praedi- 30 catio 78 autem illa ἐν ὑποκειμένῳ h. e. in eo, quod positum, aut ὁμωνύμως (nomen) 79 praedicatur h. e. cum aequivocitate aut παρωνύμως h. e. de nomine aut ἑτερωνύμως h. e. cum diversitate nominis. Praedicatio enim aequivocitatis est, ut si 80 de homine species praedicatur et dat ei nomen suum tantum, atque notionem suam non | dat ei. Praedicatio autem de 76, 1 nomine 81 est, ut praedicatur albedo de homine et dat ei, ut vocetur albus; h. e. differenter. Non enim albedo vocatur, sed albus. Illa 82 autem praedicatio quae per diversitatem nominis [fit]: ut si praedicatur 16 b 14 de homine, | eum ambulare, neque vocatur ambulans aut homo. Α. τῇ 5 δὲ διαφορᾷ ὄνομα οὐ κεῖται. P. Hoc dicit: 83 Illud ,non ambulat' verbum non est; attamen ne nomen quidem positum quomodo deceat nos id

vocare. *A.* ἀλλὰ προσαγορεύωμεν εἰς αὐτὸ ῥῆμα ἀόριστον, ὅτι ὁμοίως ἐφ' 16 b 14
 76, 10 ὅπου οὖν ὑπάρχει, καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. *P.* Ait igitur:⁸⁴ | Non voco ver-
 bum τὸ οὐ κάμνει, quia infinitum aliquid significat. Dicitur enim de
 quolibet praeter eum qui laborat; licet mihi enim dicere et de illo,
 qui mortuus est, eum non laborare, et de illo, qui vivus [est]. *A.* ὁμοίως 16 b 16
 δὲ 183 r καὶ τὸ ὑγίανεν καὶ τὸ ὑγιανεῖ οὐ ῥῆμα, ἀλλὰ πᾶσι τοῦ ῥήματος.⁸⁵
 15 *P.* Verbum autem vocat id | quod significat tempus praesens; id autem
 86 quod significat tempus praeteritum et illud, quod futurum, non vocat
 verbum sed casum verbi. *A.* τὰ δὲ τὸν περίε χρόνον. *P.* Pro praeterito 16 b 18
 et futuro dicit. *A.* 87 αὐτὰ μὲν οὖν καὶ εἰς αὐτὰ λεγόμενα τὰ ῥήματα ὀνόματά 16 b 19
 20 ἐστὶ καὶ σημαίνει τι. *P.* Vult | dicere, significare verba aliquid ut nomina,
 et hōc simile esse verbum nominis et ideo nomina vocat verba. Omne
 enim significans quod est secundum consensum, nomina 88 vocare solent.
 Nomen igitur dicitur id, quod definitum est a nobis supra, atque omnis
 dictio significativa. *A.* ἴσῃσι γὰρ ὁ λέγων τὴν διάνοιαν, καὶ ὁ ἀκούσας 16 b 20
 25 ἡρέμησεν. *P.* Vult | expedire [κατασκευάζειν], significare verbum aliquid.
 89 Hoc autem expedit per responsionem eius qui interrogatus est. Nam
 si interrogatur quis: ‚Quid agis?‘ et responsum reddit: ‚ambulo‘, is
 qui audivit, intellexit et tacuit. Sin autem non significasset ei aliquid,
 non tacuisset. Ergo significat aliquid verbum. *A.* ἀλλ' εἰ ἔστιν ἡ μή, 16 b 21
 30 οὐκ ἔστιν | τι εἰς σημαίνει. *P.* Hoc autem ait: verba quidem significare ali-
 quid, non autem falsum aut verum dicere ipsa per sese. Hoc enim est,
 quod dicit 90 ἀλλ' εἰ ἔστιν ἡ μή. Illud enim ἔστιν ἡ μή pro ἀληθεύει ἡ
 μὴ ἀληθεύει positum est. — Atque dubitant: 91 Is qui interrogatur et re-
 35 sponsum reddit solum per verbum vel ‚scribit‘ | vel ‚ambulat‘ aut verum
 77, 1 aut falsum asserit. Iam igitur verbum per se | verum aut falsum
 asserere. — Et respondemus ad hoc, id propterea verum aut falsum
 dicere, quod intelligitur in verbo sive ‚is‘ sive ‚hic‘ sive ‚quidam‘ neque
 vero umquam verum aut falsum dicere, praeterquam quod intelligatur
 5 sive 183 v cum ‚hic‘ sive ‚ille‘ [ὁ] sive ‚quidam‘. Et iterum | haesitant,
 cur ne de nomine quidem quaesierit, utrum aut verum aut falsum dicat?
 — Et respondemus: Nomen neminem exspectare, verum aut falsum signi-
 ficare. ‚Lapis‘ enim nec verum nec falsum significat; verbum autem
 exspectatur aut verum aut falsum dicere, quia trahit secum unum eorum
 10 quae dicta sunt. 92 Et propterea apud verba potius | hoc commemoravit.
 Aliter autem: 93 quia in prooemio de nomine dixit, non verum neque etiam
 falsum asserere. Dixit 94 enim hircocervum significare quidem aliquid;
 non vero verum aut falsum dicere. Cum vero primo de nomine quae-

16 b 22 reret, non opus habuit⁸⁵ in definitione ipsius id commemorare. *A.* οὐδὲ
 γὰρ τὸ εἶναι ἢ μὴ | εἶναι σημεῖόν ἐστι τοῦ πράγματος. *P.* Vult expedire, 17. 13
⁸⁶ verbum per sese nec verum nec falsum asserere. Et dixit: Illud
 verbum, quod est *πρωτότυπον*, ipsum per se non significat aliquid tale,
 h. e. veritatem aut falsitatem. Illud enim ,est' non verum aut falsum
 dicit. Si enim ipsa verba primitiva non | significant veritatem aut fal- 20
 sitatem, adparet, etiam non cetera illa. Primitiva autem adpellantur τὸ
 ,est' et τὸ ,non est'; quia omne verbum cum participio suo iis dissol-
 vitur e. gr. Socrates ambulat. Socrates ambulans est. Ecce hoc am-
 bulat dissolvitur eo quod dicit ,ambulans est'. Participium⁸⁷ enim | 25
 vocant grammatici τὸ ,ambulans'. Particeps enim est τοῦ ,ambulavit'.
 Et porro ,Socrates currit' resolvitur eo quod dicit: ,Socrates currens
 est', et hinc denuo τὸ δράητ quod dicitur cum δάλαθ participium
 vocant. Est autem participium illius verbi quod dicit ,currit' (ράητ).
 Sicut igitur τοῦ ,Socrates ambulat' τὸ ,ambulāt' | dissolvitur eo quod 30
 dicit ,ambulans est', [ita] quoque ,currit' (ράητ) eo quod dicit^{184r} ,cur-
 rens est'. Dicunt autem: Ut est participium τὸ ambulans currens, cum
 δάλαθ dicta, ita etiam omnia verba possunt dissolvi eodem modo cum
 participiis suis in ,est', ut: Socrates gaudet, Socrates gaudens est. | 35
 Socrates sedet, Socrates sedens est. Et apud cetera item. — | Praestat 75. 1
 ergo τὸ ,est' magis quam ,ambulāt' et ,currit' et ,gaudet' et ,sedet' et
 ,dormit' et quam cetera illa verba; quoniam omnia eo resolvuntur tam-
 quam in commune aliquid. Si igitur τὸ ,est', quod praestat omnibus
 verbis, non significat veritatem et falsitatem, adparet, | ne ea quidem 5
 16 b 23 verba, quae hōc minora sunt [significare etc.]. *A.* οὐδ' ἐὰν τὸ ὄν εἴπης
 ψιλὸν αὐτὸ κατ' ἑαυτό. *P.* Dicit: Nec si ,est' dicas nude, signum est
 rei. Hoc enim positum est supra et oportet nos id assumere etiam
 hic communiter. Quid autem rei signum esset, diximus | supra. Sed 10
 oportet scire nos, quid sit, quod dicit: οὐδ' ἐὰν τὸ ἔστιν εἴπης ψιλόν.
*Πρωτότυπον*⁸⁸ verbi supra dixit verbum id quod sonat ,est', quod est
 Graece ,estin', quod dicit non significare veritatem aut falsitatem.
 Nunc autem dicit: ,Ne si dicis quidem τὸ ὄν nude per sese'.
 Hoc | autem ,ens' non illud verbum primitivum est. Verbum enim pri- 15
 mitivum ,estin' est Graece, et propterea verbum est. Hoc autem prae-
 sens ,on' est Graece, quod nomen est, a quo ducitur hoc ,estin' ut⁸⁹ ab
 𐤀𐤓𐤕 (vixit) 𐤀𐤓𐤕𐤔 (vividus). Ergo id quod hinc dicit ,ens', nomen est a
 quo ducitur illud | ,est', quod verbum primitivum est, quod diximus 20
 Graece esse ,estin'. Praestantius autem ,on' quam ,estin', quia ,estin'

ab ,on' ducitur, ut praestat $\kappa\alpha\tau\alpha$ (vixit) $\tau\tilde{\omega}$ $\mu\epsilon\nu$ (vividus). Praestat enim unumquodque, a quo aliquid ducitur, ei quod ab eo ducitur. Ita igitur praestat illi verbo primitivo id, quod nunc dixit ,ens'. Expeditur | autem, hoc verbum primitivum non significare veritatem aut falsitatem. ^{134v} Nunc autem vult expedit, non solum hoc verbum primitivum non significare verum aut falsum, sed ne ,ens' quidem illud, a quo ducitur [primitivum], quod adpellatur Graece ,on'. Si igitur ne ,on' quidem significat verum aut falsum, ergo ne verbum primitivum quidem, id ³⁰ quod ab eo | ducitur. Sin autem verbum primitivum non significat, ne unum quidem verborum significat; propterea quod minora sunt eo, ut supra dictum est. *A.* αὐτὸ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ. *P.* Rursus communiter ^{16 b 24} debemus accipere id quod supra positum est, h. e. illud: σημειῶν ἐστὶ τοῦ πράγματος. Illo autem ¹⁰⁰ id nihil significare', non illud, id nihil ³⁵ | omnino significare dixit; sed [potius] verum aut falsum non signi- ^{9, 1} ficare. | *A.* προσσημαίνει δὲ σύνθεσίν τινα, ἣν ἄνευ τῶν συγκατεμένων οὐκ ἔστι ^{16 b 24} νοῆσαι. *P.* Hoc est, quod dicit: Significat compositionem quandam, quando cum alio una, coniunctum est. Compositionem autem sine com- ⁵ positis non licet percipere h. e. [sine] nomine et verbo compositis.

De oratione Aristoteles dicit.

Λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην, ἧς τῶν μερῶν τι σημαντικόν ἐστὶ ^{16 b 26} κεισμενόν, ὡς φάσις, ἀλλ' οὐχ' ὡς κατάφασις. *Probus dicit.* Et quaeritur, ¹⁰¹ ¹⁰ cur, sicut orationem | hīc tertio locō definivit post nomen et verbum, non tertio loco eam in initio libri posuerit, sed sexto? Et respondemus: Ne putaretur ea quae grammaticorum [sunt] definire velle. His enim h. e. grammaticis de oratione et partibus eius studium est. Ut di- stingeret igitur suam orationem, eam, de qua disputaturus esset, ab ¹⁵ oratione illa | eorum, propterea praeposuit κατάφασιν et ἀπόφασιν, ut per haec nomina, quae non usitata sunt, excluderet etiam orationem eam, quae usitata apud eos est. — Dicunt autem: Est definitio orationis: vox significativa cuius partium est aliqua significans separata ut dictio, ²⁰ sed non ut affirmatio. — | Et dubitant quidam: Cur non dixit κατὰ συνθήκην? ¹⁰² Et respondent iis: Quia omne significans voce pronuntiatur, et omne, quod pronuntiatur, scribitur, omne autem quod scribitur κατὰ συνθήκην est: [propterea] eo quod significantem dixit orationem continetur etiam illud κατὰ συνθήκην. — Sed respondetur iis: Secundum ²⁵ hanc sententiam oportuerat eum etiam de | nomine et verbo, cum diceret ,significans', non dicere κατὰ συνθήκην. At non omne significans κατὰ συνθήκην [est], ut indicavit etiam ipse supra. Dixit enim: Significant

16a 28 etiam voces non scriptae ut latratus canis. — Porro solvunt alii ita: Si dixisset κατὰ συνθήκην, dubitatio de eo exstiteret ideo, quod facultati | vocis quae in nobis [est] naturali ^{103a} etiam organum ipsius naturale ^{79, 30} est. Organum autem facultatis vocis naturalis in nobis oratio est. Oratio igitur naturalis est, ac non κατὰ συνθήκην. — At respondetur iis: ^{103b} organum facultatis naturalis, quae in nobis [est] vocis, non orationem esse, sed arteriam et labra et linguam. Haec autem naturaliter sunt; | oratio autem opus eorum. Opus autem facultatum naturalium potest | esse κατὰ συνθήκην. Saltatio ^{103c} autem sive [corr.] ὀρχηστὺς, ^{80, 1} quae est κατὰ συνθήκην, opus est facultatis naturalis in nobis. — Ac porro dicunt alii: Quoniam ¹⁰⁴ oratio e nomine et verbo composita est, haec autem secundum consensum sunt, adparet, etiam orationem secundum consensum esse. | Et propterea non addidit secundum consensum. Et respondetur iis: Secundum hanc sententiam ne ‚significans‘ quidem eum ponere debitum fuisse. Quia enim e nomine et verbo constat oratio, haec autem voces sunt significativae, non igitur debuerat eam dicere significantem. — Attamen respondemus ad hanc dubitationem: Eo quod posuit ἥς τῶν μερῶν | τι σημαντικόν ἐστι κεχωρισμένον etiam ¹⁰ illud κατὰ συνθήκην comprehendit. ¹⁰⁶ Omne enim significans cui pars est, quae separata significat aliquid, necessario secundum consensum est. — Ac porro haesitant et aiunt: Cur non dixit eam [orationem] κατὰ χρόνον aut ἄνευ χρόνου? — Et respondemus iis: ¹⁰⁶ Si dixisset eam ‚sine tempore‘, praetermisisset | orationes eas, quae in unaquaque suarum ¹⁵ partium significant tempus. ^{106a} Dicimus enim nos: Ambulare est moveri. Et haec oratio est tempus significans, nec ipsa solum, sed etiam partes eius. ‚Secundum tempus‘ autem non dixit eam propter orationem eam quae non significat in unaquaque partium suarum tempus, e. gr. Homo | animal est, et iam oratio est, nec vero tempus tota ¹⁰⁷ ²⁰ significat, nec item partes eius. — Ac porro dubitant: Cur dixit ὡς φάσις ἀλλ’ οὐχ ὡς κατάφασις? Interdum enim etiam ‚affirmatio‘ est pars orationis. — Et respondemus iis: ¹⁰⁸ de oratione simplici esse eius disputationem, non de oratione composita ea cui | affirmatio pars est. Et ²⁵ ‚phasis‘ vocatur nomen vel verbum quando sunt pars orationis enuntiativae. — Ac porro dubitant: Cum diceret ὡς φάσις ¹⁰⁹ cur dixit: οὐχ ὡς κατάφασις, nec dixit, οὐχ ὡς ἀπόφασις? Et respondemus iis: Cum sunt duae res et vult aliquis afferre demonstrationem, ab utra earum | afferre ³⁰ ^{16b 26} velit, non interest. Atque in hoc reprehensio non est. ^{109a} Α. λόγος δέ ἐστι φωνή σημαντική ἥς τῶν μερῶν τι σημαντικόν ἐστι κεχωρισμένον, ὡς φάσις

ἀλλ' οὐχ ὡς κατάφασις. *P.* ,Aliquid significans ut dictio⁶ dixit, ¹¹⁰ quia non omnes partes eius significantes sunt ut dictio. Sunt enim ei syllabae, | quae, si separantur, non sunt significativae. Ὡς φάσις ἀλλ' οὐχ ὡς κατάφασις vocat vel nomen vel verbum, ea quae sunt partes affirmationis aut negationis. *Ar.* λέγω δὲ οἷον ἄνθρωπος σημαίνει μὲν τι, ^{16b 28} 5 ἀλλ' οὐχ εἰ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. *Pr.* | Vult dicere, ,homo⁶ aliquid significare, non autem affirmationem aut negationem. Illud enim ἔστιν pro affirmatione posuit et illud οὐχ ἔστιν pro negatione. *Ar.* ἀλλ' ^{16b 29} ἔσται κατάφασις ἢ ἀπόφασις ἐάν τι προστεθῇ. *Pr.* Vult dicere: Quum additur ei verbum aliquod, tum aut negatio aut affirmatio est. *Ar.* ἀλλ' ^{16b 30} 10 οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου συλλαβὴ μία. | *Pr.* Dicit autem: Non, ¹¹¹ si additur ei una syllaba (nomini aut verbo ¹¹²), [haec] efficit affirmationem aut negationem. *Ar.* Ἔστι δὲ λόγος ἅπας μὲν σημαντικός, οὐχ ὡς ὄργανον δὲ, ^{17a 1} *Pr.* Vult dicere: orationem non esse organum facultatis vocis naturalis ¹⁵ in nobis. Et propterea non est naturalis, ut diximus | supra ¹¹³. *Ar.* ἀλλ' ^{17a 2} ὥσπερ εἴρηται, κατὰ συνθήκην. ^{136r} *Pr.* ,Dictum⁶ ¹¹⁴ autem ab eo est non nominatim illud: κατὰ συνθήκην esse orationem, sed per facultatem [implicite] ¹¹⁵ id dixit eo quod dixit: ,cuius pars significat ut dictio⁶. Id autem, cui hoc est, κατὰ συνθήκην est. *Ar.* ἀποφαντικός δὲ οὐ πᾶς. ^{17a 2} 20 *Probus dicit.* ¹¹⁶ Accedit ad definiendum, quid | sit oratio apophantice et ait, apophantice esse, in quo verum aut falsum dicere exstet. — Ac porro, quia de oratione eius disputatio est, vult designare eam multis et ait: ¹¹⁷ ,Est oratio apophantice aut ponens aut tollens⁶. — 25 Ac deinceps: ¹¹⁸ ,apophantice esse vocem significantem de eo, utrum sit | aliquid an non sit, secundum temporum divisionem⁶. His omnibus vult designare orationem apophantice. Ac dicit de ea Porphyrius, ¹¹⁹ genus eam esse affirmationis et negationis. Nam quoniam oratio apophantice aut verum aut falsum dicat; affirmatio aut negatio verum aut falsum dicant: genus esse affirmationis et negationis. Affirmationem autem et negationem 30 | species esse apophantice. Alexander autem, ¹²⁰ respiciens nempe ad secundam et tertiam definitionem dicit, non esse apophantice genus. Dicit enim: Quidquid dividitur, quattuor modis dividitur: — ut genus in 32, 1 species — aut ut species in | individua — aut ut totalitas in partes — aut ut vox homonyma in diversas significationes, e. gr. vox ,canis⁶ in ,canem marinum⁶ et ,canem terrestrem⁶. Et quia ¹²¹ oratio in significationes 5 diversas dividitur h. e. in affirmationem et negationem, non genus est. | Significationes autem diversas esse affirmationem et negationem ac non esse species, demonstrat hinc, ¹²² quod non possit species in specie esse.

Non enim erit homo in bove; atqui negatio in affirmatione est. Propterea non est genus. — Ac respondemus, non esse negationem in affirmatione, quoniam affirmatio contraria est negationi. Ac si | negatio^{82, 16} in affirmatione esset, ^{135v} ut dixit Alexander, fieri posset, ut esset contrarium in contrario κατ' ἐνέργειαν. Sin autem καθόδυναμω dicit esse negationem in affirmatione, hoc non impedit, quominus sint species affirmatio[nes?] et negatio[nes?]. — Ac porro dicit [Alexander],^{132a} non esse genus, quia | semper affirmationem praeferat negationi Aristo. — Ac re-¹⁵ spondemus: Minime vero! ¹²³ Ut specie praestantem posuerat eam, ut positivam, quia positiva praestat negativae, ut anteponit aliquis hominem, quoad ¹²⁴ est rationalis, equo; neque, quoad est animal, anteponit eum. — Ac porro dicit [Alex.], ¹²⁵ non esse | genus, quia [ἀπόφανσιν Aristoteles] ²⁰ per affirmationem et negationem definiat, genus autem non per ea, quae sub eo [sunt], definiatur. — Ac respondemus: Non ut definitio est hoc [= genus], sed [ut] declaranda ex iis, quae sub ipsa [sunt]. Saepe-numero enim, cum volumus declarare, quale sit animal, dicimus, e. gr., rationale et irrationale. Attamen, etiam si | sit apophanticae si-²⁵ militudo cum voce divisa in significationes diversas, ob id, quod dixit eam affirmare aut negare, non debemus ex una similitudine dicere, apophantice vocem esse divisam in significationes diversas. — Postquam definivit orationem enuntiativam et diximus, quot definitionibus eam definiverit, caussamque | cur multis eam definiverit, et dubitationes de eo ³⁰ supervenientes et earum solutionem: dicimus, ¹³⁶ eum tripliciter dividere orationem enuntiativam. Atque unam divisionem facit respiciens ad sermonis relationem, alteram autem, respiciens ad intentionem, aliam autem, respiciens iterum ad sermonis relationem. — Et facit quidem unam divi-
^{17 a 8} sionem respiciens ad relationem sermonis | sic: ἀποφαντικός ἐστι κατάφασις. ^{81, 1}
^{16.} εἴτα ἀπόφασις ἢ ὁ συνδέσμω εἴς. — Ἀπόφασις et κατάφασις posuit pro [or.] praedicativa, ὁ autem συνδέσμω εἴς pro hypothetica h. e. pro supponenti. Coniunctione ¹²⁷ enim est una oratio supponens. Coniunctio autem eius | est ,si', ut id quod dicit: Si sol supra terra est, dies est. ⁵ Illud ,si' enim est coniunctio qua una fit [oratio]. Si enim tollitur hoc ,si', duae orationes reperiuntur. Per hanc autem divisionem demonstravit, orationem supponentem enuntiativam esse. — Alteram divi-
^{17 a 16} sionem facit ad intentionem respiciens | et ait: λόγος εἴς ἀποφαντικός ἐστι ὁ ¹⁰ ἐν ὁθλῶν. πολλοὶ δὲ ὁ τις πολλὰ ἢ οἱ ἀσύνδετοι. Una igitur [ἐπ.] est quae unum significat, quando non est aequivoca; quando autem effertur aequivoco, orationes multae sunt, e. gr. ,canis movetur'. Hic, quia ,canis'

83, 15 non unum | significat, sed multa, non una oratio est. Ac porro sunt orationes multae non coniunctae illae ¹³⁸ e. gr. Socrates ambulat. Plato currit. Si enim fit iis coniunctio cum his, una oratio sunt: Socrates ambulat et Plato currit. Per hoc enim ,et' coniunguntur.

20 Et si dicit quis: ¹³⁹ Socrates quidem ambulat, | Plato autem currit, una coniunctione sunt. Per illud ,autem' enim coniunguntur. Hac autem divisione docet, quid secundum cogitationem unum et quid multa [sint]. Aliam ¹⁴⁰ autem divisionem facit ad sermonis relationem respiciens: orationem enuntiativam aut simplicem aut compositam esse. —

25 Dicit autem in textu libri*, definitionem ,hominis' non esse | orationem ^{*17a 11} enuntiativam. — Et haesitant quidam, cur dixerit, definitionem hominis sine additione temporis ¹⁴¹ non esse orationem enuntiativam? — Ac respondemus: Ne existimaretur ea propter individuitatem ¹³² tale quid esse. Definitionem enim hominis dicentes non dicimus: Homo animal

30 est, et tacemus ac deinde dicimus | ,rationalis', sed simul dicimus ,vivus rationalis'. — Ac porro dicit in contextu libri: πᾶς λόγος ἀποφαντικός ^{17a 10} ἢ ἐκ ῥήματος ἐστὶν ἢ ἐκ πτώσεως ῥήματος. Et haesitant quam ob rem non addiderit: ἢ ἐκ ¹³⁴ ῥήματος ἀορίστου. Illud enim ,Socrates non ambulat'

35 verbum infinitum ¹³⁵ de Socrate | praedicavit. — Et respondemus: Non est [ita]; sed sublationem verbi effecit, ut Socrati τὸ ambulare non competeret, atque est apophasis h. e. aliquid de aliquo tollens. Sin autem fuisset verbum infinitum τὸ non ambulat, non fuisset negatio sed affirmatio. Primo enim fit positivum et deinde negativum e. gr.

84, 5 | dicimus ,Socrates philosophus est' et deinde negativum facimus. Item igitur, si infinitum verbum hoc: Socrates non ambulat fuisset, positivum fuisset, quod foret κατάφασις, ut didicimus libro. ¹³⁶ Et haec quidem protheoria. — Ar. ἀποφαντικός δὲ οὐ πᾶς. Pr. Hoc οὐ πᾶς dixit, quia ^{17a 2}

10 supra dixit: | λόγος ἅπας μὲν σημαντικός, ut possemus discernere eam [orat.] ab aliis ¹³⁷ illis quattuor. Sed [quod attinet ad] id quod dicit, esse ,apophantice in eo quod verum aut falsum asserit', hoc prima ¹³⁸ definitio orationis apophanticae est. Ar. οὐ δὲ ἐν ἅπασιν ὑπάρχει, ^{17a 3}

Pr. Ut enim diximus: in illis quattuor non est verum aut falsum dicere.

15 Ar. Ἔστι δὲ πρῶτος | εἰς λόγος ἀποφαντικός κατάφασις εἴτα ἀπόφασις ἢ ὁ ^{17a 8} συνδέσμῳ εἰς. ¹³⁹ Pr. Hic primam divisionem dicit: hanc quidem esse categoricam, illam autem hypotheticam. Affirmationem enim et negationem pro categorica posuit ¹⁴⁰. Quia positivum prius est negativo. Ar. οἱ ^{17a 9}

20 ὅ ἄλλοι πάντες συνδέσμῳ εἰς. Pr. Hypothetica enim | coniunctionem habet e. gr. ,ἰί'. Ar. καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος ¹⁴¹. Pr. λόγον [orationem] ^{17a 11}

- 17 a 13 definitionem eius vocat. *Ar.* δι' ὃ τι δὲ ἔν τι ἔστιν ἀλλ' οὐ πολλά ζῶον
 πεζὸν δῖπουν. ¹³⁸ οὐ γὰρ τὸ ¹⁴² σύνεγγυς εἰρῆσθαι εἰς ἔστιν *etc* — ἔστι δὲ
 τοῦτο ἄλλης πραγματείας εἰπεῖν. *Pr.* Dixit autem hoc: Cur | oratio h. e. 94, 2
 definitio ea quam dixit: „Animal rationale mortale gradiens“ una est
 nec multa? Alienae tractationis est hoc, cuius caussam in libro *Meta-*
 17 a 14 physicorum ¹⁴³ tradit nobis. *Ar.* ¹⁴⁴ οὐ γὰρ τὸ σύνεγγυς [ἅμα *proprie*]
 εἰρῆσθαι, διὸ εἰς ἔστιν. *Pr.* Etiam hīc iterum quaerimus cur commemo-
 rarit definitionem hominis. | Ac respondemus: Quod ¹⁴⁴ sunt ei lexis ³⁰
 [dictiones] multae. Ne quis existimaret vel hanc orationem apophantice
 esse, quoniam continenter [συνεχῶς] et una diceretur: propterea mentionem
 17 a 17 de ea fecit. *Ar.* τὸ μὲν οὖν ὄνομα καὶ ῥῆμα φάσις ἔστω μόνον, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν τι
 εἰπεῖν οὕτω, δηλοῦντά τι τῇ φωνῇ ὥστε | ἀπεφαίνεσθαι ἢ ἐρωτῶντός τινος ἢ μή, ^{85, 1}
 ἀλλ' αὐτὸν προαιρούμενον. *Pr.* Id quod ait hoc est: Non potest dici verum
 aut falsum per φάσιν solum, neque cum interrogatur quis neque cum non
 interrogatur, sed si sponte sua loquitur. Quisquis ¹⁴⁵ enim verum aut | 5
 falsum dicit, aut dum percontatur quis *etc* verum aut falsum dicit, aut sua
 17 a 20 sponte dicit, nemine ipsum interrogante. *Ar.* τούτων δὲ ἡ ἀπλῆ ἔστιν ἀπόφανσις
 οἷον τὶ κατὰ τινος ἢ τὶ ἀπὸ τινος. *Pr.* Hīc divisionem tertiam dicit: ¹⁴⁶ hanc
 quidem esse simplicem, illam autem compositam. Eo ipso autem | etiam ¹⁰
 definitionem secundam enuntiationis indicavit. Ait enim esse enuntia-
 tionem aut aliquid de aliquo aut aliquid ab aliquo h. e. aut κατὰφασιν
 * aut ἀπόφασιν. Illam autem ex his compositam, orationem compositam
 17 a 22 esse. *Ar.* ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀπλῆ ἀπόφανσις φωνῇ σημαντικῇ περὶ τοῦ ὑπάρχειν
 τι ἢ μὴ | ὑπάρχειν ὡς οἱ χρόνοι διήρηνται [*proprie*: κατὰ χρόνων διαίρεσιν] ^{147. 15}
Pr. Hīc porro definitionem tertiam dicit: secundum temporum divi-
 sionem. ¹⁴⁸ Divisionem autem temporum vocat illud praesens et prae-
 17 a 25 teritum et futurum. *Ar.* κατὰφασις δὲ ἔστιν ἀπόφανσις τινος κατὰ τινος.
Pr. Hīc affirmationem definit. Dicit autem, esse affirmationem apo-
 17 a 25 phansin alicuius de aliquo. | *Ar.* ἀπόφασις δὲ ἔστιν ἀπόφανσις τινος ἀπὸ ²⁰
 τινος. *Pr.* Possumus autem pro „ἀπόφανσις“ definitionem eius pōnere et
 dicere: Affirmatio est oratio, in qua verum aut falsum dicere est, dicens
 aliquid de aliquo. Item autem etiam de apophasi: apophasin esse ora-
 tionem, in qua verum aut falsum dicere sit. | Potest enim aliquis de ²⁵
 eo, quod est, dicere „fuit“, ¹⁴⁹ et „non fuit“ et de eo quod futurum
 17 a 26 est „erit“ et „non erit“. *Ar.* ἐπεὶ δὲ ἔστιν ἀποφαίνεσθαι τὸ ὑπάρχον ὡς
 μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον
 καὶ τὸ μὴ | ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον. *Pr.* De antiphasi vult disputare ³⁰
 hinc. — Et quaeritur, cur ¹⁵⁰ non antea indicarit, cum exordiretur, se

esse disputaturum de ea, ut de verbo et nomine ceterisque illis quae definiverit? — Ac respondemus: Hoc nomen ἀντίφασις ipse invenit; 85, 35 atque ne obscuritatem poneret inde ab initio, quasi aliquid ignotum dicturus fuisset, neve turbaret auditum tironis nomine peregrino, propterea non prius posuit nomen antiphasis quam definivisset eam. Amans autem brevitatis, simul ^{139r} demonstrat et esse eam et quid sit. Dicit enim: Si fieri potest, ut de eo ¹⁵¹ quod est, dicamus, id esse et 81, 5 non esse et de eo quod non est, idem eodem modo: esse et non esse, etiam omnino cuique negationi est affirmatio; item autem cuique affirmationi est negatio. Haec autem est ἀντίφασις h. e. pugna ¹⁵² affirmationis et negationis. Haec autem omnino fit. Omnino est igitur ἀντίφασις. — Ac definit ¹⁵³ antiphasin ita: ἀντίφασις est pugna affirmationis | et negationis secundum veritatem et falsitatem. Sed quia ¹⁵⁴ [haec definitio satis accurata non est, neque enim] quaelibet negatio falsa facit adversus affirmationem contradictionem. ‚Homo‘ enim ‚animal non est‘ ¹⁵⁵ cum ‚Homo bipes est‘, contradictio non est; sed contradictio fit, quando idem [homo] praedicatus ^{156a} est, et idem subiectus est. | e. g. Socrates ambulat et Socrates non ambulat. Iam idem praedicatum [lege κατηγορούμενον] h. e. ambulare κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου positum est et sublatum h. e. ab eodem Socrate. ‚Idem praedicatum‘ dixi, ne existimes, hanc esse contradictionem: Socrates 20 ambulat, Socrates non dormit; fieri enim potest, | ut ambae verae sint, quia non idem praedicatum ab eodem subiecto sustuli. ‚Idem subiectum‘ dixi, ne existimetur contradictio: Socrates ambulat, Plato non ambulat. Etiam hae enim similiter possunt verae esse, quia, quamvis idem praedicatum, tamen non ab | eodem subiecto sustuli. ‚Non ¹⁵⁶ aequivoce autem‘ (μὴ ὁμωνύμως δὲ^a). Non ad aliam atque aliam rem^b. Non ad aliam atque aliam partem^c. Eodem tempore^d. a) Aequivocitas ¹⁵⁷ autem positum, quia potest verum dicere aliquis dicens: ‚Ajax singulariter pugnavit contra Hectorem‘ et ‚Ajax singulariter non pugnavit contra Hectorem‘. Quamvis enim idem | subiectum et idem praedicatum, h. autem e. idem verbum de eodem nomine et positum est et sublatum; tamen propter aequivocitatem possunt verae esse ambae. Duo enim fuerant Aiaces in pugna Troiae. Et alter quidem pugnavit solus cum Hectore; alter 30 autem non. Potest autem etiam verbum esse | aequivoce e. gr. ‚Caecus videt‘ et ¹⁵⁸ ‚Caecus non videt‘. Hoc enim ‚non videt‘ significat hoc: ‚non videt oculis‘ et illud, ‚videt animo‘, possuntque vera esse ambo. Sed quando contradictio fit, nec subiectum nec praedicatum ullo modo aequivoce esse oportet. — b) ‚Non ad aliud et aliud‘ dixi ¹⁵⁹ quoniam

si | dicis, numerum novem dimidium esse et numerum novem dimidium ^{87, 5} non esse, si ad octodecim non ambo refers, fieri potest ut vera sint. Ad octodecim enim [relatum] est dimidium; ad quindecim autem non est dimidium. — c) ‚Non ad aliam atque aliam partem‘ positum est, ¹⁶⁰ quia si dicis: Aethiops (Indus) niger | est, Aethiops non est niger, neque ¹⁰ ad eandem partem [referens] dicis, fieri potest ut vera sint ambo. Niger enim est in corpore, albus autem in dentibus. — d) ‚Eodem tempore‘ positum est, quia si dicis: Socrates ambulavit, Socrates non ambulavit ^{140r} neque accipis eodem tempore, verum esse potest. Heri enim ambulavit; | nudius tertius fortasse non ambulavit. Oportet ¹⁶¹ autem ¹⁵ nos accipere eodem modo praedicatum in affirmatione, quomodo fuerat in negatione. Sin contra, non fieri potest ut ambae verae sint. Nam si dico de adolescente, esse eum grammaticum, et, non esse grammaticum, possum verum dicere, cum effero ‚esse‘ quidem secundum potentiam, ‚non‘ autem | ‚esse‘ secundum actum. Oportet igitur, ut dictum est, ambas ²⁰ aut potentiâ aut actu esse: Si in affirmatione secundum actum, etiam in negatione secundum actum; ac si potentiâ, potentiâ. Debemus igitur haec omnia colligere et dicere: Est definitio contradictionis: Pugna affirmationis et negationis, eiusdem | de eodem, non aequivoce, non ad ²⁵ aliam atque aliam rem, eodem tempore, i. e., cum ipsum id quod praedicatur et id quod positum est, eodem modo effertur. — Tum enim fiunt affirmatio et negatio contrariae secundum veritatem et falsitatem.

^{17 a 29} *Ar.* καὶ περὶ τοὺς ¹⁶² ἐκτὸς τοῦ νῦν χρόνους ὡσαύτως | ἅπαν ἂν δέχοιτο ὃ κατέφησέ ³⁰ τις ἀποφῆσαι, καὶ ὃ ἀπέφησε καταφῆσαι. *Pr.* Καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς τοῦ νῦν χρόνους vocat tempus praeteritum et futurum, νῦν autem hoc praesens. Dicit ¹⁶³ ergo hoc: Potest aliquis de eo quod est^a dicere, id fuisse et non esse^b; et de eo quod non fuit, | dicere, id fuisse et non ^{38, 1} esse^c et de eo quod futurum est, futurum esse et non futurum esse.

^{17 a 31} *A.* ὥστε ὁῦλον ὅτι πάση καταφάσει (δυσία add. Syr.) ¹⁶⁴ ἔστιν ἀπόφασις ἀντικειμένη καὶ πάση ἀποφάσει κατάφασις. *Probus dicit.* Dicit ergo, ex his perspectum esse, omni affirmationi utique ¹⁶⁵ esse contradicentem negationem; | item autem etiam negationi affirmationem. 5

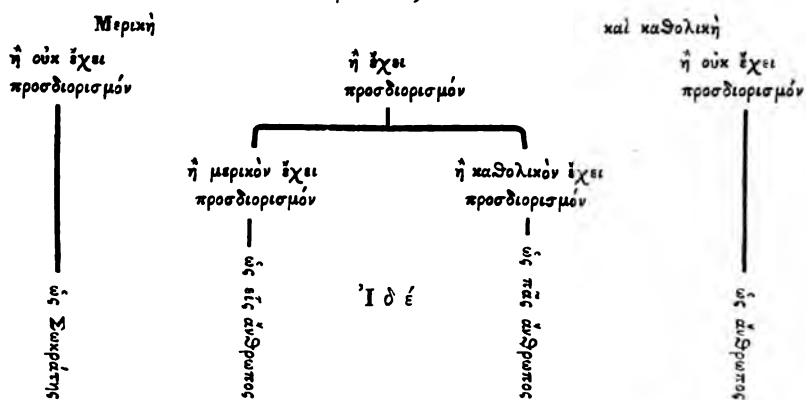
Explicit sectio prima.

^{140 v} Porro sectio secunda libri de protasi eius quod positum est et eius quod solum praedicatur.

Quaerimus ¹⁶⁶ autem ante hanc sectionem tria quaedam, quae pro sunt nobis in ea. | Qui sint numeri protasium, qui possint esse in ea; ¹⁰ et aliquid de prosdiorismo, et quomodo fiat quidem affirmatio negatio. —

Ae primum ¹⁶⁷ dicamus de numero protasium. Protasis enim aut particularis est aut universalis. Universalis autem aut habet προσδιορισμόν, 88, 15 aut non habet προσδιορισμόν. — Et ea cui est | προσδιορισμός, aut προσδιορισμός particularis est ei, aut universalis. Ac fiunt quattuor protases, 1) Protasis particularis e. gr. Socrates ambulat. 2) Protasis cui non est 30 | προσδιορισμός, e. gr. Homo ambulat, et 3) ea, cui est προσδιορισμός particularis e. gr. Unus homo ambulat. 4) et ea cui est προσδιορισμός 30 | universalis e. gr. Omnis homo ambulat. — Hae autem quattuor aut definitae sunt aut indefinitae. —

Προτάσεις. ^{167 a}

Definitae quidem e. gr. Socrates ambulat. Homo ambulat. Unus 141 r | homo ambulat. Omnis homo ambulat. — Indefinitae autem e. gr. Non 5 Socrates ambulat. Non homo ambulat. Unus non homo ambulat. 5 Omnis non homo ambulat. Et fiunt octo | protases. — Hae autem ¹⁶⁸ protases aut secundum substantiam necessariam sunt, aut secundum contingentem aut impossibilem. E. gr. ‚Socrates animal est‘, secundum substantiam necessariam est. ‚Homo ambulat‘ autem secundum substantiam contingentem est. — ‚Homo lapis est‘ secundum substantiam 10 impossibilem est. — Et fiunt viginti quattuor protases. | Ter enim octo viginti quattuor sunt. Hae autem viginti quattuor aut tempore praesenti sunt, aut praeterito aut futuro: fiuntque septuaginta et duae protases. — Ter enim viginti quattuor septuaginta duae fiunt. — Rursus autem hae septuaginta duae aut negationes sunt aut affirmatio- 15 nes; et fiunt centum quadraginta quattuor | protases. — Secundum autem quaerimus id quod nos esse quaesituros diximus de prosdiorismo. — Prosdiorsimum autem vocat [Aristot.] ‚Omnis‘ et ‚Non unus‘, ‚Unus‘ et ‚Non omnis‘. — Quaerimus autem septem quaedam:

Definitionem prosdiorismi; quot sint; et qui sint, vim eorum¹⁶⁹; contrarietatem eorum; quomodo vocentur protases eae quae ab iis [ducuntur]; et cur ad ,unus' | ,nullus' dicamus, neque dicamus ,non unus' ut ad ,omnis' ,non omnis'. — Est definitio prosdiorismi: ¹⁷⁰ vox quae omni tempore unâ cum subiecto ordinatur [τάττεται], demonstrans quomodo se habeat praedicatum ad quantitatem subiecti secundum esse aut non esse.¹⁷¹

Porro sectio tertia qua docet nos de protasibus compositis | ex eo quod positum et eo quod praedicatur et ex tertio quod appraedicatur [προσκατηγορεῖται]. „Et quaeritur, cur primo de protasibus compositis“... — Sectio quarta. De protasi cum modo [= modalī] e. gr. Socrates pulcriter loquitur „Et quaeruntur [a] nobis septem quaedam: Quid sit modus“... Sectio quinta. Et quaerimus | ante eam quinque quaedam. Qui sit scopus eius et utilitas et num sit Aristotelis haec sectio et num ita opinetur Aristoteles et num ita opinetur Plato. — „Scopus igitur sectionis huius hic est“...

Explicit inscriptio Probi.

[In margine: *Haec sectio non explicit; sed indicationem exordii sectionum volumus literis mandare.**)]

3. ADNOTATIONES.

Ammonium Hermiae filium laudo secundum edit. Venet. 1545. 8° (in categor.; periherm; quinque voces). Boethium secundum edit. Basil. 1570. fol. — Prantl, Geschichte der Logik im Abendlande, I. II. München 1855—61. — Br = Brandisi scholia.

1. Haec doctrina e metaphysicorum a cap. II 982^b sub fin. profecta quamvis obiter modo litem, utrum instrumentum philosophia an pars sit, tangit. Etenim quod *ἑαυτοῦ χάριν, μέρος* est, quod *ἑτέρου χάριν, ὄργανον*. Inde peripatetici contendunt, logicam *ὄργανον*, non *μέρος* esse. Amm. in categor. f. 5^b med. (*Προοίμιον τῆς λογικῆς πραγματείας*). Philop. ad anal. f. IV. 6 (ap. Br 143^a 3) cf. Prantl I, IX, a. 7. Logicae etiam secundum senioris aetatis peripateticos τέλος est: *ὄργανα παραδοῦναι τῇ φιλοσοφίᾳ εἰς διάγνωσιν ἀληθείας καὶ ψεύδους*. Schol. anon. ap. Galen. *Ἐισαγωγ.* ed. Min. p. κγ: Prantl I, XI, a. 120. Cf. Cramer. Anecd. Par. IV p. 41 sqq. Amm. in perih. initio.

2. Scriptor, postquam res et literas et sui et aliarum gratia esse exemplis explicavit, eius rei usum in hunc librum debebat continuo

*) Quae in hac versione literis obliquis impressa sunt, in ms. miniato colore scripta exstant.

. κῶκ κισαλ αλ σπια αυθοσ ραίσο κῶκ κελλβδλ
 αλ κισοθο κῶκθετ ισικ . κῶκθε ραίσο κῶκλτ λφο
 υγε . ραίσο ιε κελλβδ ρα ιατ ισο . ραίσο διουσο
 κίσα . σποθυκτ κευ μαθεσο . κῶκθε διαλ κθίωλ αλ
 κίσα κίσακθλ κταλα . κθοίσαωλ αλ κταλα κίσακθλ
 . κθοίσαωλ Eadem fere ad verbum apud Ammon. ad categ. f. 15^b
 inf. De sententia vid. Ethic. Eudem. II, 11. 1227^b 32.

5. De fine cf. David 27^a 27. 17^a 6. Locus Platonis est Phaedr. p. 237. Περὶ παντός, ὧ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἡ ἢ βουλή ἡ παντός ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. Eundem affert David ap. Br 27^a 28 ita mutatum: (ἐπειδὴ πάντα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀφορᾷ) ὡς φησι καὶ ὁ Πλάτων· ὧ παῖ, μία ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ καλῶς βουλευέσασθαι· τὸ εἰδέναι περὶ οὗτοῦ ἐστὶν ἡ σκέψις, ἡ τοῦ παντός ἀμαρτάνειν ἀνάγκη et 13^a 9. Noster ac si legisset: ὧ παῖ, μία ἐστὶν ἀρχὴ τῶν βουλευομένων (σαμένων)· ἡ τὸ εἰδέναι περὶ οὗ ἂν μέλλωσι σπεύθειν (vel περὶ οὗ ἂν ἡ σπουδὴ [ἀν c. conl. expressum per ραίσο]) ἡ (τοῦ) παντός ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. Ceterum idem praeceptum commendat iam Cicero de fin. II, 2. 4, de offic. II, 12. Proclus in Tim. Platon. ad pag. 28^b, 84^e ed. Schmid p. 198. Sext. Empir. adv. math. VII, 140. Hermias apud Astium (in Phaedri edit.) p. 84—85. — Unde satis constat, sententiam illam in schola Atheniensi philosophica tamquam locum communem usurpari solitam esse.

6. Iter facientis exemplum invenis ap. Amm. categ. f. 12^b med. Similius David, Br 17^a 8. Devenit ex Aristot. metaph. III (B) cap. 1, 4 ed. Schwegl. 995^a fin.

7. Causa quaerendae libri utilitatis eadem ap. Amm. in Porphyrr. quinq. voc. f. 17^a med. et categ. f. 12^b; David l. 1.

8. V. David. in Porphyrr. isag. Br 17^a 27. Εὐλόγως δὲ καὶ τὸ γνήσιον ζητεῖται, ἐπειδὴ γινώσκοντες ὅτι γνήσιόν ἐστι τοῦ ἀνδρός τὸ σύγγραμμα διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός προσηγορεύειν αὐτὸ ἀναγινώσκμεν. καὶ γὰρ πολλοὶ οὐκ εἰσὶν ἱκανοὶ κρίναι, εἴτε καλῶς ἔχουσι τὰ ἐν τῷ συγγράμματι λεγόμενα εἴτε οὐ, ἀλλ' ἀγαπητὸν ἡγοῦνται τὸ ἀκολουθεῖν τῇ δόξει τοῦ ἀνδρός. — Cf. Br 31^a 14.

9. Cf. David. l. 1. 17^a 47 sqq. Amm. categ. f. 13^a.

10. Τὴν δὲ ἐπιγραφὴν ἐπειδὴ ὡς ἐν συντόμῳ τὸν σκοπὸν περιέχει Amm. in Porph. isag. fol. 17^b congruens cum Davide Br 17^a 21.

11. Τὴν δὲ εἰς τὰ μόρια διαίρεσιν, διότι δεῖ τὸν ἀκριβῶς βυολόμενον τὴν τοῦ ὅλου φύσιν μαθεῖν τὰ τούτου μέρη ἐπισκέφθαι Amm. in categ. f. 13^a.

12. Εἰς (ὑπὸ) τί ἀνάγεται [μέρος]. v. David. in Porph. isag. Br 17^b 33.

φωνῶν, τῆς κατὰ τὸ κατηγορικὸν εἶδος τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου γινομένης· λέγω δὲ τὸ πρώτης, διότι καὶ τοὺς συλλογισμοὺς ἢ σύνθεσις τῶν ἀπλῶν ἐργάζεται φωνῶν, οὐ μέντοι ἡ πρώτη, ἀλλ' ἡ διὰ τῆς συμπλοκῆς τῶν κατὰ τὴν πρώτην σύνθεσιν γενομένων λόγων αποτελουμένη· διὸ τοὺς ἀπλοῦς τούτους λόγους (κῶμα κῶμα) κατὰ μὲν τήνδε τὴν πραγματείαν αὐτοὺς κατ' αὐτοὺς θεωρῶν, ὡς ἀποφάνσεις μόνον ἐπισκέπεται, καὶ οὐχ ὡς προτάσεις· ἐν δὲ τοῖς ἀναλυτικοῖς ὡς μέρη τῶν συλλογισμῶν παραλαμβάνων ἅμα καὶ ὡς προτάσεις εὐρίσκει ἀξιῶσι σκοπεῖν. Adde imprimis sequentia, quae Br omisit, fol 5^b sup: Αὐτόθεν δὲ ἡμῖν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἡ τάξις ἀναφαίνεται τοῦ βιβλίου· εἰ γὰρ μέσην ἔχουσι τάξιν οἱ ἀπλοῖ λόγοι, τῶν τε ἀπλῶν φωνῶν καὶ τῶν συλλογισμῶν, παραδιδόασιν δὲ τὴν μὲν περὶ τῶν ἀπλῶν φωνῶν θεωρίαν αἰ κατηγορίαι, τῶν δὲ περὶ τῶν ἀπλῶν λόγων τὸ προκείμενον βιβλίον, τῶν δὲ περὶ τῶν συλλογισμῶν τὰ ἀναλυτικά, ὅηλον κτλ. Desideras igitur solum ut pro συλλογισμῶν, λόγων συμπεπλεγμένων dictum fuerit. Etenim compositas has orationes ad stoicorum enuntiationes compositas referri, sc. ἀξιώματα συμπεπλεγμένα (Prantl I, VI a. 122.) cum exemplum vetat tum ceterarum doctrinarum stoicarum fere apud nostrum absentia. Cf. quae dicit ad cap. V in protheoria. Divisionem totam tabula declarat. Αββα rabbā divisionem tantum hypotheticae et categoricae orationis nec plura praebet.

21. De utilitate commentatores Grr. non disputant. Dicit Amm. ap. Br 96^a 2, supersedere se hac disputatione propter eius perspicuitatem. Tritissima ceterum opinio est, ante orationes simplices (propositiones), de quibus hic loci agitur, cognoscendas esse voces simpl., quales in categoriis tractantur. Deinde demum ad syllogismos esse procedendum.

22. a) E collocatione trium librorum argumentum petisse iam Alexander videtur ap. Boeth. 293: (Alexander), addit quoque hanc causam, quoniam Aristoteles quidem de syllogismis scribere animatus, nunquam id recte facere potuisset, nisi quaedam de propositionibus adnotaret sqq. Cf. Br 94^b 3sq. cl. 13. Argumentum ex habitu sermonis (χαρακτήρ) habet Boeth. 213 ab Alexandro profectum. Cf. Br 37^a 21. κῶμα κῶμα = ποιικιλία τῶν νοημάτων p. 67, 13 — b) Ipsius porro causas et ita quidem enarratas apud neminem investigo. Prompsit igitur aliunde noster. Postrema causa (quod convenit personae) in argumentatione utitur.

23. De ordine cf. adn. 20 fin. Apud alios nihil.

24. Cod pr , de interpretationibus'. Idem p. 22, 2 38, 7 apud auctores diversos. Alioquin Graece non mediocriter docti ἐρμηνείας accusativum pluralis e περὶ pendentem putabant = circa interpretationes. Similis error Isidori Hispalensis († 636) , de Perihermenis libro inscribentis v. Prantl II, XIII a. 33 cl. 36. Deinceps cf. Br 94^a 19 Ἐπιγράφεται οὖν περὶ Ἑρμηνείας ὡς ἐρμηνεύων τὰ τῆς ψυχῆς νοήματα, ποίας δόξης εἰσὶν εἴτε ἀληθοῦς εἴτε ψευδοῦς cf. Amm. ap. Br 97^a 7.

25. Divisio in quinque capita eadem est atque apud Ammonium, Br 135^b 41 sq., Leonem Magentinum, anonymum. Numerat enim etiam particulam quintam Ammonio aliisque suspectam. Et hoc quidem loco partes Probus κεφάλαια nominat, ut Georgius quoque in capitum inscriptionibus. In fine vero particulae primae haec ,sectio' eademque saepius adpellatur, quocum x consentit (quinque sectiones) praebens. Neque aliter Graece τμήμα cum κεφάλαιον mutatur, v. Br 94^b 17. Περὶ δὲ τῆς εἰς τὰ κεφάλαια διαιρέσεως, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς τὰ μάρια, φάμεν ὅτι εἰς πέντε τμήματα τὸ παρὸν διαιρεῖται σύγγραμμα. cf. Amm. perih. f. 7^b et Ammoni, Michaelis Pselli, Leonis Magentini apud Aldum inscriptiones.

26. Ad quam partem philosophiae referendus hic liber sit, non disputatur apud commentatores quotquot inspexi. cf. Br 94^b 26. Vide tamen anonymum apud Renan, de phil. peripat. ap. Syros p. 41. 42.

27^a ,Pausa' pr cod minio perspicue exaratum. Quod si minus probes, e duabus coniecturis. . ,sectio prima' et ,commentarius' posteriorem commendo. V. adn. 1 p. 68. Ne quis vero cum Bernsteinio in lexico Syr. chrest. Kirsch. Lips. 1836 p. 393 verbi originem apud Graecos quaerat, vetat praeter alia analogia radicis Arabicae cf. V, , tum vero quod hodie inter Syros Urmijenses etiam populares a Graecorum cultu prorsus alieni eo verbo cotidie utuntur.

27. Amm. Br 100^a 3 (fol. 15^b). Ἦν μὲν ἀκλόουρον κατὰ τὰ ἐπηγγελμένα, τοὺς ὀρισμοὺς ἐξῆς ἀποδοῦναι τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος· ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πᾶσα λέξις ὄνομα ἢ ῥῆμα καὶ διαφέρουσι τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα τῶν ἀσχημῶν φωνῶν κατὰ τὰ σημαντικά τινων εἶναι, πρότερον ἡμᾶς ὁ Ἀριστοτέλης διδάσκει διὰ τούτων τίνα ἐστὶ τὰ προηγουμένως καὶ προσεχῶς ὑπ' αὐτῶν σημαίνόμενα καὶ ὅτι τὰ νοήματα, διὰ δὲ τούτων μέσων τὰ πράγματα καὶ οὐδὲν ἕτερον δεῖν παρὰ ταῦτα ἐπινοεῖν μέσον τοῦ τε νοήματος καὶ τοῦ πράγματος (ὅπερ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς ὑπατιζέμενοι λεκτὸν ἡξίου ὀνομάζειν) De his cf. Prantl I p. 415 sqq.

28. Fol. 16^a inf. Λέγομεν ὅτι τέτταρα ταῦτα παραλαμβάνει διὰ τούτων ὡς χρήσιμα πρὸς τὴν προκειμένην θεωρίαν πραγμάτων τε καὶ νοήματα καὶ ἔτι φωνάς καὶ γράμματα. Dein [om Br] ἐν οἷς πρώτην μὲν ἔχει τάξιν τὰ πράγματα, δευτέραν τὰ νοήματα, (τρίτην αἱ φωναὶ καὶ τελευταίαν τὰ γράμματα)· τὰ μὲν γὰρ νοήματα τέλος ἔχει τὴν τῶν πραγμάτων κατάληψιν (κατάληψιν). Quae sequuntur, desunt ap. Amm.

29. Fol. 16^b med. Τούτων δὲ τῶν τεττάρων τὰ μὲν δύο φύσει εἶναι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, τὰ δὲ δύο θέσει· φύσει μὲν τὰ τε πράγματα καὶ τὰ νοήματα, θέσει δὲ τὰς τε φωνάς καὶ τὰ γράμματα· διακρίνει δὲ τὰ φύσει τῶν θέσει, κατένευ τοιούτῳ χρώμενος· τὰ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτὰ ὄντα, φησὶ, ταῦτά ἐστι τῇ φύσει. τὰ δὲ μὴ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτὰ ὄντα ταῦτα οὐ φύσει εἰσὶν, ἀλλὰ θέσει. Omisso παρὰ Probus propius accedit ad Aristotelis verba.

30. Post loc. praec. mox Amm. pro tauri fert leonis exemplum (ἐπεὶ οὖν τὰ μὲν πράγματα καὶ τὰ νοήματα παρὰ πᾶσιν ἐστι τὰ αὐτά)· πανταχοῦ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου τὸ αὐτὸ εἶδος καὶ ἵππου καὶ λέοντος, καὶ νόημα ὡσαύτως τὸ αὐτὸ παρὰ πᾶσι περὶ τε ἀνθρώπου καὶ λίθου καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων ἐκάστου, φωναὶ δὲ καὶ γράμματα οὐ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά· φωναῖς τε γὰρ ἄλλαις μὲν Ἕλληνες, ἄλλαις καὶ Φοίνικες, Αἰγύπτιοι δὲ ἄλλαις χρῶνται. NB. differentiation! Post Probus om, cur scripta e consensu sint.

31. Idem pr Amm. fol 18^a 3 sup (Br om) Τούτων δὲ τῶν τεττάρων, λέγω δὴ πραγμάτων νοημάτων φωνῶν καὶ γραμμάτων χαίρειν ἕσας τὰ γράμματα, ὡς οὐδὲν ἀναγκαῖον ἔχοντα πρὸς τὴν προσεχῆ τῶν πραγμάτων ὑφήγησιν, προηγουμένως ὁ φιλόσοφος βούλεται θεωρεῖν περὶ πραγμάτων καὶ νοημάτων, δι' ὧν ταῦτα γινώσκομεν mox: διὰ ταῦτα οὖν τὰ γράμματα παραλιπὼν ὁ Ἀριστοτέλης, τὰ πράγματα παραλαμβάνει καὶ τὰ νοήματα καὶ ἔτι τὰς φωνάς· καὶ φησὶν ἕκαστον τούτων ὅτε μὲν ἀπλοῦν θεωρεῖσθαι, ὅτε δὲ σύνθετον. οἷον sequuntur exempla, dein: ἡ οὖν ἀλήθεια, φησί, καὶ τὸ ψεῦδος ἐν οὐδενὶ τῶν ἀπλῶν θεωρηθήσεται, περὶ μόνᾳ δὲ τὰ σύνθετα νοήματα καὶ τὰς συνθέτους φωνάς ὑφίσταται· περὶ πράγματα (fol 18^b) γὰρ οὐδὲ σύνθετα ὑποσταίη ἂν ἀληθές τι, οἷον νῦν ζητοῦμεν ἢ ψεῦδος ἢ ἀληθές, διότι ἐν σχέσει τινὶ τῶν νοημάτων ἢ τῶν φωνῶν τῇ πρὸς τὰ πράγματα τὸ τοιοῦτον ἀληθές ἀποτελεῖται καὶ τὸ ψεῦδος· ὅταν μὲν γὰρ οἷον ἐφαρμόσῃ τὰ νοήματα τοῖς πράγμασιν ἢ αἱ φωναὶ συνάδωσι τῇ τῶν πραγμάτων ὑποστάσει, τὸ ἀληθές τότε περὶ ἐκάτερον αὐτῶν συνίστασθαι φαμ· ὅταν δὲ μὴ οὕτως ἔχωσι, τὸ ψεῦδος. Adparet igitur quam perverse Probus disseruerit. Primum enim 'de his quattuor' loquens tria tantum affert, namque cogitationes, voces, scripta. Contra deinde veritatem aut falsitatem in cogitationibus et vocibus compositis concedit, in actionibus et compositis et simplicibus recte ne-

gat; de scriptis nihil, nisi quod postremo prave intrudit homo σχηματικώτατος istud **κἀδὲ καὶ**, quod Ammonius omisit et quod enuntiati constructionem impedit.

32. In his brevior Probus discedens ab Ammonio, et Boethio diversas variasque de hac re Alexandri ac Porphyri sententias proferenti (p. 299—301), de diversitate expressionum, τὰ ἐν τῇ φωνῇ et τὰ γραφόμενα, ab ipsis φωναῖς et γράμμασι, non disputat, immo earum diversitatem tollit. Ceterum ne Waitzius quidem (I p. 325) mihi videtur recte distinxisse inter γραφόμενα et γράμματα. E loco enim 359^a 10 contendit heic τὰ γραφόμενα esse elementa scripta, γράμματα autem elementa voce expressa. At enim mox Aristotelis γράμματος vocabulo usus literas sine dubio exprimit, sive elementa scripta, quibus, voces, ore prolatas opponit. Itaque si sit aliqua diversitas, ea est in eo posita, quod verbum γραφόμενα latius patens literarum in verba coniunctionem coetumque, γράμματα autem singula signa significat.

33. ,Ut diximus. Nam sic cod. legendum esse res suadet.

34. Cod. **κἀδὲ καὶ**. Emendandum esse **καὶ καὶ** **κἀδὲ**, ex iis quae insequuntur, patet. — De adn. p. 70, 1^a v. infra 37.

35. Amm. Br 101^a 35. Ὡς μέντοι ταῦτα σημεῖα πρώτως] ταῦτα λέγων τὰ ἐν τῇ φωνῇ (voces) τουτέστι τὰ τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα. Probus ὧν μέντοι per **κἀδὲ καὶ** explicans, verbo **κἀδὲ** neutrum pluralis Graecum interpretatur nec ullo modo ὧν πραγμάτων exprimere vult, quod iis quae p. 70, 4. 5. aperte dicit, repugnaret. πράγματα = **κἀδὲ**. — De adn. p. 70, 2 v. infra 38.

36. Boeth. 218 ed. I. ,Vox enim etiam intellectum rei significat et ipsam rem' , sed prius intellectum, secundo vero loco rem significat. Idem paullo post repetit.

37. Consentaneum erat **καὶ καὶ** pro simplici **καὶ**. Antea verum est **καὶ καὶ** pro **καὶ**, quod repugnat seq. **καὶ** neque ullum sensum praebet.

38. Cod **καὶ καὶ**; emendavi ita, ut **κα** sit loquentis Aristotelis signum, adiutus Probi explicatione.

39. Amm. Br 101^b 3 Ὁμοιώματα, . . ταῦτα δὲ λέγει τὰ παθήματα τῆς ψυχῆς, dein: τῶν δὲ ἐστὶν ὁμοιώματα; ἢ ὁδηλονότι τῶν πραγμάτων. Similiter noster antea.

40. Cod **κἀδὲ καὶ** et adn. 41 **καὶ καὶ** singulari ponit. At

vero suffixum in *ῥημάτων* docet, pluralem scribendum esse unico puncto addito.

41. *ῥήματα* cur in *ῥήματα* mutaverim vide 40.

42. Hic locus arguit, haec Probum non ex Ammonio sumpsisse. Neque enim is nec Boethius, 'naturalia' citat. Atque Amm. priorem vocis *ἀπλῶς* explicationem, scilicet *ἀπλῶς* pro praesenti tempore positam esse, ne commemorat quidem. Boethius tamen in editione II. (nam in edit. I p. 219 inf sqq. sua loquentem verbositas perturbavit) tres enumerat expositiones. Primā *ἀπλῶς*, 'secundum substantiam' dicitur, alterā, 'secundum praesentiam', quae tamen eadem tempus nominari non debeat, tertiā denique *ἀπλῶς* = *ἀορίστως* esse et oppositum tempori constituto ut heri, cras etc. Praebet enim: Quocirca quisquis secundum praesens hoc sermone quod est Esse utitur, simpliciter utitur; qui vero aut praeteritum iungit aut futurum, ille non simpliciter sed iam in ipsum tempus incurrit. Tempora namque (ut dictum est) duo ponuntur praeteritum atque futurum!

43. Physic. auscult. IV, I. 208^a 30 220^a inf 222^a 10 τὸ δὲ νῦν ἐστὶ συνέχεια χρόνου (Prantl I. VI 181.) Adde Plat. Tim. 37^a: et ibd. Syrian. in Procli commentario. Cf. Br 102^a. Λέγω δὴ ὅτι τὸ μὲν ἀπλῶς σημαίνει ἂν τὸ ἀορίστως, ἀπλῶς οὕτως εἰπεῖν, τραγέλαφος ἦν ἢ τραγέλαφος ἐστὶν ἢ τραγέλαφος ἔσται, τὸ δὲ κατὰ χρόνον τὸ μετὰ προσθήκης (sic Br, sed fol 24^b Ven. προσθήκης recte) τοῦ χρόνου καὶ ὅν ἦν ἢ ἔσται, οἷον τραγέλαφος ἦν χθὲς ἢ πέρυσιν ἢ ἔσται αὐριον ἢ εἰς τὸ ἐξῆς ἔτος.

44. Amm. fol 25^a "Οτι μὲν εἰκότως προτετίμηται τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος ἐν τῇ δόδακαλίᾳ, φανερόν· τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα τὰς ὑπάρξεις σημαίνουσι τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ῥήματα τὰς ἐνεργείας ἢ τὰ πάθη, προηγούνται δὲ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν παθῶν αἱ ὑπάρξεις.

45. Quoniam de nomine agitur atque Probus statuit, differentiam inter librum de categoriis et librum de interpretatione positam esse in distinguendis vocibus simplicibus in nomen et verbum, haec disputatio prooemio aptior h. l. instituta est. Contra Amm. loco magis idoneo continuo post initium libri f. 9^b inf: 'Απορήσει δ' ἂν τις, διὰ τίνα αἰτίαν ἐν παντὶ τῷ βιβλίῳ τῶν κατηγοριῶν περὶ ἀπλῶν φωνῶν πραγματευσάμενος, ἐνταῦθα πάλιν περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων προτίθεται λέγειν, ὡς ἐκότερον ὀφλόν ὅτι ἀπλῇ ἐστὶ φωνή. πρὸς δὲ ῥητέον, ὡς ἀπλῇ φωνῇ καὶ ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ φάσις καὶ ὅρος τῷ μὲν ὑποκειμένῳ ταῦτά ἐστιν ἀλλήλοις, τῇ δὲ σχέσει μόνῃ διαφέρουσιν fol 10^a ὅταν μὲν γὰρ τὰς ἀπλᾶς φωνὰς ὡς σημαντικὰς τῶν πραγμάτων οἷς ἐτέθησαν θεωρῶμεν, αὐτὸ τοῦτο μόνον ἀπλᾶς φωνὰς προσ-

αγορεύομεν αὐτάς, οὐ διορίζοντες κατὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν ῥημάτων κτλ. fol 10^b sup. τὸ δὲ τῶν κατηγοριῶν βιβλίον περὶ μόνον ἀπλῶν φωνῶν ἡμᾶς ἐδίδαξεν, οὐδὲν πολυπραγμονήσαν τὴν τῶν ὀνομάτων πρὸς τὰ ῥήματα διαφορὰν κτλ.

46. Cod. optime **καὶ αὐα** secundum pronuntiationem. Vocales enim correptae sive i sive etiam a iuxta consonantem gutturalem vel emphaticam ut u brevis sonant. Quod didici e Syro mecum sermonem facienti. Neque enim frustra legi Lagardium in Reliquiis iur. eccl. Graece 1856 p. 96.

47. Consentaneum erat emendare **ωαία**, quamquam ne-aliae quidem coniecturae deficiunt.

48. Φωνὴν pro genere accipi dicens Probus, quid sibi velit, illustrat Amm. f. 25^a Br 102^a 37. Ἐν δὲ τῷ ἀποδοδομένῳ τοῦ ὀνόματος λόγῳ παρείληπται ἢ μὲν φωνὴ ὕλης ἔχουσα λόγον πρὸς τε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα καὶ τὸν ἐκ τούτων συγκεείμενον λόγον, ὡς γένος τῆς κατὰ τὸ ὄνομα φωνῆς πρὸς διάκρισιν τῶν ἀπλῶς ψόφων, οἳ καὶ ἀπὸ ἀψύχων πολλάκις γίνονται σωματῶν· διαφέρει γὰρ ὁ ψόφος τῆς φωνῆς ὡς γένος εἶδους, καὶ ψόφος μὲν ἐστι πληγὴ αἶρος αἰσθητὴ ἀκοῇ, φωνὴ δὲ ψόφος ἐξ ἐμψύχου γινόμενος ὅταν διὰ τῆς συστολῆς τοῦ θώρακος ἐκθλιβόμενος ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ὁ εἰσπνευσθεὶς ἀὴρ προσπίπτῃ ἀθρόως τῇ καλουμένῃ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καὶ τῇ ὑπερώᾳ ἥτοι τῷ γαργαεῶνι. Probus videtur legisse ἐμψύχου sine ἐξ vel potius ἐμψυχος; ἐκθλίβηται . . . προσπεσὼν, nisi vis imperitiae tribuere quae diversa sunt.

49. Amm. f. 25^b paullo aliter idem.

50. Similiter sed multo loquacius Amm. 27^a.

51. Amm. f. 27^b. Ζῶον λογικὸν θνητόν. Cetera paullo diverse; sed de τοιούτῳ λόγῳ ἀτελεῖ πρὸς ἀπόφασιν ὅντι loquens recte ἔστι omisit, Probo retinente **αποδοκ**. Vocabulo ὄρος non utitur Amm. neque Boethius, p. 220 et 310 diverso exemplo utens, definitionem commemorat.

52. Prospicit ad ipsius Aristotelis definitionis illustrationem restrictionemque inde a 16^a 23 usque 16^b 5, ubi tamen Ar. verbis minime utitur. Immo vero haec a commentatore ad suum arbitrium ex Aristoteleis efficta, in fine huius disputationis (cf. adn. 127) a Probo collecta repetuntur. Ceterum cum in protheoria stet, totius capitis recenset argumentum, verba Ar. non accurate referens. Ammonius haec non ita, nec Boethius.

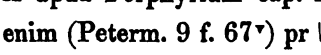
53. De his ap. Amm. f. 34^b et res copiosior et verba plura, cf. Boeth.

54. Amm. f. 36^a (om Br) Ἐν δὲ τούτοις ὁ Ἀριστοτέλης διακρίνει τοῦ ὀνόματος τὰς πτώσεις, καὶ ταῦτα οὐχ ὁμοίως τὸν ἀποδοδομένον τοῦ ὀνόματος ὅρισμὸν ἐπιδοχομένηας, τῷ τὸ μὲν ὄνομα μετὰ τοῦ ἔστιν ἢ ἦν ἢ ἔσται ἀληθεύειν

ἢ ψεύδεσθαι, τὰς δὲ πτώσεις μηκέτι· ὁ μὲν γὰρ εἰπὼν Φύλων ἐστὶν ἢ Φύλων ἦν ἢ Φύλων ἔσται ἢ ἀληθὲς εἶπεν ἢ ψεῦδος κτλ. Cf. Prantl I p. 143.

55. Quae h. l. Pr. per ἀπορίαν et λύσιν praebet, a Porphyrio proficiuntur. V. Amm. f. 27 (Br 102^b 16) Καλῶς σὺν ὁ φιλόσοφος Πορφύριος ἐπεσημνήματο, ὀνόματα μὲν τὸ σημερινὸν καὶ χθεςινὸν καὶ περυσινὸν χρόνου δηλωτικὰ ὄντα, ἀλλ' ὡς αὐτόθεν σημαίνοντα χρόνον τινά, καὶ οὐχὶ προσσημαίνοντα κατὰ τὰ ῥήματα. τούτων γὰρ ἕκαστον προηγουμένως μὲν ἐνέργειάν τινα ἢ πάθος σημαίνει, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐνεργεῖν ἢ πάσχειν συμβέβηκεν· ὥσπερ τὸ περιπατῶ πρώτως μὲν τὴν τοιάνδε τοῦ σώματος κίνησιν δηλοῖ, δευτέρως δέ γε τὸν νῦν χρόνον κτλ. Pro περιπατῶ Pr. exemplum Aristotelis proprium ὑγιαίνειν usurpat. Cf. Boeth. p. 309.

56. Eandem quaestionem attigit Amm. f. 27^b (Br 102^b 35) qui suo loco (16^b 31 Br 108^a 16sq.) copiose exposuit praebuitque, quibus Waitzio opitulans Pacium ad hunc locum (16^a 25) refellas, cf. Waitz Org. I p. 330. Animadvertendum autem, versionem x 16^b 31 pro μῦς dare = τραγέλαφος, quo eodem iam 16^a 16 erat usa. Qua de re, si scirem quid codex Parisinus Vaticanusve praeberet, certius possem iudicare. Nunc vero non putem τραγέλαφος a translatore in Graeco codice repertum, sed nescio qua negligentia aptioris utique vocabuli loco expressum. Atque quid Probus illo loco expresserit, nisi hinc concludimus, ne scimus quidem. Concludere autem necessario nequimus, videntes τραγέλαφον eum in textu per , in commentario et remoto quidem loco p. 77, 11 per dedisse. Neque tamen, siquid video, istud μῦς expressisset Pr., nisi in Graeco comm., quem sive vertit, sive excerpsit, repperisset.

57. De definitionis compositione cf. Prantl. I p. 222. 228. 234. Waitz. Org. p. 278—279. e. gr. Metaph. 1037^b 29. 'Οὐδὲν γὰρ ἕτερόν ἐστι ἐν τῷ ὀρισμῷ πλὴν τὸ τε πρῶτον λεγόμενον γένος καὶ αἱ διαφοραί. v. Porphy. isag. f. 37^a ibd. Amm. comm. f 38^a. Πᾶς γὰρ ὀρισμὸς ἐκ γένους σύγκειται καὶ διαφορῶν συστατικῶν τοῦ ὀριζομένου. Cf. idem apud Avicennam Prantl II p. 331. a. 110. cl. Prantl I p. 627—631. — Diverti si licet h. l., Prantlium confirmaturus sum legentem I, XI a. 58. cum A apud Porphyrium cap. 17 (Br 6^b 2) pro ἐπουσιώδη, ἐπεισοδιώδη. Arabs enim (Peterm. 9 f. 67^v) τα δὲ συμβεβηκότα ὕστερογενῇ (πέψυκε om) καὶ ἐπεισοδιώδη τὴν φύσιν ἔχει. Syr. ibd. deficit.

58. De inani hac disputatione v. imprimis Amm. f 14^b cl. Michaelae

Ephesio ap. Br 107^b adn. Dicitur autem ab Ammonio f. 32^b (Br 103^b 29) Alexander Aphrodisiensis, ὁ ἐξηγητής, syllogismum exposuisse, qui videatur probare, solum secundum naturam nomina et verba esse: Τὰ γὰρ ὀνόματα, φησί, καὶ τὰ ῥήματα φωναί, αἱ δὲ φωναὶ φύσει· τὰ ἄρα ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα φύσει. πρὸς ταῦτα τοίνυν ῥητέον ὅτι τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα οὐχ ἀπλῶς ἀν λέγοντο εἶναι φωναί, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὕλην. κτλ. Hunc Ammoni locum quodammodo a Prantlio (I p. 627 a. 27) dissentiens minime puto Boethio (p. 298. 301. 302. 303. 323.) repugnare, qui una cum Aspasio, aliqua positione voces significare affirmat, eo equidem nitens argumento, quod iam ne dicitur quidem, Alexandrum ipsum probasse, quam hominum examinationi proponit (ἐκτίθεται) explicatque (idem ἐκτίθεται) sententiam, sed potius et ipsam, quae ab Ammonio prolata est, refutationem ex Alexandri scripto promptam esse suspicon. — Michaellem autem Ephesium, quodsi (Br 103^b adn.) ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, inquit, φύσεις μόνον αὐτὰ φησι, id cum Leone Magentino f. 5 ex Ammoni loco laudato conclusisse censeo.

59. Idem respondet Amm. I. modo I. Deinceps vero, genus, nominis, notam, σύμβολον facit, ut constituat talem definitionem (foli 33^a): Τὸν ὧτως ὀρισμόν: σύμβολον ἐκ φωνῆς σημαντικῆς κατὰ συνθήκην ἀνευ χρόνου ἢ μηδὲν μέρος ἐστὶ σημαντικὸν κεχωρισμένον ὑπάρξεώς τινος ἢ προσώπου ὁηλωτικόν. Cf. Bāzwād logicus cod. Peterm. 9 f 191^r—v. ~~καὶ ταῦτα καὶ~~
~~οὐκ . ὅ . καὶ ταῦτα καὶ οὐκ . καὶ ταῦτα καὶ οὐκ . καὶ ταῦτα καὶ οὐκ .~~
~~καὶ ταῦτα καὶ οὐκ : καὶ ταῦτα καὶ οὐκ (καὶ ταῦτα καὶ οὐκ) : καὶ ταῦτα καὶ οὐκ : καὶ ταῦτα καὶ οὐκ~~
 De ratione quae intercedit inter ὕλην atque γένος secundum Arist., cf. ipse 1058^a 22. Τὸ δὲ γένος ὕλη οὗ λέγεται γένος. cf. 1024^b 8. 324^b 4 Τὴν μὲν γὰρ ὕλην λέγομεν ὁμοίως ὡς εἰπεῖν τὴν αὐτὴν εἶναι τῶν ἀντικειμένων ὅποτερουσιν, ὥσπερ γένος ὄν. v. Waitz Org. II p. 402—404. Qui vero tolleret hanc ἀπορίαν, hic locus est: Met. 1037^b 29. (Prantl I p. 232. a. 348.) Εἰ οὖν τὸ γένος ἀπλῶς μὴ ἔστι παρὰ τὰ ὡς γένους εἶδη, ἢ εἰ ἔστι μὲν, ὡς ὕλη δ' ἔστιν. ἢ μὲν γὰρ φωνὴ γένος καὶ ὕλη κτλ. — Cf. etiam Amm. ad Porphyrr. isag. f. 72^b v. Br 3^b 28. Alfarabium aliosque hanc nominis definitionem crisi perstrinxisse, docet Prantl II, XVI, 37. ibd. 210. 211.

60. Simile quid nostri pr Amm. foli. 33^b: Ὡς εἴ τις θρόνον (καθίστα) ὁηλῶσαι βουλόμενος αὐταρκῆς ἡγεῖται πρὸς τὸ παραστήσαι αὐτὸ τὴν ἔννοιαν τὸ εἰπεῖν, ὅτι ἔστι ξύλον τοιῶσδε ἐσχηματισμένον, καίτοι δυνατόν ὄν ἀκριβολογούμενον λέγειν, ὅτι ἔστι σκεῦος πρὸς τόδε χρήσιμον ἐκ ξύλου τοιῶσδε ἐσχηματισμένον. Syr non ἐκ πέτρου = ~~κακα~~ ~~ⲡ~~ sed πέτρων = ~~κακα~~ ~~ⲡ~~ leg. Vide autem, quam violenter bonam vernaculae linguae indolem dissimu-

laverit. Cuivis enim homini gente oriundo Semitica dicere vel nudum licuisse illud **כאֵל**, Fleischer docuit in diss. de appositionibus nominalibus.

61. Haec, nisi e Graeco nescio quo ducta, — meminervis enim Herodotei illius **γῆ τε καὶ ὕδωρ** subiecti populi signi — Syriacam loquendi consuetudinem arguant. Simile est Anglorum: „brandy and water“ pro composito ex ambobus potu. Etenim quae contra dicuntur nihil refellunt. Ceterum lutum = **לֵיל** = **πηλός**. In geoponicis Lagardio debitis **כִּיסָא** = gleba 8, 13. **כִּיסָא כִּיסָא** = **λευκάρυλλον** 10, 16 (Graece 2, 37, 3.) **כִּיסָא** = humus Matth. 13, 5.

62. De **כֵּל** in **כֵּל מֵלֶכָּה** v. Hoffmanni Gramm. Syr. p. 320, 6.

63. Desiderat enim Pr. in duriore Arist. constructione verba, quae mox supplet. Rem Amm. om, Boeth. explicat I p. 310 inf.

64. **Ὡν οὐδὲν**. Amm. f 34^a (Br 104, 4) **ἡ ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς εἴρηται· ὧν ψόφων οὐδεὶς ἐστιν ὄνομα**. Pro **לֵיל** leg **לֵילָא**.

65. Amm. fol. 35^a. 'Επει δὲ ὑπέλαβεν ἂν τις, ἡ ἀποφάσεις εἶναι τὰς τοιαύτας φωνὰς διὰ τὴν τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου προσθηκὴν ἢ ὅλους λόγους, διότι σύνθεσιν τινα ἐμφαίνουσι, διὰ τοῦτο ἐπισημαίνεται ὡς οὐδέτερον τούτων δυνατὸν αὐτὰς ὀνομάζειν οὔτε ἀπόφασιν οὔτε ἀπλῶς λόγον κτλ.

66. Cum apte, quae cod pr, non possim explicare, ita emendo **כֵּל מֵלֶכָּה לֵילָא כֵּל** = τὰ αὐτὰ ἐστὶ τὰς πτώσεων ἃ καὶ ὀνόματι. Ex hac explicatione videtur profecta esse versio x p. 25, 10. Ceteram v. Amm. f 38^b (Br 105^a 30).

67. Cum his cf. quae Amm. l. l. et maxime f. 36^a praebet.

68. Idem Amm. f. 36^a, sed exemplis differens, pr: **νός, οὗτος, ἀγρός, φίλος**.

69. **כֵּל מֵלֶכָּה לֵילָא** = **φιλοσύντομος** ap. David. ad categ. Br 41^a

34. — Haec similiter, sed minus in membra discerpta pr Amm. f. 39^a inf **Ἄτε δὲ συντομίας ὧν ἐραστής ὁ Ἀριστοτέλης ὅσων κοινὰ ἦν τῷ ῥήματι πρὸς τὸ ὄνομα ὑπερβάς ὡς ἡδὴ ῥηθέντα ἐν τῷ τοῦ ὀνόματος λόγῳ ἀπὸ τοῦ καὶ ὃ διαφέρει τὸ ῥῆμα τοῦ ὀνόματος, διαφέρεται δὲ τῷ προσσημαίνειν χρόνον, ποιῆται τὴν περὶ αὐτοῦ διδασκαλίαν.**

70. Amm. l. l. 39^b pergit: **ἀλλ' εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, τί δὴ ποτε προστίθεται τὸ, ὃ μέρος οὐδὲν σημαίνει χωρὶς, ὅπερ καὶ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ὀνόματος παρεληπται;** Quae deinceps sequitur solutio Ammoni, a Probiana plane differt.

71. Haec nec ap. Amm. nec Boeth. suis locis, qui ad 16^b 21 (ἀλλ' εἰ ἐστὶν ἡ μὴ, οὕτω σημαίνει [τὰ ῥήματα] contrarium probant. Probus

quoque ad 16^b 21 hanc ipsam quaestionem tangens, ea tantum ratione verba ,scribit αὐτῷ ,ambulat ἄλλω affirmat verum aut falsum significare, quoad ,is' sive ,hic' aliudve subiectum subintelligatur. Cf. tamen ap. Amm. f. 44^b Σαφέστερον δὲ νῦν αὐτὸ κατασκευάσαι βουλευθεῖς διὰ τὸ δεῖξαι τὸ μάλιστα δοκοῦν ἐν ταῖς ἀπλαῖς φωναῖς ἀλήθειαν δέχεσθαι καὶ ψεῦδος, τὸ ῥῆμα λέγω μηδέτερον τούτων σημαίνειν. Porro f. 24^a: Εἰ δέ τις ἀποροίη, πῶς ὁ Ἀρ. εἶπε μηδὲν, μήτε τῶν ὀνομάτων μήτε τῶν ῥημάτων ἀληθείας ἢ ψεύδους ὑπάρχειν δεκτικόν, καίτοι σαφέστατα τῶν τοῦ πρώτου παρὰ τοῖς γραμματικοῖς λεγομένου προσώπου ῥημάτων πάντων ἢ ἀλήθειαν ἢ ψεῦδος δηλούντων, ὡς ὅταν εἴπω περιπατῶ καὶ τῶν τοῦ δευτέρου, ὡς τὸ περιπατεῖς, καὶ τῶν τοῦ τρίτου ὅσα ἐπὶ τίνος ὠρισμένου λέγεται, ὡς τὸ ὕει ἢ βροντᾷ ἢ ἀστράπτει: ῥητέον ὅτι οὐ τὰ ῥήματα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἐστὶ τὰ τὴν ἀλήθειαν ἢ τὸ ψεῦδος σημαίνοντα, ἀλλ' ἢ τῶν τοιούτων ῥημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, ἐφ' ὧν λέγονται, συμπλοκή· καὶ γὰρ εἰ μὴ καθ' ἐνέργειαν ἐκεῖνα λέγονται, ἀλλὰ προσυπακούονταί γε τοῖς μὲν τοῦ πρώτου προσώπου τὸ ἐγὼ κτλ. mox: καὶ διὰ τοῦτο ὅσα τῶν τοῦ τρίτου προσώπου ἐπὶ μηδενὸς λέγεται ὠρισμένου, οὐδὲν οὔτε ψεῦδος οὔτε ἀληθὲς σημαίνει ὡς τὸ περιπατεῖ· μὴ γὰρ ὄντος δήλου περὶ τίνος λέγεται τὸ περιπατεῖ, οὐδὲν ἂν οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦδος σημαίνοιτο. cf. Amm. ad categ. 13^b 2 fol. 160^a. — V. etiam Prantl I p. 438 (et corrige eundem ibd. p. 667 a. 30.). — Ceterum mirum quod, cum explicet, cur verbi pars nulla significet separatim, orationis, non verbi partes respicit, quod tamen recte facit Boethius, perversitatis auctorem Porphyrium (Br 105^b 21) tunc quidem non sequens.

72. Falsam memoria fretus versionem repetivit h. l. Probus dicens: ,verbi signum esse, semper de aliis praedicari' cum debuisset exprimere ,verbum signum esse eorum, quae de aliis (perseverat enim in legendo καθ' ἐτέρων) dicantur.'

73. De verbo subiecti vices gerenti v. Amm. f. 41^b — 42^a (Br 106^a 31). Quodsi Syr literam π solam statuit articulum Graecum exprimere, errat. Nam etiam h. l. ut alibi persaepe π αὐτῷ conjuncta articulum reddunt. Cf. etiam p. 77, 23—27.

74. Haec ad verbum fere Amm. f. 40^b (Br 106^a 4).

75. De duplici lectione nihil Pr. v. p. 6, 10. — De praedicatione in subiecto et de subiecto v. Amm. f. 40^b (Br 106^a 14), qui tamen de generibus praedicationum ibidem non dicit. Copiosissima autem de homonymis synonymis paronymis heteronymis inde a Speusippo, Boetho, ad auctorem libri categoriarum et Porphyri usque exstitit disserendi consuetudo cuius specimina vide ap. Br p. 40^b — 43 cl. Prantl I in indice s. v. synonym.

V. Boethium in categ. cap. I. — De synonyma praedicatione de subiecto v. praesertim Amm. ad categ. 3^a 34, et Simplicium ed. Basil. fol. 1551. fol. 25, Δ—Z; id. fol. 13 Γ. (ad categor. 1^b 10) Εἰπὼν τί οὐκ ἐστὶ καὶ ὑποκειμένου, νῦν τί ἐστὶ λέγει ὅτι τὸ συνωνύμως καὶ ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορεῖσθαι τοῦτό ἐστι τὸ καὶ ὑποκειμένου λέγεσθαι. Id. f. 13 Δ. Ἀλλ' εἰ τὸ καὶ ὑποκειμένου λέγεσθαι ταῦτόν ἐστι τῷ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς συνωνύμως κατηγορεῖται τοῦ κεφαλαιώδους· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ζῶον λογικὸν ζητήτόν ἐστιν, εἴη ἂν καὶ ὁ ὁρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑποκειμένου τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενος. Cf. eundem f. 22^a B. T.

76. Ad verbum congruit Avicennae oratio ap. Prantl II p 325 a. 92. Log. f. 3 v. B. ,Enumerabimus ergo partes universales secundum quod comparatur ad particularia univoce (συνωνύμως cf. Boethius) et dat eis nomen et diffinitionem.' Cf. ibd. p. 307, 31. p. 363, 248.

77. Exemplum τὸ περιπατεῖν (sive τὸ βαδίζειν) κινεῖσθαι ἐστὶν saepe ap. Amm. e. gr. ad h. l. f. 41^a, cl. 41^b, 42^a.

78. Hanc divisionem praedicationis in subiecto in aequivocam, denominativam, diversivocam apud commentatorem inveni nullum. Quamquam Ammonius cum ceteris ut Simplicio, Michael Psello, Leone Magentino distributionem in οὐσιώδεις atque ἐπουσιώδεις (συμβεβηκός) (ap. Boeth. substantiam — accidens) statuens, exemplum ,homo albus' ad praedicatum in subiecto refert. Ceterum duo illa (ἐτερωνυμίαν enim Aristoteles nusquam respexit) κατὰ συμβεβηκός praedicari iam secundum Aristotelis sententiam perspicuum est e Topicorum locis 109^b 5, 111^a 34 (παρωνύμως) 245^b 16 (cf. adn. 80) 110^b 16. Idem pr glossa ms. Peterm. 9 f 183^r ~~καὶ ἐν τῷ~~ καὶ ὁ ὁρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑποκειμένου τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενος.

79. Cod ,nomen' intrusit, quod cum non videam quid sibi velit, ἐπεισοδιῶδες arbitratus, uncis inclusi.

80. E. gr. cum de homine per poeticam comparisonem quaevis res praedicatur. Obscura prope brevis Probi. Cf. Aristot. 245^b 16. Καὶ οὐ μόνον οὕτως ἀλλὰ καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ θερμὸν χαλκὸν λέγομεν ὁμωνύμως τῷ πάθει προσαγορεύοντες τὴν ὕλην.

81. cf 78. — ,differenter' cf. Amm. categ. f. 27^a Ἀνάγκη δὲ ἐπὶ τῶν παρωνύμων τέσσαρα ταῦτα παρεῖναι, κοινωνίαν πράγματος καὶ διαφορὰν πράγματος, κοινωνίαν ὀνόματος καὶ διαφορὰν περὶ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Cf. cum h. l. Avicennam (Prantl II p 325, 92) ,Praedicatio . . fit denominative ut albedo de homine, dicitur enim homo albus et habens albedinem nec dicitur esse albedo'. Simpl. fol 6 A. Τὰ παρωνύμα λεγόμενα, ὅταν ἀπὸ τῆς λευκότητος λευκὸν λέγεται.

[illegible]

46^b. Τὸ δέ γε οὐδ' ἂν τὸ ὄν εἴπῃς αὐτὸ καὶ ἑαυτὸ ψιλόν, εἴη ἂν καὶ κατὰ τὴν διήγησιν ταύτην κατασκευαστικὸν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον, τοῦ μῆδὲν τῶν ῥημάτων ἀληθείας εἶναι ἢ ψεύδους δεκτικόν. πῶς δ' ἂν γένοιτο τοῦτο ἐκείνου κατασκευαστικόν, εἰ μὴ διὰ μέσου πάλιν τοῦ ἔστιν ὃ παρηγμένον ἀπὸ τοῦ ὄντος πάντων ἐστὶ κοινὸν τῶν ῥημάτων. — Etiam Anon. Reg. 2064 (Waitz Org. I, 39.) ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄν, εἰς ὃ τὸ ἔστιν ἀναλύεται μυριάκις λεγόμενον κτλ. Ceterum de πρωτοτυπία (primitiva verbi forma) v. Eustath. ad Hom. p. 50, 38. cf. Apollon. de synt. p. 107, 12.

99. Syriaca cum Graecis infeliciter comparat. Verbum enim Graece ἔστιν Syriace ܠܡ = vixit, nomen autem τὸ ὄν Syriace ܡܝܢ = vivus (proprie ܡܝܢ ܕܠܡ) est. Relatis igitur ad nomen nomine, ad verbum verbo, dicendum erat: A Graeco, ὄν, 'est' ducitur, ut a Syriaco ܡܝܢ, ܠܡ. At vero, quoniam id secundum Syriacae linguae naturam perversum fuisset, contrarium dixit in eoque perseverabat mox secundo loco ܠܡ superius nomine ܡܝܢ affirmans. Itaque aut parum aut perversae comparavit.

100. Pro ܡܝܢ politius erat ܡܝܢܐ, illo, ut verti. — Amm. f. 46^b Λέγει δὲ οὐδὲν εἶναι τὸ ὄν, οὐδ' ὡς ἄσημον, οὐδ' ὡς ὁμωνύμως (hoc quidem contra Alexandrum Aphrodisiensem cf. Boeth. p. 317) κατηγορούμενον κατὰ τῶν πραγμάτων· ἀλλ' οὐδὲν ἐστὶ φησιν οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦδος.

101. Eandem quaestionem Ammonius quoque in principio expositionis collocans ad priora, quae dixerit, lectorem relegat f. 47^b Br 107^b 25. De solutione quaestionis cf. adn. 13.

102. Κατὰ συνθήκην recte deest etiam apud Boeth. et Amm. f. 47 . Br 108^a 4 Τὸ δὲ κατὰ συνθήκην νυνὶ παραλελειφθαί φαμεν, ὡς γνώριμόν τε ὄν ἐκ τῶν περὶ τοῦ ὀνόματος ὡς κατὰ συνθήκην ὄντος εἰρημένων, ἐπὶ δὲ τοῦ ῥήματος ὡς ὁμοίως ἔχοντος παραλελειμμένον καὶ ὡς ὀλίγον ὕστερον εὐκαίρως προσετησόμενον μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τὸν δοκοῦντα τὸν ἀντικείμενον κατασκευάζειν λόγον, ὅτι οὐ θέσει ἐστὶν ἀλλὰ φύσει, τάχα δὲ καὶ ὡς ὑπὸ τῆς ἐξῆς διαφορᾶς περιεχόμενον. Cf. adn. 114.

103. Haec quamquam diversae rei argumenta applicat Probus, cum Ammonio fere communia habet ad 17^a 1 fol 50^a talia locuto:

a) Συλλογισμόν ἐλέγχει τινὰ* διὰ τούτων ὁ Ἀριστοτέλης δεικνύει δοκοῦντας ὡς ὁ λόγος οὐ θέσει ἐστίν, ἀλλὰ φύσει· τίς σὺν ὁ συλλογισμός; ὁ λόγος, φησίν, ὄργανόν ἐστι τῆς φωνητικῆς ἐν ἡμῖν δυνάμειος φύσει οὔσης. πᾶν ὄργανον φυσικῆς δυνάμειος καὶ αὐτὸ φύσει. ὁ λόγος ἄρα φύσει ἐστίν, οὐδὲν ἐκ τῆς ἡμετέρας ἔχων ἐπινοίας. *) Talem syllogismum ab Alexandro Aphrodisiensi profectum esse docet Boethius p. 223. cf. Br 108^a adn.

b) f. 50^b: Τί ἂν σὺν εἴη τὸ ὄργανον τῆς φωνητικῆς ἐν ἡμῖν δυνάμειος, ῥη-

τέον· ἐπειδὴ φυσικὴ οὕσα δεῖται ὀργάνων κατὰπερ ἐκάστη τῶν ἄλλων f 51^a φυσικῶν δυνάμεων· καὶ τί οὖν ὦν αὐτῆς ὁ λόγος, ἐπειδὴ λέγεται μὴ εἶναι ὄργανον, οὐκ ἔστι φύσει, ἀλλὰ θέσει· τὰ μὲν οὖν ὄργανα τῆς φωνητικῆς ἡμῶν δυνάμεως εἰσιν, ὅ τε πνεύμων καὶ ἡ τραχεία καλουμένη ἀρτηρία· ταῦτα μὲν ὡς ἀπλῶς φωνῆς· ὡς δὲ διαλέκτου, (vocis articulatae) τίνα ὄργανα τῆς φυσικῆς δυνάμεως ἐστίν; ἢ τε γλῶσσα καὶ ἡ ὑπερῶα καὶ τὰ ἄλλα οὕτωςι λεγόμενα φωνητικὰ ἢ διαλεκτικὰ ὄργανα· ὁ δὲ λόγος εἴη ἂν αὐτῆς ἀποτέλεσμα (κλῖμαξ) κτλ. Adde mox: τὰ γὰρ ἀποτέλεσματα τῶν φυσικῶν δυνάμεων οὐδὲν κωλύει θέσει εἶναι, κατὰπερ ἐπὶ τῆς ὀρχήσεως ἔχει· φυσικῆς γὰρ ἐν ἡμῶν δυνάμεως οὕσης τῆς κατὰ τὸν τόπον κινήσεως ἀποτέλεσμα ταύτης ἡ ὀρχησις οὕσα θέσει ἐστί· καὶ γὰρ ἐστίν ἐν τῷ ὀρχηστῇ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε κινοῦντι τὰς χεῖρας κτλ.

c) Ammonium tamen si ipsum excerpisset Probus, puto nec exemplum diversum (ut **κλῖμαξ**, labra' cf. χεῖλεσι f. 52^a.) nec ὀρχηστὸς **κλῖμαξ** pro ὀρχησις dedisset. Quaestionem nempe inde ab Alexandro Aphrodisiensi tritam aliunde eum duxisse eo certius iudico, cum Boethium quoque [cf. p. 323 et 324 ubi saltationis exemplum] aliunde (e Porphyrio?) sumpsisse videam.

Definitionem orationis, organi facultatis vocalis naturalis, e Probo descripsit, quicunque codici Londiniensi versionis Georgianæ in margine glossas apposuit. V. p. 26 adn. 4.

104. Boethius ad 17 a 1, f. 323. 'Secundum placitum esse orationes illas, illa res approbat, quod earum partes sunt ad placitum, id est nomen et verbum etc.' — Ceterum ego quoque cum Waitzio hanc potissimum fuisse causam puto, qua adductus κατὰ συνθήκην, φιλοσυντόμως omisit Aristoteles.

105. Hanc sententiam videtur Probus tale quid legens recepisse, quale exstat ap. Amm. f. 74b. Τὸ δὲ κατὰ συνθήκην νυνὶ παραλείψασθαι φαμεν....τάχα....ὡς ὑπὸ τῆς ἐξῆς διαφορᾶς περιεχόμενον. cf. adn. 102. Haec autem differentia est, quam eandem Probus respexit.

106. Amm. 39^b. λεγέσθω τοῖνυν πρὸς ταύτην τὴν ἀπορίαν ἐκεῖνο τὸ Πορφυρίειον, ὡς εἰσι λόγοι τινὲς ἐκ ῥημάτων συγχείμενοι, ὧν τὰ μέρη σημαντικὰ ἐστίν, αὐτὰ λέγω τὰ ῥήματα, ἐξ ὧν οἱ λόγοι συντίθενται, οἷον ὅταν εἴπω τὸ βαδίζειν κινεῖσθαι ἐστι. Mox asserit, talibus orationibus etiam tribuendam esse temporis adsignificationem!

106^a. Suo more infinitum Graecum per π cum imperfecto reddit: **κινεῖται** Cf. 17 a 3 ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεῦδεςθαι ὑπάρχει = **ἰσχυρὰ** **κινεῖται** **κινεῖται** **κινεῖται** p. 26, 18, 27, 19 etc.

107. **κινεῖται** = 'tota' verti, ut mihi videor, recte.

108. Idem fere Amm. f. 49^b (om Br) tritum iam inde ab Alexandro Porphyrioque v. Boeth. p. 320.

109. In lectione igitur cum Amm. et Alexandro consentit Boethianum ,vel negatio' praetermittentibus. Etenim certum arbitror esse (sed Waitz I p. 331 incertum cf. Br 108^a adn.), ne Alexandrum quidem aliter legisse, propter hunc Boethi locum p. 320 ,Ad hanc ergo sententiam locum hunc Alexander expendit, illud quoque addens saepe, Aristotelem de affirmationibus dicere dictiones, quod distinguere volens, cum diceret ita significare partes orationis tanquam dictionem, ne forte dictionem hanc aliquis in affirmationem susciperet, addidit, ,ut dictio non ut affirmatio' tamquam si diceret, duplex quidem est dictio, una simplex, alia vero affirmatio.' Idem de Porphyrio statuo, cuius locum v. ibd. p. 322. — Ceterum quaestionem hanc ad talem rationem institutam solutamque apud Graecum repperi nullum.

109^a. Itaque non est, cur in hunc locum offendas.

110. Discernit igitur ,dictionem' a dictionis vocabulorumve partibus, quae separatae non significant v. mox. cl. adn. 108.

111. Vetus est explicandi error h. l. a Probo repetitus. Insignis praeterea hic locus, ex quo perspicias, Probum alium atque Ammonium commentatorem secutum esse. Illam enim explicationem minus probabilem Amm. p. 49^b plane praetermittit; Boethius contra profert p. 322. ,Quod enim dixerat prius, sed erit affirmatio vel negatio si quid addatur ei dictioni, quam supra simplicem esse proposuit, cum de significativa orationis parte loqueretur, nunc id adimplet et explicat, dicens: Non si quidlibet addatur simplici dictioni, statim fieri affirmationem vel negationem, nec vero orationem; neque enim, si quid non per se significativum dictioni simplici copuletur, idcirco iam vel oratio vel affirmatio vel etiam negatio procreabitur; neque enim si una syllaba hominis, quae significativa per se non est, copuletur eidem ipsi dictioni, iam ulla inde procreatur oratio etc.' —

112. *καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ* p. 81, 10 epexegetis ad *καὶ* praecedens. *καὶ* scil. *καὶ*. Hoc cum convenit Boethius.

113. V. adn. 103.

114. Excusat expressionem: (ὥστε) εἶρηται = ,dictum' (Syr. utrumque *ܐܝܬܪܐ*) Vidimus namque in adn. 102. *κατὰ συνθήκην* non legi nec apud Probum nec ullam versionum ceterarum. — Ne id quidem h. l. commemorat Amm.

115. V. adn. 105.

Σεωροῦνται τοῦ ἐνὸς λόγου διαφοραί: μία μὲν^a κατὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ σύνθετον ἐκ πλειόνων ἀπλῶν λόγων· ἑτέρα δὲ¹ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον: προηγουμένως μὲν ἐν τοῖς ἀπλοῦς^{1 a} διὰ τούτους δὲ καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις^{1 b}, ἐκ τῆς ποιότητος ὁδηλονότι τῶν προτάσεων, τοῦ τε καταφατικοῦ λέγω καὶ ἀποφατικοῦ τῆς τοιαύτης τάξεως ἀναφαινομένης· περὶ δὲ γε τὴν σημασίαν^a μία ἢ κατὰ τὸ ἐν^a καὶ τὸ πληθὺς^{2 b} τῶν σημαιομένων. Cf. cetera, eorum quae ap. Prob. deinceps sequuntur, similia. Vox λέξις respondet ,relationi sermonis' ~~καὶ λέξις~~ ~~καὶ λέξις~~ = ἀναφορὰ τοῦ λόγου (τῆς λέξεως) cf. supra ἀναφέρεσθαι = ~~ναί~~. Relatio enim intercedit inter membra enuntiationis.

127. *H ὁ συνδέσμῳ εἰς. De hac repetitione inepta dixi adn. 52. (16^a 20) et p. 13 inf. — Errorem typothetae excusa p. 9 ad 17^a 9 med. ubi pro 137. 129. legendum 127. 139.

128. Exemplum habes peripateticae doctrinae a stoicis etiam atque etiam turbatae, cf. Prantl I p. 446 sqq. Oppositam Probianae sententiam defendit Amm. f. 59^a. 'Εν δὲ τούτοις συνδέσμῳ μὲν ἓνα λόγον ἀκουστέον, οὐ τὸν ἐν μόναις ταῖς λέξεσιν ἐπίκτητον ἔχοντα τὴν ἔνωσιν διὰ τὸν σύνδεσμον παραπλησίως τῷ φακέλλῳ ὃς διὰ τὸν συνέχοντα τὰ πλείονα λάχανα δεσμόν, εἰς λέγεται εἶναι ὥς ὅταν εἴπωμεν Σωκράτης κάθηται πάντες γὰρ οἱ οὕτω λεγόμενοι πλείονες ὄντες περὶ μόνην τὴν λέξιν ἔχουσι τὴν ἐμφαινομένην διὰ τὸν σύνδεσμον ἔνωσιν, ἀλλὰ τοὺς ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς καλουμένοις συλλογισμοῖς κατὰ τὸ συνημμένον ἢ τὸ διεzeugμένον λεγόμενον παραλαμβανόμενοις κτλ. cf. f. 60^b: ἐν γὰρ τούτοις πᾶσιν οὔτε ἀκολουθία μία οὔτε διάζευξις τις οὔτε κατὰ τὴν λέξιν ἐπίκτητος γοῦν ἔνωσις τις ἐμφαίνεται. Boethius diversam doctrinam probe sequitur p. 329. 330. v. etiam Iamblichi opinionem ap. Waitz I p. 40 ad 17 a 16. Patet igitur etiam ex hoc loco, non Ammonium verum esse a Probo.

129. Amm. f. 54^a. Τὸν αὐτὸν δὲ ἔχουσι τρόπον καὶ οἱ ὑποθετικοὶ πάντες λεγόμενοι λόγοι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐκ πλειόνων μὲν εἰσιν ἀπλῶν λόγων, ἐνούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ συναπτικοῦ προσαγορευομένου συνδέσμου· οἷον εἰ ἡμέρα ἐστίν, ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἐστὶ· δύο γὰρ πάλιν ὄντας λόγους, τὸν ἡμέρα ἐστὶ καὶ τὸν ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἐστίν, ὁ εἰ σύνδεσμος συνάψας τὴν τῆς ἐνώσεως ἀπετέλεσε φαντασίαν. Cf. adn. 17.

130. Cf. ad adn. 146.

131. Animadvertite, Syrum additionem verbi per tria tempora distributi utique additionem temporis nuncupare, quod ex eis explicari potest, quae praecesserunt in adn. 39.

132. Similiter Amm. f. 57 Br 110^a 28. Δεῖ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἐπομένου λόγου τὰ ὀνόματα ἐξ ὧν ἐστὶν ἐφεξῆς λέγεσθαι, μὴ διαναπανομένης τῆς

φωνῆς, ὡς ὅταν γε αὐτὸ καὶ αὐτὸ εἴπωμεν ἕκαστον, οὐ λεγόντων ἡμῶν ὀρισμόν, ἀλλ' οὐδεμίαν ποιούντων πρότασιν κοινῶς ἐπαγομένου πᾶσι τοῦ ῥήματος· ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσα καὶ τὰ ὡς ἐν ἀσυνδέτῳ ἀπαριθμήσει λεγόμενα ὀνόματα οἷον ζῶον, εἴτα λογικόν, εἴτα θνητόν ἐστι κτλ.

134. Cod pr ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ ⲛⲁ ⲁⲕ quod emendavi ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ ⲛⲁ ⲁⲕ.

135. Aliter Amm. f. 55^b — 56^a Ἴσως δέ ποτε καὶ ἀόριστον ῥῆμα καὶ ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν· ὅπερ ἔοικε συμπεριεληφέναι τῷ ῥήματι διὰ τούτων ὁ Ἀριστοτέλης, ἥ ὡς προηγουμένως μὲν περὶ καταφάσεως διαλεγόμενος παραλελιπέναι.

136. De verbo infinito cf. p. 76, 5 sq (p. 100 inf).

137. V. adn. 13.

138. De definitione orationis — cf. adn. 116.

139. v. adn. 127.

140. Hic e textu librari incuria tale quid excidit: ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ ⲛⲁ ⲁⲕ ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ, = Illud autem εἴτα dicit, quia etc. Alioquin enim sensum non extorseris.

141. Iam Graeci interpretes videntur monuisse, nomen λόγον h. l. aequivocum esse. Cf. Boeth. ed. I. p 229 (sic. corrig pro 219, Waitz I p 332). Adparet autem ex hoc quoque loco, ad hanc versionem y a Probo commentarium scriptum esse. Georgius enim suo more pro ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ, ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ pr; sed x ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ posuit. Neque vero mihi videtur ob Boethium l. l. hoc verbum deesse codici suo dicentem, λόγος eiciendum esse. Ipse enim Boethius diverse legit in ed. II p. 326, ubi de lectionis varietate tacens: ,docuit per id quod ait: etenim hominis ratio si non aut est etc.' deinde ,diffinitio hominis est.'

142. Probus perperam τὸ legit pro τῷ. Confirmat codicem y cod y^a. Eundem errorem recepit etiam x, certo ex eodem codice Graeco. Georgius emendate ⲕⲉⲗⲁⲃⲁ = τῷ pr. Mox idem leviter mutatum, sed servato nominativo τὸ cf. adn. 144.

143. Idem Boeth. ap. Br p. 110^a 34. et Amm. ibd. 17 asserit. Locus est: Metaph. Z, cap. 12. cf. Δ c. 6. (Waitz I p 333.)

144. Amm. f. 57^a. Br 110^a 6. Ὡς περ δαίσας μὴ τις ὑπολάβῃ τοῖς ὀριστικοῖς λόγοις ἅτε συνδέτους ἐκ πλείονων ὄντας καὶ σημαντικοῖς μᾶς φύσεως ὑπάρχοντας δύνασθαι ποιεῖν ἀπόφανσιν, διὰ τοῦτο νῦν ταῦτα προστίθῃσι. *lexis* = termini, i. e. quia definitio hominis pluribus continetur terminis. Cf. Amm. f. 63^a Ἔστι δὲ δὴ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀπλοῖς λεγομένοις λόγοις ἄλλον τρόπον εὐρεῖν πολλήν τινα κατὰ τὸ ἀπλοῦν, καὶ σύνδετον διαφοράν, οὐκέτι κατὰ

τὸ συγκεῖσθαι ἢ μὴ συγκεῖσθαι ἐκ πλείονων λόγων, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν προλαφθευσῶν πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ λέξεων.

145. Similia Amm. 61^a. Br 111^a 10 sqq.

146. Tertiam divisionem habueras adn. 130. De secunda v. adn. 116.

147. V. p. 11 ad 17^a 24.

148. Cf. 146. 131.

149. *κῶσ* *ᾠοδῶν* = ,est' non ,fuit' ut errans verti cf. p. 27, 16.

150. Neglegunt haec Amm. et Boeth. Cf. Michael. Ephes. ap. Br p. 112^a adn. **: 'Αποροῦσί τινες ὅτι δι' ἣν αἰτίαν μέλλων διδάξει περὶ ἀντιφάσεως οὐκ ἐμνημόνευσεν αὐτῆς ἐν τῇ ἀπαριθμήσει δευτέρα αἰτία, ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶν παλαιῶν ἐμνήσθη τοῦ τῆς ἀντιφάσεως ὀνόματος καὶ ὅτλον ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν εὐρημα· λέγει γὰρ, ἔστω τοῦτο ἀντίφασιν.

151. *Ἄρα* cod pr: = ,et de eo dicimus'. Cum Probo fere ad verbum consentit Boeth. p. 336: ,Quare et si, quod est, vere potest dici esse, et id quod est, falso potest praedicari non esse, et id quod non est, vere potest enunciari non esse et id quod non est, falso esse poterit affirmari: manifestum est omnem affirmationem habere aliquam contradictionem negationis oppositam et omnem rursus negationem affirmationis oppositione facere contradictionem.'

152. *μάχη* a *μά* = μάχη, qua de voce v. Prantl. I, VI, 146. 147 sq. 456 sq. cf. Amm. ad h. l. f 66—67. De expressione *ωαία* *ἁ* *ῥ* = omnino v. Amm. f. 66^b Οὐκοῦν εὐρομεν ὡς ἔστι πάντως τῇ ἀληθεῖ καταφάσει μαχομένη τις πρότασις.

153. Amm. f 67^b 'Ὡσαύτως ὠρίσατο τὴν ἀντίφασιν, μάχην καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸ ἀληθές καὶ (f. 68^a) τὸ ψεῦδος ἀντικειμένων. Sequuntur:

154. ἐπεὶ δὲ οὕτω τὸ ἀκριβές εἶχεν ὁ τῆς ἀντιφάσεως ὀρισμός, οὐ γὰρ ἡ τυχοῦσα ψευδὴς ἀπόφασιν ἀντίφασιν ποιεῖ πρὸς τὴν τυχοῦσαν ἀληθῆ κατὰφασιν, οὐδ' ἡ τυχοῦσα ἀληθὴς ἀπόφασιν πρὸς τὴν τυχοῦσαν ψευδῆ κατὰφασιν. Comparatis locis et Syriaco p. 86, 10 et Graeco, cum Syriacus idoneum sensum non praebeat, iam vides, quid Syro librario exciderit. Nimirum verba οὕτω usque ad οὐ γὰρ aut similia. Apodosin ad ἐπεὶ δὲ, ap. Amm. l. l. lin. 11 διὰ τοῦτο προστίθῃσιν εἰκότως τίνας οἶσθαι χρὴ τὰς ἀντικειμένας καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις κτλ. om Probus interiectis perturbatus sententiis.

155. Amm. post l. l. τίς γὰρ ἀντιφάσκειν εἴποι πρὸς τὸν εἰπόντα ὁ ἄνθρωπος ζῶν ἐστι, τὸν λέγοντα ὁ ἄνθρωπος δῖπους οὐκ ἐστι, διὰ τὸ εἶναι τὴν μέν, κατὰφασιν ἀληθῆ, τὴν δέ, ἀπόφασιν ψευδῆ κτλ.

155*. In versione mea pro [homo] pone [ὄρος]; **ωαικαιζαλφ** et **ωαικαιζαλφ** p. 86, 14 masculina sunt ὄρος ὑποκείμενος et κατηγορούμενος ap. Amm.f. 68^a^b. Vertentis enim, non excerpentis modo Probi sunt certa vestigia p. 86, 17 ὑποκειμένου et p. 88, 11 προσδιορισμοῦ cl. 89, 16 genetivi e constructione Graeca vocum κατὰ et περί pendentes.

156. Haec tria quibus p. 86, 25 Arist. definitionem auget, deinceps (157—160) illustrat ipse.

157. Amm. f. 68^b. Οὐ γὰρ ἀντιφάσκει πρὸς τὸν εἰπόντα Αἴας ἐμονομάχησεν Ἐκτορι ὁ λέγων Αἴας οὐκ ἐμονομάχησεν Ἐκτορι· καὶ γὰρ ἀληθεύειν ἀμφω καὶ ψεύδεσθαι ὁμοίως δυνατόν. Cetera paullo aliter.

158. Amm. atque Boeth. aliis utuntur exemplis.

159. Ap. Amm. et Boeth. similia exempla.

160. Non debbam vertere: ‚Aethiops‘ sed retinere ‚Indus‘; ita enim legit Probus. V. Arist. topic. 167^a 7 Οἷον εἰ ὁ Ἰνδὸς ὅλος μέλας ὢν λευκός ἐστι τοὺς ὀδόντας· λευκὸς ἄρα καὶ οὐ λευκός ἐστιν. Ammonio igitur, ut mihi videtur, antiquiorem secutus est. Is enim 69^a: Μῆτε κατ’ ἄλλο τι καὶ ἄλλο, τῷ αὐτῷ ὑπάρχοντι, καὶ μὴ ὑπάρχοντι· οἷον, εἰ λέγοιμεν· ὁ Αἰθίοψ μέλας καὶ οὐ μέλας· μέλας μὲν γὰρ κατὰ τὴν τοῦ δέρματος ἐπιφάνειαν· οὐ μέλας δὲ κατὰ τοὺς ὀδόντας. Indi et Aethiopes, quorum exemplo iam Arist. συνωνύμως utitur (167^a 11), apud scriptores recentiores et translatōres Syros confundebantur. De Graecis v. Lassen, Indische Alterthumskunde 1847 I, 2 a. 2. Thom. Wright, Early christianity in Arabia, London 1855 p. 28 a. 2. etc. — Syris in Pshîrâ Kûsh semper, quod sciam **ܣܕܐ** est excepto loco Ierem. 13, 23 ubi **ܣܕܐ**. Cf. Assem. bibl. or. I p. 359. Αἰθίοψ = **ܣܕܐ** = الزنجي: Porph. isag. 4^a 27. 28; 5^a 19; 5^a 30; Ms. Peterm. 9 Syr: 23^v; 31^v; 32^r. Arab: 66^v; 67^v. Praeterea: Sergius Resaenensis de categ. ms. Pet. 9, f. 89^r 14. Bâznâd, ibd. 187^v, 1. Barhebraeus in **ܣܕܐ ܣܕܐ** ms. Pet. 15 f. 77^v cf. Lexic. chrest. Kirsch. Bernst.

161. Eundum locum sed diverso exemplo Amm. f. 69^a. Δεῦ δὲ πρὸς τούτοις καὶ ὡσαύτως λαμβάνεσθαι τὸν κατηγορούμενον καταφασκόμενόν τε καὶ ἀποφασκόμενον· λέγω δὲ τὸ ὡσαύτως, ἥ καὶ ἑκατέραν τῶν προτάσεων ἐνεργείᾳ ἥ καὶ ἑκατέραν δυνάμει.

162. y cod **ܣܕܐ ܣܕܐ** sed comment. et y^a **ܣܕܐ ܣܕܐ** pr. Itaque emendavi.

163. In sequentibus aut librarius aut Probus negligentius egit. Exspectabam pro est^a ‚fuit‘. Ad b et c, cum solam vocem **ܣܕܐ**

cod. praebeat, eam tamen pro $\kappa\alpha\theta\alpha\upsilon\sigma\epsilon\iota$ fuit accipere licet, verbo $\kappa\alpha\theta\alpha\upsilon\sigma\epsilon\iota$ ex antecedentibus repetito.

164. Cod γ $\delta\upsilon\kappa\epsilon\iota$ $\lambda\omicron$ $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\iota$ = ἡτινῶν καταφάσει. Sed $\delta\upsilon\kappa\epsilon\iota$ recte om cod γ^a . Probabile est enim, e sequenti $\delta\upsilon\kappa\epsilon$ esse ortum.

165. 'Utique' = πάντως cf. 152.

166. Tota haec protheoria, diversa ab Ammoniana Boethianaque, plura tamen cum iis communia praebet.

167. Quae sequitur deinceps protasium enumeratio Syriano Philoxeno originem debet, teste Boethio p. 404—406. v. Prantl p. 694. (cl. eod. p. 164 adn. 235.) Ammonius om.

167^a. Tabula disponit, quae modo dicta erant. In qua Graece restituenda prosdiorismi particularis et universalis loca periclitans permutavi. Adnotationem meam p. 88, a. 3. 4. falsam delete. Nam verba tabulae uno tenore legenda sunt neque enuntiati constructionem interpellant.

168. Amm. 71^a inf. Ταύτας δὲ τὰς σχέσεις καλοῦσιν οἷς ἐμέλησε τῆς τούτων τεχνολογίας τῶν προτάσεων ὕλας· καὶ εἶναι αὐτῶν φασὶ τὴν μὲν, ἀναγκαίαν, τὴν δέ, ἀδύνατον, τὴν δέ, ἐνδεχομένην. Deinde explicat causam denominationis.

169. Antecedentia v. ap. Amm. Boeth. De hac autem quaestione Amm. f. 77^b. Τὸ δὲ γε οὐδεὶς, πόθεν ἐροῦμεν ἐσχηκέναι τὴν γένεσιν; ἐχρῆν γὰρ οὐχὶ τις εἶναι τὴν προστιθεῖσαν τοῦ τὴς προσδιορισμοῦ τὸ ἀρνητικὸν μόριον ἀπόφασιν κτλ. Nisi Graeco comparato Syrus vix videtur intelligi posse.

170. Amm. f. 71^b extr. Προσδιορισμοὶ δὲ λέγονται οἷονεὶ προτρήματα [f. 72^a] τινὰ συνταττόμενα τοῖς ὑποκειμένοις καὶ δηλοῦντα ὅπως ἔχει τὸ κατηγορούμενον πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ατόμων τῶν ὑπὸ τὸ ὑποκείμενον, εἴτε ὡς ὑπάρχον εἴτε ὡς μὴ ὑπάρχον λαμβάνοιτο.

171. Duo tantum e tribus, quot p. 89, 12 dicta sunt; capitibus hactenus absolvit librarius. In margine enim monet, sectionem secundam se sensim dissuere quam absolvere maluisse.

VI. DE PROBO.

§ 1. De Probo tametsi certa monumenta fere nulla exstant, quae secundum ea dicenda erant, praetermittere tamen nolimus.

4. 'Aḫdjesḥū' bar brīxā¹ Probi solam mentionem fecit his verbis

ܠܗܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ

Itaque si catalogi scriptor in enumerandis scriptoribus temporum ordinem, ut sibi proposuerat², constans servasset sive servare potuisset, ex eo loco continuo esset concludendum, Hīṣam, Kūmi, Probum fuisse aequales, atque, ut nota est Hīṣae aetas, medio eos saeculo quinto fuisse constaret. At, ut iam Assemanius in praefatione³ monuit, 'Aḫdjesḥū' chronologicum ordinem neglegebat saepenumero. Aphraatem igitur, sive Parhād⁴, quem eundem esse Jacobo Nisibeno dudum Lagardius suspicatus est⁵, quique fuit circa a. 320, post Marāṣā⁶ († 552) et 'Hnānā 'hadjāṣājā' collocavit et Mārī Persam, Hīṣae aequalem, triginta septem demum interiectos alios sequentem⁷ fecit. Atque omnino persaepe videtur de scriptorum aetate non satis doctus fuisse. Coniunctim autem, ut hoc loco, quem disputationi nostrae subiecimus, complures scriptores etiam commemoravit cap. 46 p. 49, ubi de Palladio Galata (388 — ca 400) et Hieronymo († 420 annos natus 91), aequalibus quidem eis, ita dicit, ut adpareat, propter 'librum paradisi' qualem uterque composuit, etiam scriptorum mentionem ab eo consociatam esse. Eadem caussa videtur adductus esse loco dubio cap. 35 p. 43.

Consequitur igitur ex eis quae diximus, nisi aliis nitamur argumentis, eiusdem temporis fuisse illos scriptores, non debere nos concludere. Sed illud potius hoc loco videtur voluisse 'Aḫdjesḥū', ut patrum Syriacorum memorias coniungeret eorum, qui et Theodori Mopsuesteni τοῦ ἐξηγητοῦ et Aristotelis scripta simul vertissent. Sine Aristotele ne Theodorum quidem versum esse, id est, ad quod primo loco debemus animos advertere. Tribus autem illis viris talem operam communem

1) I. S. Assem. bibl. or. Clement. Vat. III, 1 p. 85. 2) Ibid. p. 362, 2. 3) Ibid. p. 2. 4) Ibid. cap. 60. 5) De novo test. ad vers. orr. fid. ed. Berl. 1857 p. 3 inf. cf. Gesamm. Abhandl. 6) Ass. III, 1 cap. 57. 7) Cap. 59. 8) Cap. 98.

fuisse, eo magis constat, quod continuo infra Hīṣae scripta ea nominantur, quae solus elucubraverit.

Theodorum igitur, quem Probus quoque vertit, respicientes, quaeramus, sitne definiendum temporis spatium, quo potissimo eius scripta conversa sint?

Iam primus et vivo etiam Mopsuesteno († 429), eius commentarios Syriace vertisse Ma'nā traditur hardashrājā⁹, qui cum a. 420 Seleucia episcopus esset, postea demum versionem suam videtur publici iuris fecisse.¹⁰ Anno 431 cum Rabūlā, Edessae episcopus, (412 — 8 aug. 435)¹¹ doctrinis Theodori atque Diodori Tarsensis vehementer exstitisset adversarius, presbyter Hīṣā, versis Theodori scriptis ac divulgatis, urbe expulsus est. Id quod a. 449 concilium Tyrium ac Berytense¹² testificabatur. Tum etiam schola Persea propter eosdem conatus e media Edessa sublata est. Iam illo quoque tempore Bar saumā et Narsi Edessa excessere. Dissidiis autem inter sectatores doctrinae Nestorianae paulatim crecentis et orthodoxos non intermissis, a. 465 Aqaq ārāmājā, post (480—89) Seleucia et Ctesiphontis episc., una cum Aḥā Jazidad¹³, Perozis tempore (462—89) Edessam reliquit. Secuti sunt Jū'hannan garmqājā¹⁴, postea episc. oppidi Beiṣ sārī, Aḥrāhām mādājā¹⁵, ambo Narsetis discipuli, Paulā bar qaqi, post episc. oppidi Ledan d beiṣ hūzājē¹⁶, mortuus 535?¹⁷, Mīxā post episc. oppidi Lāshūm d beiṣ garmai¹⁸, Pūsi bar qurti episc. d hūzājē in urbe Shushtar¹⁹, Ezalā denique e monasterio Kpar māri, et 'Abshōra e Nive oriundus²⁰. Hi omnes cum Hīṣa consentientes Nestori et Theodori scripta ex Edessa fugaces in oriente divulgavere. Divulgaverunt autem postquam converterunt aut convertenda curaverunt²¹.

9) Ibid. p. 377^b, 378. 10) Summi est momenti, quod eisdem fere temporibus, quibus Theodori opiniones animos occupare coeperant, multi libri a Ma'nā (secund. Amri interpolatorem ap. Ass. III, 1 p. 377^a [Ar: 376^b] unus etiam ab Aqaq Ctesiphontis episcopo († 489) regnante Cabade (l. l. p. 389, X) e Syriaco in linguam Persicam i. e. Pahlavicam conversi sunt. 11) Ass. p. 192. 401. 403. — Secundum Ios. Overbeck, S. Ephraemi Syri, alior. opera selecta, Oxon. 1864 p. XVIII. codex mus. Brit. 14652 f. 123—131^v Georgi vitam Rabulae continet, qua edita de tota hac re documenta forsitan accuratiora prodibunt. 12) Act. 9 et 10. 13) Ass. III, 1 p. 226. 14) Ibid. I p. 352, cf. III, 1, 631. 15) Ibid. I, 352, 4. diversus ab Aḥrāhām d beiṣ rabban III, 1 p. 631 sup, ibd. p. 71. — 16) I, p. 352. 354 sup. 17) III, 1 p. 615 cf. p. 36. II. p. 411. 18) I p. 352. 353; ap. 'Aḥdjeshtū III, 1 p. 169. 170 cf. 461. 19) I p. 353. 20) I p. 352. 21) Sic recte Assem. I p. 350 cl. III, 1 p. 226, 8. Nam ~~omnes~~ ~~omnes~~ est, verterunt et secum eduxerunt' cf. Bernstein, Lexic. ad chrestom. Kirsch. p. 320^b 321^a et s. v. ~~omnes~~ Ceterum de tota epistola Simeonis e Beiṣ arsham recte aestimanda v. Ass. III, 1 p. 380. 381.

Ad vertenda igitur Theodori scripta ea aetas maxime impulit, quae tempore inde ab anno circiter 420 usque ad exiens saec. V fere circumscribitur. Post illos viros aliquem Theodori translatores exstitisse ignoro, nisi Maraßa et Thomas Edessenus, a quibus cum Mopsuesteni libros collectos quidem esse certum sit, versos tamen esse nequaquam constat²². Sed collegerunt fortasse singulorum librorum versiones Syriacas. Eae certe Maraßae tempore ita erant usitatae, ut is in concilio posset iubere, in explicandis libris sacris Theodorum utique sequendum esse²³. Accedit praeterea, quod Nestori scripta quae non interierant, Pauli demum tempore, ante 535, et ab eius discipulis Thoma et Maraßa conversa sunt²⁴ Nestorium autem tempore paullo seriore quam Theodorum tractari, par erat.

Itaque Theodori versiones inde ab ipsius aetate, qua doctoris Antiocheni magna in animos vi atque auctoritate homines in eius sententias trahebantur, principia cepere; usque ad exiens deinde saeculum V curatae atque cultae sunt a doctoribus illis Edessenis, qui Nisibin transmigraverunt, ut novam Persis doctrinam praedicarent. Ineunte autem saeculo VI, cum Theodori scripta ubique essent dispersa, iam non futurum erat, cur eius libri de integro verterentur. Neque profecto eius rei memoria ad nostra tempora devenit. E quibus omnibus consentaneum erit, accipere, ne Probi quidem eiusdem Theodori translatores aetatem fuisse saeculo quinto seriore. Qua re admissa, simul quaedam veri similitudo sequitur eius, quod in principio semoveramus, scilicet 'Aßdjeshám versibus illis emaciatissimis etiam aequales fuisse Hîßam (435 — ca 457 episc. Edessae²⁵), Probum, Kâmî, innuere voluisse.

B. Iam vero missis his, quid e Probiani commentari fragmento de eius aetate quibusdam finibus circumscribenda discamus, investigare placet.

Et primum quidem constat, Probi commentarium non ex Ammoni, Hermiae filii libro versum esse. Nam etiamsi in eo crebros locos Ammonianis similes ad verbum plane expressos reperis, idem consensus non minus cum A. M. Severini Boethi verbis cernitur. Quod offensionem

22) Neque enim, ut fecit Ass. III, 1 p. 76^a (cf. p. 75 adn. 2.) necesse est concludere, duumviros illos Theodorum *vertisse*. Nam *جمعا مار ثادوروس* non coniungendum est cum praecedentibus *وثوما باليونانية* و *كان هو يترجم بالسريانية* Sensus hic: 'In regione Byzantinorum Thomam Edessenum convenit e quo Graece didicit, ipso Syriace, illo Graece interpretantibus. Etiam Theodori libros ambo collegerunt. Constantinopolin profecti etc.' 23) Ass. III, 1 p. 84, 3 adn. 24) *نحسه* l. l. p. 36, 4. 5. Cf. adnot. 21. 25) Ass. I p. 202. 405. 424.

non praebet gnaro, morem exscribendi scriptores, qui aetate praecesserant, commentatoribus neoplatonicis iam propter sententiarum *σχηματισμὸν* expeditissimum fuisse. Itaque etiam Boethius vestigia premebat eorum, quos suis locis designavit, praecipue Porphyri; Ammonius autem Proclum qui in schola Atheniensi (450—485) docebat, praeceptorem sequebatur²⁶. Praeterea Ammonium non excerptum esse a Probo, sed saepissime ab eo prorsus discedere, singulorum locorum accuratior examinatio docet, ut adnotabamus 21. 22. 26. 42. 52. 56. 60. 63. 94^c. 111. 128. 160 in parte quinta.

Certa porro inveniuntur vestigia in commentario, quae doceant, eum sententias quaestionesque a Syriano potissimum, qui in schola Atheniensi inde ab a. 433—450? docebat, propositas recepisse.

α. Secundum argumentum sectionis quintae²⁷ quaestionem instituit Probus, num, quae capite 14 continetur de contrarietate enuntiationum sententia, et Platonis et Aristotelis esset. Platoniam autem opinionem illo loco Aristoteleae inprimis Syrianus opposuit, ut Ammonius testatur²⁸. Syrianus contrariam quoque Aristoteli sententiam eo loco inter commentatores primus defendit²⁹.

β. Cognatam superiori quaestionem idem Syrianus etiam in secunda parte ad 17^b 26 disputavit, ubi ipsis Aristotelis et Platonis locis nitens, indefinitam contendit non idem valere atque negationem universalem. Hanc autem opinionem et Boethius³⁰, qui nominat Syrianum, et Ammonius³¹, postquam *claros sibi que venerabiles viros suae sententiae adversari* praemisit³², refutare conatur. Iam autem ex argumento³³ iterum veri fit simillimum, etiam eo loco Probum sententias tradidisse Syriani.

γ. Certum denique est, enumerationem propositionum centum quadraginta quattuor, quam legimus apud Probum³⁴, primo a Syriano dictam esse, teste Boethio.

Tametsi autem Probus Syriani doctrinas non ignorat, eius aliquem commentarium minime exscripsit. α. Ait enim ille³⁵ Platone nitens: *non orationes esse, quarum intellectus sit imperfectus, atque ideo nec eas aliquas habere partes*. Huic Syriani sententiae Probus ne suffragatur quidem et Porphyrium Alexandrumque sequitur³⁶. β. *Syrianus cui Philoxenus cognomen est* Boethius inquit³⁷, *quaerit cur proponens*

26) Prantl I, XXI p. 642 a. 99. 27) p. 89, 30 sq. cl. p. 112. 28) ad 23^a 17 fol. 202^b. Br 136^b 16. 17. 29) Schol. anon. ad 23^a 27 ap. Waitz, Org. I p. 43. 30) p. 352. 31) f. 90^b. 32) f. 89^b Br 115^b, 10. 33) p. 89, 19. 20. cl. p. 112 et antea p. 88, 11. 34) p. 88, 12. 89, 14. Cf. adn. 167. 35) ap. Boeth. p. 321 ad 16^b 26. 36) p. 80, 32 cl. adn. 110. 37) ad 16^a 2 p. 295.

prius de negatione, post de affirmatione pronuntiaverit et deinde negationem priorem affirmatione esse arguit. Probus contra nec attingit hanc omnem quaestionem, quippe qui cum versione x et Arabis consentiens contrariam lectionem praebeat, et alio loco³⁸ affirmationem negatione priorem esse prae se fert.

Quae cum ita sint, constat certe, Probum antiquiorem Syriano non fuisse.

Quodsi e commentari habitu consilioque aliquid de scriptoris aetate licet suspicari, omni modo fateri cogimur, priscam eum apud Syros philosophandi speciem praebere. Totius enim libri institutio eadem atque apud Graecos commentatores: praefatio parca de scriptore nihil prodens; capitum quorundam propositio; protheoriae ante singulas partes praemissio; textus interspersus; loci omnes e Graeco expressi; dividendi definiendique aviditas: omnia commentarium aliquem e schola Atheniensi delatum, utique verum esse arguerent, nisi perpauca eademque levissima christiani hominis mentem designarent. Quae tamen immutationes eius esse generis solent, cuius etiam in ipsis Aristotelis versionibus exempla inveniuntur³⁹. Comparato autem opere Probiano cum Graecis, facile concedes, brevius quidem id, sed simul innumeris divisionibus scholasticis repetitionibusque *σχηματικωτέρως* refertum tironum in usum editum esse. Qualis liber, quem priori Boethi expositionis ad perih. editioni optime compares, idoneus certe fuit ad clericos vel Syros vel Persas, rudes admodum atque incompertos, logicae principiis imbuendos.

Ad prima denique quibus Syri philosophari coeperunt tempora ascendere hunc commentarium, etiam id videtur affirmare, quod primo saec. VI dimidio Sergius Resaenensis, quem secundum Zachariam⁴⁰ Barhebraeus falso dicit, primum apud Syros philosophicorum ac medicorum scriptorum exstitisse translatores, in tractandis rebus logicis non amplius commentatorum Graecorum morem, textum Aristotelis ad verba explicandi secutus est, sed commentationes coeperat de categoriis⁴¹, de tota logica, al. conscribere, quae e Graecis quidem et ipsae pendentes rem tamen liberius dispositam tractarent. Eandem viam mox Paulus Persa ex urbe Dairshar in commentatione logica ad Chosroem regem

38) p. 84, 19 ad 17* 8, cl. 107, 3. 39) cf. V, 3 adn. 15. 81. 99. 40) Historia ecclesiastica 9 19 (sec. cod. mus. Brit. 12154 f. 151) unde hausit Barhebr. Cf. de Lagarde *Gesamm. Abhandl.* p. 141, 41. 41) ad Philotheum quendam, cod. Berol. Pterm. 9 f. 83v — 104r.

ingressus est⁴². Probi contra ratio archetypa anxie vertentis ea caret facilitate, qua nisi usu diuturno atque inveterata exercitatione difficilium istarum rerum translatore non soleant praestare.

Quae quamvis ita se habeant, tamen quod primo loco posuimus, id ne post hanc quidem disputationem est, quod immutemus: Probus, quo tempore fuerit, demonstratum non est. Quae vero posteriora diximus, eis efficitur quaedam veri similitudo, illum non esse saeculo quinto seriore⁴³. Certiora autem statuere poterit, si quis ceteras Probiani commentari partes Londini examinaverit pluribus idem adiutus novisque literarum monumentis.

§ 2. De versione denique libri perihermenias ea, cuius fragmenta commentario Probiano interposita vides, pauca sunt, quae dicantur. Ea enim nec continua est et eis tantum locis adhibita quibus commentator explicatione opus esse putabat. Idem mos textum inserendi etiam apud Graecos commentatores obtinuerat. Fieri igitur potuit, ut Probus commentarium vertens Graecum etiam locos Aristotelicos in suum inde traiceret. Hoc ut est veri simile, certum ita illud est, versionem illorum locorum Probum duxisse e versione quadam libri perihermenias tota atque integra, quam aut ipse fecerat, aut alius quis⁴⁴. Fuisse autem talem versionem integram atque perfectam versio x demonstrat, quam supra⁴⁵ diximus ita cum y consentire, ut ad huius exemplar illam confectam esse necessario concludendum sit. Praeterea ne probabile quidem est, Syros e nudis tantum commentariis fracti cuiusdam atque discerpti Aristotelis cognitionem percipere aut voluisse aut coactos fuisse.

Iam perorantibus nobis non inutile videtur, Wenrichi monitionem repetere dicentis⁴⁶, nomen قويرى in ms. Muhammad bin Ishâq et apud Hottingerum falso pro قويرى Quwairi legi. Nam E. Renan veterem errorem tuitus⁴⁷ Fridericum Ueberweg induxit, ut a Probo etiam ad analytica priora et sophisticos elenchos commentarios esse scriptos doceret⁴⁸. Eodem modo fallitur Allard Pierson, qui idem vel Phaebrum quendam effinxit⁴⁹.

42) Ass. III, 1 p. 439. Cf. Renan in Journ. asiat. IV, t. 19, 1852 post p. 293. II. 43) Inde spero fore, ut mihi ignoscatur, in parte I quibusdam locis, dum Assemanium parum caute sequebar, Probum ad medium saec. V referenti. 44) fortasse Hiṣā aut Kūmi. 45) p. 15. 16. 46) De verss. etc. p. 300 adn. ad p. 131. cf. Flügel, De Arabicis scriptorum Graec. interp. Misenae 1841 p. 13 no. 19. 47) de philos. peripat. ap. Syros p. 14, 4. 48) Grundriss d. Geschichte d. Philos. Th. 2, Abth. 2 p. 48, Berlin 1864. 49) De Realismo et Nominalismo. Traiecti ad Rhen. 1854 p. 145.

vituperandus sit qui te docuit. Et haec tibi satis. Cf. Pshîrâ, Act. 27, 24. **ܠܐܝܬܐܝܢ ܠܐܝܬܐܝܢ** Lagard. anal. Syr. 158, 26 cl. 159, 4; 161, 11, 15 etc. — 3. E genere nominum blandiendi sive detrectandi caussa deminutorum, plura de hac re alio loco dicturus, exemplum propono unum **ܠܝܐܐܐ** qûrile = Cyrillulus ut apud 'Aḫdjeshtû' secundum Ass. III, 1 p. 31, 5 (cf. ibd. p. 40, 7) contemptim vocatur Cyrillus, v. Abraham. Ecchellensis not. ad eund. 157. Cf. **ܠܝܐܐܐ** qûrîni **ܠܝܐܐܐܐ** Barhebr. ap. Ass. I p. 166, 5.

DE GEORGIO.

§ 4. A. Georgius quo tempore Arabum episcopus creatus sit, non convenit inter Barhebraeum, Dionysium Telma'hrensem, alium quendam anonymum.

a) Barhebraeus enim dicit Georgium ordinatum esse 'Hirtae Na-manis duobus mensibus post obitum Athanasi Baladensis, qui moriturus Georgium creandum commendaverit Sergio Zāḫônâjae. Athanasium autem dicit obiisse a. 998 [687 Chr.]⁵³. b) Dionysius Telma'hrensis eiusdem Athanasi II Iacobitarum patriarchae obitum differt ad a. 1015 [704 Chr.]⁵⁴, sed ordinationem Georgi Ioanni in illa sede succedentis, ponit a. 961 [655], ut quidem S. Assemanius testatur⁵⁵. c) Tertio denique dicitur ordinatus esse anno **ܠܝܐܐܐ** = 647 Chr. in antiquo codice Michaelis Chindisi⁵⁶.

Annus igitur ordinationis cum incertus sit, constat contra, Georgium anno 1025 [714] etiam in vivis fuisse. Nam epistolam ad Iesum inclusum se illo anno scripsisse bis ter affirmat⁵⁷. Iacobo Edesseno († 708) et Qûrîni bar mansûr (Ioanni Damasceno) canticorum inventori aequalem fuisse Georgium, cum iam e numeris praecedentibus pateat, ne testimoniis quidem caret⁵⁸. Post Iacobi mortem etiam librum VII eius hexaemero adiunxit⁵⁹. Mortuus esse dicitur a. 1035 [724], postquam Athanasium III patriarcham ordinavit. Sed hoc incertum est⁶⁰. Adparet igitur ex eis, quae enumeravimus, cautissimum esse, Barhebraeum sequi, qui Georgium a. Chr. 687 dicit ordinatum esse.

B. Placet iam testimonia praemittere, quibus deinceps subiciamus adnotationes nostras, haec. Dicitur Georgius 1. **ܠܝܐܐܐ ܠܝܐܐܐ**⁶¹

53) Ass. II, 335. 54) ibd. II p. 105. 55) I p. 167. II, 103. 56) Ass. I p. 469. 57) Lagard. anal. Syr. p. 115, 5. 120, 26 in subscriptione p. 134, 8. 58) Ass. I, 469. 494 cl. 167. 59) Land, Anecdota I p. 4. 60) v. Ass. II, 338. 61) Renan, Journ. asiat. t. 19. 1852 p. 324.

2. episcopus ⁶² 3. ⁶³ 4. ⁶⁴ 5. بطرك الامم ⁶⁵ 6. ⁶⁶

Georgius episcopus 'Hirtae Na'mani dicitur et a Barhebraeo et a Dionysio ⁶⁷ Ea urbs et Nestorianis et Iacobitis sedes episcopalis fuit ⁶⁸. Arabum autem regioni episcopi Iacobitae praeerant duo, quorum alter 'Aqû-lae fere, 'Hirtae alter sedebat ⁶⁹. Itaque etiam eo tempore quo Georgius iam 'Hirtae sedebat, Bacchum quendam legimus ⁷⁰ sub Den'ha maḥrīano [999 — 1039 = 688 — 728] usque ad annum circiter tertium ante ordinatum Eliam patriarcham i. e. a. 706 ⁷¹ 'Aqûlāe episcopum fuisse. Gentes autem Arabicae quae ad Georgi episcopatum pertinebant, dicuntur hae.

a. ⁶² in testimonio supra dicto 5.

a. ⁶³ vetus nomen urbis al- Kûfah fuit. ⁶⁴ Barhebr. chronic. p. 145, 6 inf. ut videtur, secundum Dionysium Telma'hrensem ad a. 813. ⁶⁵ عاقولا (عاقولا عاقولى) (sive عاقولا قصريله تورا) Qâmûs turcicus s. v. cf. Marâsid ed. Iuynboll t. II p. 228 et Iuynbolli adnot. t. V p. 556. — ⁶⁶ ⁶⁷ Barhebr. chron. p. 120, 5 inf: ⁶⁸ ⁶⁹ ibd. p. 123, 8. — ⁷⁰ = Kufenses Callinicum occupant Barh. ibd. p. 144, 4. Hos puto fuisse 'Aqûlenses quibus saeculo fere ante Georgius praeerat. ⁷¹ Diversus est دیر العاقول prope ripam Tigridis non multum a Bagdade. دیر العاقول من مدائن كسرى والنعمانية على شاطئ دجلة كان واما الآن فقد بعدت دجلة عنه وكان Marâsid عنده بلد عامر واسواق أيام عمارة النهران واضنه من شرقى دجلة نهروان قضا سنده بر بلدة در مox دیر عاقول s. v. Qâmûs III p. 435. Hoc oppidulum fuisse conicio ubi Bacchus aliique sedebant episcopi. Quae opinio quodammodo affirmatur, quod eidem episcopi postea dioecsin bipertitam ⁷² Tel 'afar et ⁷³ Abû marjah atque ⁷⁴ Balad et ⁷⁵ Dairâ d mu'allaq, loca illa quidem in septentrionali magis parte Mesopotamiae sita occupabant ⁷⁶.

62) Ass. I p. 167, male versum الشعوب الاسلاميه. 63) Ass. II, 160. I, 469b. 64) ibd. I. 494b. 65) Lagard. anal. Syr. 108. 66) Elias Nisibenus ap. Land. Anecd. I p. 47, 3. 67) cf. adn. 53 et 55. 68) Ass. II. s. v. Arabia et Hirta, cf. ibd. p. 459 adn. 69) cf. 68 et Barhebr. ap. Ass. II p. 419. 70) ibd p. 430, X. 71) cf. 70 et ibd. II p. 105. 72) Ass. II s. v. Arabia.

b. תנוח in testim. 5. notissima gens, Θανούται, Θανούηται
Θανύται apud Ptolemaeum⁷³, christiani عباد الله⁷⁴. De scenitis Bar-
hebraeus⁷⁵ תנוח ישיב סל חסם סס חססס anno 770
Chr. et⁷⁶ תנוח ישיב סל חסם סס חססס anno 813 Chr.

c. ~~sciam~~ in testim. 5, alioquin, quod sciam, inauditi⁷⁷.

d. **معدية** in testim. 6. **معدية**. Ab 'Hirta austrum et orientem
versus vagabantur iam a. 524 Chr. secundum Shem'on d bei⁹ arsham⁷⁸.
Anno 772 cum **تَعَلَبَ الْخَلِيفَةُ** usque ad Mosul pertinebant.

e. *تغلب*, (sic), secundum Barhebraeum in vita Mār-
rūšae⁷⁹: *ܬܝܠܒܬܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܚܝܬܐ ܕܥܝܪܐ ܕܗܝܬܐ ܕܥܝܪܐ ܕܗܝܬܐ*.
Eorum dux Barhebr. chron. 118, 1. cf. 120, 9. 90, 3. 93, 8.
Adparet igitur episcopo 'Hirtae rem plerumque fuisse cum Arabibus
scenitis.

Nomen Georgi apud Syros pronuntiabatur Givargis instar Γεώργης⁸⁰; dein brevius **ⲓⲓⲁⲗ ⲓⲓⲁⲗ ⲓⲓⲁⲗ** gevargî sive givârgî, cf. genitivos **ⲁⲩⲣⲟⲩⲗⲓ ⲓⲟⲩⲗⲓ Ⲓⲁⲓ**⁸¹.

§ 5. Quod attinet ad Georgi scripta, ea laudantur a Bar shēa⁸² [ca. a. 1192]. Sunt *commentarius ad Matthaeum*⁸³, *commentarii* laudati a Barhebraeo in horreo mysteriorum, *canones* in Barhebraei libro directionum⁸⁴, cf. cod. Berol. Peterm.; *chronicon* in 24 capp.⁸⁵, quod ipse significat in Lagard. anal. Syr. p. 115, 19. Cf. *tabula de noviluniis* in catal. codd. bibl. Vatic. II p. 402, cod. LXVIII; *sermo de chrismate*, in schedis Renaudotianis in bibl. maxim. Paris⁸⁶. *Responsa* ad novem quaestiones a presbytero Iesu incluso propositas edita Lagardio⁸⁷. *Hexaemero*, quod Iacobus Edessēnus sex libris inceperat, finem imposuit, librum *septimum* addens⁸⁸. Optimum autem Georgiani nominis monumentum *versio* est *organi Aristotelei* in mus. Britannici cod. 14659 servata. Eo codice secundum literas a Wrightio ad me datas continentur

73) geogr. VI, 7, 23. cl. 21. 74) Wuestenfeld, Register zu den geneal. Tabellen der arab. Stämme 1853 p. 444. Abulfed. hist. anteis. ed. Fleischer p. 184 l. 12. Al-Beladsori ed. de Goeje, 1866 p. 164. 144. 75) Chron. p. 133, 6. 76) ibd. p. 144, 3 inf. sqq. 77) Lagarde, Gesamm. Abhandl. p. 142, 6. 78) Ass. II p. 364, 365. cf. ibd. adn. I. 79) ibd. 419b. 80) Cf. Mullach, Gramm. der griech. Vulgärsprache 1856 p. 173 b, a. 81) l. l. p. 25 med. 82) ap. Ass. II p. 158 (in cod. Vat. 33. 34, 35). 83) Id. I p. 494. 469^b. II p. 160. 84) Ibd. I p. 300. 85) Ibd. I p. 495. 86) Renan, De phil. ap. Syr. perip. p. 33 a 3. 87) in anal. Syr. p. 108. Ibi in computatione p. 111 excidit paene versus. 88) Land, Anecd. I. p. 4. Cod. Syr. bibl. Lugdun. Bat. 66, f. 79r.

GLOSSARIUM.

. κ .

الابنوس βενος I 6^b 15 f 68^r.

ܐܕܝܫܐ = ܐܕܫܐܬܐ

f 183^v, falso pro τὸ ἰδιαίτερον*), *proprium* (dicendi genus) cf Lexicon ling. Syr. ed.

5 G. H. Bernstein, Berol. 1857 p 37.

ܐܕܫܐ adshā, sed adshā ap. Bar 'ali cod. Goth. 1691^a f 11^v, εἶδος saepe. Ex Gr. factum esse, mihi nullo modo persuadeo. Ut ex εἰκὼν juqnā, expectarem judshā,

10 et ne jidshā quidem exstat. Etiam quin

ܐܕܫܐ e μάγος sit, dubito; et secundum hoc formaretur ܐܕܫܐ.

Σ = ܥܝܢ nōvi tantum A 27^a 18 etc, ubi 27^a 6 ܥ = ܫܫܐ. Posteriores

15 ܐܕܫܐ scripsere. Bernst., Lex. Syr. 1857 p. 45. Cf de Lagarde Ges. Abhandl. 159,

14, sed cl. 68, 5. 14, 3. Id vero certum puto: adshā = fructus, Semiticae originis est. cf. Bernst. lex. ad. chrest. Kirsch. p

20 5^a contra eund. Lex. Syr. 1857 p 45. — 1) sensu Aristotelico, *species* e. gr. ܐܕܫܐ

I 1^a 9 f 8^v; ܐܕܫܐ = eiusdem speciei B 202^r 2; ܐܕܫܐ

ܐܕܫܐ quod ad eandem speciem refertur

25 B 197^v 11; ܐܕܫܐ adshā adshin B 188^v 9 etc. εἰδικύτατον ܐܕܫܐ

I 2^a 3 f 57^v; plur: ܐܕܫܐ I 2^a 6 cf s. v.

ܐܕܫܐ 2) sensu primitivo et Platonico εἶδος = ἰδέα ܐܕܫܐ tribus relationibus a)

30 ܐܕܫܐ idea penes deum νοούμενον b) ܐܕܫܐ εἶδος ἐν τῷ τινί, αἰσθανόμενον

c) ܐܕܫܐ εἶδος εἶδος ܐܕܫܐ

. ܐܕܫܐ (καὶ ἐν ἀναμνήσει τοῦ ἰδόντος ἦτοι ἐπισταμένου αὐτό) (τὸ τὸδε τι), S 84^v 6.

ܐܕܫܐ jatir adshānāj εἰδικώ-

τατον ܐܕܫܐ I 2^a 3 f 11^r 57^v; I 2^a 17 5

f 73^r; ܐܕܫܐ I 2^a 9, 10. f 11^v;

ܐܕܫܐ f 58^r rarius: ܐܕܫܐ ܐܕܫܐ f 16^r. Plur: ܐܕܫܐ ܐܕܫܐ

ܐܕܫܐ τῶν μὴ εἰδικωτάτων I 2^a 4 f 11^r

ܐܕܫܐ I 2^b 13 f 14^v et ibd: 10

ܐܕܫܐ. Cf s. v. ܐܕܫܐ. — ܐܕܫܐ B 188^r τὸ εἰδικόν i. e.

id quod in species dividi potest, opp: ܐܕܫܐ = res singula sensibilis.

ܐܕܫܐ seq. ܐܐ = ἦτοι — ἡ p 33, 15

1, cf s. v. ܐܕܫܐ.

ܐܕܫܐ ὑποκείμενον p 39, 15.

ܐܕܫܐ, ܐܕܫܐ (ܐܕܫܐ) ܐܕܫܐ f 184^r 20

ὑπέρδοξον.

ܐܕܫܐ ὄργανον p 27, 18. ܐܕܫܐ

p 58, 10; p 79, 30. 33; B def 198^r 4 di-

versum a μέσῳ.

ܐܕܫܐ οὐσία saepe = ܐܕܫܐ 25

et ܐܕܫܐ B 190^r med; ܐܕܫܐ

ܐܕܫܐ αἱ πρῶται οὐσίαι p 53, 9 etc.

ܐܕܫܐ ܐܕܫܐ (ἀποτελέσεις

*) Syllaba finalis ὁσα neutrum adiectivorum Graecorum tamquam substantivum abstractum sexcenties exprimit. Exempla passim in glossario.

οὐσιωδης) B 201^r; **κωκωακ** = καὶ
 ιαντά = οὐσιωδῶς p 45, 2.

κθκ 294 σημειον p 18 § 4; p 23, 18.
 25, 16. Translatore eo saepe promiscue
 5 utuntur cum **κωαα**, sed B def 201^r
 3 inf distinguit ambo.

κωακ ἀγχιςτός I 1^a 29 f 9^v =
 قزبات f 55^r; **κθωακ** σχίσις نَسَب
 I 1^a 19 f 9^r f 61^v; I 2^a 32 f 78^v f 59^r;
 10 I 2^a 32 f 13^r f 59^r;

κωκ περιέχει I 4^b 39 f 28^v; ibd mox
κωακ, **κωαθκ**.

κωακ يتخوى περιέχει I 1^b 38 f 12^v
 f 57^v; **κωακ** περιέχοντα I 4^a 47 f 26^r.
 15 — **κθωακ** τὸ περιεκτικόν I 4^b 1
 f 26^v; περιοχή I 4^b 46 f 30^r.

κωακ scil. **κωα** in corpore B
 206^r 6 inf, cf s. v. **κωα**.

κθωακ aenigma, **κωακ** **κθκ**
 20 **κθκ** **κθκ** **κθκ** (detinet)
 (sic) **κθκ** **κθκ** **κθκ** B
 205^v 18.

κθωακ συστολή p 71, 12.

κωακ النوع الأخير I 2^a
 25 29 f 73^v f 58^v, 10; **κθωακ** opp:
κθωακ τὸ ὕστερον B 193^v med.

κωακ 1) saepe = τις etc. cf x p
 25, 22 ubi w p 24, 25 **κωα** Geop 8,
 18 (II, 21, 5); p 85, 1. — 2) ἄλλος,
 30 ἕτερος **κωακ** **κωα** p 74, 19. **κθωακ**
 ἄλλα p 24, 14; 25, 11; αἱ δ' ἄλλαι I 2^b
 4 ubi الصفتان الآخرتان prim man f 57^v

pro الأخرى v. Al-Mufasssal ed Broch
 p 103, 8. ἄλλα = آخر I 2^a 7 f 58^r.
 35 Syr. 11^v. — **κωακ** αὐθάτερον p 36,
 11 etc مخالف C p 1.

κωακ ἄλλοτερον opp: **κωακ** ἄλλο
 ut غير opp: آخر I 3^a 24. 25 f 17^v f 62^v

etc. — **κθωακ** ἑτερότης غير I

3^a 13 f 17^r f 62^r; I 3^a 32 f 18^r f 63^r;
κθωακ (ἄλλοτερος) p 7 lin. 3 inf
 Geop. 28, 18 (X, 21, 1) etc.

κθωακ ἄλλως sic p 67, 12. — Idem 5
 p 39, 15 ubi delenda adn. 37. Adverbium
 explica, ut p 7, 23.

κθωακ άτομα p 82, 1. **κθ** **κθ**
κθωακ f 183^r cf s. v. **κωα**.

κθκ ἴτα p 26, 23 cl. p 18 inf. 10
 Lagardii anal. Syr. p 129, 25 = ἴτα apud
 Urmijenses, Nöldeke Gramm. d. neusyr.
 Spr. p 380.

κωα pronuntiatur hodie ā'h in sa-
 fraitā a diaconis Urmijensibus; sed in 15
 Tjāret'hūma et Gjāwār ā'h dā'h. 1) κατὰ
κωακ **κωα** κατὰ χρόνον w p 22, 22;
 24, 14. — 2) cum **κωα** sive cum **κωακ**
 a) **κωα** **κωα** = οἶον b) **κωα**
κωα idem p 24, 16. 25, 12 **κωα** **κωα**
κωακ Bardaisān ap. Lagard. anal. Syr. p
 114, 27. Itaque **κωακ** **κωα** in oratio-
 ne obliqua ποίως p 82, 23; οἶον = مثال ذلك

p 56, 2. **κωακ** **κωακ** قلت p 57, 8 **κωα**
κωα ὅπως (oblique) p 43, 19. — 3) 25
κωα cum interrogativo **κωα** =
 ποῖος etc **κωα** **κωα** **κωακ**
 (oblique) ποῖος ὁ Αἰθίοψ I 5^a 30 f 32^r;
κθωακ **κωα** **κωα** **κωα**
 ποῖον ζῶον B 189^v 7 I 3^b 37; **κωα** 30
κωα **κωακ** **κωα** ποῖον τι
 ἔστιν ὁ ἀνθρ. **κωα** **κωα** I 1^b 23 f 12^r;
 sed mox I 1^b 24 **κωα** **κωα** **κωα**;
κωα **κωα** **κωα** **κωα** **κωα** **κωα** **κωα** **κωα**
 ἔστι **κωα** **κωα** **κωα** **κωα** **κωα** **κωα** **κωα** **κωα**
 12^v f 57^v; cf s. v. **κωα** 4) **κωα** sive
κωα cum demonstrativo, τοιοῦτος etc.
κωα **κωα** **κωα** p 27, 28 **κωα**
 20*

האם והאם B p 128 adn 85. האם
האם והאם תולדות Geop. p 26, 14
(V, 1, 2) האם והאם תא תול-
אות I 2b 48 f 16v האם והאם
5 האם והאם S 86v 5. 11. etc.

האם vel האם האם oion
saepae apud x p 18, § 4; וספא p 22,
13; 23, 11 etc. — האם B p 128
adn. 85.

10 האם 1) προσ in compos. Grt:
προσκατηγορεῖται האם והאם
p 38, 8 p 89, 25 etc. A 25b 22 f 106r.
opp: האם והאם saepius. — προσση-
μαίνει האם והאם x p 25,
15 15 etc. cf p 18 inf cf Arab p 57, 4. 58, 3.
— 2) συν in σύνεργος p 18 inf.

האם B def 204r 4 האם והאם
האם והאם. חס חס האם
האם והאם (חסס par
20 identisch).

האם ποῦ categoria quinta ap. S
85r, 5 אין C p 5, 14 text. Ar. etc.
האם ākJan (ut hā'han) Geop p 19,
4 (III, 12, 1) et האם ākJanā (ut
25 hā'hannā האם) 1) האם והאם
πῶς ἔχον ἐστὶ כִּיפ I 1b 32 f 12v
f 57v; I 5a 29 f 32r; sed I 5a 30 f 32r
idem = האם והאם האם והאם
2) = וספא p 23, 6.

30 האם והאם B def 198v 1 תא תולדות
(תולדות) כִּיפ sive אֶלְכִּיפ C p 5, 13
text. Ar. (20, 2).

האם, האם 1) format ap. w
oion v. p 18 § 4 med cf p 24, 23.

האם et האם nescio quo differant p
29, 9. 10. — 2) האם καὶ ποῖος A 24a
12 f 104r saep. האם והאם
ἐν τῷ ποῖόν ἐστιν I 1b 19 f 12r; +
האם והאם מן طریق אֵי שֵׁי I 1b 5

21 f 12r f 56v cf s. v. האם 3) האם
ὁπότερος p 33, 21. 34, 1. 10. cf s. v. וספא.

האם. האם האם ὡς ποῖόν τι,
om τι I 5b 12 f 33v האם והאם תולדות
طبيعه I 3b 22 f 17v f 62v; S 85r 5 (IV 10
categoria).

האם והאם εἰσαγωγή B 187v med
האם והאם B 188v 10 inf.*

האם ut substantivum: וספא האם
האם והאם ,esse utique' etc. p 15
73, 29. 31. האם והאם
p 65, 31 cf p 21 inf, p 140 adn. 164.
האם והאם האם והאם Geop p 35, 15 (V,
21, 3); וספא האם והאם אֵיפֶר הֵן הִיא
I 2b 14 f 14v f 60v; האם והאם 20
(καὶ ἐστὶν οὖν) Geop p 38, 4 (differt Gr V,
27, 2); האם והאם p 23, 19; האם
והאם = תא תולדות categoria B 190v
האם et האם; האם והאם idem S 85r,

6 האם והאם אֵין יִכּוֹן לֵא C p 5, 15 text. Ar. (20, 3); 25
האם והאם p 74, 7; cum ל est תא =
habet et se habet האם והאם = תא והאם
se habent sic persaepe cf p 35, 11. 16;
36, 25 האם והאם תא והאם p 35, 15
cet. = תא והאם תא והאם p 56, 8. 30
9. cf s. v. האם. Cuius lāma² originem e ser-
mone obsoleto et vulgari duxit Bar³ ali, (cod.
Goth. 1691a f 23v) האם והאם [sic leg]
האם והאם האם והאם

*) Si scribebatur o pro Graeco α in האם והאם cf האם והאם p 39, 5
האם והאם p 80, 34 aliis, id factum est secundum pronuntiationem, pendentem ex
eadem lege vocalium praeponderantium, quae notissima est in linguis turcicis. Cf de
Lagarde, Reliq. iur. eccles. Graece p 96, 3. Et fortasse iam Graece obtinuit λογών?

כחיה כחיה זין כחיה cf

Arist. 1014^a 26 Waitz ad 14^a 39. 84^b
21. Duabus de caussis vocatur B 196^v 1.

כחיה כחיה στοιχειώδης: Animal

5 כחיה כחיה כחיה

B 195^v 14. 17, nam angeli et animae

(כחיה) non כחיה כחיה

misionibus elementaribus componuntur.

כחיה כחיה στόμαχος B 197^r 2.

10 כחיה , כחיה כחיה

כחיה B 197^v 11 inf שכל σχῆμα I 1^b

36 f 12^v f 57^v.

כחיה כחיה σπόγγος B 195^v 10 alte-

rum γ excidit, Syris consonantes duplices

15 non fere scribentibus.

כחיה 1) σύνδεσμος p 27, 15 p 83,

2 الرباط p 59, 7; B 192^r. 2) coniunctio

animi cum corpore opp: כחיה B 185^v.

כחיה כחיה כחיה w p 28, 5

20 ασύνδετοι, כחיה כחיה x p 29, 2.

مرتبط p 59, 8.

כחיה כחיה, coniunctum esse, syn:

כחיה כחיה B 197^v 8 inf.

כחיה, כחיה כחיה כחיה כחיה.

25 כחיה B 200^v 3 inf.

כחיה circiter, sub, כחיה

כחיה Lag. anal. Syr. p 113, 1

כחיה כחיה πρός τῷ στελέχει Geop

34, 10 (V, 22, 2).

30 כחיה כחיה ἀπαγωγή. Glossa:

כחיה כחיה כחיה = כחיה

ή εις τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγή v. Waitz Org.

ad 29^b 6, 50^a 31 cet. — כחיה כחיה

ἀπαγωγῆς sic bis A 28^b 21 f 110^v. Cf

35 p 156*).

כחיה כחיה ἀποδείξει Retinebatur

modus infinitus plerumque aoristi, ut cum

verbo כחיה flexionem verbi suppleret.

כחיה כחיה כחיה ὁ ἀποδεικνύων A 24^a 24.

26. f 104^r;

כחיה כחיה sed saepius

כחיה כחיה ἀπόδειξις A 25^b 30 f 106^r; 5

24^a 11, f 104^r.

כחיה כחיה ἀποδεικτική A 24^a

22 f 104^v. 24^a 11 f 104^r.

כחיה כחיה ἀποφατικά A 25^a 2

f 105^r כחיה כחיה ἀποφατικός A 24^a 10

16 f 104^r.

כחיה כחיה sive כחיה כחיה ἀπο-

φάναι (cf כחיה כחיה) cum כחיה x p

33, 23 כחיה 46, 19.

כחיה כחיה ἀποφῆσαι p 29, 16. 17 15

כחיה כחיה p 87, 30. כחיה ibd

31 opp: כחיה כחיה. Revera esse in-

finitum Graecum neque ab ἀπόφασις ductum,

testatur glossa f 183^r: כחיה כחיה

÷ כחיה כחיה. כחיה cf p 20

40, 23.

כחיה כחיה ἀπόφασις p 29, 11 etc.

sive כחיה כחיה etc etc. כחיה כחיה

p 73, 35, 74, 4. כחיה כחיה etc.

כחיה כחיה כחיה ἀποφαίνεσθαι 25

(i. e. apufānisā) p 29, 12. 43, 3 sive

כחיה כחיה כחיה p 30, 7. 11 NB

כחיה כחיה כחיה falsum puto p 29,

4 כחיה כחיה p 85, 27. Cum כחיה

et כחיה p 29, 4, 12. cet; כחיה כחיה 30

כחיה כחיה ÷ כחיה ÷ f 183^r cf f 28^r 14.

כחיה כחיה כחיה כחיה w p 26,

24. 28; 28, 3. = כחיה כחיה

כחיה כחיה כחיה x p 27, 25. 29. 32 cet

ἀποφαντικός.

35

כחיה כחיה ἀπόφασις passim.

כחיה כחיה sive כחיה כחיה

כחיה כחיה כחיה ÷ f 182^v. 184^r φε-

τικοί i. e. philosophi sceptici.

مغارق العرض الغير مغارق *ἀχώριστον συμβεβηκός*

I 3^a 18 sq. f 17^v f 62^v; v. s. v. *κατα*.

Notio primaria huius significationis et ipsa a putandi rad *κα* ducenda videtur, ut 5 adnuit neosyriacum *mōta d gidehā* mors subita, repente irruens, incidens.

κατα ghaiṣā, fuga: *مجاها*

B 204^r 6 inf.

κατα *κατα* opp: *لحا* Geop p 43, 14 10 (XIII, 1, 2).

κατα τὸ καθόλου p 30, 8 *καθόλου*

κατα *κατα* ibd 7. p 32, 15 *κατα*

κατα (κοινόν) p 78, 3 B def 205^v 12.

κατα *καθόλου* (attributive) p 30, 15 13. 14. 15 cet. *κατα* *κατα*

κοινῶς συμβεβηκόντα *العامة* I 1^b 16 f 10^v;

item *κατα* التي تعرض على, *لحا*

جها *جها* I 1^b 18 f 12^r f 56^v cf

عام *κοινότερον* C p 7, 4 inf t. Ar.

20 *κατα* *κοινόν* (ut saepius adverbium pro neutro) I 4^b 1 f 26^v; = *ἀπλῶς* A 24^a 28 f 104^v.

κατα *κοιότης* I 5^b 44 f 40^v;

κατα *κατα* = *κατα*

25 *σὺν καὶ ζυγία* = *σζυγία* sed expressit *σζυγία* glossa f 182^v. Primaria radicitis vis videtur concavitas cuius interiora universitatem quandam comprehendunt, fuisse.

Quidquid enim in vastis desertis intra 30 horizontem videbant, *κατα* erat, atque res intra horizontem omnia erant, quae viderent cf *جو* aer, et *κατα* *κατα*:

العَم Hebr., ut *عام* (commune): *عام*

κατα = *κατα* f 184^r

35 *γυμνασία*. *κατα* *κατα* = *κατα*

κατα ibd. *γυμναστικῶς*, sed α = α (α).

κατα sic cf *κατα*

κατα *κατα* I 3^b 1 f 19^r f 63^v.

κατα perfugium. Eo explicatur

κατα *Κίσαρ* f 29^v cf *قصر* et *قيصر*.

κατα et *κατα* circumci- 5 sio B def 203^v 12 *κατα* *κατα* ibd 16.

κατα *γλαστικόν*. Si concretum significatur e. g. *Ἄνθος καὶ Μέλιτος γλαστικόν*, = *κατα* I 5^a 4 f 30^r; sed 10 *κατα*, si abstractum τὸ γελ.

I 4^a 19 sq. f 23^r f 66^v = *الصحك* opp:

الصحك v. p 154^a). *κατα* B def 205^v 4 Calefactio sanguinis quae fit rebus iucundis.

κατα, *κατα* nervi B 196^r 15; 15 (κατα) *κατα* plur *ῥίζαι ἀμπέλου* Geop p 39, 2 (V, 35, 1).

κατα saepius = *κατα* Geop p 11, 5 (II, 27, 10) cf *Niclas* ibd ad VI, 5, 10; p 9, 10; γάρ = *فان* p 56, 1 *فانه* ibd 4. *وذلك أن* 20 ibd 7.

κατα, *κατα*, de rota *orbiculatim* acta B 195^r 6.

κατα *φανερὸν* p 31, 21 etc. *κατα* B def 202^v 13 opp: *κατα*; 25 *κατα* ibd 14 (τὸ φανερὸν γενέσθαι) B 198^r 13.

κατα, *κατα* rota *الفلك* B 199^r 3 marg; v. s. v. *γῆ*.

κατα *γλωσσόκομον* Geop p 30 22, 2 (IV, 15, 9); B 198^r 1.

κατα (σπεριζται) B 199^r 16.

κατα *στερητικόν* A 25^a 35 f 105^v. *κατα* *στερητικόν* ibd 6. 12. *κατα* *κατα* *στερητικαί* A 27^b 13 f 108^v; 35 *κατα* *κατα* *στερητικῶς* A 26^b 22 f 107^v.

p 43, 2 **κκκκκκκκ** p 42, 14.
κκκκκκκκ A 24^a 22 f 104^v.

κκκκκκκκ κκκκ κκκκκκκκ
f 183^v. = **κκκκκκκκ** ibd.

5 **κκκκκκκκ** διάμετρον **κκκκκκκκ**
p 39, 10. 12.

κκκκκκκκ instrumentum fabri lignari
B 186^v 7 διαβήτης libella.

κκκκκκκκ δύο (dīo) τρίγωνα f
10 182^v.

κκκκκκκκ τὸ ἰδιον I 1^a 3 f 8^v;

κκκκκκκκ κκκκκκκκ I 4^a 38 f 27

legit ἰδικόν pro εἰδικόν v. infra **κκκκκκκκ**

15 **κκκκκκκκ** τὰ ἰδία **κκκκκκκκ** I 1^b 1 f 10^r

f 55^r, 1^b 30 f 12 f 57^r; = ἰδιότητες **κκκκκκκκ**

I 2^b 48 f 16^v. I 3^b 2 etc; **κκκκκκκκ**

ἰδιότης I 5^b 44. f 40^v; = **κκκκκκκκ** B

189^r, 3. — **κκκκκκκκ** ἰδικός (sic legit pro

20 εἰδικός) I 3^b 41 f 21^r = **κκκκκκκκ** f 65^r.

κκκκκκκκ ἰδίως I 4^a 11 f 22^v;

κκκκκκκκ على جهة الخصوص I 1^b 1 f 55^r;

κκκκκκκκ ἰδιαιτάτα

κκκκκκκκ خاص I 3^a 12 f 17^r f 62^r.

25 **κκκκκκκκ** μέντοι p 30, 10. **κκκκκκκκ** p 35, 19 cf p

67, 6 prius. 11; **κκκκκκκκ** μὲν οὖν p 84,

33; γάρ Geop p 40, 10 (V, 32, 1). 9, 27

(II, 26, 4) etc. Sic etiam Graece permu-

tantur δὲ et γάρ.

30 **κκκκκκκκ** διαθήκη B def 205^v 3 inf.

κκκκκκκκ. **κκκκκκκκ** χυμοί qui **κκκκκκκκ** tur-

bant B 206^v 16.

κκκκκκκκ; **κκκκκκκκ** κκκκκκκκ ignis ardens

B 206^v 20.

35 **κκκκκκκκ** (αἶμα) B def 196^v 10 inf ὕγρον καὶ

θερμόν, primus χυμός ex elementis aeriis,

sedet in **κκκκκκκκ** (Inde corr. Michael. ad

Act 8, 23 in Castelli lex. p 397) Eius
κκκκκκκκ est in totum corpus.

κκκκκκκκ Pa. **κκκκκκκκ** Lag. anal. Syr. p 116,

5. **κκκκκκκκ** ibd p 112, 26. 27.

(εἰκάζειν) concludere aestimare ex aliqua re. 5

κκκκκκκκ dāmjaθ (fem. part. Pe. ut

κκκκκκκκ idem sed Pe'il) = ὁμοιο ὁμο in

compos. Grr. **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ**

κκκκκκκκ **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ**

ὅταν δὲ ὁμοιοσχήμενες ὦσιν αἱ προτάσεις A 10

27^b 11 f 108^v; item sed **κκκκκκκκ**

ibd 34 f 109^r; **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ** ὁμοιοθῆ

ibd 5. Cum voce igitur sequenti in unum

nomen coalescit, ut in plurali ribbuj poste-

riori tantum tribuatur. **κκκκκκκκ** 15

ὁμοιοτρόπως p 47, 3 adn. 26 huc pertinet.

κκκκκκκκ; **κκκκκκκκ** ὁμοιώματα p 22

11; 23, 9; 70, 9. 10. 13 = **κκκκκκκκ** (a مثال)

p 55, 11 **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ** ὁμοίως p 24,

27. 25, 24 persaepe, alias **κκκκκκκκ**; = 20

μορφῇ **κκκκκκκκ** I 1^b 35 f 12^v f 57^r; I 3^b 42

f 21^v f 65^r; I 4^b 32 f 28^r opp: **κκκκκκκκ**

ὑλῆ. — B def 200^v 12 inf et antea.

κκκκκκκκ **κκκκκκκκ** ὁμοιοτρόπως p 47, 3 falso?

κκκκκκκκ, **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ** 25

. **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ** definitur

κκκκκκκκ (τίλος) B 206^r 3 terminus

imaginationis, cogitatus cf **κκκκκκκκ**

(ὁμοιωτικῶς) figurate B 200^r 16.

κκκκκκκκ (ὁμοιότης) cum **κκκκκκκκ** πρὸς τι 30

p 83, 25. 27; 74, 6 **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ** syn:

κκκκκκκκ (ἀνομοιώσις syn: ἀλλοιώσις)

B 189^v 10 inf, cum vi activa, non passiva

ut **κκκκκκκκ**; dein comparatio εἰκασία =

Vorstellung (Bar 'ali التَّشْبِيه) φαντασία 35

καταληπτική, sic fere ap. B def 200^v 2 inf.

κκκκκκκκ; **κκκκκκκκ** **κκκκκκκκ**

καθολικῶν ἢ ὁμοίως Σεφ B 186^r
sup David ap. Br 12^a 45. B 203^r 14. 17.
cf μέρφωσις Paul. ad Rom. 2, 20. 2) (σι-
κασία), conclusio Lag. anal. Syr. p 116, 4
5 cf ܡܬܢ Pa. ibd 5.

ܐܡܬܐ ܐܕܪܝܬܐ T 1250^a 36. 39 f 142^v.

ܡܬܢ ܡܢܐ B 190^r med καθιός
ܡܬܢ B 198^r 14 inf.

ܡܬܢ ; ܡܬܢ ܡܬܢ ܡܬܢ
10 ܡܬܢ ܡܬܢ ܡܬܢ ܡܬܢ ܡܬܢ
. ܡܬܢ ܡܬܢ mundus rota est prehen-
dens (calcans) omnia stabilia et fluxa
B 199^r 2 ܡܬܢ ܡܬܢ concalcatus est. Geop
p 9, 21.

15 ܡܬܢ ܡܬܢ Bar 'ali f 109^a, si-
militer forsā Geop p 31, 19. 20 (IV, 3, 9).

ܡܬܢ ܡܬܢ κατάληψις p 119^{adn}
28. — Definitio eius B 202^v 10 inf excidit;
B 199^v 15.

20 ܡܬܢ ܡܬܢ scil. ܡܬܢ
ܡܬܢ ܡܬܢ definitur ἡ κίνησις B 194^v 4
inf τὸ καταληπτὸν (τικὸν) χρόνου καὶ ἀριθμοῦ
cf Arist 220^a 24.

ܡܬܢ ܡܬܢ ut exercerentur ea
25 S 87^v 13.

ܡܬܢ B def 201^v 11 inf quæstio de re
ambigua, quattuor modis fit 1, ܡܬܢ ܡܬܢ
ἀποδεικτικῶς 2, ܡܬܢ ܡܬܢ ܡܬܢ
v. p 164, 14. 3, ܡܬܢ ܡܬܢ a) negatione

30 et affirmatione b) ܡܬܢ ܡܬܢ
ܡܬܢ ܡܬܢ ܡܬܢ ܡܬܢ : (ܡܬܢ)
ܡܬܢ B 202^r 6.

ܡܬܢ ܡܬܢ cf s. v. ܡܬܢ ܡܬܢ;
hoc etiam = ܡܬܢ f 183^v.

35

. ܡܢ .

ܡܢ 1) ecce (δήπου), sive = ܡܢ p
80, 20. 75, 20 2) ἤδη p 75, 12. 23, 9. 22,

11 cet. ܡܢ ܡܢ ܡܢ ἤδη w p 28,
10; I 5^a 37 f 32^v.

ܡܢ et ܡܢ ὁ ἢ τὸ reddunt passim, cf
p 75, 4. 10 ܡܢ dein saepius τὸ quam
ܡܢ; seq. ܢ relativo ἢ, ὁ cf ܡܢ ܡܢ 5
ܢ ܡܢ σύνδεσιν ἢ p 26, 6. 27, 7. ܢ ܡܢ
ἐν ὧ p 27, 19 p 26, 18. etc. De plurali
v. s. v. ܡܢ.

ܡܢ (τότε) Geop p 6, 24; 27, 6.

ܡܢ ܡܢ p 35, 14. 16. ὁμοίως 10
p 32, 15 cf p 80, 17 cetera v. s. v. ܡܢ.

ܡܢ 1) ܡܢ ܡܢ x p 23, 15. 22 ubi
w ܡܢ ܡܢ; ܡܢ p 68, 11 2) ܡܢ
ܡܢ I 1^a 8 f 8^v saepe ܡܢ ܡܢ
ܡܢ p 28, 5 = ܡܢ p 56, 1. 5; 59, 8 ܡܢ 15
I 2^b 12 f 14^v f 60^r; A 24^a 16 f 104^r
3) ܡܢ I 4^a 42 f 26^r.

ܡܢ ; ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ. ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 20
ܡܢ ܡܢ Rāšīl ad cap II, I^a 4 33 f 25^r
ܡܢ ܡܢ = ultra. ܡܢ p 54, 6. 9.

ܡܢ et ܡܢ οὗτος αὐτὴ τοῦτο saepe
cf 75, 4. 10. ܡܢ ܡܢ ὁ μὲν p 33, 11,
ܡܢ οὗτοι et ܡܢ x p 25, 1. 2. w ἐν ܡܢ 25
ܡܢ ܡܢ p 24, 4. Deinde = ܡܢ
ܡܢ τὰ passim; ܡܢ ܡܢ αὐτὴ αὐτὴ
v. s. v. praeced.

ܡܢ 1) τὸ νῦν p 29, 15. 28, 18. 87,
31. 32. ܡܢ p 60, 3. 2) ܡܢ Geop p 35, 8 30
(V, 20, 1).

ܡܢ heyjānā συλλαβή p 26, 13 =
مقاطع من القطع p 58, 8. ܡܢ
meditatio. Philosophia est ܡܢ
ܡܢ B 185^v med μελέτη θανάτου 35
David ap. Br 12^a 45. 12^b 36.

ἡλω ; κῆλω κῆσω ζῶον
 πεζόν p 26, 28 (cf κῆλῃ = hallāχῶ?)
 κῆλω κῆω δεινριτιδες ἄμπελοι Geop
 p 32, 21 (V, 20, 2) cf 28, 29 ibd. hallāχῶ?
 5 κῆλω helāχῶ gressio, incessio B
 198^r 17.

ἡλω βαδίζει p 46, 6 sq. κῆλω
 τὸ βαδιστικόν p 46, 15 κῆλω περι-
 πατητικοὶ المَشَاوُونَ I 1^a 15 f 9^r marg f
 10 61^r; item f 182^v.

κῆσω ἡδονή A 25^a 7 f 105^r. 24^a
 21 f 104^v.

κῆσω idem B 205^r 2 B def 205^r 9
 cf التَّبَعُ ἀπολαύσεις G 8, 9 f 142^r.

15 (Αφ.) κῆω συμβάλλεται
 هـى الشى النافع I 4^a 5 f 22^r f 65^v;
 κῆω συμβάλλεται ut
 loco praeced. B 189^v 17 κῆω ibd 13
 inf; opp: κῆω B 197^r 14 inf κῆω
 20 fem. ibd 12 inf.

κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω
 κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω
 κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω
 λης f 184^r celoces cf p 19, 4. 24, 6.

25 κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω
 182^r extr. ἐπίπαιδον, NB vocales! cf p 160, 3.

1) κῆω ἀντιστρέφει تنعكس I 2^b
 30 f 15^v f 54^r; κῆω ἀντι-
 κατηγορεῖται (plur.) الخاصه قد تكافى لِكُلّ

30 I 6^b 17 f 40^r. f 68^r cf ibd فليس

ἡλω ἀντιστρέφει; يكافى الشى
 (14^a 30) κῆω ἀντιστρέφει A 25^a 8
 f 105^r. 2) κῆω Αφ. ἀντιστρέφει I
 5^b 32 f 40^r; et mox κῆω; item I
 35 4^a 22 f 23 f 66^v ubi prim man تنعكس

sed leg تنعكس cf C p 8, 4 (25, 10)

على ينعكس ἀντιστρέφει κατά; κῆω
 sic (fem.) B 189^r 8 inf. κῆω
 κῆω ἀνάγκη τοῖς
 ὁροις ἀντιστρέφει A 25^b 6 f 105^r.

κῆω ἀντεστραμμένως p 50, 5 cf f 5
 74^v 8; κῆω κῆω sic καὶ ἔμπαλιν
 I 5^a 12 f 30^v; κῆω substituitur
 postremo enuntiato in I 4^a 33 f 23^a.

κῆω heφαχῶ (cf κῆω)
 ἀντιστροφή A 25^a 40 f 105^v κῆω 10
 plur. A 25^b 16 f 106^r.

κῆω ἀναστροφή? B
 192^v 4 inf e. g. κῆω κῆω
 κῆω pro κῆω?

κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω
 κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω κῆω
 κῆω f 183^v ἀπλῶς.

κῆω , κῆω κῆω κῆω
 κῆω quando quis quibusdam valde
 studet, operam dat. B 206^v 4. 20

κῆω hergā. studium ζῆλος ibd cf
 Land p I p 9 adn.

. ο .

ο καί, τί, et, etiam 1) De κῆω οὐδείς
 cf s. v. κῆω 2) Quum est in praecedenti 25
 enuntiationis parte negatio, eius vim in
 suam partem perfert: κῆω
 κῆω nec moratur nec manet B 198^r
 16 3) tertio membro apponitur κῆω
 κῆω p 67, 22. 30

οο p 83, 19 vāv litera.

κῆω vāzā κῆω κῆω B

188^r 3, Geop p 8, 16 χῆν.

𐤁𐤌𐤋𐤁 synonym: 𐤁𐤌𐤁 ut par est
S 86^v 14; 𐤁𐤌𐤁 etc in Geoponicis sex-
centies e. g. p 14.

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 T 1250^b 12 f 143^r.

- 5 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁
59, 11.

11.

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 B def 194^v secundum

Arist 220^a 24 et antea; 𐤁𐤌𐤁

- 10 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 Arist 220^b 32.

deinde autem 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 mensura
perpetuitatis motuum entium factorum sive

- 15 principium existentiae naturarum factarum;

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 S 84^v,

12 inf; 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

30, 5; 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 p 60, 12; p

22, 13. 23, 12 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

- 20 p 55 adn 5, cf p 61, 2. 𐤁𐤌𐤁 p

25, 22 etc. 𐤁𐤌𐤁 p 57, 5.

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 fem. p 64, 34 et

alibi 𐤁𐤌𐤁.

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 opp: 𐤁𐤌𐤁

- 25 B 205^v 6 inf 𐤁𐤌𐤁, vox cui inest notio

𐤁𐤌𐤁. cf p 173^a 19.

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

- 30 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 f 183^v.

Bar 'ali f 117^v dieit simul significare

𐤁𐤌𐤁 et 𐤁𐤌𐤁 et 𐤁𐤌𐤁.

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

venerea sedens in 𐤁𐤌𐤁 B 199^v inf. 5

𐤁𐤌𐤁 (𐤁𐤌𐤁) B def 94^v med;

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 I 5^a

19 f 31^r (et sic semper vertitur 𐤁𐤌𐤁

ap. x y); dein = 𐤁𐤌𐤁 sensu restrictiori

𐤁𐤌𐤁, species 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 10

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 B 193^v 11 inf sq.

Arist. 122^a 27.

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 B 206^v 21

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 XI

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁 𐤁𐤌𐤁

*) Quodsi verba Graeca apud Syros saepissime casibus obliquis scripta invenis, eius rei caussa est, quod in lingua Graeca quam vulgus terebat, casuum obliquorum formae ter fere crebrior usus recti casus formam paulatim submovebat cf. Mullach Gram. d. griech. Vulgärspr. p 169 inf.

μὲτὰ τρόπου (modales) p 89, 27. 29; I
1*6 f 8v; idem = نَحْو I 2*5 f 11v f
57v. כַּוֵּן פֶּסֶק p 37, 15 כַּוֵּן כַּוֵּן
פֶּסֶק A 26* 21 f 106v; = ποιότης cate-
goria S saepe B def 190v 3 cl Arist. 8b 25
sq. De כַּוֵּן cf כַּוֵּן.

יָחַד . יָחַד יָחַד diminuitur B

B 193v 6 inf; יָחַד יָחַד diminuit 207* 12.

יָחַד adverbialiter cf יָחַד Geop p
10. 41, 11 (V, 33, 2) יָחַד יָחַד sic opp:
יָחַד B 198v 8.

יָחַד יָחַד יָחַד , יָחַד
יָחַד S 86* 3 quodam anno.

יָחַד zeqqâ uter יָחַד S
15 86* 9.

יָחַד יָחַד יָחַד ; יָחַד
coarctantur illa tormenta (cerebri) B 205v 10.

יָחַד (sic) γλαυκότης I 3*
19 f 17v; f 62v.

20

. . .

יָחַד . יָחַד B def 205* 17.

יָחַד 'hḅālā B def 194* 7 φθορά ibd
187* extr. 187v 5. S 89v 12.

יָחַד 'hubālā φθορά I 4* 25
25 f 23v f 66v; I 4* 29 f 23v f 67* ; S 89v
16 B 193v 12 inf.

יָחַד φθοροποιόν Geop 10, 20 (II,
27, 4).

יָחַד . יָחַד יָחַד
30 ex alio in alium locum Geop p 14, 24.

יָחַד cum יָחַד (περίεσχεν τινί) p 80, 10

יָחַד περιέχον I 2* 41 f 13*

f 59* ; יָחַד περιεχόμενον ibd et I 5b
37 f 40* cf s. v. יָחַד . יָחַד cum

יָחַד (παρίσχηται τινί) p 79, 23.

יָחַד (περιεκτικόν) B 188* 12.

יָחַד καυθαρίζεις vitibus nocentes
Geop. p 34, 16 (V, 22, 4) יָחַד
plur: יָחַד βλάσ p 110, 26.
25 (XVI, 19 de re cf Buxtorf. lex. s. v.
ntmā p 1341) p 44, 22 (XIII, 14, 7) cf Lag. 5
de geop. vers. p 15. Sed alias est יָחַד
עָלָה . [= sedulo corripientes, continentes?]

יָחַד 1) יָחַד 'εκαστον x w p 30, 4.
יָחַד יָחַד יָחַד יָחַד יָחַד יָחַד ibd 5; =
יָחַד 'εκαστα p 31, 13. יָחַד p 60, 10. 10

11. 13 יָחַד יָחַד יָחַד יָחַד
יָחַד I 2* 27 f 15* ; יָחַד
יָחַד יָחַד יָחַד S 85* 18; יָחַד
יָחַד יָחַד יָחַד S 84* 15 2) יָחַד
יָחַד יָחַד יָחַד τι ζῶον p 39, 18 cf 20, 15
21. etc. Ceterum v יָחַד B def 203v 4 inf.

יָחַד (יָחַד 'ε) simul, unā vice p 80,
21; = יָחַד in comp. Grr. יָחַד
יָחַד συμπληροῦσαι I 3* 47 f
19* f 63v; 20

יָחַד εὐθύς A 29b 20 f 112* ; cf
Lag. de novo testam. ad vers. or. fid. ed.
1857 p 12. 13.

יָחַד cf p 122 adn. 46 יָחַד
pro יָחַד . 25

יָחַד 'hdājūḅā unitas B def 203v
19: septem modi sunt: 1) יָחַד 2) יָחַד
יָחַד voluntaria 3) יָחַד
ut legati qui regis personam repraesentat
(יָחַד) 4) יָחַד ut farinae gypsi 30
calcis 5) יָחַד vini et aquae 6)
יָחַד portae et domus 7) יָחַד
mariti et uxoris.

יָחַד 'hdānājā (ενικός) . יָחַד
יָחַד יָחַד יָחַד יָחַד 35
יָחַד יָחַד יָחַד יָחַד B def
203v 3 inf.

ܚܕܢܐܝܬܐ 'hdānājūtā (ἡνδ) ܚܕܢܐ
ܚܕܢܐܝܬܐ f 182 v.

ܚܕܢܐ 'hadūšā gaudium B def 205 r

8 est ܚܕܢܐܝܬܐ ܚܕܐ.

5 ܝܢ (Pro ܐܡܠ ܡܝܢ = ὁξύνει
Geop p 38, 7 (V, 27, 4) conicio ܡܝܢ).

ܚܝܢ ܬܐ ܟܘܠܗ Geop p 43, 5 (V, 49,

2) ܚܕܢܐܝܬܐ ܕܠܬܐ ܬܐܢ ܡܝܢ p 24, 31.

27, 1 ܬܐ ܬܐܢ p 57, 14 ܡܝܢ ܡܝܢ

10 ܡܝܢܐ ab omnibus partibus circuitu
Geop. p 39, 3.

ܚܝܢܐ B 195 r 7, ܡܝܢܐ (περιφοραὶ τῶν
πλανήτων) Bar daiṣān ap. Lag. anal. Syr.
p 114, 21.

15 ܡܝܢ saepe δεικνύναι ܡܝܢܐ (δεικνύουσι)
figuras e nubibus formatas angeli B 196 r 11
inf; ܡܝܢܐܝܬܐ ἰδεδεικτο p 41, 18 et saep.

ܡܝܢܐܝܬܐ (ἀποδεικτικῶς) B 201 v 6
inf cf. s. v. ܡܝܢܐ.

20 ܡܝܢܐܝܬܐ ἀποδεικτικόν p 82, 22.

ܡܝܢܐܝܬܐ δεικτικῶς A 29 a 31 f 111 v.

ܡܝܢܐܝܬܐ B 201 r 8 inf. (τὸ
δεικτικόν).

ܚܝܢ 'hūrā filum, instrumentum
25 fabri lignari B 186 v 6.

ܝܢ. ܐ ܝܢܐ (ἀποβλέπων εἰς) p 82, 33. 34;

83, 9 etc. B 196 v 16. Ita differt a ܚܝܢ
ut cum oculi et animi adversione coni-
unctum sit, e. g. B 196 v 17 ܝܢܐ ܡܝܢܐ

30 ܝܢ cum oculis (et animos) adverterent,
viderunt.

ܚܝܢ 'haurā, 'hvārā? v. B 199 v 10

ubi de ܚܝܢܐ (νοῦς): ܚܝܢܐ ܡܝܢܐ

ܚܝܢܐ ܡܝܢܐ ܡܝܢܐ ܡܝܢܐ

35 ܚܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐ Spectatio tranquilla
cogitationis quae et ipsa consideratio vocatur

'hvar Aφ'el ἰδῆναι sic πολιοῦσαι ὁ σῆβ

I 4 a 18 f 23 r f 66 v; Aφ'el ut jalbinā Ies.
1, 18 cf Pshirā Marc. 9, 3.

ܚܝܢ 'hevārā p 76, 3 cf p 127 adn.
81 qui loci proficiscebantur ex Arist. 10 a

28. 30 ܚܝܢܐ p 76, 3.

ܚܝܢ 'haurā (cf. Bar 'alī f 132 r 2

et f 132 v extr ܬܐܢܐ) ἡ λευκή Geop 19,
27 (III, 13, 4) ܚܝܢܐ ܡܝܢܐ ܡܝܢܐ
ἀργιλλώδης Geop 24, 8 (V, 28, 5).

ܚܝܢ 'hezvā (ὄψις εἰδῶλον) in somnio 10
et speculo B 206 v 12.

ܚܝܢܐ facultas videndi opp:

ܚܝܢܐ B 193 r 2. 1 inf. visus
B def 197 r 5 inf.

ܡܝܢܐܝܬܐ ὁρατόν p 46, 16 B 197 v 15

5 de etymo (oculis cernere, distinguere) cf

ܝܚܝܢܐ ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ
III: ܝܚܝܢܐ ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ
ܡܝܢܐܝܬܐ T 1250 a 30 f 142 v.

ܡܝܢܐ cf ܡܝܢܐ Castelli lex p 287.

ܚܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ ἡ τραχὺς ἀρτηρία 20

p 71, 14. ἵπρο duplicatione 'hazzūfā cf Bar

'alī f 133 v ܡܝܢܐܝܬܐ = ܡܝܢܐܝܬܐ

cf ܡܝܢܐܝܬܐ.

ܡܝܢܐ; ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ

ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ 25

ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ comprehendens
B 203 v 18.

ܚܝܢܐܝܬܐ syn: ܚܝܢܐܝܬܐ cf
s. v. ܚܝܢܐ B 197 v 8 inf.

ܚܝܢܐܝܬܐ 'hrišā ut ܚܝܢܐܝܬܐ pecca- 30

tum B def 205 r 1. ܚܝܢܐܝܬܐ h'attājūtā?

est ܚܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ (συλληπτικόν τῶν
τρόπων) cf ܚܝܢܐܝܬܐ B 205 r 4.

ܡܝܢܐ p 78, 22 ܡܝܢܐ 'hai ibd. ܡܝܢܐܝܬܐ

ܡܝܢܐܝܬܐ herba Geop. 4, 4 ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ

ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ ܡܝܢܐܝܬܐ

- ܥܡܠܐ** : **ܕܚܝܬܐ ܩܠܝܠܐ** **ܥܡܠܐ**
(corr **ܥܡܠܐ**) B 195^v 8 inf. Dividuntur
1) in **ܥܡܠܐ ܩܠܝܠܐ** (**ܥܡܠܐ** *αλσθητικά*)
ut **ܥܡܠܐ ܩܠܝܠܐ** sic B 195^v 7.
5 9. 2) **ܥܡܠܐ ܩܠܝܠܐ** (cf Genes. 2, 7)
(*ζωικά τῶν ἐμψύχων*) omnia quae sentiunt si
tanguntur, nec tamen loco moventur ut
3) **ܥܡܠܐ ܩܠܝܠܐ** (*ἐμψύχα μόνον*) quibus
10 est **ܥܡܠܐ ܩܠܝܠܐ** cf Arist.
413^a 24. sq. (*αὔξεσις κατὰ κίνησιν*) ut
ܥܡܠܐ ܩܠܝܠܐ B 195^v
12 cf ibd 4 inf. — **ܥܡܠܐ ܩܠܝܠܐ** *ζῶον* *animans* p 59, 4; I
2^a 20. 22. f 58^v f 73^r; sed *animal* **ܥܡܠܐ**.
15 **ܥܡܠܐ** B def 195^v med **ܥܡܠܐ**
Geop 9, 6 (II, 22, 1),
ܥܡܠܐ B def 195^v inf (*δύ-*
ναμις ζωική).
ܥܡܠܐ sc. **ܥܡܠܐ** opp: **ܥܡܠܐ**
20 B 194^v 3 inf, impetus *organicus* et *anor-*
ganicus, de motu dictus.
ܥܡܠܐ **ܥܡܠܐ** *κατὰ δύναμιν* p
36, 7. 52, 6. opp: **ܥܡܠܐ** p 82
11. 87, 19. 21. 22 **ܥܡܠܐ** opp: **ܥܡܠܐ** I 3^b
25 30 f 20^v f 64^v. B def 198^r 2 **ܥܡܠܐ**
ܥܡܠܐ (*δυνάμεις ὑπερτιχά*)
in corpore sunt **ܥܡܠܐ** **ܥܡܠܐ**
ܥܡܠܐ B 206^r 6 inf, cf
Bar 'ali f 136^r **ܥܡܠܐ** *الجاذبية*
30 **ܥܡܠܐ** *Explicantur ap. Abraham*
ben David, *Emunah Ramah* p 25, 18 sq.
text. Hebr. cl p 33 vers. Germ. **ܥܡܠܐ**
ܥܡܠܐ B 199^r 3 inf. cf. s. v. **ܥܡܠܐ**.
ܥܡܠܐ (*κατὰ δύναμιν*) B 198^r 4 inf.
35 **ܥܡܠܐ** *ἀνδρεία* **ܥܡܠܐ** T
1250^a 44 f 143^r.
ܥܡܠܐ 'hājālā corroboratio syn:

ܥܡܠܐ B 203^r 11 inf. Bar 'ali f 136^r
ܥܡܠܐ *التقوية*.

ܥܡܠܐ 'hekkā (*حَنَك*) cf s. v.
ܥܡܠܐ . p 71, 14.

ܥܡܠܐ cf. s. v. **ܥܡܠܐ** p 154^b 2 **ܥܡܠܐ**
ܥܡܠܐ *μετὰ τὸν ἀν γενέσθαι τούτων ἐπιστήμην*
ܥܡܠܐ I 2^b 18 f 14^v
f 60^v.

ܥܡܠܐ 'heymšā B def 199^v 16 10
ܥܡܠܐ *φρόνησις* A 26^a 35 f 107^r.
B 199^v 14. **ܥܡܠܐ** *φρόνησις* G 7, 11 f
141^v; 8, 1 f 142^r 1; **ܥܡܠܐ** G 7,
15 f 141^v;

ܥܡܠܐ 'helbā (sic Bar 'ali f 137^r 15
ܥܡܠܐ *διάφραγμα*
quod intercedit inter pulmonem et iecur B
199^v 8 etym. = **ܥܡܠܐ** signific. **ܥܡܠܐ**.

ܥܡܠܐ 'halāzōnā *κόχλιον* Geop p 44,
3 (XIII, 10, 4) apud Bar 'ali f 137^v med 20
est **ܥܡܠܐ** *الحلازون* et **ܥܡܠܐ** *الحلازون*
B 195^v 9 (cf p 173^a 8).

ܥܡܠܐ *σύνεισιν* I 5^b 22 f 34^v.

ܥܡܠܐ (*μῆξις*) opp: **ܥܡܠܐ**
(*κρᾶσις*) B 203^v 7 inf. 198^r 13 inf cf p 25
171^b 30.

ܥܡܠܐ *ἀμυγίς* I 5^b 43 f 40

ܥܡܠܐ 'helmā, *somnium* B 206^r 12
est etiam animalibus ibd. 18.

ܥܡܠܐ *πρώτης* G 7, 11 f 141^v; 30

ܥܡܠܐ 'helpā? *χάραξ* Geop p 34, 13 (V,
22, 13).

ܥܡܠܐ *όλοσχοναι* Geop.
præf. 24, et p 12, 18 cf 'hillēφ. Buxtorf
lex. p 773. 35

ܡܬܠܐܢܐ ܕܝܐܦܪܝܐ p 35, 9 ܡܬܠܐܢܐ

(διαφορά) p 82, 2. 4. 5. etc.

ܡܬܠܐܢܐ shu'hlāphā 1) διαφορά p 24,

25. 25, 22. saepissime ܡܬܠܐܢܐ, ܡܬܠܐܢܐ I 1^a 41
5 f 55^r cf C 5, 3 (Ar.) = (19, 5 Gr). I 1^a 2
f 8^v; cum ܡܬܠܐܢܐ p 74, 10. 2) μεταβολή;

ܡܬܠܐܢܐ sic μεταβολαί ܡܬܠܐܢܐ I 3^a 33 f
18^r f 63^r; = ἀλλοίωσις; (e.g. album fit nigrum)

et τρόπος μεταβολῆς (ܡܬܠܐܢܐ) B 193^v

10 11 inf et B def 194^r extr. Cf ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ Geop p 26, 5 ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ?

ܡܬܠܐܢܐ (διαφερόντως) p 76, 3
cf Geop p 25, 12. ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ p 41, 16.

15 ܡܬܠܐܢܐ 'hemšā 1) est δύναμις ψυχική
cf s. v. ܡܬܠܐܢܐ = θυμός et ὄργη cf Arist.
402^a 7. 17; eius sedes est in ܡܬܠܐܢܐ B def

199^v 16 inf — extr. cf ܡܬܠܐܢܐ ἡ ὀργιλότης
G 7, 15 f 141^v; 8, 18 f 142^r.

20 ܡܬܠܐܢܐ B def 199^v 12 inf.

ܡܬܠܐܢܐ pudor B 186^r 6.

ܡܬܠܐܢܐ B def 204^r 3 inf

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ, ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

25 I 1^a 8 f 61^a. Significatio scopum petendi
non est ob flexos oculos (cf. Michael. ap.
Castel. p. 308) sed potius ob capitis totiusve
corporis inclinationem inter collineandum, cf.

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ.

30 ܡܬܠܐܢܐ, ܡܬܠܐܢܐ. ܡܬܠܐܢܐ
ܡܬܠܐܢܐ. ܡܬܠܐܢܐ. ܡܬܠܐܢܐ B 206^r 6.

ܡܬܠܐܢܐ v. seq. De etymo cf

ܡܬܠܐܢܐ cohobuit lac in ubere, durus fuit
positive et ܡܬܠܐܢܐ negative ܡܬܠܐܢܐ

35 'hasiχšā immunitas a vitiis etc. (Bar 'ali).

ܡܬܠܐܢܐ, ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ B 204^r

7 inf abstinentia ciborum, continentia morum.

ܡܬܠܐܢܐ (φθόνος) B def 205^r 12 =

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ πάθος θεωρητικόν. 5

ܡܬܠܐܢܐ cf. ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ sic, sed corr. ܡܬܠܐܢܐ ἡ
καρτερία T 1250^b 6 f 143^r.

ܡܬܠܐܢܐ, ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ I 5^b 27

f 34^v. 10

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

I 1^b 33 f 12^v cf ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ Geop p 28,
8. 14; ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ p 130, 10. 13.

ܡܬܠܐܢܐ; ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ (χαρά- 15

κούται) Geop p 38, 2.

ܡܬܠܐܢܐ χάραξ ad vitem adligandam

Geop. p 36, 29 (V, 29, 6). 38, 2 sq. (V,

27) cf p 34, 19 (V, 22, 5 = ὠμοχάραξ

i. e. χάραξ ὠμοῖς τῆς ἀμπέλου προσηγμένη 20

non ducendum ab ὠμός ut lex. Passow. s.

v., quod quam perversum sit, docet ibd. §

4. Sed de significatione Syriaca dubius

haereo.

ܡܬܠܐܢܐ opp: ܡܬܠܐܢܐ de 25

genere dicendi obscuro (αἰνιττόμενον λέγειν)

B 192^v 9 inf sqq.

ܡܬܠܐܢܐ 'hphī-ūšā, studium acre

p 64, 31. 32.

ܡܬܠܐܢܐ (ἐλευθερίως) cum 30

ܡܬܠܐܢܐ B 202^r 4.

ܡܬܠܐܢܐ 'he'rājā (sic e ter apud Bar 'ali

f 124^v extr. sq. propter ܡܬܠܐܢܐ cum i con-

currentem) ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ B

202^v 1 cf ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ ܡܬܠܐܢܐ

ܡܬܠܐܢܐ G 7, 13 f 141^v.

ܡܬܠܐܢܐ ἔρις contentio de definitione

ܡܥܫܝܐ ܒܢܐܢܫܐ mešja' bānūšā animi
proclivitas vehemens, de ira B 199^v 16 inf.

ܐܢܐ ܕܥܠܡܐ εις — ἀπάγοντας
A f 112^r.

5 **ܡܥܫܝܐ** scil. **ܕܥܠܡܐ**
ܡܥܫܝܐ εις τὸ ἄδύνατον ἀπαγωγῇ
A 29^b 6 f 111^v.

ܡܥܫܝܐ jaššā p 82, 3 cf. adn. 120 p
134. 135 opp: **ܡܥܫܝܐ** Lag. anal. Syr. p
10 118, 20.

ܡܥܫܝܐ opp: **ܡܥܫܝܐ** (τὸ
ἐξόν opp: τὸ ὑγρόν) B 136^v 5.

ܡܥܫܝܐ 1) **ܡܥܫܝܐ** (διὰ χειρὸς αὐτοῦ)
per eum B 198^r 11 **ܡܥܫܝܐ** = **ܡܥܫܝܐ** I 5^a
15 32^a f 32^a 2) **ܡܥܫܝܐ** **ܡܥܫܝܐ**

ܡܥܫܝܐ **ܡܥܫܝܐ** οἱ κατὰ μέρος ἀνθρώποι
ܡܥܫܝܐ من الناس I 2^a 16 f 73^r f 58^r;
I 2^a 23 f 73^r f 58^v; **ܡܥܫܝܐ** **ܡܥܫܝܐ**
ܡܥܫܝܐ τὰ κατὰ μέρος I 4^b 19; I 3^a 2 f
20 16^v; I 5^b 8 f 33^v. cf **ܡܥܫܝܐ**; **ܡܥܫܝܐ**

ܡܥܫܝܐ idem B 205^v 2. Manus hic pars
pro toto est.

ܡܥܫܝܐ Aφ. p 152, 2 Eštaφ. **ܡܥܫܝܐ**
(ὁμολογεῖται) p 67, 10. **ܡܥܫܝܐ**
25 **ܡܥܫܝܐ** p 45, 4. Eštaφ. **ܡܥܫܝܐ**
promisit p 68, 23. 31.

ܡܥܫܝܐ pro **ܡܥܫܝܐ** p 70, 27 cf
ܡܥܫܝܐ pro **ܡܥܫܝܐ**.

ܡܥܫܝܐ confessio B def 204^r 2.

30 **ܡܥܫܝܐ** Shaφ. **ܡܥܫܝܐ** p 76, 38 **ܡܥܫܝܐ**
etc saepe σημαίνει p 24, 18. 25, 15. 16.
Eštaφ. **ܡܥܫܝܐ** σημαίνον p 1^a
18 f 9^r; p 68, 27. 28.

ܡܥܫܝܐ jaddū'sānā sc **ܡܥܫܝܐ**
35 δύναμις γνωστική (νοητική Arist 736^b 14) p
65, 20. 22 cl. adn. 12 p 115 opp:
ܡܥܫܝܐ; **ܡܥܫܝܐ** **ܡܥܫܝܐ** B
185^v med.

ܡܥܫܝܐ (τὸ γνωστικόν, νοητικόν)
opp: **ܡܥܫܝܐ** (τὸ ἐνεργικόν) p
68, 10.

ܡܥܫܝܐ (νοητικῶς, διανοητικῶς?)
B 202^r 4 syn: **ܡܥܫܝܐ**. 5

ܡܥܫܝܐ 1) **ܡܥܫܝܐ** **ܡܥܫܝܐ** ἡμέραι
τινές certus dierum numerus, iusti dies. Geop
p 4, 12. 62, 20 2) manifestum, saep.

ܡܥܫܝܐ B 187^r 12 sup, tam per-
spicue ut cognosci possit. 10

ܡܥܫܝܐ ἐπιστήμη A 24^a 11 f 104^r; I
4^b 31 f 28^r; B def 199^v 15.

ܡܥܫܝܐ. **ܡܥܫܝܐ** **ܡܥܫܝܐ**
(γενέσεις νοηταί) opp: **ܡܥܫܝܐ** (αἰσθη-
τός) B f 185^r. 185^v sup. 15

ܡܥܫܝܐ maš'ā (διάνοια, γνώμη) quam
possident **ܡܥܫܝܐ** B 189^v 10
inf; prima vis rationis, omnium cogitationum
fons, sedes eius in **ܡܥܫܝܐ**, (νοῦς) B def
199^v 1. 20

ܡܥܫܝܐ sive **ܡܥܫܝܐ** σημεῖον p
22, 10. 23, 5. 8. cf p 18, § 4. p 26, 3.
27, 5. σημαίνον p 82, 2. 3. 5. B def 201,
3 inf dicit, **ܡܥܫܝܐ** decipere posse,
non **ܡܥܫܝܐ**. 25

ܡܥܫܝܐ σημαντικός p 22, 23. 23,
23. 26, 8. 27, 10. 68, 25. 26 **ܡܥܫܝܐ**
p 22, 24. 23, 24. 25, 2. 76, 23 etc.
ܡܥܫܝܐ p 55, 7. 56, 6. **ܡܥܫܝܐ** p 55,
8. 57, 7. 30

ܡܥܫܝܐ σύμβολον p 25, 4).
73, 20.

ܡܥܫܝܐ σημαντικόν p 26, 9.

ܡܥܫܝܐ 1) ut ἀποδιδόναι, δίδοναι = ad-
mittere, praebere **ܡܥܫܝܐ** p 75, 2. 4. 2) 35

ܡܥܫܝܐ ἀποδίδουσι **ܡܥܫܝܐ** I 1^b
34 f 11^r f 57^v; **ܡܥܫܝܐ** **ܡܥܫܝܐ** ἀποδι-

ذَوَاتِ; وَصَفْنَا لَهَا I 1^b 39 f 12^v f 57^v;

Espe. **ἡ ἀποδοθήκη** καὶ **ἡ ἀποδοθήκη** τὸ

ἀποδοθῆν γένος وَصَفْنَا الذِي sic I

1^b 36 f 12^v f 57^r; item Arab: I 1^b 40 f

5 57^v. — Alias ἀποδοθῆναι وَفَى C.p 1 Ar.

ibid p 7, 8 inf. sed mox أعطاء p 7, 8.

7. 6 inf Ar., cf Zenker p 24 adn 2 Gr.

ἡ ἀποδοθήκη jhlβῡṣṢā ἀποδοσις الصِّفَة

I 2^a 3 f 11^r f 57^v;

10 **ἡ ἀποδοθήκη** δοτικῶς i.e. casu dativo

e. g. **ἡ ἀποδοθήκη** f 183^r. **ἡ ἀποδοθήκη** id. ibd.

ἡ ἀποδοθήκη ἀποδοσις; I 1^a 3 f

8^v; idem تَرْفِيَة C p 8, 9 Ar.

ἡ ἀποδοθήκη; **ἡ ἀποδοθήκη**. **ἡ ἀποδοθήκη**

15 **ἡ ἀποδοθήκη** B def 206^r 5.

ἡ ἀποδοθήκη iustus p 115, 10 inf. Inde

f 28^r 5 inf glossa **ἡ ἀποδοθήκη**.

ἡ ἀποδοθήκη. Shaḫ'el **ἡ ἀποδοθήκη** liberatio B

204^r 5 inf.

20 **ἡ ἀποδοθήκη** Pa. **ἡ ἀποδοθήκη** unit B 192^r 5 inf

ἡ ἀποδοθήκη unitum B 204^r 3 Espā.

ἡ ἀποδοθήκη syn: **ἡ ἀποδοθήκη** quod unitur

B 185^v med.

ἡ ἀποδοθήκη B 189^r 4. 7 (μοναχῶς).

25 **ἡ ἀποδοθήκη** singularis B def 203^v extr.

= cui non sunt **ἡ ἀποδοθήκη** (e. g. filius unicus)

ἡ ἀποδοθήκη (μοναχόν, μονήρος) opp:

ἡ ἀποδοθήκη ut familia opp: genti; sed

ἡ ἀποδοθήκη **ἡ ἀποδοθήκη** j'i'hīdai j'i'hīdaiṢā

30 (μοναχώτατον) ut homo singularis opp: fami-
liae — B 186^v med.

ἡ ἀποδοθήκη unitio virium B

207^v 8.

ἡ ἀποδοθήκη ἐνοποιόν I 2^b 25 f 15^v;

ἡ ἀποδοθήκη ἡ ἀποδοθήκη p 86, 29 cf V,

3 adn. 157 **ἡ ἀποδοθήκη** in ἡ ἀποδοθήκη. — De prae-
positione **ἡ ἀποδοθήκη** p 185^a sup.

ἡ ἀποδοθήκη = **ἡ ἀποδοθήκη** in **ἡ ἀποδοθήκη**

B 204^r 1.

ἡ ἀποδοθήκη **ἡ ἀποδοθήκη** A 26^a 12 (vers.

ms. Pet. 9.) **ἡ ἀποδοθήκη** (μονάδες nu-
merorum) f 182^v.

ἡ ἀποδοθήκη singulariter, solum

S 86^r 13.

ἡ ἀποδοθήκη Espe. **ἡ ἀποδοθήκη** **ἡ ἀποδοθήκη** σελήνη

αὐξανόμενη Geop p 20, 16 (V, 10, 1) opp:

ἡ ἀποδοθήκη **ἡ ἀποδοθήκη** ibd. 14.

ἡ ἀποδοθήκη jaldā B def 203^r inf. Eius modi sunt

1) **ἡ ἀποδοθήκη** 2) **ἡ ἀποδοθήκη**, aut **ἡ ἀποδοθήκη** 15

eiusdem naturae ut, si quis **ἡ ἀποδοθήκη** **ἡ ἀποδοθήκη**,

adoptat, aut **ἡ ἀποδοθήκη** **ἡ ἀποδοθήκη** ut homines

dei filii et pulli gallinae quae anseris vel

columbae ova incubavit. 3) **ἡ ἀποδοθήκη**

ut p 162^a 27 4) **ἡ ἀποδοθήκη** **ἡ ἀποδοθήκη** lo- 20

quendi, etiam figurate.

ἡ ἀποδοθήκη γέννησις I 5^b 22 f 34^v.

ἡ ἀποδοθήκη γέννησις I 1^a 21. 26. f 9^r;

ἡ ἀποδοθήκη. **ἡ ἀποδοθήκη** genitores

eius B 196^r 17.

ἡ ἀποδοθήκη jālōḫā (Bar 'alī f 162^v

المُتَعَلِّم tiro p 85, 35. **ἡ ἀποδοθήκη** **ἡ ἀποδοθήκη**

B 202^r 7.

ἡ ἀποδοθήκη opp: **ἡ ἀποδοθήκη** **ἡ ἀποδοθήκη** ibd.

8 Ad illam quaestionem **ἡ ἀποδοθήκη** (οὐτως) res- 30

pondetur, ad hanc **ἡ ἀποδοθήκη** (val) aut **ἡ ἀποδοθήκη** (ού).

ἡ ἀποδοθήκη **ἡ ἀποδοθήκη** opp: **ἡ ἀποδοθήκη**

ἀμαθία A 26^a 36 f 107^r;

ἡ ἀποδοθήκη (μάθησις) p 65, 6. 7. (μάθημα)

ibd. 3. — B def 202^v 7 = inventio scien- 35

tiae. Fit per **ἡ ἀποδοθήκη** (αἰσθησις) **ἡ ἀποδοθήκη**

(νόησις) **ἡ ἀποδοθήκη** (πίστις). **ἡ ἀποδοθήκη**

(μαθήματα,| ἐπιστήμαι) sunt **ἡ ἀποδοθήκη**

- 1) tamquam. Inde Graecum αὐτό
vertitur, e. g. ܐܘܬܐ ܕܐܘܬܐ ܕܐܘܬܐ p 41,
15. cum ܐ dativo, ut Gr τινί p 22, 8. 23,
8. = واحد ܐܘ ܐܘܬܐ ܕܐܘܬܐ ܕܐܘܬܐ p 55,
5 9. Pro hoc cum durius sit, etiam ܐܘܬܐ
ܐܘܬܐ p 41, 13. ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ
p 86, 27 ter repetita praepositione;
quam, si plus una litera constat, bis repe-
titam sequitur ܐ cum nomine: ܐܘܬܐ
10 ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ 86, 17. 21
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ p 86, 31. 16
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ p 87, 10
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ — ܐܘܬܐ quo ipso
ܐܘܬܐ I 3^b 47 f 21^v f 65^v; 2) ܐܘܬܐ cum im-
15 perfecto = dum, cum p 29, 5 cf 85, 3.
4 cl. 5; p 84, 34. — cum perfecto p 29,
4 etc.

ܐܘܬܐ men kaddā (sine dubio e
radice secandi cf ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ; notio enim ab-
20 soluti et decreti apud Semiticis e secandi
effectu fere ducitur. ū in fine residuum
veteris nominativi puto) = ܐܘܬܐ A 25^b 26
f 106^r; Lag. anal. Syr. p 114, 7. cf. s. v.
ܐܘܬܐ p 167^b, 1.

25 ܐܘܬܐ B def 200^r 12 ܐܘܬܐ
ܐܘܬܐ Lag. anal. Syr. p 110, 3.

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ B 196^v 11 inf 206^v 15.
= ܐܘܬܐ ribbāj saepe om, ut ibd p 185^r
4 inf; Hoffmann, Gram. Syr. p 257, 1.
30 Sing:

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ibd 196^v 5 inf.
De re cf. Alexander Aphrod. probl 1, 63.
Sed Ar. ܐܘܬܐ est secundum Syrum
ܐܘܬܐ (ܐܘܬܐ) scribentem.

35 ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ p 30, 3
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ A 25^b 14
f 106^r; I 4^a 7 f 22^r saep; E9taφ. ܐܘܬܐ

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ (αὐτὰ) = ܐܘܬܐ
scil: ܐܘܬܐ saep. I 4^a 8 f 22^r f 66^r;
Pa: ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ (ܐܘܬܐ) deus
formans et naturans universum. S 84^v 13
inf; denomin. a ܐܘܬܐ? = ܐܘܬܐ? 5
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ, [etiam Graece] duplicis
significationis 1) ܐܘܬܐ saepe e. g. ܐܘܬܐ
ܐܘܬܐ p 24, 6 etc. 2) ܐܘܬܐ = ܐܘܬܐ
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ
B 186^v 5 itaque opp: ܐܘܬܐ ibd. 10

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ p 72, 32. 73, 17. 19.
28. 30.

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ liber
Arist., p 70, 16 cf. s. v. ܐܘܬܐ; p 62, 3 inf.
63, 1. — ܐܘܬܐ = id quod est, si quid 15
aliud ei adest (natura naturata) B 198^r 7
inf. ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ i. e. ܐܘܬܐ φ. Geop
p 43, 5 (V, 50, 1 cod G.) p 4, 10 (II,
18, 8).

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ 1) universitas 20
rerum naturalium, Naturreich f 182^v 2)
quidditas naturalis, quae de omni re de-
finitione statuitur B 207^r 10.

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ cf supra Aφ.
B def 198^r 5 inf = quod ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ 25
ab aliquo possidetur, dein manifestum fit
ut barba a viro. Omne hoc etiam
ܐܘܬܐ est, nec vice versa. Cf. Waitz ad
analyt. 25^b 14 et 32^b 19.

ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ B 207^r 8 (ܐܘܬܐ-30
ܐܘܬܐ).

ܐܘܬܐ B def 204^v 1 ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ 35
ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ ܐܘܬܐ Retributio

200^r 3. Pa? (cf. Chald.) potius Aφ. 1)

Graecum περι, **ܠܚܝܬܐ ܕܡܪ ܝܥܝܐ**

περιχέων Geop p 39, 1 (V, 35, 1) 2) **ܠܚܝܬܐ**

(γυρωθείς) i. e. circumfossus Geop 5 p 37, 12 (V, 26, 1).

ܠܚܝܬܐ eiusdem formae ut **ܠܚܝܬܐ**

ܠܚܝܬܐ circuitus scil **ܠܚܝܬܐ** B 186^v 1.

ܠܚܝܬܐ προσδεσμεῖν Geop. 34, 8 10 (V, 22 1) adligatio vitis ad perticas cf. Chald., Buxt. lex. p 1090.

ܠܚܝܬܐ circumdari, circumplicari B 193^v v. s. v. **ܠܚܝܬܐ**.

ܠܚܝܬܐ venter S 86^r 27.

15 **ܠܚܝܬܐ** B def 206 10.

ܠܚܝܬܐ supplicatio S 84^r 9.

ܠܚܝܬܐ . **ܠܚܝܬܐ** **ܠܚܝܬܐ** τὰ γραφόμενα p 22, 8. 23, 6. 69, 29 cf p 120, 32. **ܠܚܝܬܐ** ما يُكتب p 55, 7.

20 **ܠܚܝܬܐ** kṣāṣājā (**ܠܚܝܬܐ**) . **ܠܚܝܬܐ** lex naturalis et scripta B 205^v 9 inf. cf. infra.

ܠܚܝܬܐ plur. fem. **ܠܚܝܬܐ** τὰ γράμματα p 22, 8. 23, 6. 69, 14. 16. 18. 25 29. 31. = **ܠܚܝܬܐ** p 55, 8. cf **ܠܚܝܬܐ** γραμματικῇ C 4, 14 text. Ar. sed ibd 9 **ܠܚܝܬܐ**.

ܠܚܝܬܐ kṣiṣājā **ܠܚܝܬܐ**

ܠܚܝܬܐ lex scripta B 204^v 4 30 inf. 205^v 8 inf.

ܠܚܝܬܐ **ܠܚܝܬܐ** ἀγράμματοι p 24, 8; 25, 5; 73, 27. 32.

ܠܚܝܬܐ Pa. **ܠܚܝܬܐ** **ܠܚܝܬܐ** nec manet nec moratur B 198^r 16 cl 35 19. **ܠܚܝܬܐ** manet Geop p 40, 26 (I, 14, 8).

ܠܚܝܬܐ scil. **ܠܚܝܬܐ** ναυμαχία p 36, 21. 22.

.J.

J praep. 1) **ܠܚܝܬܐ** **ܠܚܝܬܐ** singularem quemque eorum 5 per se Geop p 34, 20 (V, 22, 5 om) = **ܠܚܝܬܐ** masc. x p 23, 24; 27, 17. w 26, 15 **ܠܚܝܬܐ** — **ܠܚܝܬܐ** w p 24, 2. **ܠܚܝܬܐ** I f 19^v αὐτὸ καὶ ἑαυτὸ. **ܠܚܝܬܐ** αὐτὰ καὶ ἑαυτὰ 10 w p 24, 31 **ܠܚܝܬܐ** z p 76, 31 Quam vim in his habeat J, declarat ratio altera haec: **ܠܚܝܬܐ** sic, praeced. femin. x p 27, 6. 55, 4. y 74, 6. 14. et contra **ܠܚܝܬܐ** 15 **ܠܚܝܬܐ** p 77, 16. 17. **ܠܚܝܬܐ** x p 27, 1. 76, 18. Tertia ratio **ܠܚܝܬܐ**, v. Geiger ZDMG 21, p 490, 5. Eiusd. Zeitschrift V p 64. Cf Bar bahlāl indicatus Lagardio, Beiträge zur baktrischen 20 Lexikographie 1868 p 79, 37. Haec autem quibus Graecorum non, ut alioquin, verba, sed significationem reddunt, animadvertenda! Explico sic: **ܠܚܝܬܐ** accipiendum est sensu Arabici **ܠܚܝܬܐ** cf A.T. Mehren Rhetorik 25 der Araber 1853 p 112. cl ind. p 224. Haec significatio orta e notione primaria *partis, portionis*: **ܠܚܝܬܐ** (per appositionem) est *pars* sui i. e. is *pro sua parte* cf **ܠܚܝܬܐ** 30 **ܠܚܝܬܐ** **ܠܚܝܬܐ** — **ܠܚܝܬܐ** τὸ μὲν γὰρ - τὸ δὲ I 4^a 25 f 23^r f 66^v cf. s. v. **ܠܚܝܬܐ**. Partem et participationem igitur exprimit. — Similiter **ܠܚܝܬܐ** *supra se*, in se nitens, dum sibi fundamento est cf. **ܠܚܝܬܐ** p 56, 11 35 **ܠܚܝܬܐ** C 5, 4 inf, Bernst. ad chrest.

valet. In somnio efficit visionem mortuorum, sepulcrorum etc. B 206 v 21.

ῥήσις fel B 199 v 7 inf.

ῥίσις μύρρα ῥίσις ῥήσις

5 in murrha amaritudo. S 86 v 13.

ῥήσις κυρίως على الحقيقة

I 4 a 22 f 23 r f 66 v; ἀπλῶς I 5 b 12 f 33 v;

cf B 195 r 3 inf. 196 v, 4. 6. De genere dicendi usuque peculiari B 196 v 11 sq.

10 Lag. anal. Syr. p 109, 29 Cf etiam s. v.

ῥήσις.

ῥήσις, ῥήσις ῥήσις

ῥήσις B 194 r 2, 203 v 2 cf Plin. Hist. nat. IX, 54: (Conchas) impleri rosco conceptu

15 tradunt. C. Ritter, Erdkunde Th. VI. 2 Bd. IV, 2 p 162. Tuch, ZDMG III, 348. Cf Lag. Ges. Abhdl. p 83, 5. 222, 25. 35. 223, 31.

ῥήσις mensor geometer? Curet.

Spicil. Syr. p 10, 6 inf.

20 ῥήσις mensuratio B 204 v 2.

ῥήσις συμμετρως

قُسْدًا I 1 a 8 f 8 v f 61 r.

ῥήσις ῥήσις οὐδέποτε p 47, 18.

48, 1 cf Lag. rel. iur. eccles. Gr. 93, 18 not.

25 ῥήσις τὰ αἰδία p 53, 8.

ῥήσις (μαθήματα) ῥήσις

ῥήσις f 183 v.

ῥήσις. Εἴρε. ῥήσις ἐπιταί

νεται I 3 b 1 f 19 r;

30 ῥήσις meš'hā syn. ῥήσις spatium

B 198 r 16; (μῆτρον) B 194 v Phys. ausc. 220 b 32.

ῥήσις extensus B 197 r extr.

ῥήσις ἐπιταίς الزيادة I 3 a 44

35 f 19 r f 63 v opp: ῥήσις I 5 a 25 f 31 v.

ῥήσις ῥήσις ἀνεπίτατος opp:

ῥήσις ῥήσις (sic corr.) I 5 b 41 f 40 v.

ῥήσις B def 205 v 15. Est ῥήσις

qua quid ratione praeditum comparatur cum re muta, ratione carenti, e. g. simile de grano sinapis. Contra ῥήσις comparat rationalia cum rationalibus. Cf ῥήσις.

5

ῥήσις opp: ῥήσις, segnities p 64, 31, ubi margo pr انكسالة.

. 2 .

ῥήσις, 1) Cogitatio est ῥήσις ῥήσις

ῥήσις ῥήσις ῥήσις ῥήσις prodii, 10

prosiliit, scaturit. B 199 v 6 ῥήσις ῥήσις

ῥήσις ῥήσις ῥήσις ῥήσις

Caro est essentia humida quae e calido provenit

B 197 r cf B 193 r, 1 ῥήσις 2) perturbatus

est p 152, 2. 5. 15

ῥήσις. ῥήσις ῥήσις, inflam-

matio. ῥήσις ῥήσις est ῥήσις

B 205 r 6 inf.

ῥήσις faber lignarius B 197 v 4 inf etc.

ῥήσις (μαρός) opp ῥήσις (βραχός) 20

de tempore B 194 v 19 cl Phys. ausc.

220 b 2; B 198 r 19; 3 ῥήσις opp:

ῥήσις ῥήσις B 205 r 2.

ῥήσις ῥήσις (μαροθυμία) Clement.

Rom. recogn. ed. de Lagarde p 10, 5 cf 25

Bernst. lex. ad chrest. p 305.

ῥήσις, ῥήσις ῥήσις

in longinquos dies (praedestinatum) B

207 r 3.

ῥήσις syn: ῥήσις, detestabilis B 30

204 v 4 inf.

ῥήσις B def 199 r 4 opp: ῥήσις;

B 196 r 13.

ῥήσις lucidus B 199 r 7.

ῥήσις collustrans, ibd 8.

35

קחאמ הראויה **الركانة** T 1250^a
39 f 142^v.

מ. קחאמ κατάφασις p 67, 26

קחאמ idem f 183^r; alias **קחאמ**
5 ubi v.

קחאמ somnus lenis opp: **קחאמ**
altus B 205^r 3.

קחאמ ignis B def 196^v 3 cl Arist.
meteor. I, 3. 340^b.

10 **קחאמ** B 194^r 2 **קחאמ**

קחאמ B 203^v 10, gutta.

קחאמ αλδαία Geop p 17, 20
(III, 6, 6).

קחאמ servatum est, manet (memoria in
15 anima) B 206^v 7; retinetur opp **קחאמ**
B 194^r 13.

קחאמ = **קחאמ** (κάθεξις)

קחאמ B def 194^r 4 inf (τὸ
σωθῆναι, σωτηρία). p 172^b extr.

20 **קחאמ** σκοπός p 63, 28 saepe; B def
194^v Lag. Ges. Abhdl p 66, 12.

קחאמ σωφροσύνη **العدل** T 1250^a
6 f 143^r.

קחאמ B def 205^v 21.

25 **קחאמ**, Pa. **קחאמ** πειράσομαι
I 1^a 5 f 8^v; Geop p 20, 13 (V, 10, 1).

קחאמ ἐμπειρία T 1250^a 34 f 142^v
margo.

קחאמ λαμβάνει A 24^a 24 f
30 104^v; 24^b 10 ibd; (sed 24^a 27 λαβών =

קחאמ); **קחאמ** **קחאמ** **קחאמ**

קחאמ **קחאמ** **קחאמ** πρὸς ἄλλο μίν-
τοι καὶ ἄλλο λαμβανόμενον
إِنَّا نَسْبُوهُ إِلَىٰ أَشْيَا مُخْتَلَفَةٍ I 2^a 48 f 13^v f 59^v; Item

35 I 2^a 11 f 11^v, ubi f 58^r **קחאמ** **קחאמ**

קחאמ (**קחאמ**) Cum **קחאמ** =
πρὸς p 87, 6, Referre ad.

קחאמ λήψις A 24^a 23 f 104^v;
24^b 11 ibd; acceptio. B def 202^v inf **קחאמ**

קחאמ **קחאמ** **קחאמ**

קחאמ i. e. τὸ ἐλημμένον et τὸ λη-

πτικόν. Accidentia est **קחאמ** **קחאמ** 5

capiens principii Mar is'haq f 187^v 16 inf

קחאמ **קחאמ** conceptio pro-
prietatis B 200^v extr.

קחאמ modo assumpto, simulato.

syn: **קחאמ** B 200^r 9 cf **קחאמ** 10

(et **קחאמ**) de persona assumpta, non

vera B 200^r extr. 2) Conceptus est

קחאמ **קחאמ** **קחאמ**

קחאמ **קחאמ**, ἀποτίλεσμα οὐσιώ-

δης quod capitur τῇ ἐπιστήμῃ καταληπτικῶς

B 201^r 2. 15

קחאמ; **קחאמ** **קחאמ**

infirmitas, percussio cogitationis B 205^r 11

קחאמ (**קחאמ**) sic S 89^r 15 etc pro

קחאמ.

קחאמ Af. v. infra. 20

קחאמ sc. **קחאמ** pulmonis

inflatio B 205^v 11.

קחאמ πνευματώδης Geop p 5, 14

(II, 35, 4).

קחאמ sic, **קחאמ** 25

קחאמ **קחאמ** **קחאמ**

. **קחאמ** **קחאמ** **קחאמ**, spi-

ratio pulmonis spirans in cor, semper in-

troitu et exitu aeris. B 206^r 23.

קחאמ . **קחאמ** **קחאמ** w p 24, 30

29. 26, 25 **קחאמ** p 57, 12 **קחאמ**

p 24, 13 etc.

קחאמ **קחאמ** **קחאמ** T 1250^a 35.

38 f 142^v.

קחאמ **קחאמ** **קחאמ** 35

T 1251^a 2 f 154^r.

קחאמ (**קחאמ**) **קחאמ** processio

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה membra disposita
[apto ordine] ibd 7. 8.

מִמְּבֵרָה syn: מִמְּבֵרָה
B 197^r 5.

5 מִמְּבֵרָה. Espa. Deus מִמְּבֵרָה
מִמְּבֵרָה qui loco aliquo non terminatur
B 198^v 7 inf; plur. fem. p 45 fragm. Georg.

מִמְּבֵרָה 1) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה τὸ μετὶ ἄκρον
A 26^a 18 f 106^v מִמְּבֵרָה ibd 21 opp:

10 מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה τὸ ἔλαττον α. ibd 19. 20.

22. מִמְּבֵרָה τῶν ἄκρων A 25^b 34 f 106^r
2) circuitus exterior B 195^r 6. def 13
cl Phys. ausc. 212^a 20. 3) מִמְּבֵרָה ὅλως (sine

negatione) p 52, 12; מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה οὐδα-
15 μῶς A 26^b 24 f 107^v מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה id ibd
28; 27^a 5 f 107^v; מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה eis ἀπει-
ρον p 43, 14.

מִמְּבֵרָה Part. Pa. מִמְּבֵרָה

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה corpus essentia
20 finita B 195^v 3; מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה (sic)
in ἀπειρῶς نهایت غیر I 2^b f 14^v f 60^v.

מִמְּבֵרָה τὸ τοῦ περιέχοντος
πέρας ita differt a מִמְּבֵרָה ut non, aequae
atque illud, neque spatii neque corporis
25 pars sit, secund. B def 195^r 7 inf.

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה τὸ ἀπειρῶς نهایت غیر
I 2^b 14^v f 60^v.

מִמְּבֵרָה συλλαβή p 27, 14 p 81, 9.

10 מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה συλλαβαί De medio o
30 cf מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה p 67, 18 cl p 122
adn 46; de finali syllaba p 156*).

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה + מִמְּבֵרָה

συλλογισσασθαι A 29^a 16 f 111^v.

מִמְּבֵרָה (sic) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה συλλογι-
35 ζομένη A 24^b 11 f 104^v. Idem sine מִמְּבֵרָה, συλ-
λογίζεται A 24^a 27 ibd. Cfs. v. מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה.

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה
24^a 27 f 104^v.

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה A 24^a

12 f 104^r; מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה
λογισμός consequentia colligens veritatem
(sic etymologice saepius in glossis) f 183^v 5
מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה A 29^b 1. 2 f 111^v.

מִמְּבֵרָה 1) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה (ponere) ἀμπελον
Geop p 13, 17 sq (III, 1, 6). 12, 7. 2)

מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה τῷ ἐκθίσθαι A 28^a 23 f 109^v

3) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה opp: מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה positum, 10
affirmatum est p 86, 16 מִמְּבֵרָה opp:
מִמְּבֵרָה p 82, 26.

Pe'll. a) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה τὸ ὑποκεί-
μενον; + מִמְּבֵרָה et מִמְּבֵרָה καὶ ὑποκ., et ἐν ὑποκ.
p 25, 20, sine מִמְּבֵרָה p 24, 23. 75, 24 15
موضوع على في شی et موضوعا لشي
5 t. Ar. كان موضوعا لشي ὑπόκειται
τινι C 8, 3; מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה τὰ ὑπο-
κείμενα πράγματα p 47, 6 fem. plur p 48,
8; b) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה p 24, 10. 25, 7 وضع 20
p 56, 14 مبحث مبحث مبحث مبحث مبحث مبحث
κειμένων p 37, 20 cl Waitz I p 344; c)
موضوع कैतθαι (categoria) C 5, 14 t. Ar.
(20, 2);

מִמְּבֵרָה scil מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה thesaurus 25
auri B 206^v 10.

מִמְּבֵרָה sjāmā 1) מִמְּבֵרָה Geop p 13,
17 (III, 1, 6). 2) a) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה τῇ θίσει
A 25^b 36 f 106^r. 26^b 39 f 107^v; b) מִמְּבֵרָה
ἐκθίσει A 28^b 14 f 110^v; c) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה 30
διὰ τῶν ὑποθέσεων A 24^b 10 f 104^v;

מִמְּבֵרָה sjāmā 1) מִמְּבֵרָה Geop p
18, 18. 2) מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה sjāmā
dalqūblā'is, ἀντιθέσεις p 38, 9, sed cum
p 38, 18 idem מִמְּבֵרָה מִמְּבֵרָה 35
sit, fortasse legendum smā9 etc.

מִמְּבֵרָה 1) ὑποθετικός p 66, 19. 20;
25

ἔργον *opus* (ἔργον) manens post actionem.

ῥῆμα *activus* = **ῥῆμα**

B 194^r 10 cf s. v. **ῥῆμα**.

5 **ῥῆμα** opp: **ῥῆμα** (πράξις)
p 64, 7. 8. 9. 10 cl p 113 adn 4; opp: **ῥῆμα**
p 70, 30. 31 = ἐνέργεια opp: ὑπαρξίς p
121 adn 44; τὸ πρακτικόν p 65, 23 sq. cl
115, 12, unde apud B def 198^r 11 =

10 **ῥῆμα** **ῥῆμα**.

ῥῆμα *agi* B 200^r 16 v.

s. v. **ῥῆμα**.

ῥῆμα Pe. **ῥῆμα** **ῥῆμα**

ῥῆμα **ῥῆμα** effundit vinum e

15 vasis in vasa etc Geop p 38, 13. — Espe?

ῥῆμα (ῥῆμα ῥῆμα)

ῥῆμα **ῥῆμα** **ῥῆμα**

ῥῆμα *energiae corporis adaptantur et corroborantur somni tempore ad*

20 perficiendam suam actionem, B 206^r extr,
cf Bernstein, lex. ad chrest. p 348 sup b).

ῥῆμα *ἰκανῶς* A 24^b 15 f 104^v.

ῥῆμα τὸ κενόν B 195^r 11 cl

Br 213^b 31.

25 **ῥῆμα** **ῥῆμα** =

ῥῆμα f 184^r formā σκιογραφη-
τικῶς.

ῥῆμα **ῥῆμα** **ῥῆμα**

ῥῆμα *cogitationes confusae nec ordi-*

30 natae (ira gignuntur) B 199^v 11 inf.

ῥῆμα serrā γραμμή A 26^a 12 f 106^v

bis *linea* (geometrica) B 186^r 9 inf.

ῥῆμα B def 203^r 7 **ῥῆμα** **ῥῆμα**

ῥῆμα **ῥῆμα** **ῥῆμα**

35 **ῥῆμα** **ῥῆμα** **ῥῆμα** *expli-*
catur synonymia verbi ῥῆμα effundere,
evacuare.

ῥῆμα ῥῆμα Geop p 30, 19. 24

ῥῆμα ibd 31, 29 (V, 14, 1) ibd
27 (IV, 3, 11). p 32, 18 (V, 19, 5).

ῥῆμα ἄμπελος Geop p 13, 25 (III, 2,
1) 23, 8 (IV, 15, 11) 42, 13. 14.

ῥῆμα ῥῆμα Geop p 31, 9 (cl 5
IV, 3, 6) ibd p 32, 19 (V, 19, 5). —

ῥῆμα **ῥῆμα** τὸ ἡρεμαζόν

καὶ στάσιμον والتَّشَبُّثُ T 1250^a

43 f 142^r extr margo: *suttāṣā*.

ῥῆμα et **ῥῆμα** τὸ παρμ-
μόνιμον, ῥῆμα opp: διαστάσεις species qua-
litative (ῥῆμα) B 190^v 7; S 98^v cl Arist
8^b 27 sq et Waitz I p 308.

ῥῆμα opp: **ῥῆμα** (καθ'
ῥῆμα opp: κατὰ διάστασιν) B 198^v 8. 15

. . .

ῥῆμα **ῥῆμα** ῥῆμα *sinus* Geop
p 39, 21 (V, 38, 2) cl ibd 30, 13 = *πάχος*
nisi **ῥῆμα** scribd.

ῥῆμα Pe. **ῥῆμα** *oldān* Geop p 24, 20
23 (X, 38, 5); ibd p 16, 17.

ῥῆμα **ῥῆμα** B 198^v
14 inf. 199^r 11. 13. 14. *spissus* (στερεός)
cf Lag. Ges. Abhdl. p 101, 34.

ῥῆμα *λαγών* *sinus intestinus* Geop 25
prae f 9 (II, 10, 1).

ῥῆμα *λυωδης* (terra, Geop prae f 3
(II, 9, 2).

ῥῆμα . Part. Pe. **ῥῆμα** opp: **ῥῆμα**
τὸ ποιῆν categoria B 191^r *يفعل* C 5, 15 30
t. Ar. (20, 3); Aφ. **ῥῆμα** *ἐνεργῆν* p 52, 1.
14. Shaφ. **ῥῆμα** cum **ῥῆμα**, *subiectus* p
164, 32. 165, 6. 12. Eshtaφ. **ῥῆμα**
ῥῆμα **ῥῆμα** quod quinque sen-
sibus subicitur B 197^v 4. 35

ܚܒܪܐ (*ἔργον*) B 198^r 18 cl p 194^b
extr ܚܒܪܐ p 64, 21.

ܚܒܪܐ ad deum solum pertinet B
198^r 11 inf.

5 ܚܒܪܐ 1) *ἐνέργεια* *الفعل* opp:

ܚܒܪܐ *δύναμις* *القوة* I 3^b 30 f 20^v f
64^v; p 52, 11. 13. 53, 7. 8. 31. 82, 11;
87, 19 sq. Geop p 43, 11 (V, 50, 2)
B 196^r med; B 198^r 12. saepe. 2)

10 ܚܒܪܐ functiones corporis sunt

ܚܒܪܐ et ܚܒܪܐ *externae et internae*
B 206^r 14. 21 opp: 2 inf; p 53, 9.

ܚܒܪܐ (*ܚܒܪܐ*) tempus praeteritum
p 70, 17. 76, 15 etc.

15 ܚܒܪܐ (*σῆτος*) Geop p 10, 9 (II, 25,
4) ܚܒܪܐ *σπορά* Geop p
10, 9. 10 (II, 27, 1 sq).

ܚܒܪܐ plaustrum B 195^r 2.

ܚܒܪܐ (*ܚܒܪܐ*)

20 ܚܒܪܐ (*ܚܒܪܐ*) *ܚܒܪܐ*
ܚܒܪܐ, *δύναμις* *γνωστική* qua cognoscit deus
omne *priusquam* sit B 186^r sup.

ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ
Etiam *adhuc* et in infinitum

25 S; *adhuc* Geop p 10, 9. ܚܒܪܐ
ὅτι p 22, 19. 20. 26, 27. 27, 28. ܚܒܪܐ
p 59, 3.

ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ *πρὶν*
Geop p 15, 4 (III, 5, 6).

ܚܒܪܐ = ܚܒܪܐ *ܚܒܪܐ*
ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ
B def 204^r 9 inf.

ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ reprehensus opp:

ܚܒܪܐ B 204^v 4 inf. ESp. repre-
35 hendi Geop p 40, 29.

ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ

sive leg ܚܒܪܐ B 204^v extr.

ܚܒܪܐ reprehensio p 80, 30; (*ἔλογ-
χος*) S 86^v 16.

ܚܒܪܐ. ܚܒܪܐ *omni tempore* B
205^r 13.

ܚܒܪܐ. Aφ. Lag. anal. Syr. p 120, 8. 5
ESp. ܚܒܪܐ *commemoravit* cum acc.
p 67, 15. 68, 25. 77, 10. 84, 29. 32 cum
ܚܒܐ.

ܚܒܪܐ *μνήμη* T 1250^a 38 f 142^v
marg; B 206^v 7 *ὑπόμνημα* Land I p 190 10
ad f 204^r.

ܚܒܪܐ *τίτῳ* sic *ἐπιτηδεύτης* I
4^a 10 f 22^v f 66^r.

ܚܒܐ. Pa. ܚܒܐ part. pass. *unitatus*
p 79, 16. 17. Aφ. ܚܒܐ *consue-* 15
verunt adpellare p 76, 22.

ܚܒܐ 'aulā, iniuria B def 204^v 10
inf, in hominem opp: ܚܒܐ, in deum.

ܚܒܐ 'avāā *ἀδικος* p 54, 3. 4. 8.

ܚܒܐ 'ulā; ܚܒܐ *20*
ܚܒܐ *fetus* in utero parientis suae
B 203^r 8 inf.

ܚܒܐ involvit cf *عاف* de leone et ave
praedam circumgyrante. ܚܒܐ duplum
opp: ܚܒܐ dimidium B 199^v 12 et 25
post. ܚܒܐ v. s. v. ܚܒܐ Duplum
e complicato pendeat cf *ثنى* et s. v. .
ܚܒܐ.

ܚܒܐ Aφ. ܚܒܐ *vexantia* B 199^v
11 inf. 30

ܚܒܐ āqā opp ܚܒܐ B def 205^r

10 ܚܒܐ. ܚܒܐ. ܚܒܐ. ܚܒܐ
ܚܒܐ. ܚܒܐ. ܚܒܐ. ܚܒܐ
Beklemmung, maestitia.

ܚܒܐ. ܚܒܐ 'uzzā scil. ܚܒܐ 35
aestus solis Geop p 32, 15 (V, 19, 3).

ܚܒܐ *σπάνιος* I 6^a 16 f 67^r.

. 3 .

ככא . כחאככא pi'āšā (?) v.
p 159, 24.

ככא φάναι affirmare, cum כבא
5 p 46, 19. 50, 8.

כזא B def 195^r 5. כזא corpore
praeditus (homo) B 200^r 5. כזא
opp: כזא B 190^v 4 inf. opp:
כזא B 203^r 10 inf.

10 כזא . כזא כזא כזא p 64, 23.

כזא ποιητής p 44, 18. 20.

כזא sic ποιότης S 85^v 1. 2.

כזא sic = כזא ποιότητες S 98^v

4 כזא ap Castell. lex. p 699 ex

15 ποιότητ. —

כזא med α, cf. כזא gemin. η ut כזא.

כזא ἀμαρτάνειν τινός p 64, 20

cl p 114, 5. Cf. כזא.

כזא plur. πόδες (mensura) Geop
20 praef l. 21 (II, 10, 5) p 32, 20.

כזא — כזא

כזא f 183^v forte legit πλυ-
τικόν pro ι.

כזא sic φοίνεξ avis B 204^r 2.

25 כזא . כזא p 66, 4 cl p 115
adn. 13.

כזא e vers. Charkl. ap Bernst. lex.

ad chrest. p 392, 393. est πείσαι (pisā)
cf p 159^a 36. b 15.

30 כזא = כזא

כזא f 182^v φυσιολογῆσαι (αι = ε,
ut solet.)

כזא p 170, 30 ψήφισμα,

sed cum ψ locutu difficilior esset, inter p

35 et ε intercessit vocalis furtiva et propter
ε obscurior, quam α etiam alias expri-
mit, cf p 122, 46 p 156*).

כזא p 68, 16 cl p 118 adn 27^a.

כזא Pa. p 156, 18 aequat. Espa.

כזא comparari potest B 206^v 17.

כזא opp: כזא B

198^v 15 inf per comparationem opp: proprie

dictum. כזא אנάλογος 5
نظير I 3^b 42 f 21^v f 65^r.

כזא f 17^r b sqq. v. s. v.

כזא; כזא

sunt e. g. כזא, כזא, כזא,

Bar zughbi f 14^r b cl 13^v b.

10

כזא ψαθυρώτερος de pane friabili

Geop p 11, 27 (II, 33, 1) כזא

fem. terra imbribus friabilis et mollis facta.

ibd p 27, 4; cl p 79, 27 (IX, 6, 2) ubi

כזא et ibd p 14, 20 (III, 3, 10) 15

ubi scribe כזא sive

כזא cf p 24, 12 et p 7, 30.

De formā cf p 198^a 20; de etymo:

rad. bilit. כזא cf כזא; dein cf

כזא fricuit (hordeum) cl כזא et pā has 20

Buxtorf. lex. p 1712.

כזא πῶσις p 27, 26. 59, 48

74, 10. 12 כזא p 25, 10. نصارىف

p 56, 16 cl 57, 1 quod ex Arabico vertit

Elias כזא f 215^r cl 214. 25

כזא = כזא

כזא f 182^r.

כזא = כזא

כזא f 182^r כזא

ibd φιλόπονοι.

30

כזא = כזא p 30^r.

כזא p 167^a 31 vinctio i. e. supplan.

tatio adversari quaestionibus distortis. Re-

fero ad πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν Waitz

Org II p 590, 5.

35

כזא B def 205^v 13 parabola v.

s. v. כזא.

כזא ; כזא ; כזא

f 182^v 5. cf hemicrania? Cast. lex. p 109
et p 706 extr. ?

فَلَاحَ dividit (logice) p 82,

31 Esp. 81, 32, 33.

5 فَلَاحَ pelgà dimidium p 87, 6. 8;
opp: فَلَاحَ.

فَلَاحَ διαίρεσις p 22, 15 cl Waitz

Org. I p 326. B 190^r med. I 1^a 4; p 82,
32. 34. 83, 8. 9. 84, 16. 85, 15. 16.

10 التفصيل p 56, 1.

فَلَاحَ διαίρεσις p 23, 14.

فَلَاحَ διαιρετικός مقسم I 3^b 11

f 19^v 20^r f 64^r. فَلَاحَ id I 2^b 24

f 15^r مقسم f 60^v opp: فَلَاحَ

15 συλληπτικόν ibid; فَلَاحَ χωρι-
στός I 1^a 11 f 8^v.

فَلَاحَ sive فَلَاحَ φλίγμα

pituita B 206^v 23 temperamentum cuius

فَلَاحَ (sedes) in pulmone, فَلَاحَ (im-

20 perium) in pectus. Inde بَلْعَمَ.

فَلَاحَ 1) σκάπτειν Geop p 32, 6. 7 (V,
19, 1) 13. 16. 2) κάμνει w p 24, 24 y ad
eund loc p 76, 10. 12.

فَلَاحَ απόκρισις p 42, 14. 17.

25 فَلَاحَ plur فَلَاحَ φαντασία B
201^r 10. 11 (φ. ἐνυπνίδιος) visio in somnio.

فَلَاحَ a rad PRS = fregit dirupit,
scil. panem ad distribuendum cf Ies. 58,
7 pârôs cum Targûm tefarnês; inde di-

30 tribuendi (olim praedam cl' hâlaq), dimetiendi
notio cf فَلَاحَ σιτομέτριον Luc. 12, 42

dein sustentandi (Buxtorf p 1821, 22.
فَلَاحَ Act. 12, 20 τρέφειν τὴν χώραν).

35 administrandi significationem Aramaei de-
venerunt, ut Graeci in νόμοις. Nam فَرَئَسَ

et فَرَئَسَ, pagi summus praefectus etc (par-

nâsâ) Aramaeae originis puto. At فَرَئَسَ

فَرَئَسَ فَرَئَسَ

leonis cognomina comparo cum الفَارسَ

أَفْراسَ الفَارسَ ossa confringens.

فَلَاحَ B def 202^r ext فَلَاحَ

فَلَاحَ فَلَاحَ فَلَاحَ

فَلَاحَ فَلَاحَ. B 199^v 17. 5

فَلَاحَ vis dei guberna-
trix qua curat omnia quae sunt B 186^r sup.

فَلَاحَ p 152, 2 inf.

فَلَاحَ sive فَلَاحَ p 26, 10. 27,

12. 28, 5. 29, 3. 79, 8. 80, 22. 81, 18. 84, 10

33 فَلَاحَ p 46, 21 لَفْظَ p 58, 5. 59,

9. = فَلَاحَ فَلَاحَ f 184^r
فَاحَ 1) dictio 2) affirmatio.

فَلَاحَ = فَلَاحَ f 184^r

ψήφος decretum De forma (ψήφεις, ψήφους?) 15
cf p 168, 36.

فَلَاحَ 1) p 36, 4. 5. 6. 46, 12. 13.

فَلَاحَ أَن يَنْقَسِمَ تَمْنَنَ دُونَ

فَلَاحَ (i. e. dividi) I 2^a 27 f 73^v f 58^v; 2) 20

excludere (opinionem) p 75, 1. 3) decidere

i. e. ἀποφαίνεσθαι فَلَاحَ p 28, 7. 15.

30, 6. 66, 22. 23. 115, 10. 6 inf. saepius.

Lag. anal. Syr. p 116, 3. فَلَاحَ (Pa.?) p

30 fragm. Georg. 5 cl فَلَاحَ p 159,

31 Arab: يَحْكُمُ بِدَ p 61, 3 يَحْكُمُ 25

p 59, 10; الْحَكْمُ بِشَى عَلَى شَى

14 cl 15; p 61, 1. 5. 60, 1. 11.

فَلَاحَ 1) τομή قِسْمَةً I 2^b 27 f 15^r f

60^v ἀποτομή I 1^a 20 f 9^r. 2) فَلَاحَ

فَلَاحَ p 66, 12.

30

فَلَاحَ 1) τμήμα sectio libri p 118

adn 25. p 29, 22; 30, 1. 38, 6; 45, 7;

88, 6. 7, 89, 27. 29; idem فَلَاحَ p 88.

9. 89, 24. 31. 2) فَلَاحَ فَلَاحَ

λόγος ἀποφαντικός p 66, 5. 14. 16. 18. 32. 35

p 82, 29. 31 p 83, 1. 10. 23. 25. 31 p

- 115, 5 inf. القول الجازم p 58, 14. 15. 11
p 59, 1. 3. 6. — De decernendi notione
Semiticis gentibus cum scindendi cognata
v. Steinschneider, Schene hameoroth des
5 Maimonides Berlin 1847 p 9 sq.

κασταίος φιλούντομος p 74,
30 cl p 125 adn 69; p 86, 2.

κασταίος p 200^b 14 ψήφος cf

κασταίος Pshl-rā 1 Reg. 9, 15

- 10 definitio tributi cl cum κασταίος
sive κασταίος ibd Levit. 28, 9. 12 sq.

κασταίος ατομον κασταίος

(accus.) I 4^a 3 f 26^v. κασταίος

ατομα أشخاص I 1^a 40 f 10^r; I 2^a 24 f

- 15 73 fin f 58^v; sed I 1^b 28 f 57^r ad ver-
bum: التى تنجزاً.

κασταίος (τὸ άτομον, τὸ

μὴ τέμνεσθαι) individuitas, non dividi posse
p 83, 27.

- 20 κασταίος hilaritas B 206^v 26.

κασταίος scil κασταίος λόγος

προστακτικός p 66, 5. 11.

κασταίος iussus (homo) B 205^v

3 inf.

- 25 κασταίος B def 205^v 5 inf, est κασταίος

κασταίος i. e. iussio, iussus cui
illico obtemperatur.

κασταίος B def 205^v 7 inf, est

κασταίος iussum edictum,

- 30 cuius effectus durat.

κασταίος iuste, ut par est B 205^v 22.

κασταίος p 77, 10 sive κασταίος

f 183^r προίμιον.

κασταίος B 203^r 13 re-

creatus est, delectatus, v. p 192^b 13.

- 35 κασταίος p 22, 12; 23, 11; 27,

32; 28, 2; 84, 24. 27. صناع p 55, 2 inf
فن p 59, 6.

κασταίος sic προβλήματα A 26^b 31

f 107^v.

κασταίος sic κατὰ f 184^r et 5

κασταίος f 182^v. Pro i leg 3 =

παιδευτής (cl Pshl-rā Rom. 2, 20) et παι-
δευτική (τέχνη) ai = s.

κασταίος πρώτασις saepe e. g. plur 10

p 42, 15; 67, 6; 88, 7 القضاية. 10 etc

ibd; f 183^v 1 explicatur κασταίος

κασταίος (nomen formatum e Sha'el

verbi κασταίος ut κασταίος) protensio di-

spulationis cf Waitz I p 368. — f 183^r sic: 15

κασταίος κασταίος κασταίος

κασταίος (cf πρώτασις, πρώταξις).

κασταίος f 182^r προλογία cf Stephan.

Thes. Graec. ling. ed. III, 6 p 1770.

κασταίος f 182^r προλογία 20

κασταίος κασταίος κασταίος ibd — πρό-

λογος = προκειμενον in liturgia argumentum

festi e libris sacris sumptum et κειμένη

(textui) praepositum v. du Cange lex.

Graec. p 1244 cl 1241. 1242. (?) 25

κασταίος προσδιορισμού p 88,

14 κασταίος προσδιορισμός p

88, 14. 15. 19. 18 etc p 89, 16. 17.

κασταίος = κασταίος

κασταίος f 183^r, i. e. praepositio quan-

titatis ut κασταίος et κασταίος, κασταίος et κασταίος

cf l. l.

κασταίος scil

κασταίος f 74^v 9 prosdiorismis prae-

ditae protases.

κασταίος κασταίος κασταίος

קָטִיּוֹת כּוּ אֶת קָטִיּוֹת הַקֶּלֶק

קָטִיּוֹת הַקֶּלֶק prosodiae (προσῳδίας cf p 170*) i. e. *comparationes quae sunt positionibus* (punctorum *ῥίθμῳ* Donat. gram.

5 p 180 Lips.) *ut Syriacae aut lineis ut Graecae*. Cf Arist. 166^b 1 cl Choerobosc. in Bekk. Anecd. p 674. 676. 703 sqq.

קָטִיּוֹת est igitur *analogia et proportio* vocis et pronuntiationis ad rythmum sentumque orationis; itaque *accentus* simul et *interpunctio*; cf tractatū f 17^r b cl 19^v b inf sqq.

קָטִיּוֹת הַקֶּלֶק προσῳδία p 84, 8.

קָטִיּוֹת הַקֶּלֶק glossa f 182^v περιπα-

τητικοί ωσεύκλειος B 191^r 4

15 περιπατητικός ωσεύκλειος B 191^r 4
ol ex τῷ περιπάτῳ I 1^a 15 f 9^r.

קָטִיּוֹת et קָטִיּוֹת קָטִיּוֹת

ἐμπνεύας *perjarmjās* p 23, 2. 38, 7. 55 med. 62 inf. 63, 14.

20 קָטִיּוֹת παρώνυμος p 75, 32.

קָטִיּוֹת (קָטִיּוֹת) קָטִיּוֹת

קָטִיּוֹת genus quod *diffusum* est (pertinet ad) in multa B 188^r 10. 11; ibd 2 inf. 188^v 2. Espe. קָטִיּוֹת sic B 205^v

25 1. cl 3, cum קָטִיּוֹת extēdi in alqd.

קָטִיּוֹת קָטִיּוֹת πάντως f 86, 5. 8 cl p 138 adn 152. p 67, 5. Dubito quin ad πόρος pertineat.

קָטִיּוֹת effectio, id quod efficitur 30 organo et medio aliquo B 198^r 8. 11. Est a germinatione (cf קָטִיּוֹת בְּלֹא-
סְתָהּ Geop p 15, 1 (III, 4, 6) et 27, 12), quod ex aliqua re vel actione progerminat, consequitur; similiter קָטִיּוֹת (קָטִיּוֹת-
מִן) 35

קָטִיּוֹת (κῆμα) a קָטִיּוֹת. Cf קָטִיּוֹת קָטִיּוֹת (in τῇ τί ἐστιν κατηγορεῖται) B 188^v 1 cl 5.

קָטִיּוֹת retributio p 181^b 32.

קָטִיּוֹת B def 197^v 17. Ut קָטִיּוֹת

separat קָטִיּוֹת ab קָטִיּוֹת, sic distinguit

קָטִיּוֹת a קָטִיּוֹת. B def 200^r 8 inf ter definiens quinque species distinguit 1)

קָטִיּוֹת (facies) 2) קָטִיּוֹת 3) קָטִיּוֹת

(sensu metaphorico) 4) קָטִיּוֹת 5, 5 קָטִיּוֹת e. g. Christi.

קָטִיּוֹת 1) קָטִיּוֹת קָטִיּוֹת κεχωρισμένον p 23, 23 p 24, 1. 70, 26. 71, 24. 26. 2) divisit, διαίρειν cum קָטִיּוֹת in alqd ap. Rûšil ad I cap II 4^a 33 f 25^v. 3) discrevit e. g. 10 oculis colores B 197^r 6. 3 inf; distinxit p 71, 15. 19. 25. Pa. קָטִיּוֹת προσδιορίσαι p 43, 4.

קָטִיּוֹת קָטִיּוֹת χωρίς p 24, 19 קָטִיּוֹת idem p 25, 16. 74, 24. 31. p 43, 8 p 75, 7
קָטִיּוֹת على أفراد p 57, 5 cl p 56, 6. 15

קָטִיּוֹת scil. קָטִיּוֹת vis discretiva, distinguens B 197^r 5 inf.

קָטִיּוֹת perspicacitas (naturalis) prudentia B 204^v 6. 3 inf, v. s. v. קָטִיּוֹת.

קָטִיּוֹת διαφορά x p 43, 7; B 189^v 20 sqq et Rûšil in protheoria ad I cap II 4^a 33 f 25^v pro קָטִיּוֹת, διαφορά cl f 27^r, cf קָטִיּוֹת διάφοροι Geop p 26, 22 (V, 6, 2).

קָטִיּוֹת sic scrib p 130, 10 ἡ προ- 25
θεσμία (ἡμέρα) dies constitutus solvendo, al.

קָטִיּוֹת Espan. קָטִיּוֹת קָטִיּוֹת remissis corporibus labora et ieiunio B 203^r 15 קָטִיּוֹת p 192^b 13 cf فَيْسِس 30

קָטִיּוֹת ἀπλῶν (ὄνομα) p 24, 3. 25, 1 plur. الأسما البسيطة p 56, 8. 9. קָטִיּוֹת ἀπλῶς p 22, 22. 23, 20. 70, 1'. 15. 19. 21. مطلقاً p 56, 5. I 1^a 16 f 9^r.

קָטִיּוֹת simplex, non compositus 35 rerum status, opp: קָטִיּוֹת et קָטִיּוֹת B 196^r 10.

קָטִיּוֹת Espa. ἀπορήσειν ἂν p 51, 11.

Chald., = *latus* cf Arab بَصِيدٌ ما أنت بَصِيدٌ
, quo tu tendis' Al-mufasssal ed Broch p
45, 6.

כסא Espe. cum ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ(ܬܝ) Geop
5 praef 2 (II, 10, 8).

כסא (cf כסא) مَحْبَا الظَّنْز
φιλευτράπελον T 1251 a 20 f 154 v marg.

כסא scil. כסא חרמטיסτικόν
I 4 a 23 f 23 r כסא חרמטיסτικόν
10 الصَّيْل ibd 22; f 66 v. כסא idem
I 2 b 31 f 15 v f 54 r.

כסא B def 204 r 8 inf.

כסא = مَحْبَا حَقَق
sic f 182 v 5 κομῆται cf σῆλῆα fimbria,
15 cauda, (cincinnus apud Syros hodiernos).

כסא. כסא חסא כסא
formae B 196 r 16.

כסא opp: כסא
loca clivosa, declivia Geop p 26, 25 sic
20 corrig ibd p 28, 22 (cl Niclas ad V, 12,
1 et 5). Espe. se inclinavit ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ Geop p
25, 18. כסא ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ
tai declinat Geop p 31, 16 (IV, 3, 8).

כסא B def 204 r 6 inf.

25 כסא scil. כסא p 115,
adn 13.

כסא B def 200 r 11 inf ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ
ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ
ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ
30 ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ quod prototypum mani-
festat sive quod manifestat ideam (Plato-
nicam) conspiciendo, ut umbram tantum.

כסא ὕβρις الْأَقْبَالِ الْحَقُوق
I 1251 a 30 f 154 v.

35

. م .

כסא qūβlā 1) אַנטִיכֵי.
μεναι (ἀντιφωτικῶς cf Prantl I, IV adn. 218.)

p 41, 7 ἀντίκεινται p 45, 12 47, 19. 2)

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ κατ' ἀναλογίαν Geop p 37, 26

(V, 36, 8) κατὰ (secundum) ibd p 41, 9

(V, 33, 1) ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ per contradic-

tionem B 193 r 4. 3 inf. ἀντικείμενος A 27 a 5

29 f 108 r; ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ contradictio

B 193 r 4 inf. p 89, 18, 3) a) ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ἡ ἀντικείμενη 40, 20. 17. p 41,

6 p 32, 9. 37, 7. 29, 19; ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ femin.

p 31, 22. 32, 10. p 41, 14 idem; τὸ ἀντι- 10

κείμενον A 27 b 9 f 108 v ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ

p 28, 21. 29, 19. ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ

ἀντικείμενα p 28, 22 cf 38, 9. 39, 18.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ p 158 b 19. b) ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ

τοὐναντίον Geop p 26, 18 (V, 1, 3). ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ 15

τοὐναντίον بالضد I 2 b 22 f 15 r f 60 v. —

Scribitur ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ p 87, 18

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ B 200 r 2, ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ

Assem. bibl. or. III, 2 p 120 l. 4 pro

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ, omisso ܕ secundum pro- 20

nuntiationem vulgarem, Nöldeke, Gram. d.

neusyr. Spr. p 49, 1 cl p 179. — Ar.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ἡ ἀντικείμενη p 60, 5 قَابِل ibd 6.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ἡ ἀντικείμενη p 60, 5 قَابِل ibd 6.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ἡ ἀντικείμενη ibd.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ. ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ἡ ἰσότης 25

p 40, 13. 41, 6. ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ p 30, 7.

10. 32, 11. 45, 1. متصاليين p 60, 14.

61, 2. أَضْدَان tā ἰσότης G 7, 9 f 141 v. 2)

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ masc. contradicens p 82, 11.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ibd 9. ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ fem. 30

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ p 39, 11 ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ τὰ ἀν-

τικείμενα المتقابله I 3 b 29. 30 f 30 v f 64 v.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ ἡ ἀντικείμενη item المتقابلات

I 3 b 31 f 20 v f 64 v.

ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ. ܕܝܟܦܢܠܝܙܘܣܝ stat. 35

absol. femin. pro adverbio, ἰσότης p 31, 7.

קבלה qubála receptio, cultus p
157^b 36.

קבלה (δεκτικὸν γενέσεως)
accidenti tribuit Mar is'haq ap. B 187^v
5 16 inf.

קבלה scil: קבלה דעקטיבן דעקטיבן
στήμης קבלה I 3^a 89 f 18^v f 63^r;
קבלה B 195^v 3 קבלה
קבלה (ἐν οὐσίᾳ δεκτικῇ αὐτοῦ scil
10 τοῦ συμβεβηκότος) B 187^v med.

קבלה דעקטיבן קίνεσις Geop p
6, 25 (II, 14, 4).

קבלה דעקטיבן קבלה קבלה
διακρίαντες Geop p 39, 11 (V, 36, 2).

קבלה דעקטיבן sensuum infixio i.
15 e. expressio, quam sensus in homine effi-
ciunt, nominatur קבלה B 200^v 10.

קבלה scil. קבלה B 200^r extr
modus personae sensibus expressae (Per-
sönlichkeit).

20 קבלה scil. קבלה B 200^r 6 inf
id quod faciei infixum est, *physiognomia*
qua cognoscitur persona.

קבלה דעקטיבן ἀρτιτοκοῦσαι
NB Geop p 41, 20 (V, 41, 1).

25 קבלה דעקטיבן קבלה דעקטיבן קבלה
ἡμέρας (τῆς σποράς) pridie quam Geop p 4, 29.
30 (II, 36, 1). — קבלה דעקטיבן קבלה
τὰ ὅσπρια κρείττονα γίνονται Geop p 6, 12 (II,
42, 3).

30 קבלה stat. absol. masc. I 5^b 17 f 34^v
πρότερα . קבלה דעקטיבן קבלה
τῇ φύσει I 4^b 42 f 28^v sive קבלה
masc. I 5^a 27 f 32^r; opp: קבלה
(masc.) ὕστερα τῶν I 5^a 21 f 31^v. —

85 קבלה דעקטיבן πρότερον A 25^b 2 f 105^v.

קבלה דעקטיבן (τὸ πρότερον) B 193^v 4
cuius quinque modi, cf Arist 14^a 26.

קבלה דעקטיבן p 23, 7 et saepe קבלה
idem p 82, 1 etc. Latius patet ap B def
202^v 2.

קבלה דעקטיבן . קבלה דעקטיבן ὁ παρὼν χρόνος
p 25, 27. 76. 15 etc. קבלה דעקטיבן
קבלה דעקטיבן τὴν παρούσαν χρείαν A 24^b 15 f
104^v קבלה דעקטיבן constat, certum est p 75,
11. 14 (ubi corr. קבלה). קבלה

קבלה דעקטיבן supplicat S 84^r 9 cf קבלה
קבלה דעקטיבן קבלה ad dimidium pervenit 10
(coctio) Geop p 39, 23 (V, 38, 2).

Pa קבלה דעקטיבן συνιστώτων μετρώμενα I 3^b 39
f 65^r f 21^r. קבלה Part pass. Pa. קבלה
videtur intellexisse Arabs p 57, v. adn. 35
quam ad hanc sententiam mutes. ESpa. 15
קבלה דעקטיבן constituitur, componitur B
198^r 1. 8. 11.

Αφ. קבלה דעקטיבן ἰσότησι, sistit p 26, 2. 27,
2. 76, 24. קבלה דעקטיבן ὑπὸ στήσαν I 5^b 13
f 34^r. 20

קבלה constantia (rerum) opp: fluxui
Rûbîl ad I cap II 4^a 33 sq. f 24^r.

קבלה דעקטיבן scil קבלה דעקטיבן tres dimensiones
(longitudo, latitudo, altitudo) B 195^r 2. 1
inf; 195^v 1. 25

קבלה דעקטיבן resurrectio B def 204^r 13.

קבלה דעקטיבן scil קבלה דעקטיבן B 194^r co-
lumna (salis).

קבלה דעקטיבן σύστασις I 3^b 39 f
21^r f 65^r; cf p 180^a 36. ὑπόστασις I 5^b 30
20 f 34^r.

קבלה דעקטיבן . קבלה דעקטיבן קבלה
קבלה דעקטיבן figura, status B 197^v 10.

קבלה דעקטיבן a Pa. p 165^a 5 scil:
קבלה דעקטיבן constituens compositionis 35
B 198^r 8 inf קבלה B 198^v 1 (συστα-
τικόν); קבלה דעקטיבן B 195^r 13. (συστα-
τικῶς) realiter opp: קבלה דעקטיבן .

ܡܩܪܝܢ (a Pa.) *συστατικός* *مَقْرَم*

I 3^b 8 f 19^v f 64^r. 3^b 13 f 20^r f 64^r et saepius cf p 153 adn. 98. ܡܩܪܝܢ v. s. v. ܡܩܪܝܢ.

ܡܩܪܝܢ (sic) = ܡܩܪܝܢ *خبر*

5 *lamentationes faciens* f 182^v *κωμικός*; quem videtur confundere cum *tragoedo* v. p 177^b 7.

ܡܩܪܝܢ; ܡܩܪܝܢ *خبر*

ܡܩܪܝܢ ܡܩܪܝܢ *ܡܩܪܝܢ*

ܡܩܪܝܢ ܡܩܪܝܢ *κυνικοί*, h. e. ca-

10 nini e secta Cyrilli et eius sociorum essentiam divinam allatrantium f 182^v.

ܡܩܪܝܢ *κύκνοι* S 93^v 11 ܡܩܪܝܢ

κύκνος A 26^a 38 f 107^r.

ܡܩܪܝܢ *qātā*, sic B 186^v 6 instrumen-

tum quoddam architecti. Fortasse Pers.

15 ܡܩܪܝܢ, *lignum* Vullers, lex. II p 795, 2(?).

ܡܩܪܝܢ = ܡܩܪܝܢ glossa

f 184^r *κατὰ γραφήν*?

ܡܩܪܝܢ *καταφάναι* + ܡܩܪܝܢ p 33,

23. 42, 5.

20 ܡܩܪܝܢ (cf p 159^b 19) *κατα-*

φῆσαι + ܡܩܪܝܢ p 33, 17; 29, 16. 42, 11 et alibi.

ܡܩܪܝܢ passim, variata scriptio-

ne ܡܩܪܝܢ (p 21 inf) ܡܩܪܝܢ

25 et multis modis abbreviatum. *κατάφασις*.

ܡܩܪܝܢ *καταφασικός* A 24^a 16 f

104^r. ܡܩܪܝܢ A 26^a 32 f 106^v.

plur. A 25^a 2 f 105^r.

ܡܩܪܝܢ *qatigrānā*, sic ܡܩܪܝܢ recte

30 A 26^b 1 f 107^r ܡܩܪܝܢ A 28^a 20 f

109^v *κατηγορικών*. ܡܩܪܝܢ *κατηγο-*

ρίας p 44, 21 Haec igitur ad *Graecam* consonantium consecutionem formata, cf

ܡܩܪܝܢ.

35 ܡܩܪܝܢ *κατηγορίας* (formā) p 67,

10. 18 cf p 71, 1. 5. ܡܩܪܝܢ p 17 inf.

ܡܩܪܝܢ *κατηγορικός* p 84, 17.

18 p 26 adn. 8.

ܡܩܪܝܢ *κατηγορούμενον* p 86, 5

24. 30. 16. ܡܩܪܝܢ f 183^r

ܡܩܪܝܢ p 86, 14.

ܡܩܪܝܢ scil. ܡܩܪܝܢ vis acuta, subtilis (sensuum) B 197^r 7. 4 inf. cf s. v.

ܡܩܪܝܢ. 10

ܡܩܪܝܢ *μόριον* (*ῥας*) *Bruchteil* Geop p 20, 25; ibd p 21 passim (I, 7, 4 sq.) plur. ibd.

ܡܩܪܝܢ. ܡܩܪܝܢ *ἀνθρώπων* *ὀλιγορία*, mutato ordine T 1251^a 22 f 154^v.

ܡܩܪܝܢ; ܡܩܪܝܢ *κρύσταλλος* 15 *πῆγνυται* Geop p 37, 28 (V, 26, 9) Pe. Pa. Af.?

ܡܩܪܝܢ scil. ܡܩܪܝܢ B 187^v 15 inf. (duae) *definitiones connexae*. ܡܩܪܝܢ

composite, *connexe* opp: ܡܩܪܝܢ B ibd 20 3 inf.

ܡܩܪܝܢ *ܡܩܪܝܢ* explicatur ܡܩܪܝܢ f 30^r, quasi *ligatio*

(restrictio) *locutionis ad genera et species*.

Vix enim pro ܡܩܪܝܢ puto, ut p 75, 25

34 tum *expectaturus* ܡܩܪܝܢ; et

ܡܩܪܝܢ f 183^r explicatur ܡܩܪܝܢ,

ut etymi Syriaci aliquid odoratus videatur Syrus in verbo Graeco.

ܡܩܪܝܢ *συμπλεγμένα* p 25, 1. 30

ܡܩܪܝܢ *κατηγορεῖν* sensu logico passim

e. g. p 30, 3. 15. 31, 1. 2. *يَحْمِلُ عَلَى*

p 60, 10. 61, 7: in C saepius additur *يقال*

(*dicendo* portatur) ut C 4, 10 inf t. Ar. cl

C p 21 adn. 4.

ܡܩܪܝܢ *praedicatio* p 75, 26. 30.

33 ܡܩܪܝܢ; p 76, 1. 4.

κατηγορίως κατηγορίως p 26 adn. 8.
p 66, 20. 32. 33 etc.

κατηγορίως (τὰ) κατηγορίων A
26^a 29 f 106^v **κατηγορίως** κατηγο-
5 ρικῶς A 26^b 22 f 107^v.

κατὰ sic = **κατὰ** **κατὰ**
κατὰ f 184^r **κατὰ** inde ap. Castell.
lex. p 795 **κατὰ** (κατὰρχή) **κατὰ** etc.

κατὰ S 89^v 4 modulatio, harmoni-
10 a musica citharae.

κατὰ κεράμιον Geop p 22, 4.
6 (XI, 18, 8). **κατὰ** κέραμοι ibd p 15,
11 (III, 5, 3) olla fictilis.

κατὰ Pa. **κατὰ** **κατὰ**
15 **κατὰ** **κατὰ** **κατὰ** Sic B 204^v
7 inf definit **κατὰ**; opp: **κατὰ** ibd
4 inf et **κατὰ** 3 inf. Praedicantur,
commendantur. Rad. QLS ap Hebr. opp:
20 Chald. Syr. **κατὰ** est, qui tamen ex Ara-
bica significatione *redundandi et exultan-*
di (cum gaudio vel ludibrio) conciliatur; cf
تَقْلِيسَ.

κατὰ . **κατὰ** **κατὰ** A 26^a 35. 36
25 f 107^r.

κατὰ βόσκημα Geop p 18, 8 (III,
10, 6). 9, 10 (II, 22, 2). — possessio p
62 med. **κατὰ** (καθ' ἑξιν) syn: et
opp: **κατὰ** B 190^v 7 inf.

30 **κατὰ** qanjā κάλαμος arundo Geop p
12, 1. 17 etc calamus scriptoris (**κατὰ**)
B 198^r 6.

κατὰ ὑπόστασις B def 197^v 6 =
κατὰ **κατὰ** **κατὰ** **κατὰ**
35 **κατὰ** etc. p 152 sup.

κατὰ *substantialiter* B 197^v 9.

κατὰ (κανονικῶς) secundum regulam
iuste S 84^r 7. 87^v 1.

κατὰ p 183^a κοσμιότης e
Graeco κόσμος, ut puto.

κατὰ v. p 163^b 3 = refugium; iam 5
mihi propter **κατὰ**, radices Syriacae
residuum quam accuratius non ausim de-
finire, videtur, quo-etymo Caesarei nomi-
nis utebatur glossator.

κατὰ κεφάλαιον w p 22, 5 etc. 10
p 67, 24. 27. 28. p 68, 1. 4. 5. Pluralis
scribitur 1) secundum κεφάλαια **κατὰ**
p 65, 13. 32. 2) syriassatus **κατὰ**
(cum vocalibus qeḫállê) p 64, 13. 67, 24.
κατὰ p 63, 24 25. **κατὰ** (cum 15
vocal.) p 63, 27. 29 **κατὰ** p 65, 33. 66, 1.

κατὰ Pers. **κατὰ** camphora B 184^r
med.

κατὰ . **κατὰ** συναρπῆν εἰς
2^v أن نجبع الى واحد I 2^b 20 f 15^r 20
f 60^v. Espe. **κατὰ** **κατὰ** I 3^b
1 f 19^r.

κατὰ **κατὰ** **κατὰ** I 3^a 45
48 f 19^r f 63^v et mox; opp: **κατὰ**
I 5^a 25 f 31^v. 25

κατὰ **κατὰ** **κατὰ** I 5^b 41 f
40^v (sic corr. pro **κατὰ**).

κατὰ κάππαρις Geop p 5, 25.

κατὰ . **κατὰ** **κατὰ** **κατὰ**
bonum aliorum *invidet* B 205^r 13. 30

κατὰ Pa.?? **κατὰ** ἡ λεγομένη Geop
praef 4 (II, 9, 3). Corr.?

κατὰ scil. **κατὰ** κλητικός p
66, 4 cl p 115, 13.

κατὰ scil. **κατὰ** lectio p 63, 24. 35

κατὰ (κλητική πτώσις)

κατὰ . **κατὰ** **κατὰ** **κατὰ**

κατὰ : **κατὰ** **κατὰ** . **κατὰ**

De duplicitate τοῦ αἰσθάνεσθαι κατὰ τὴν ψυχὴν et κατὰ τὸ σῶμα v. Arist. 106^b 23.

κἄ *sensus* B def 197^r 9 inf, est membrum, in quo habitat (**κἄ**)

5 **κἄ** *sensibilitas* e. g. manus, oculus, auris. Haec igitur = **κἄ** ibd 7 inf B 196^r 4. 9, v. p 165^a 6. 11.

κἄ *vocatur* **κἄ** B 200^r 7 inf; **κἄ** **κἄ** B 200^r 10 5 inf.

κἄ (*αἰσθησις*) *perceptio*, vis est discernens et operans sensibus **κἄ** B 197^r 6 inf; Lag. anal. Syr. p 117, 6.

15 **κἄ** *sensibus praeditus* v. lin. 21 **κἄ** vis est subtiliter discernens, habitans in sensibus, eos qui **κἄ** distinguens. B def 197^r 7 sq. inf; cf supra.

κἄ de animali *perceptione* 20 *praedito* quod **κἄ** B 195^v 14; ibd 16 **κἄ** idem.

κἄ (ab Aφ.) B def 197^v 2 **κἄ** **κἄ** **κἄ** **κἄ** **κἄ**

25 est substantia (οὐσία) viva et sensibus praedita *κυρίως τῶν αἰσθητῶν διακτινῇ*. **κἄ** *τὸ αἰσθητικόν* **κἄ**

I 3^b 7 f 20^r f 64^v; ibd 21 **κἄ** *τὸ ἀαἰσθητὸν* **κἄ** *غير الحساس* (scrib *الحساس*), 30 *iuxta* **κἄ**.

κἄ *αἰσθητή* p 71, 11 cl p 122 adn. 48. B def 197^v 3, quinque sensibus subiectum. **κἄ** *τὰ αἰσθητά* I 1^a 11 f 8^v.

85 **κἄ** *redjā opp: κἄ* *fluxus* rerum Rūβl ad I cap II 4^a 33 sq f 24^r.

κἄ *عدم التائب* **κἄ** T 1251^a 2 f 154^r.

κἄ *παιδευτής* p 201^b 5.

κἄ scil. **κἄ** *siderum cursus* B 186^r 7 inf **κἄ**.

κἄ. **κἄ** (sic) *εὐτολμον* (acc.) **κἄ** T 1250^b 1 f 143^r 2. 5

κἄ *τρέχει* p 75, 1. 6. 77, 26 sq. 83, 17. 18. Translato sensu, ut Arabicum

κἄ B 198^v 9 **κἄ** **κἄ**

κἄ *decurrit* cum duabus differentiis. B 190^r 10: (**κἄ**) 10

κἄ *occurrit* qu. in numeris et mensuris. Aφ.

κἄ *sermonem decurrere* fecimus. B 198^v 3 inf.

κἄ 1) plur. Lag. anal. Syr. p 115, 15 27 *cursus*, (sphaerarum) ibd *anni*; siderum

B 186^v 1. 2) *decursus* Verlauf **κἄ** **κἄ** *decursu, modo legali* B 202^r 5 inf.

κἄ *vocatur oratio* B 192^r, *cursus, quo decurrit* 20

compositio dictorum; **κἄ** *dum apte decurrit* B 191^v med **κἄ** *diversa et nova via incedens* B 201^r 2.

κἄ plur. **κἄ** T 1250^a 25 f 143^v. 25

κἄ *ρήτορες* p 115, 3 inf **κἄ** *ή ρητορική* p 26, 20 27, 22.

κἄ. **κἄ** *θαλλουσιν* laeti florent Geop p 5, 27 (II, 39, 9).

κἄ scil. **κἄ** *exsultatio* 30 *mentis* p 172^a 4.

κἄ *διάπνευσις* Geop p 36, 8 (V, 28, 1).

κἄ spiritus 1) dei 2) angeli 3) animarum 4) aeris B 198^r 15 inf. cf s. v. 35 **κἄ**.

רִי Aph. ἀποφῆσαι p 28, 19. p 84, 2.
Eṣtaφ. ἀναίρεθῆναι I 4^b 12 f 26^v sq.

רִיחֵי אֲפֻסִּים p 67, 26.

רִיחֵי idem p 82, 17. 84, 4. 5.

5 רִיחֵי negatio sublatio, p 83, 35.

السَّابِ p 58, 15. 59, 15 saepe سَالِب p
56, 14; C 5, 2 t. Ar.

(רִי) Huc pertinet רִי cf He: ré'heh Buxtorf lex. 2252

רִי lapis molaris B 195^r 6.

רִי. Aph. רִי אֲפֻסִּים ἀπεχόμενος, I 1^a f
8^v; Geop p 28, 28.

רִי opp: רִי discissio, longinquitas B 199^v 2 inf.

15 רִי אֲרָחִי אֲרָחִי I 2^a 37 f 13^r f
59^r. plur: τὰ ἀκρα الطرفان (genera su-
prema) I 2^a 34 f 13^r f 59^r. 2^a 47 f 13^v
f 59^v.

רִי. רִי S 85^r 1 et רִי S 85^r 16 = רִי

רִי.

רִי אֲרָחִי אֲרָחִי A 24^a 30 f

104^v. רִי אֲרָחִי A 26^a 24 f

106^v. רִי אֲרָחִי A 27^a 24

25 f 108^r.

רִי: רִי mollis: durus B 197^v
cf Geop p 9, 2.

רִי σύνθεσις w p 22, 15. 17. cl
Waitz Org. I p 326. p 26, 6. 27, 7. 79,

30 1. التركيب p 56, 1 p 58, 3. B def 197^v 8
inf, compositio.

רִי συγκείμενη x p 29, 7 fem;
id masc. σύνδετος w p 28, 10 p 85, 12. 74,

1. المؤلف p 59, 12 التركيب ibd. cf p

69, 21. 22 رִי τὰ πεπλεγμένα

التركيب w p 24, 3. 58, 4. Est secundum
B def 197^v 2 inf, id quod ex רִי
artificis manu perficitur.

רִי σύνθεσις p 23, 14. 16.
74, 2.

רִי B def 197^v 6 inf componens.

רִי B def 197^r 4 inf. Est

רִי e quo compositio colligitur, e. g. 5
lignum, ferrum, cf רִי συγκείμενα
p 27, 8. 79, 2. 5.

רִי Aph. רִי proiecit i. e.
fundavit, condidit (cf Pshirā, Hebr. 6, 1
θεμέλιον καταβαλλόμενοι). 10

רִי (καταβολή Matth. 13, 35)
fundatio B 198^r 9 inf

רִי remzā nutus רִי
רִי B 192^v.

רִי ἀρχίνως (leg. رَمَتْ) 15
T 1250^a 33 f 142^v margo.

רִי. Eṣpa. meditatus est p 64, 11
רִי ἐπινοηθῆναι I 4^a 28 f
23^v f 66^v. רִי (רִי) ἐπι-
νόηται I 4^b 28 f 29^v. 20

רִי mens (νοῦς) p 113, 3 inf; 114,
3; ap B def 199^v 6 facultas tertia animae,
רִי רִי corroborans eius
quod per רִי comprehensum est. —

רִי רִי רִי 25
רִי רִי רִי רִי רִי
רִי רִי רִי רִי רִי S 84^r,
14 sq. = רִי p 70, 10.

רִי sunt genera et species in
רִי S 84^v 3 cf p 176^a 9. 11. 30

רִי διάνοια p 26, 2. 27, 3. 76,
24. 172^a 35. 54, 6. 64, 24. Sensus, signifi-
catio (orationis) p 82, 23. 84, 9 cl Arist.
1456^a 34 ap. Waitz Org II p 298.

רִי plur: tonitrus B 202^v 7. 35

רִי. Aph. dimisit, p 73, 20. κατα-
λιμπόνειν Geop p 34, 6. 7 11 (V, 22, 1).

קמין קמין reqdā, cantus et saltatio B 206^v 25.

קחאסאסִי ὁρχηστὴς p 80, 1.

קמי 1) קמי inscriptum est p 67, 5 21. 23. cf Lag. anal. Syr. p 110 et 111.

קמל קמי in ibd 111, 6. 2)

ὑπογράφειν קמי I 1^a 37 f 10^r. p 90,

2. קמי p 64, 12.

קמאי 1) ἐπιγραφὴ p 63, 22. 65, 10.

10 12 cl p 113, 3. p 89, 34. 2) ὑπογραφὴ

קמאסאסִי תהי הנוחית في الوهم

I 1^b 34 f 12^v f 57^r.

קמאי scelus commissum in deum p 152 med.

15 קמי קמי impiissimus p 152 med.

קמאסאסִי אסביא תעדי T 1251^a

30 f 154^v.

קמאסאסִי scil. קמא calefactio fervor sanguinis B 205^v 5 cf p 163^b 14.

20

. . .

קמ . Espe. קמ קמאסאסִי

παραιτήσομαι I 1^a 11 f 8^v; evitare cum

קמ Geop p 6, 28. 8, 23. 27, 7. Pa. ἐρω-
τᾶν p 28, 7. 85, 6. 29, 2. 43, 4. 85, 1.

25 Espe. interrogari p 28 adn 2. p 76, 26.

27, 34. 85, 3. 4. sed ibd 5 sensus postulat
significationem activam. Fortasse Probus
deponens Graecum passive vertit cf p
108 med.

30 קמאסִי איתוס p 42, 15.

קמאסִי petitus i. e. mutuo sumptus,
improprius, de significatione et usu ver-
borum v. p 130, 1 sq. B 200^r extr. v. s. v.

קמאסִי; קמאסִי opp:

35 קמאסִי improprie, translate B 201^r

12; 203^r 6. 5 inf. opp: קמאסִי Lag.

anal. Syr. p 116, 24. 26. syn: קמאסִי
et קמאסִי.

קמאסִי mutuo sumptum. Orga-
num definitur קמאסִי קמאסִי

קמאסִי קמאסִי קמאסִי⁵

קמאסִי קמאסִי . קמאסִי

קמאסִי קמאסִי קמאסִי

קמאסִי קמאסִי i. e. instrumentum est omne

tamquam medium particeps, dum causali-
tatem actionis mutuatur, sine conscientia, 10
sed eius effectus secundum id quod in
scientia [positum est, i. e. ἐξ ὑποθέσεως] •
consistit. B 198^r 7.

קמאסִי ἐρώτησις (διαλεκτική) p 42,

14. 19. 43, 3. B def 202^r 7. 15

קמאסִי ἐρωτηματικὸς (λόγος) p 66,

4. 6 cl 115, 13.

קמאסִי Pa. δοξάζειν opinari p 54, 13.

24. 26. 89, 31. 32.

קמאסִי B 205^r 10 קמאסִי = 20

קמאסִי קמאסִי קמאסִי amor

est laudabile misericordiae naturalis. Ver-
herlichung.

קמאסִי δόξα i. e. opinio p 54, 7. 10.

12. 14; plur. 17. 25

קמאסִי . קמאסִי scil. קמאסִי

קמאסִי קמאסִי viam aperiens, dirigens

ad accedendum ad scientiam B 202^v 4.

קמאסִי p 64, 23 קמאסִי קמאסִי errat

in eundo; sive (cf Chald.) impar est? 30

קמאסִי Pe. turbavit p 85, 35.

קמאסִי . קמאסִי קמאסִי ἀποβαλὼν I 4^a 28 f

23^v. p 66, 12 iaculari.

קמאסִי . קמאסִי se mittens, accin-

gens ad aliquid peragendum B 202^v 10 35

inf. קמאסִי קמאסִי praeparatio, obse-
quentia ibd.

- Espe. proferri apportari p 68, 32. 83, 13
ἰδομεν ληφθέντος A 26^a 3 f 106^v. re-
 ferri p 69, 34 etc.
- ἱε** Αφ. ἀληθεύειν et ἀληθεύεσθαι p 22,
 14. 23, 12. 24, 15. 25, 13. 26, 18. 27, 19.
 5 41, 11. 35, 15 etc صدق p 57, 2. 58,
 11 etc.
- κῖε** τὸ ἀληθής p 22, 16. 23, 18,
 passim B def 201^v med.
- 10 **κῖε** 1) **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε**
κῖε **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε**
 somnia *gravia* (valida)
 quae tollunt *iustam* concoctionem B 206^v
 3 inf. 2) ἀληθής passim, B def 201^v med.
- κῖοι** τὸ ἀληθής p 23, 14.
- 15 **κῖοι** τὸ στάσιμον التامل T 1250^a
 43 f 142^v extr.
- ῖε** fem. **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι**
 scientia *certa* p 64, 25. 26.
- κῖε** Espe; cum **ἰ** ἀναλύεσθαι τινα p
 20 77, 24. 26. 33. **ῖε** **ῖε** p 78, 3. part.
 Pe'il **κῖε** *habitat* B 197^r 7. 4 inf et 9
 inf: **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε**
 cf p 150, 4.
- κῖε** shrājā B 185^v inf 1) solutio est
- 25 a) **κῖε** ut animae a corpore: mors, se-
 cundum definitionem dei. b) **κῖε**
κῖε [**κῖε**] **κῖε** **κῖε**
κῖε **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε**
κῖε **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε** **κῖε**
 (cf ev. Marc.
 30 1, 6). 2) λύσις opp: ἀπορία p 82, 31.
- κῖοι** solutio, libertas. **κῖοι**
κῖοι **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι**
 Vo-
 luntas est *cogitatio soluta e potestate natu-*
 rali B 200^r 2.
- 35 **κῖοι** shāriṣā plur: ἄρρα p 62, 3.
- κῖοι** scil. **κῖοι** Geop 13,
 21 (deest III, 1, 4) ut puto: lōca in plantis
 ubi ramulorum *commissurassunt* et insitio fit.
- κῖοι** tiro, plur: B 198^v 4 inf.

κῖοι ἀρχή opp: **κῖοι** p 64,
 6. etc B def 194^v 8.

κῖοι πύκη Geop p 23, 2. 22. (IV,
 15, 9). plur: πῖος ibd p 19, 28 (III, 13

4) **κῖοι** ibd ἱάτη. cf 5
 50.
 معرب شربين; سرد.

κῖοι **κῖοι** locus habitationis, de
 sede facultatum animae et temperamento-
 rum dictus ap B e. g. 199^v 2. 4. cf p
 161^b 3. 10

κῖοι plur: **κῖοι** Geop p 34, 12
 (V, 22, 3).

κῖοι scil. **κῖοι** **κῖοι** in
 expositione, *capite* quod est de activitate
 B 202^r extr. 15

κῖοι ἀπολογία الشبقي T 1251^a

16 f 154^v cf **κῖοι** ἀπολογία T 1250^a 20
 f 142^r idem الاسترسال في الشهوات
 f 141^v.

κῖοι . Part. Pe. **κῖοι** λείπειται p 20
 50, 19.

κῖοι plur: **κῖοι** p 64,

5. 6. 114, 2. *fundamenta* opp: **κῖοι**
 ibd: *parietes*.

κῖοι . Pau'e. pass. **κῖοι** 25

(κοινωνία τινί τινα) p 74, 29; differt idem cum

ἰ = μετῖχει τινός p 77, 25 cl p 130 adn.

97. ES Pau'. **κῖοι** μετῖχει I 5^a 24
 f 31^v all.;

κῖοι μετῖχει I 5^a 25 f 31^v 30
 κοινωνία اشتراك I 2^b 11 f 14^v f 60^v.

κῖοι 1) communio p 128

adn. 82. 2) μετοχή, participium (gramma-
 tice) p 77, 22. 24 sq cl p 130 adn. 97.

κῖοι Pe. ἡρέμισε p 26, 2. tacuit 76, 35
 27. 28.

κῖοι . **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι** **κῖοι**

in somno requies, silentium B 206^r 13.

. ὁ .

κῆρυξ *Σωφία* p 68, 12 al.
5 ὁ δαδωτο *προσωπία* p 75, 22. et f
183^r.

ῥῆμα *Διάτρον* S 85^v 14.
κῆρυξ . ὁ δαδωτο
κῆρυξ (κῆρυξ) κῆρυξ
10 κῆρυξ . ῥῆμα . ῥῆμα
κῆρυξ κῆρυξ B 205^v 7.

rius sedes est in ὁ i. e. الخواصر hypo-
chondriis quae etiam ὁ vocantur. Idem
cum voce in singul. συνιδήσιν significanti?
15 κῆρυξ vindicta B 199^v 12 inf.

κῆρυξ vindex ῥῆμα ὁ
κῆρυξ S 84^r 6.
ῥῆμα (ab ῥῆμα ut تجر ab VIII
أجر) inde κῆρυξ vertitur *πραγ-*
20 *μασία* f 183^r.

κῆρυξ . Espe. κῆρυξ κῆρυξ
κῆρυξ *poenitet* B 204^v 9 inf.
κῆρυξ animi absumptio,
poenitentia facta B 204^v 5.

25 κῆρυξ (cf. تاب; nam e Syriaco fluxit).
κῆρυξ scil κῆρυξ (Aφ.) verbum
referens, responsio B 202^r 11.

κῆρυξ *poenitentia* B def 204^v 5.
κῆρυξ *ἐρινός* *figus sylvestris* Geop p
30 17, 17 (III, 6, 4) cf. أثب ثاب .

κῆρυξ B 205^v 7 κῆρυξ ibd 8 =
κῆρυξ ubi vide; *hypochondria expansa*
risum efficiunt.

κῆρυξ Pa. *definit* (logice) passim p
23, 3 sq. *διορτοί* A 24^b 11 f 104^r.

κῆρυξ λόγος = *notio, definitio* p 25,
10. 74, 5. 27, 26 cl 84, 21. 75, 27 sq.
45, 1. 71, 25. ὅρος A 24^a 12 f 104^r 25^a 6 5
f 105^r B def 207^r 5. حذ p 56, 16 etc.

κῆρυξ *definitur* p 82, 20 κῆρυξ
ὀρίσται A 26^a 27 f 106^v. *definitus* p 84,
6. 71, 32. κῆρυξ ὀρίσται ὀρίσται
διαστήματα A 26^b 21 f 107^v cl 24. κῆρυξ 10
ὀρίσται p 24, 12. 26, 2. 25, 8. κῆρυξ
κῆρυξ p 25, 23. 76, 8 idem.
κῆρυξ غير محصل p 56, 15. 57, 10. κῆρυξ
κῆρυξ ὀρίσται ὀρίσται A 26^b 24
f 107^v. ὀρίσται A 24^a 17 f 104^r. 15
κῆρυξ κῆρυξ indefinite p 71, 33.
ὀρίσται A 27^a 38 f 109^r extr. A 29^a 8
f 111^r.

κῆρυξ *definitum* p 70, 23. 71,
30. 130, 11. κῆρυξ τὸ ὀρίσται A 27^b 20
20 f 109^r.

κῆρυξ. κῆρυξ κῆρυξ τὰ ὑπάλληλα
I 2^b 41 f 16^r; 2^a 47 f 13^v; I 2^b 2; cf
κῆρυξ τὰ μίσα.

κῆρυξ . κῆρυξ κῆρυξ (pass.) 25
ὀρίσται γένος I 2^a 9 f 11^r. Espe.
κῆρυξ *is demisiati* (translate) B 184^v.

κῆρυξ . κῆρυξ κῆρυξ p 77,
11 cl p 123 adn. 56.

κῆρυξ . κῆρυξ κῆρυξ ter 30
octo p 89, 10.

κῆρυξ hic i. e. in hac terra S 84^v 8.

κῆρυξ *πρωτότυπον* p 78, 11 cl p 129,
adn. 96 b). Ephrām I, 223 II, 325 (indi-
cante Roedigero); Amira Gram. Syr. p 105. 35
Hoffmann Gram. Syr. p 237 § 84. Sive
κῆρυξ Ms. Peterm. 15 f 62 sive
κῆρυξ B v. p 204^a 28 B def 200^r 11
inf. κῆρυξ . ὀρίσται κῆρυξ

Pag.	61	lin.	2	تكونا	leg. تكون	cf ibd adn. 71
"	68	"	21	κκῖοαε	leg. κκῖοαε	
"	72	"	19	لقل	"	لقل
"	75	"	14	αα	"	αα
"	"	"	21	κῖωα	"	κῖωα
"	77	"	27	ααααα	"	ααααα
"	82	"	2	(? θα)	"	del.
"	85	"	15	κκῖα	"	κκῖα
"	88	"			extr. adn. 3. 4.	del.
"	93	"	23	φῖλωνος	leg. Φῖλωνος	
"	102	"	9	ambulat	"	ambulat
"	103	"	21	οὐχ'	"	οὐχ
"	110	"	23	αν	"	αν
"	119	"	28	Αἰγύπτιοι	leg. Αἰγύπτιοι	
"	"	"	6	ἱnf. συναδωσι	leg. συναδωσι	
"	"	"	5	ἱnf. φαμν	leg. φαμν	
"	121	"	14	ἱnf. φανερόν	leg. φανερόν	
"	123	"	11	Οὐδὲν	"	Οὐδὲν
"	126	"	2	Porphryi	"	Porphyrum
"	"	"	2	παραλαφθισῶν	editio Veneta pr παραλαφθισῶν sed leg. παραληφθισῶν	
"	142	"	16	crecentis	leg. crescentis	
"	149	"	22	بين	leg. بين	
"	"	"	23	والنعمانيّة	leg. والنعمانيّة dein	و اما leg. واما
"	"	"	25	III	leg. IV	

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

